Digitized by the Library and Information Centre of the Hungarian Academy of Sciences

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
t. 529.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
A. 529.

329

1

חתמתי הזה אשר היה בבית עקד ספרים
כ"ב ערוש מייגלש הגיע לידי היום יו"ד
י"א תמוז תרנ"ב לפק בהיותי בווינא
מני דוד קויפמאן

Wien 6. Juli 1892.

221

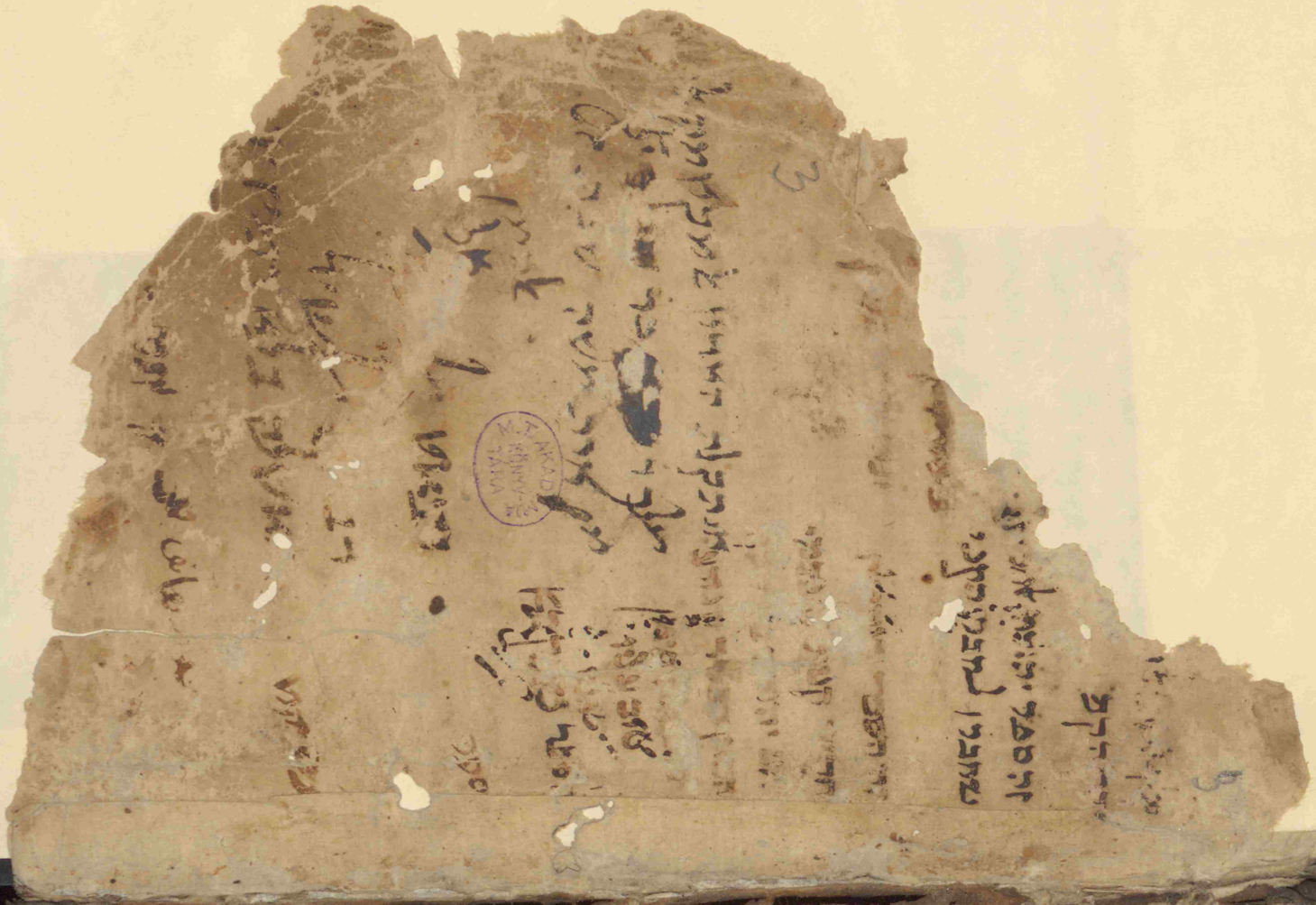

15

Rękopism bez tytułu

ומבין מ שבעות מעיס מרובים בשבל לא באדבמ ך
ובשרד ·
באיזורים לרוס ערך והודו ואולם בנדוד שפל ה
והורד ·
ושיאו עד התוס שפל ואתמול לרוס בגר ועס אל
ואנושרד ·
והיה בענק לשיר ואולם בקורות הנדוד נר ק
ונפרד ·
ואדעו היתה גן האלהים לה מנאותיה ה
ונטרד ·
ועזב מ שבנות ארץ מגוריו ואל ארץ יוי ך ה
וחרד · לחליזי
שמו נוטע יהודה בן שלמיה ושס ארצו ומשלחו
שפרד ·
בשס המלמד אדם דעת · ס
החכמיה תעוז לחכם באורחיים תנחהו ומעמקי ה
תניחהו במשכבו תשמור עליו תנוחהו ובהקיצו היא ולא
תשיחהו והיא תיהודנו לשוס תחלת אמרינו תהלת ה
יוצרנו ופתחו בבריתנו שבח לתורנו וראש הגיונו ליהודה
לאחוזנו אשר לבבודו בראנו ולעבדו קראנו ומכוחו
דמיונו ומאוין אל יש הוציאנו עשה שמיים בלי

עמל ידיים ולא כמבטא ספתיים אחוזיים בלי כפיס תלוים
כמאזנים יצוה אותם ובראו וקראם ונמצאו וחיות מרכ
לשאת בכתפ אן נתבאו כי עבודת הקדש עליהם בכתף ה
ישאו הוא הנמצא ועין לא תראנו והוא הנעלם ובכל
דור שו ימיצאנו והוא הקרוב וגלגלי מעלה לא ידענו ה
מעונו והוא הרחוק ובתוך כל לב משכנו הבורא גלגלי
שחקיים עראי מיוצק חזקיים ועליהם כסא הכבוד ה
וחביון ההוד ושס טה השרפים והתרשישים והנש מות
אשר לו משבחים ומקדישים ובתוך הנפש והלחשים
ושס ישוד בלשוד ועריו יגיע שפל בל משניל ויעמוד
ואס ירצה על הכבוד העלון להשקיף עליהו בפנו ה
יגיף ויאמר לו עד פה תבוא ולא תוסיף ואין לך רשות
לשת אשר בקרבי ולא תעבור בי ונשמות הצדיקים
בעודם בגופותיהם יוצו לעוף אל הכבוד ההוא ה
ביונס אל ארובותיהם אבל בכובד הגוף תרפינה
בנפיהם ובצחתם כפי הגוף אל החצר החיצונה נפשנו
את בגדיהם אשר הפיח משרתים בהם ומביא בגדי ה
המלך יביאו לבוש מלבות אשר לבש בו המלך וכבו אס
את ביות המלך בגדי קדש ילבשו והנגשים אליו יתקד ישו
לפאר לו יתרס ועיומס לבורא הוא האל הבורא נשמה
טהורה מיבור הבור נקרה ומיצור היצור נעזרה חיצב ה

אותה מן היסוד הקדמון והיה מעלן אמון עד עת בא לברה
אז ראה וספרה הכינה וגם חקרה ויכיננה מלכיו על
עין החכמה בארץ שור אשר מראש אמנה תשור ׃
ואמור לה מלאך יי עזבי יסודך אשר מששם חצבתיך ׃
ושבחי עמך ובית אביך והיי לנוף שפחה נחרפת לו ׃
כי הוא אמונך והשתחוי לו והלך והשב לה מעבר עד ׃
גבורא הנוף והלבש אותו לבנו והפיזה חוס יקוד בשר
ובגלל ויחס בשר הילד כי בחוס הנשמה יצא האדם ׃
פשאין והיה יש מפני אשר ירד עליו יי באש והנפש ׃
מגזרה טהורה נחצבת ובראש הגוף כיוסף נצבת כי
ביתה בקיר החומה ובחוכה היא יושבת זרחה בגוף
כנוכב ולקחה אותו למידנב מפתו האבן ומטוסות שה ׃
ובחיקו תשכב וגברא מעבל מאורה שתי נפשות חיה ׃
ושומחת חוברות אחת אל אחת ושתיהן לשרת הנפש
העליונה תלינה והגשן השפחות הנה ועליהן ותשתחויה
והשבל נתן למעלה מן הנפש משנתו ותשוברתו ׃
הרמתה כי שם ביתו והוא נחרץ יצא מחפתו ובלחפתו
ותשוקתו להזמיד עם הנפש חשוקתו והוא אוהב אותה
כבתו כאשר היתה באמנה אתו ואם תהיה טהורה ׃
וקדושה מהור ומהדנה לו לאשה ועל ערש אהבים יהעלם
נשמתה ותפשה ושכב עמה ואז היצר יהי ערום ולא

ידע בשכבה ובקומה כי השכל יורה דרכי אלהים
וירימה מן העפר למעלת גבוהים ובו הנעלם מרדת
שאולה ותעלה עד המעלה הגדולה וזאת תורת השולה
כי אם תהי נקיה בצאתה מן הגויה תהיה הלבוה אל
שופיה ותעוף נקיה וקלה בלי נפש גם חסידה בשמים
ואם התחטאת תשב בשאול פרידה וסורה בעלך לא
הגע ואל המקדש לא תבוא עד מעלת ימיו טהרה ושם ׃
ושם תקבל גמולה ענשה הראויות לתת לה מביות ׃
המלך על אשר לא עשתה את מאמר המלך ולא הבוא
עוד אל המלך כי אם חפץ בה המלך נשוך חמת המלך
וביה הערה באה אל המלך ועל כן שלח אלהים השכל
אליה לפרוש כנפיו עליה ולהאיר באורו עוריה ולרוח
בחיכיון זמאוניה ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר
מים משיבי נפש מאירי עינים ותמיד תשאב ממנו
טוב אלה מרגעל והרי העינה ותמלא נדה ותעל כי ׃
השכל ירונו מפיקוד החיים מעין גנים באר מים חיים
והוא יפקח עיני לבותינו לראות האור העליון בפתח בותינו
ולהתעדן בפרי עץ הדעת נשמותינו שוב לנו כל ׃
היפיים לחיותינו ועל כל התובות
הגמולות חובה עלינו לערוך התלות לנוה עלעלתו כל
לפנינו יום גדול אתה וגדול שמך ומגרחבי העולם לא יבין

תעזובך כי אתה מקום עולמיך ואין שולטין מקומיך
בטרם הריים יולדו ושמורי שמיים עמידו מושב להיום
ישבת ובאין מקום נעבת נבון יקיר אתך הקרבת ולמלך
עלינו ברואיך הקבה את בנך יחידך אשר אהבת
ובו יצרת ארץ ושרץ כמו שנ יוי בחכמה יסד ארץ
ובו בראת עולמיך בששת ימי המעשה והתך הארץ
לבני איש למחסה וכונת בשחק חביון המכסה והכמא
אשר נמתרת שם ביום המעשה ובלבש משכלת
הנסוך להשיב סודך אבל תלאה אפס קיתהו הראה וכל
למראה והחושבים להבין סודות שמי ערץ נבוכים הם
בארץ שהוא בשמים פוהם ולשוש התלך באדץ :
ובמודך נלאו רשיונינו לעמוד כי עתמית מחשבותינו מאד
:אשר מהם נעלמות בשיך לבם לאוך ובקרבם מי יתאוך
כי אתה קרוב למבקשיך ונמצא לעורשיך ועתה להינו
ובוראנו הפיצה נגו בכל קראנו ואל נבעל בכל אשר
נחבר והיה עם פינו בכל אשר נעבד ואל תבישנו מאשר
נשבר ונעזר רשיונינו משגיאות הגיונינו ושמור דיבורינו
מחטוא בלשוננו עד נהיה מן המוצאים חן בעיניך
ואל תשיבנו מטהרה לחיי חדושך והסתירנו מרעפי אוש
בסתר פניך ובמחשכים נמה עלינו אור פניך
נאם יהוה בן שלמה בן חדוזי זל

יוי להיום עתק לנשון לגודים לגלאת מעות עניניס
חמודים בידה שבל עמודים והיו לאחדים לק שול ישפעני
מעלהם לתוארי הנעדים רבידים ובזרועות הידידים
עמודים בשש שועיהם ישמיחו מרודים ובענותם
יעלזו חמידים ובבל מדיעה ומדיינה מגניע שמיחה
ושעשוע ליהודים .

אחבר חמודות בניל וחידותועדרי תעודות אשובב

למורבן

והשיל ארומו ומלך אשובע אחם פי עריצו ברקמה

ותשבן

ויטוה לשוני פתיל רעיוני ובדמי זמני בשיך

אשבן

ונחמי פוליחות אשובם קבוצות ומהם נפוצות יהודה

יקבן

אני ישן ולבי ער וניס באש התשוקה שוער ובוער ושיר
מושנת סבלי שבלי ושורע ויאמר לי אתה בן אדם מה
לך ערים פקח עיני רעיונך והצביא גדודי הגיונך
וחלי לשוני ואתה תחזור מהניך ולבש קנאות להיו
הצבאות ולשון הקדש אשר היא לשון הנבואות תיורך
פלאות וחדש בנשר נעוריה ורשה שבריה ושבור
מהלעות נפיריה הנושנים אותה בשניהם והפוע

עליה פיהם והיתה טרפה מביא שני אריות ופרי עץ
חיות ואמר אהה אדוני והנה הנערה בת לשון ה׳
והגיונו והדביק לחכי לשונו ומה אנכי יכול לה
פזורה מביא שני נפירים וכי אוציא לשון הקדש
מביא הכי יתרים . ויאמר כי אהיה עמך וזרועי ה׳
תאמיך ביך בני עמיך וראה כלה עם אתמי עשה
יוי כי נורא הוא אשר אני עושה עמך וישלח ה׳
השכלאת ידו ויגע על פי וקדח להבי רשפי ויאמר
לי הנה נתתי דברי בפיך ובחזיון השיר נביא נתים
נתתיך ראה הפקדתיך על בתי הסגלת לנתוץ
ולהרוס ועל בתי המלכות לבנות ולנטוע ויער
יוי את רוחי להעלות מזיו לשון הקדש מעורות לפקוח
עינים עוורות והיו למאורות לנגיע דעת כל עמי
הארץ כי לשון הקדש אין ערוך אליה בעצות מליצה
ונעם משלה כי היא כנפלה העדה על המלכות
מעולה ורקח המור בשלה ובעת העיר עציפה
מעלה כל עיץ הלויה אלה וכל לב לקשור בחבלה
ובני ענק אשורי נבלה וגבורי קרב חללה והיא
נעץ חיים התלה בעלה והחכמה תחיה בעלה
ומעיני קדש היו חכמיו עלון בלשון הקדש שמחים
והיום פרי עמינו הטאחים ויקרוה מיזור לשונם

בחרבות וברמחים ויתרץ ישן בה ושתה מרעתם וכלבניה
עזבו לשונם ושבו על בניהם ונספם היה לפיגים והיו אבכלים
בבכי מפורדת ועל אוזן סוגרת ומקגרת אמרוה אומרת
מהה מיתאחתם עול במפעל כי רחקתם מעל הלאביים ה׳
דבר יוי עם אבותיכם אנכי עמדתי ביך יוי ובינים ועחות
הבריות הלא ברוחפי נהתבו ומיזור לשון נחצבו ונל ה׳
היהודים אשר שכן עבוד אל בהיכל אנכי הייתי כשגל
יושבת את על להגיד לעם סודו ולתת על עינם הודו ובניכם
מאסתם וחשקו לשון זרים אשר עזבוני ויקטרו לאלהים
אחרים הם אשר העבידו ללשון קדר לשון ישראלים
ואמרו לבו ונמיתנו לשמלים ואמרו לו שחה ונעברה
ויקחוהו וישליכו אותו הבורה עד אבד בתוכם ולשון קדר
הקדירתהו ובארי טרפתהו וחיה רעה אכלתהו ובלם
מאסו לשון עבריה וחשקו לשון הגלה וחבקו חיק נכריה
ובאשת זרים חשקו וחיקה נשקו כי מיום גנובים להם
נמיתקו ונפתה לבבם בראותם כמוה מלעגה יקרה אשר
עליה הגר שפחת שרה ותהי שרי עקרה ׃

בנפשי עברה רוח קנאות לחכמה רחקה
מיט וסרה ׃

בשורי עלה הגר ילדים תמורים ותהי
שרי עקרה ׃

ועלכן התעוררתי ועוז התאזרתי להשיב עקירת אם
הבנים שמחה ולהורר לה מנוחה ולשאוב מהמקורה המרוה
צפואים כי מוכנין הם המקודש המה יונאים ואבוא היום
אל העין לראות בדודי החפציה הטובים ואמרתי
אנא אל אמיים הקרה נא לפני היום בנות הבינורת ועלמות
התע לופות היה אנכי נצב על עין המים והיה הנערה
היונאת השערה ואמרתי אשה השקיני נא ממנוזל
מעל יזותיך הנוטפים מבין שפתותיך ואמרה שתה
ומשקאהביים מבין שפתי חתה אותה לעבדך הוכחת
ובה אדע כי חסד עלי גמלת אני טרם אעלה לשבר ל
לבי ואפתה לראות מיה יוצר בי והיה עלמיה בניה
נחמיה מובנות החפציה יונאת לשאוב ובידה של
שפמיה כורים קד אחיה עשתע ובזוף שפתיה הרות
והאמר שתה אדוני וימהר הגיון כדדש וחלברתחת
לשונו ואשאל אותה ואומר בת מי את ומאי זה יחצב
חצבת אמרה אני ותומיה ואבי חי וניחום בי בני אמרי
ואחי אני הייתי מר מטעה והנני היום לבלגל דרובה
אני לשון הקדש גברתך ואם מוטב בעינך אהיה חברתך
אך לעיון תקשה לשם הלוקדשת את שפתי הגדול אשר
חללוהו ביתי שרל והייתי לגוי לעל מגל ומהגאל
ואקוד ואשתחוה לל בי מיצאתיך בעיניה ושמחתי נפשי

והללתי באזנה וענק כילי צותו ב צוארונק ואר שתי
לי בעזרך ובירא מה מעב לי שטר וביאה ואקרב להנביאה
והדר והלל בן בדמות להיום וזלמו והתהיהמו שרה
על שכמו והחל רוח יוי לפעמו ואסוף אלו בל עכין
ויעל לצות על מבצרי המזמות הרמות ולנוד מיצרות
ההעורות במיח שבות חזובי להבות לטושי חרבות
ושיחים מרוקי שלחים אחוזי רמחים ולשון רכה לב
האדי מדכה ותמושוך ליתן בחכה ולשוט ואותה מכה
תשב אטש עד היכא הלבב לבאים והנכבוש פראים
והפיל רפאים ותקים רפאים בנביים מיקוד להב חצבים
ומיקור עדן שאובים פעם יפיזן שביבים ופעם יטיפו
רביבים וענינים כלם גבורים חלצי זנא אחד ירדוף לף
ושנים ינוסו רבבה והעטן אשר העיר את רוחו לחבר
הספר הזה בי אוש חנם מחכמתו ושמעלים ומגבה
הכשכילים לשון בשלשלות ערב עמיר ועלפיו חזון
ה שיר נפרץ ונודע שמו לחרירי ובל אבי מליצות
זולתו הולך שרירי חבר בלשון ערב ספר עוקץ אמרי
ספר אף על פי שבנינו מלשון הקדש גזורים ובל
משלנו היקרים מספרינו לקוחים ומוסכרים ואם תשל
בל מלה מלעיזותם מי הביאך ללשון הגרוס האמר
בי גנוב גנבתי מארץ העברים ובר אותי הספר

ההוא עוט בספר שמי גיע ונוזל יבלי אפלי יעף עסו עס
נזהריס בהגיונס ונשמריס מחטוא בלשונס ולשוננו אשר
היה מחמוד כל עין נחשב כאחי קין ושב היופי דופי והנועם
זעס וכבודו נעזר ואורו קדר ולא התואר לו ולא הדר כי
בני עמנו דברו עתק עלינו והורוחן הלעג אלינו ופלטו
פסלנו ואמרו בי לשוננו קדה ופלי יתינו חסרה והס
לא ידעו בי החסרון כהס אשר לא יבינו אמירותינו ולא
יעירו חמודותינו כמו שיש לו חלב בעינו והחשך עוהשמ
המאירה לפנינו והוא חושב בי בשביש מקרה ופגע ולא
ידע בי בשינו שניד הנגע וכן רוב בני עמינו ובזו
לשון הקדש בי עשנו מהס נפלאו ועינים להס ולא יראו
לא ראו והמה לעיניהס ויראו לקלקלו ולא מיראו ועלי
עין לפניהס והס יעמאו
אוי על פתאים נפראים יהפיו אלפס מיקור עדן והס
יעמיאו
הכין לעיניהס ועינים נסגרה ויראו לקלקל ולא
מיראו
ועל כן חברתי הספר הזה להראות נח לשון הקדש
לעס הקדש אשר טח מראות עיניהס מזה שכל רעיונ הס
ועל מבקש לראות נועס עינינו ולהשתעשע בנעם הגיונו
ולשאוב מעינו ומיאר בתוכנו גנות ופרדסים ועגות

הרמיס ונטעי רסיסיס ותוריס ומיסיס וכוסות עמיסיס
נמויס לוס מיכסיס ובתי מרות ושדה ושרות זאת מיוגנת
ואת מרוננת זאת העיר אהביס וזאת העביר בקרביס
להביס בשירי עגביס וניביס ערביס מיעלבי יעלעי חצוב
ומיעיני עיזתי קזוביס ובמיל זות בהוטה לא היו לאיש
בעולתה וזר לא עלה על שרשיהו עס ואיש לא יד עס
ישובבו הנפשות ברוחס וריחס ויחיו הלבבות בלקחס
ורקחס ויעירו לב נרדס בנרדס ונלוהי בספר הזה משלי
רביס וענינס ערביס בס מיוע מעלזות וחידות נמיר זות
ובדרית העודות ושודי ידידות ומשל נבוחות ומלי חוק
וקורות זמיניס וחדושי השניס וזכרון המות ומקוס
הצלחות ובדרי תשובות וסלחת החובות והעטני אהביס
ושירי עגביס ונשואי נשיס וחופה וקדושיס וענינ
גרושיס ושכרות שכוריס ועזירות עזידיס ומלחמות
הגבוריס וקורות מלביס והלינת דר [illegible] ירי התלת
והחנוני תפלות ומוסר חכמיס וחברת תנועמיס וחשק
עפריס ובני נפריס ובדרי נעידיס שיחת ילדיס ועזוב הילדיס
ועדמת הרמאיס ומכלות פתאיס וחרוף המיחרפיס
וגדוף המגדפיס ושיריס נפלאיס ואגדות מלעס נוראיס
למען יהיה הספר הזה כגנה אשר בה כל מיני מגדנים
ונטעי נעמנים ובו ימצא כל שוב משל וישיג מתאוה

די מחסורו אשר יחסר לו והכינותי בו לכל איש מכוב
ומקראו איש אל עבודתו ועל משאו הירא את דבר
יוי ומתאבו התוכחות והתפלות ויראת יוי ואשר לא שם
לבו אל דבר יוי ימצא בו הענוגי עולם וטובותיו ונהנה ל
טוב יוי וכל נסיון ובעיושים או נער ילמד מפיו חכמה
להתת לפתאים ערמה לנער דעת ומזמה וכל חכם לב
אם עינו שלו יפקח ישמיח חכם ויוסף לקח וכל מבק ש
להמוד דרך ארך בו ושכיל בכל אשר יפנה ונבון התבוננות
יקנה וכל מחבר שירים ויחזוב להם בורות נשברים ומימיהם
מרים בספר הזה יפקח עינים ויורהו יוי עין ושלך את
הכזים ומותקו הכזים וכל איש אשר תרעב נפשו לחסחנן דות
ומגועמי שור ידידות ומומתקי מעלים וחידות ימצא ב
בספר הזה נר ונפחת ובהם ברכת יוי פורחת ואם מקח מהם
שכל ומוסר נר הקמוח לא תכבה ונפחת השמן לא
תחסר כי שלחנו כלב בא ערוך ולחמו בכלפה אנוש
וכל מקן כנפיך ייתי ויבול וכמה יועיל הספר הזה לאנשי ב
כל מדינה אשר מומרים ועד עדינה אשר רבים מהם
לשונם לדבר בלשון הקדש יועצה וקראתם גרועה ורעה
כי בספר הזה דרכיהם יי שרוע ונטוחות יחברו והטובו אשר
יחברו ובו יקיצו מעשת המעלר עיוניהם ותפקחנה ב
עיניהם ויודעו כי ערמים הם ויתפרו על מעלות שיחות

ויעשו להם חגורות וברוב הדברים אשר בספר הזה א
לא זכרתי דבר מספר הישמעאלי לא לקחתי לבי מס א
שמחתי או באו לידי דברים במקרה ואנכי לא ויעתי
רק רוב ענני הספר הזה מלבבי נברא חדשים מיקרוב
באו ומימי יהודה יצאו ורבים מישנו אחיות הסבלות
הקיצו ורכבי לשופ בריחוב השיר הדיצו וחשבו להפוך א
ספר הישמעאלי הזה מלשון ערב ללשון קדש ובאו א
בגבולי חוק לשרת בקדש ובצאתם למלחמת המלכות
חמושים לא שלל כי אם אחד אחוז מן החמשים כי לחוק
מלכות הספר נבהלו ובעתו ולקול עמיו ואבני לגבי שון
גועו ויצמתו וירד עליהם הברד ומתו ובעת ערוף אחרין
נעבאו ופקו שעריו ובהם לא באו ויהי השער שם עור א
בחשך והאנשים יצאו ובקשו הרודפים בכל הדרך ולא
מצאו עד שמתו ומלכותו ומקנותיו וקמתי ומשכנו הקמתי
והעתקתי כל הספר במלים נבוחים ושירים עבדולחים
טהורים מעולחים ישפיבו כל המשוררים התחים החת
אחד השיחים וקראתי למרום השכל ונפתחו שכיון
וירדו בשמיו ורוו תלמיו והפיחו בשמיו ודברתי אל
מלב השיר ונתן פיומיו כי עיבי ספרך בשמעם דברי
ספר הישמעאלי תמהון עליהם ובקשו מפנינ בהיות
בינים להעתיק הספר הזה ולא ידעתי להשיב את

פניהם וכאשר חפצם השלמתי והספר העתקתי ביתי
נשתי וריעים ריכתי ואנות ונבתי ויפיים עברתי
ומפוערב ארחתי ובמיזרח זרחתי וראיה ביהספכתי
עשה וגדול עוני מנשא בעזבי לחבר ספר מפי שינן
והנהי לה עתיק דברי זולתינו כאלו אינ דברי להם
חיים בנותינו וכרס זריס לנטור מיהדתי וכרמי שלי
לא נטרתי ועלכן חברתי הספר הזה במלי עזות חדשות
מלשון הקדשקדושות יחיו הנפשות ויחליצו העזמות
היבשות וחלקתים לחמשים מוחברת כל אחת באבקת
רוכל מוקטרת ובלשון נבואות מדברת ועל דברי הם פר
בלשון היפיק האזרחי עשיתים ועל שם חבר הקע
יפדרים ובניתים ואף שלפי שאחד מהם בחורנו לא
היה ועל אשר יערתי בשפיס לא היה ולא נברא אלא
משל היה ואני מחלה פני בלקורא בו במיצאו דבר
חטא וחובה ידיק אותי לטובה ועל כל פשעים תכסה
אהבה ואל תהי בלבו חטאת יהודית נהובה כי אין
אדם אשר לא יחטא צמפעל או במעבטא כי החטא
מיצוי בספרי הגאונים בעת יבחנו והעד שני המלכים
לא עמדו לפנו ואיך נעמוד אחנו ואם הגבירים ינשלו
בדבריהם ולא ינלגו מלבניאות ספריהם מהו לעשה
עשור ורק מכל חכמיה נמוני ואם אשר השניאות נפלה

בכל ארז אדיר מהו יעשו אזובי קיר והאל המלמיד א
אדם דעת לדברי ישר יזכנו ומשגיאות ינקינו והיה
עם פינו בדברינו וישלח מלאך ש עזרנו:

אלמקאמה ישראלי

והי למקאמה ב׳ עלרי׳ה

שאם היתה אחרתי הגר הגיד לי מחבר הספר היה
מפני רשיונו ומלאות לשונו ואמר עקר ה
עקליתם בקרות ערים עם חבריס עברים מלדי
ה עבריס מלהם ספרים בספריס וידיהם נהריס ופניהם
מאוריס בזקיע התהלה מאיריס ובמרוס הגדולה מזהיריס
באורס בוכבי שחק יעלמו ופני שחר יכלמו ועלה ליום
ישימו עלבמם שכם על חוג ערץ ויתן אותם אלהים
בזקיע השמים להאיר על הארץ לאורס השחר נאמר
נאמה וחפרה הלבנה ובושה החפה בלברתם בעוד שניהם
עמוד אש השכל יאיר עיניהם ושנץ הענה עומד א
עליהם וארון הצדק נוסע לפניהם ובמקום אשר ישכן
שכן כבודם שם התהלות תירבעו ובהעלותו יפעו מחשבו הלב
הדות ועל משבר לא נמלטו בורס הבוא עליהם המוליד
אלו ילדים אשר אין בהם [illegible] וכל דופי מלאים חכמה
וכל יופי הכינו בלבם לתעודה מחנה והשכל עלפיהם
יפעו ויחנה והיה טרם יקראו והוא יענה אמרתם צרופה

ומילי יתם ריפה ונירתם עירופה ולשונם חוב שופה ומיזן הי
עניה לפידים יהלכו ומניפותי נביה תשלח ברקים
וילכו ומלהט יקוריה אוחת לגבות ובבות בנבות ערבות
מלהבות חצובות פעם עורכת קרבות ופעם מעוררת
אהבות במעות הנפשות מ שיבות והלבבות מדיבות ס
ושם אתנו שר עברי במרום ההבונה ימריא ועלתה
אמונה יפריא הגבוריס יחתו מקול שאונו והענקים
נבהלו מפניו השמש באורו תקנא והיופי על פניו
יחנה ובאומרו לב הכפיריס ימסה והחכמה תחת
בנפיו תחסה וישכיל בכל אשר יעשה פעם ומי הבוס ס
ומיזה ופעם ובי ע עזראות בעת פרהו יפיעה אסיהיה בביה
מ שתה היין הראה בו מחפיר כל עין ואם יגע היגע
ביד ה שמחה ימוג ולשוניו עטרת הפארת ימוג
ואם שיר ישורר מרוס ישורר וכלעוס יפורר ואם
יבוא בפי לחמית התעודות ולבי ש הזמין בבתי חרדות
ויפשיט גבורי חכמה בגדיהס החמודות ועליו ס
התעות עונס ישאו קונס לאמור ׳
הלב יורה אל קול קורא מי האו ש ה חפץ חיים ׳
ירון לעביר חיל מעביר יודיענו אורח חיים ׳
כל לב הומה לבין ימצא נתן עלינו מום חיים ׳
תחת שיאוי ונגע שונינו אך כל מוצאנו מיצא חיים ׳

כל יומנו יאהבנו כי כמונו רע יראות חיים ׳
אס יוסף עבינו ישקה אוהבינו יורוך אוהבינו לשאול חיים ׳
בי בלשונו ובהגיונו יתרי פוה ויתרי חיים ׳
להט חרב מהפכת לשמור דרך עץ החיים ׳
ויעץ ויאמור אל ה עומדים לפניו לאמר אל תכם אישים
אקרא משיבי מלחמות החכמות השערה הראותם בכל
אשר חזיתם ואם ידעתם בכל אשר שמעתם אומיתא הם
בכל אשר קראתם בפלגיות ספר הי שמעתי אבי ס
החידות החמודות והמליצות הנעורות הנקרא לחיריי
ה שמיתם לבבכם לבו ואם טעמתם דבש מלו כי אין מיזוב
נחשלו ואין מישן במורותו אבק רבלו מה מתקומ שלו
ומה שמנו מה לנו ערן ענלו וטל אורות טללו ובהטיף
על איש טללו ירד הטיף עשו ואת הספר ההוא יחובר
בלשון אחרית חוץ מלשון ערב נפל מפנורב והיה בו ס
אספקוף עורב וגם ערב רב והיתה מלאתו נחה ושברת
ולא יחסר בה כלמוס רע שבור או שרוט ושאת או ספחת
או בהרת ותרעת מפוארת כי לשון ערב אין בכל הלשונות
ערוך לזה במתק מטה ונועם משלה והיא לכל שומעיה
ערבה ואהובה מאש חצובה ומעיים רחבה אפור מחבר
הספר הזה וכשמעני וברין ואספך עוד לבי ונשמתי לא ס
נשארה בו אך התאספתי ובדברו עכשיו התחזקתי ס

ואמרתי לו הנשבעת בכל אשר אמרתי וכן דברת כי לשון
ערב מעבר בכל הלשונות האחרונות והראשונות וכולן
נעדה משתנות ודקדוקם שונות ומלרפם בזיות ומשונות
חוץ מלשון הקדש כי בלשון הקדש דבר הכל עם נביאיו
והקדוש בפיו קדושיו ונתקדתו לומריה שודדיו וחללה כל
צורי כל הלשונות לבחור מהם לעתיו השפה החסרה
ולדבר בלשון הקדוש הקדרה אבל היודע כי לשון הקדש
ביומי קדם עלסה וגלה ורחבה ומעבה למעלה למעלה ומעת
גלגו מאדמותינו למדינו לשונות הגוים ועזבנו לשונותינו
וזה היה סבת קוצר לשוננו וחסרון אחרי תמיותה
ויתרונה ומיום התערבנו עמינו בין הגוים שכחנו בינם
ולמדו לדבר בלשונם עזבו לשון עבריה ופקו פניה
ונפשם מואסה את בן שרה העברית וחשקה את בן
הגר המיוחס ועל כן לשוננו אבד ורובן לשאול ירד
וקצתו שרד אשר השאיר הברד אבל במעט ההוא נפלא
לעשות לערוך אבני נזר מתנוססות ומלאות אמרים
מעלפזיקרים ולחבר מלאות בזהב היופי משובצות
ולהטיב אגרות ולשורר שירות ולשלוח ספרי תשורות
ואמרי בשורות ולעשות חבורים ולסדר סדרים במלים
נמלטו אז תרי שישים ויתן הנפשים מפותחים על
הלב פתוחי חותם מושבעים זהב יהין במעט אותם

ותמלא הארץ אותם וזה לך האות כי לשוננו לשון נפלאות
ודבריה דברי נבואות כי היא יפה ותרחב לגו וקצרה
ותסכיק לכלנו אמור האיש ואם אמות דבריך ואתך אמריך
מדוע לא נמצא בבני ישראל איש אשר יחבר כדברים
הללו אשר בלשון ישמעאל ויהיה ללשון הקדש
מושיב ואל אמרתי לו וכל זה אינו רחוק והחפץ
היה אינו לדור שיו עמוק וגבעת עריה לחבר כזאת
המגלה על פי תקפה ועלה עלה נעלה ורשנו אותה
כי יכול נוכל לה אבל המיחבר למי יחבר ועל אזן כמי
יחבר והאזנים חרשות והידים בשמיר קשות והנפש
חלושות והמלאכה הרעה סגרו עוני היצורים אשר
בבית התאוה עיתורים ואת האנשים אשר פתח הבית
הנובסנורים ואין בהם רואה ושומע ואין שם על לב
ואין יודע ואם התקור קהלת תבל אשר כמצרים
ועד בבל לא תמצא אוהב חכמה ומכבד בשלה
ולאמושיב נמול טוב עליה ואתה יודעת כי הספרים
היקרים לא יחוברו פעמים רק למבינהם אז למשיב
גמול טוב עליהם כי לא נעשו לבכיליום הלעגים
עליהם להבזות בעליהם בעיניהם והמלאת עתיד
בהם וכל חכמה נעימה בשלשה תנאים סורה יחשך
במיצאה עיב או חכם או נבון אשר לזה נוסף תמלך

ע לאמיה ואורה יזרחולא יאמף ואם שלש לה לאיעשה ׃
לה ויראה חנם אין נסף ועל כן בדורינו זה תשתפבנה
אבני קדש והכתם ישנה והשיריס והמעלעזות יהבדילון ׃
לעבריס ולשפחות ואין קונה ועבות הנדיבים היא במשענת
קנה לה בלשונות מועה ואין לה בלבבות מיחה ובנך
מקום אשר אחנה אקרא היש מושיע לאין שונה ׃
והנה המקום מקנה ובדבר הזה אוך תתעורר ׃
הנשמה או תכסוף הנפש החכמה לחבר דבר מדברי
החכמה או לדבר בשעך מעשה המחקרה או במלאת
אגרת נעימה והיא בשוע בע עמון כזרוע אבן ׃
במרגמה או כזורק פנינו ערגל הבהימה אמירה או ש
היה יד עתי בי בל דברוך יניק ואין בבני הדור מחזק
בנך וטובים שחוק אבל העלם שנך מעמיק ורוע פעלתם
וחסרון עבתם ואל הפן ל פנחתם ובגלהדע את
ואבד הטוב ובעבור קין ודרדר את השקור בן ריטוב בי
אם תוכל לחבר ספר נאה בנעבים ערביס וחידות חמודות
ושחזים צחים ושפה יפה ולקח מרוקח ותשוחה יפיפיה
ושיריס נפלאשריס ומעלי צות נמירעות תתן פתחון פה ׃
לגרע הקדש ותגלה לעיני הגויס מעלת לשון הקדש
ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך ובבל מחמדת אשר החבל
אהיה עם פוך והודיתיך אמר המוחבר ובשפתי אמרין

שקלתי בשלש שבלי דבריו ומצאתי עצתו עבוה ועקוש ׃
בעיקרי האמונה וחברתי הספר הזה כאשר מפי השפעס
הראיתי והנבאתי כאשר צוותני ורוח מביעתי ׃
השירותני לקוט מפרי עץ השכל היא נתנה לי מן
העץ ואוכל ושורש מתבלת המעלעזות הנוראות ׃
חמושיס עלאות שמיתיס במשכן המדע לעד ולאות
וקרסיה בפז המסר מסלאות והבאתי את הקרסיס
בעלאות ויהי המשכן אחד
בעלעס חשוקיס בנופת מתוקיס ואל רודפיהס קרובי
רחוקיס
ברוצס בעערך לבב האדי רך ונלאו להשיג אבקס ׃
ברקיס
ולו רוצו אחריהס פערות עזבוס לאחור אסורים
בזקיס
ובוטבי מרומיס באזנס שמיס ונבות מאורים בידס ׃
עשוקיס
ישיחון רפאיס חללים רפאיס ושבו חגבים לנגד
ענקיס
והס לפרתאיס נבריס שנאיס והס לנבונס חמודיס
חשוקיס
והמה ביד היידות חבוקיס והמה בפי הלבבות ׃

נשוקים

ויאוו מקנאו להשיב אלהים ורחוק מקורס ומוסגיו ׃

עטוקים

שרביס ורכיס ויתחיס וזגיס ומיזור חזקיס ומיזוף

חלקיס

וכוריו ריזופיס כרזי נסמיס בעור ביץ ערופיס וגלב

יזוקיס

ואיוך יגעו המוקנאיס לניבי וכלס נאדץ ומלס שחקיס

אך לא רזיוזו להעגיוך עגעהס פן ייגעו לימויהס יהס

ויקוזו חומדיהס ושמזי בלאמריהס פשוטיס לשומע יהס

ערביס לקוראיהס וחויס למוזאיהס לבלוזי תעלס מעל

איש עיבס ונער לילך נוהג בס ומראות האיש בי קבלתי

עיזוזו נשק ביץ עיוב ואפיר ברוך אותה לעוזבי לשון הקדש

הפארת ושס טוב לעור אחרון השאת וברוך אלעלון

אשר לא הישביוזו ללשון הקדש גלל ויקראשפוזיוש לל

אמוזתי לי הינה קבלתי מיזותך ולא אשקוט עד אס

אעשה עזתך ותהה הגידה לי שמך ואיפה מיקומך

אכף ויוע תדע בי שמי חבר הקדש ואילך בזעגעס

משוני ובמיקומות רבות הפגשני ובכל מחברתי

אשר הזובר תמיזאני ואעגה אותך טרס תקראש

ויהי בשמע אמירתו שמחתי בחברתו לנקשר לבי ׃

בעבות אהבתו ויסוב מיאתי לבית ונפשו אחריו ׃

נמישעת ונפגותו מיאתי לעירו שמישעלנו והוא

אומר בשורו

אשרי שמוע לקול אוהב טהור לב על אוביון מחזב

ישלפנו

ונזהב יהי כוזתא אבזרו בעת תוך נור לבבו ׃

יזרפהו

תמות לנוקאמה לאון ולה לזכזך ואומא אבדא

אלמקאמה אלתאניה

והי מקאמה לואעט

נחוס הימן האזרחי שמוע שמעתי כי היה מוכיח

חכם באיי הים ישבח גלי המליזות ודביס ויסר

בפליו מן הלבבות קשים ומן הנפשות קלים שר

האסף מריס יפרר בת וכחותיו מלבי הלבבות ויזיל

דמעות מעיניס הן הכה זור ויזובו מיוס ובאשר שמעתי

את קול העס ברעה מספריס איש לרעה שלהמיטה

ודעו נבקשתי להטעיב בתוכחותיו יגרי הזועה אשרי

להתענוגו פועה ובקברות התאוה חונה למען אשבור

גאונו ואנבשנו אולי אובל נבה בו ואגר שנו וקמתי

ונסעתי מאריגו ועזבתי נוה רביגי ורבבתי עלגי

וכאשר הגיעתי עד גלגלת המוכח ומגרשם למקום
אשר הוא חוזה שם באותו לבית התפלה עם קהלה
וערכתי בו תהלה ואמרה והנה המוכח מתיכון שבתו
מ שבח ויריע אף יתריח בפעלו דמי החטאים ומיח
ונדוח ויענך ויאמר לכם אושים אקרא יצרו האל ית
הנורא והקיצו ישני דעה והסירו ויגעם העמי תועה
המוכרים חיי עולם בחזיו ששה דעו כי לא זאת
המדגשה לכן התעתדו לעם הנסיעה וסורו דרומכן
הגבעה וקומו נאומו הבקעה מקום מושבכם אבותיכם
וארץ מגדותיכם הידעתם כי גרים ותושבים אתם
אתם באדץ אופלת יושביה ואויבת לאוהביה טעמה
מוד ובידה כזב חמור מפחדו כלבשר עמיר ובל בחמר מיר
מראות הבל והיא נשגיה תבל ראשה אבל ומופה יזיר
וחבל תשוא אתכם בעדיה והעגב עליכם ביפיה תדמה
לבלה תעדה בליה הכלון בלונה והמיעל מעליה ית
והמוכשופם שוניה ונפתוע הקורות פתליה וחדרי
שאול היצליה ודמי נקיים דמי בתוכה בכל יום
מגרשת בעליה והורגת בל הבא עליה שחריה חשכים
ומאוריה נרעבים ונבונה נבוכים ומלכיה נמוכים
ושמוחיה בוכים וגטה סיריס קבוכים וגבועיה בלעה
מטוכים תשפיל מלכיה ותשמיד נסוכיה בכרית קלה

והעזים הקו הגדיים ונפקו הוריים ונקב הלב לבית
הלבנה חוטה שלה שלו ומלאו אבריס עפרי
הקרבים רגליס ומעלים הולעים והעיפות גוש
והמיזה ולא נשאר מן הצורות הנתורות המוכ
הקימונות בי אם אותות על עצם הרוחות יגלו
בחמעה עוף רואיהם ויבאובו ויאויבו לב שומ
לכן אנשי לבב שובוה שובו ובדרכיכם הטובו
ובמיתר כם דיבו וחלבבם. על אש לבבם בקרבן
הקריבו ושאו עיניכם אל אל בשמים בהם לב ועקיון
נפשכם ואל תגשו לזו בלבבות שנים ולב תהמון האנוש
הבאום לפניו בראש נפוף ונף נשף ובלבם אם סמוך
אסוף יוסוף ולא יסוף היופי על פניהם אדמומי רשת
בגדיהם הבגדים טהוריס והמעשים שחוריס מי יתן פורח
לבנת ויסות ומפעלותם מטונפות הנוסת בפיהם
והלעגה בלבותיהם מהעטפים בתיניות נשרים
וחיות והם כוורפים הבריות כזאבים וחיות ערבי
הם חטיפים בעבם וארבם בקרבם וחלק לבם והכרת
ענתה בם בלשונם תפלה ובלבבם תפלה בפיהם רחש
ובלבם התעטם חי יוי אם לא יברך כל איש לבבו מסיב
מחשבו ומן החונף אשר בקרבו לראות את פני
יוי לא יבא ול המקדש לא יגש כי מום בו והל

כי לא נפעו חנף יבא הוי השוכנים בהי קדמונים הכינו
מקום לאחרונים כאשר עשו לכם הראשונים וקוצי זאת
מעבדיכם כי אחריים באים לשבת תחתיכם ואתם תסעו
מעיקוותיכם ל מעשיך הדין והברית ונפתחתם בנחל
בריה ונשמות יזיבו כנחל נפריה ואם היום אתם בנחל
התאוה בלי מעבר מוחר מוחר פנו וסעו לכם המידבר
היחרשים שמעו עוראות והעוריים הביטו לראות כמה
קרא ליכם היזמין ולא שמעתם ושלח חרבו ולא פחדתם
ואחריהבל נטותם ופרי גניה אריתם ואחריותכם לא
ראיתם הרעותם אשר עשיתם על מיקור התענוגים
פריחתם ועל נהרי שלוה זמחתם ועתה על כפי
בטחתם כי שמחתם מוה זאת ה שמוחה המשקה
וכוס ה שכחה המשכרת מוהרו נא ומלטו נפשכם
מפח מוקשכם בטרם תצאון מיך המעונים אשר
אתם בם חונים באשר יצאו הראשונים אשר בנו
הבנינים וקנו הקניינים ואחרו המטעונים ויצאו מיכל
הונם ריקים ולא נשאו כי אם תכריעם ושקם וגוש
ורמה שכבו בחלקם וזוחל עפר נלו שהם ואכל אתם
חוקם והתלעים הם יקחו חלקם והיה כי יבוץ לא יבו
ריקם איה לבשי המחלצות והמשבצות איה עוטי
הגלונים והקדרים איה לבשי המעילים וקושרי הפתילים

ואיה נושאי הציצים והרבידים והעבטים והשי
והנעלים והרעלים והמיענפות והמיעטפות הלו
ביום מותם עזבו המחלצות חליצות והמיענפות
מטונפות והמשבצות מגולגלות בבגדות והרבידים
שזופים והענקים נתקים והעבטים נתמלים והנעלים
נעלעלים והחשפה להם הבל ובבריה בקבריה וחבריה
בארץ לא סדריה ואדמוניה באשפוניה ומנוחותיה
בשוחותיה ועלותיה בהתחתיותיה ויצאו מיך הבורות
ל הבורות ומיך הקורות ל הקורות ומחורי שפיות
לארזות שאוות ונפל משחקים לגיעקיסו וירדו מיכורכות
להתהומות והכינו להם בתוכרות בתי קברות ואחר
נפשו העם מחצרות לא עמלטו מיך המיות האכזרים
השוכבים בחדריהם והעוים הישבים בחצריהם רק יצאו
מחצרים לחצר מיות ומיך חדרים לקלקותו שכבו על
עפר פלס וישט שנת עולם אהה ליום ההוא אשר
אין אחריו מוחר ולילה ההוא אשר אין לו שחר מה
רבה הבוסתו ומה מנוסתו ומה עצמיה ירחתו ומי
יהיה בעזרתו לכן אנשי לבב ל ושואנם הון תבל
אשר תעבדו והכינו ידיה הזמין אתכם
יקבורו ושמו לכם אחר העבורו ה ופתח לנו ולכם
ולטות הה שובה הנשלת ויפוק לנו ולכם מבחר
השלות וישמע ישלו ואמיר

עורו ישיע לב למיתי תשנו קומו פעו בית אחריס
תשבנו.

עורו ולב לנפש בני אוש סוב בהר האוה ולמוצר ביוס
מחר פנו:

הוי נוודיס מאיץ מנוחה מיהרו ולנפשכם בתיס בבית
מועד בנו.

ועתה הניחו על כל מעשיכם עשתם ענשו בריץ וחשבון
תתנו.

נמוה אטמוכס אזנכם לקוראיס עד כי תמותה קראי
והענן.

אס תרחצו לב והזכו מאוץ הראו פני האל ונבחו
תחנו.

אמר המגיד ובאשר שמעתי התנחומ
הנבוחות והמלעגות הנמורצות נבש לבי מחובבי וטה לתי
רעווני מומני עוני ורחצתי כמי המשובה בממי התשובה
ובאשר נפוצו העס ולבו למיקס אויתי לעת המוכח
ביתורתו כאשר ויעתיו בחכמיתו וקרבתי לו ושמותי
עלו עיני והנה הוא חברנו חבר הקט ושמח לבי בחברתו
וישבתי יחוס אחריס עמו לאהות מפרי מעלליתו
הנועס גיור וחצוב ומיסלעיו דבש וחלב יזוב ובהונו
בהוס מלאיס על טוב וחול ינוב וסביב החצר בירות
ובתוך הבירות טירות בטוריו מפוזחיס על הקירות

והיי מוק אמתך שערא לאמץ לב

נאם היכין האזרחו נטיתי לבי ביומי נעוריתי וזכין
בחורותי ברוך התעלגיס עס חבריס עלהרי בהרי
כאשר ירדוף הקורא בהריס וק שרתי עפעפיב עפעפי
שחריס וכנפי בכנפי נשריס להתעלם בכפרים
מקוס ערדיס עס כפריס ומרשה עפריס בעוד הזמניס
נלעבדיס והיהיוס יתאו גדוליס בטרס אקראס ואנן
ואחרי אבדי לאושנן ובטיוס ברקן חפצתי ומשכן אל
אשר יהיה שמיה הרוח לבית יעבו ורגלי לא נסתה להיצב
על האוץ ושרוך מהתעלג ומרוך ואשיבני יוס לנעל
שרוך וכאשר העביר העזוב שופר ההרועק להמוס תי
היתד התקועה שנסתי מתני באזור הנסיעה ופשט
עות המרגיעה ולבשתי כסות היגיעה ונערתי בדוריס
והרחקתי עוריס ושמיתי מנמיתי לשוטט אפסי עולם
עד באתי גבול שנער ועילם ויהי היוס ואני בעיר שערי
בבל מיהלך באניה בלי חובל ויקראני לשוחתו אוש
מבני העבריס ומאיני לארץ הנכבדיס ונתן לי מהלכיס
בין השומריס ויביאני לארמון בחיק היופי אמון מפוחצב
הנועס גיור וחצוב ומיסלעיו דבש וחלב יזוב ובהונו
בהוס מלאיס על טוב וחול ינוב וסביב החצר בירות
ובתוך הבירות טירות בטוריו מפוזחיס על הקירות

בקס הנפשות תיהלנה והאזנים תיעלנה׃
קול הכנור ושפעת מיי הינגון והבתים בתי שבעות
זהב מנוסים וכלבית מעוטר בפיני שבעים ומיפי
רקמה עשו פרושים ועשה לו כתונת פסים ובתי
הבתים שולחנות בכל טוב משכנות ושטות ועגנות
וסביבם מרבדים הלב מחדים והיין מנעים ולעיני כל
אשישות וכדים בם לכל עין מחמדים והיין בכלים
בתוך הכדים והגביעים לבובי היין רקיעים ׃
והמזרקים כלהם מן האור יוקים ובזהב החשק
מחושקים ואשן ואופיר ׃

הניה איך נתמידו נחל וברד ומוקדי אש יפולון
מאפוקים ׃

כחוטי שרשות זהב מרוקע בכור מעבה כלב
יוקים ׃

עמיסים הם בכוסות דרמנוסים ויפיין מיאורים
עד שחקים ׃

ירווך בטל לאורות ואוסם בפיך נזלי נהב ׃
מוריקים ׃

כאלו הגביעים הם רקיעים והיין ביניהם
כברקים ׃

ויושם לפנינו לאכול מיט מעדנים ומשתה שמנים
ומיטרו[ק]

לפקעין עומדים להביא לנו כל מאכל שעיסו מהב
וכל לאחר מיהם מעהר ואתן כלי מגן זהב והמשקה
בכפו כוס זהב ויבא גם הנעב אחר הלהב ובידיו ׃
נדיים תלויים ובזרועו יקבץ טלאים רכים ואיל אשר
חוס האש האויבים עד הישיבם בריים וזבים לחים ורכים
גאון הרעב מרכים ואותו בשוט לשון מכים והיה
בתוך הקרואים איש זקן נודד כעפור מיקן והוא ׃
מסב על השלחן וערוך כנחש ברוך וזרועו ארוך
להקריב כל מאכל רחוק ולטחון אותו לשחוק ולשחך
את כל סביבותינו שחך ולשון יערוף המאכל בנחת
קישון ולפה לא ימלאהו המשקה והאופה תמיד יתן
בטוף עינו ובלחם שנוי ויָמֵיאָה הגביע סובב על ימינו
והבשר אלו בכל ברזל שאכל ומשתהו שוב בלשונו
ולחפשי ישלחנו תחת שנו והוא לעקח מכל לחם חלבו
ומכל מאכל טובו ואל פיו רוחף והודף כל נהת טובך
ופתף והבשר הישמין ומשתהו בשתי לחיים ולקטוהו ׃
השפחותים וטחנו ברחים זרועותיו הקערה ותמוכו
וכל אשר בה עלו ומשונו ומפיון לפיהם יהלטו והנחים
המשובחים אם יאחזם בכפו וישלח בם חרון אפו
וכל חתיכה שמעה אשר מרחוק יראנה בעבותות

ל[ק]שרים ומשוכים בשרשים חמוריים כמיטרו[ק]
לפקעין עומדים להביא לנו כל מאכל שעיסו מהב
וכל לאחר מיהם מעהר ואתן כלי מגן זהב והמשקה
בכפו כוס זהב ויבא גם הנעב אחר הלהב ובידיו ׃
נדיים תלויים ובזרועו יקבץ טלאים רכים ואיל אשר
חוס האש האויבים עד הישיבם בריים וזבים לחים ורכים
גאון הרעב מרכים ואותו בשוט לשון מכים והיה
בתוך הקרואים איש זקן נודד כעפור מיקן והוא ׃
מסב על השלחן וערוך כנחש ברוך וזרועו ארוך
להקריב כל מאכל רחוק ולטחון אותו לשחוק ולשחך
את כל סביבותינו שחך ולשון יערוף המאכל בנחת
קישון ולפה לא ימלאהו המשקה והאופה תמיד יתן
בטוף עינו ובלחם שנוי ויָמֵיאָה הגביע סובב על ימינו
והבשר אלו בכל ברזל שאכל ומשתהו שוב בלשונו
ולחפשי ישלחנו תחת שנו והוא לעקח מכל לחם חלבו
ומכל מאכל טובו ואל פיו רוחף והודף כל נהת טובך
ופתף והבשר הישמין ומשתהו בשתי לחיים ולקטוהו ׃
השפחותים וטחנו ברחים זרועותיו הקערה ותמוכו
וכל אשר בה עלו ומשונו ומפיון לפיהם יהלטו והנחים
המשובחים אם יאחזם בכפו וישלח בם חרון אפו
וכל חתיכה שמעה אשר מרחוק יראנה בעבותות

אהבה וחשבנה ועודה בבכי ובלעגה מלאים
מחרב שנו וראים והכבשים מפחדו נהיים והדגים מפחדו
דואגים והבשר ביץ שנו יועץ עבר היקום נתבני
בידי לא אוכלקום כלוהיא נושה על הקלחת נ על
חוב על הקלחת ויהי כבואם לשולחן והנושה בא
לקחת עד מחר הקלחת ומיהו הקפחת מפני על מית
ולא נמלטה האמהתחת הוא מנבך היין נאבון ונושך
הכוס מאחיו וישם פיו על פיו ולא שקט עד כל
הנמצא לקט והמאכל אכל והמורק בפיו זרק לא השאיר
לפנינו כלמאומה כגן עדן הארץ לפנינו ואחרינו מדבר
שממה עד כמעט לרוע פעלנו עלתה חמתנו עלינו
ולב אשר מנעתנו הענוה מעלות שלחן השלם נוהו
ומן הבית גרשנו והן ואמרנו זה לזה הראתם איש
כזה אשר שפתו חניתו ולשונו קלשונו ושנו אזנינו
והוא הכיר מעוראה עינינו תפוני רעיונינו ושמע
קינת הגיונינו אך במיתק האכילה סבל הנזק היקטוב
ולא דבר לגן מרע ועד טוב ואנחנו בכח האכילה היינו
היינו מדברים בעטן מלאכת השירים והיינו חוקרים
על המשוררים אשר היו בלשון העברים והאיש
שומע ומחריש אבל בקערות כיצעונו יפריש
ונשמעו דברנו היה מביט אלינו בעין לעג ובזיון

ומהגאה על נוראות הרעיון על האציון או נגושה
על איש רש ונקשה ובאשר הכה הקשרות באבני נגף
וכלוון והיו כלם לשנו נקיון והשקיט כלוון העינים
ומיחלת הרעיון וימותו גם שעהם מחלון וכלוון אז
נשא עינינו ונהשקיף משמי הגאוה עלינו ויא מר
בי לבה הרצאן האובדים והתועים הגידה נא לי איפה
הם רועים ועל מה הם מדברים ואיזה עטן הם מספרים
אמרתי לו הנה מדברים על גבורי השיר אשר היו הסכימו
בספרד ונח מלשתם במוחבר ובמפורך הסגויטו
וגזרו פה אחד אמרו כי אין בשירי ר שלמה הקטן
חזקים ולא בשירי הנגיד עמוקים ולא בשירי בן חסדי
ערבים וחלקים ולא בשירי בן הקוה בבור שבלי יתוקים
ולא בשירי בן בלעון לשוב ורע נחלקים ולא בשירי
ר יצחק בן גיאת מהבין רחוקים ולא בשירי ר יוסף
בן שטנאש בדוקים ולא בשירי משה הכהן עהיקים
ולא בשירי בן ברוך בפי הלבבות נשוקים ולא בשירי
ר אדונים ביד החץ חבוקים ולא בשירי ר יהודה בן
גיאת בלב חקוקים ולא בשירי ר משה בן עזרא
מזוקקים ולא בשירי ר יוסף בן ששת לנפש דבקים
ולא בשירי בן הבאן חשוקים ולא בשירי בן בלוה
כאשר חלקים ולא בשירי בן ראובן מצבא רוס

עשרקיסולא כשירי ר׳ אברהם בן חליפו מן עקיס ולא
כשיריי׳ יוסף בן סהל מזך בן כיפוקיס ולא כשירי
ר׳ אברהם בן עזרא בהיריס בשחקיס ולא כשירי
בן למעלם בזהב החשק מחן שקיס ולא כשירי
בן בזיל לבל תואר ענקיס ולא כשירי בן צדיק
שמעס צדיקיס ולא כשירי ר׳ יהודה הלוי מובש
מתוקיס ובשמעו דברי החריש כפי רגע לבל
אחרי בן נשא עיט לי ואמיר לי הלא אתס
שאתס אותי ובעבור אכילתי בזיתס גדולתי ׃
ובמעט ברוע מוסרנס יד בי שלחתס וחרב הרשע
על פתחתס ועל הענוה אשר תכבשו ובלבן
המוסר תקשרנ׳ עזבתי אתכס ביס הסכלות ׃
טובעיס ובגלי הפתיות שוקעיס למען תקצרו ׃
פעולתכס ותאכלו פרי חכואתכס אך לא אמעטה
וחטאתכס מלבי אעבירנה והלי ישיב גמולה ׃
לשושנה והמחטא אותה ואכלנה אמיר המגיד
ובשמוע העס אמיריו והבינו מעבדקיו מטריף כירו
משחריו מאוריו ויד עו כי אחרי ברקיו נשואים
בגשמי שבלמלאים ושל אשר עשו בושו מפשו
ונבלתו ומענות שלמו ויד לפה שמו. ויען
ויאמיר להס אנשי לבב שמעו לי ופערו פיכס

לגילקוש שבלי אני אתיר כלחתוס ואפרתח עכס כל
שהוס והמשוררים אשר זכרתס ועל סוסים חקרתס ׃
נקרא נקראתי במלחמתס הערוכה ואנכי הבאתי
המערכה ולבי מגלת עניניהס ואני ספר הזכרון לשיריהס
ועתה הטו לי אזנכס ושמעו ותחי נפשכס ויאזינו ׃
כל העס לנו והקשיבו למלנו. ויען ויאמיר ׃
דעו כי הוא שיר המעלה אשר בסטנים מפוזל ובכתס
אופיר לא יסולה מספרד שרד ועל לאפסי העולם
נפרד כי שירות בני ספרד חזקות וערבות כל
מלהבי אש לבות ומשורריהס נזברים ובל ׃
משוררי עולם נמקבות אבל מיומי קדם היו בהס
משוררים רבים עמחו כערביס ושיריהס סתומות
ולא נקבו בשמות כגון מנחם בן סרוק ודונש בן
לברט ושמוא ואבון ואחרים רבים מלבד אלה
אשר אין זכרון לשיריהס מפני חולש עיניהס׃
עד בוא הנגיד הגדול ר׳ שמוא הלוי זצ׳ל והיו שיריו
נגידים וראשים ועיניו חזקים וחדשים אך רוב
שיריו עמוקים וקשים וצריכים לפרושים ובדורו
היה ר׳ יצחק בן גלפון וקצת שיריו חזקים׃
וקצתס ענומים רקים כי בקלוס בוקעים ור׳
יוסף בן חסדאי אביהשירה היוצרת אשר ׃

תחלתה הלעבי חן גבורתך אוץ ועזמה אשר אחת
היא לאמיה ואין כמוה בין בני עמיה ושירי ר׳ נעשה
בן הקוה בידי השבל מהוקים נטועים נטעי ה׳
נעמנים ושירי ר׳ שלמה הקטן לפנינו בלגדולים קטן
ולא קם כמוהו מימי עבר אבי יקטן ובלמשוררי
דורו היו לפנינו ריק וסלף והקטון יהיה לאלף הוא
נברו שלה במעלת השיר העלוה והמעלה שהתהו
על ברכי ההבונה והקשור עלידו שני לאמיר זה
יצא ראשונה בי בלה המשוררים אשר היו לפנינו
שיר לנגדו רוח והוהו ואחרין לא קם כמוהו ובלהבא
אחרין לעידו מיט עמנו וקבע רוח השיר מעמע והל
משחו למלך על שיר בש עמנו שיר השירים אשר
לשלמה ודי למשוררים החזקים להבין שיריו ה
העמוקים בי כל יתותיו נשגבה מדעת בלנו ומי
יעלה לנו השמיכה ויקחה לנו גם במעמיק ה יוסקת
הראה נוראות עיעמוה וחבר ספר עוס הפוריס
בלעניעו עדיים עם נפריס מעולפים ספיריס
ושירי ר׳ אדוסס לקרשי שבלאדנים ושירי הרב
ר׳ יצחק בן גיאת שלכיתח היקר הוחק ובספרו
אשר חבר עוס הנפוריס הראה נוראות היו ע נאלף
בי שירו תלחה עשו רוח נבואות ושירי הגאון ר׳ יוסף

בן שיטאש עיעמיס ויקריס והוא הראשון אשר חבר ה
בספרד מעמיד עוס הנפוריס ושירי הרב בן ברוך
מיקורס ברוך ושלחאס בבלבא ערוך ושירי ר׳ יהודה
בן גיאת יהודהו אחין ו עיידן שבחין על שבחין ה
ור׳ משה בן עזרא מושה הפעעס מפיעוצות הר עיו עס
ושירו אשר חבר לעלות התחעוס דובב שפתי ישועס גם
עשה סדר עוס הנפוריס מעלו בבלע פז יקריס ור׳ יוסף
בן ששת הציב שירו בפעטרה ויהי רובה קשת ור׳ עלי
ור׳ יעקב בן בקודה לרגלו המעלעות יקודו ועל ר׳ יהי
שפתיו ישקודן ושירי ר׳ יצחק בן ראובן סודס מיחכס
ובין בי הפלא לעשות מלעיות שאוות והביא במעלאיה
חרוזין זכרון בל תמיעות ו ישיגס בפסוקיס דבקיס בל
הס ברוח הקדש חקוקיס ושיר ר׳ אברהם בן חליזי ביר
השבל אחוזיס ואאוו לחיין בתוריס יואורו בחרוזי ס
ור׳ יוסף בן סהל למחבה השיר מאסף והמעלע עוד יועדו
על ברעי יוסף וקרובו ר׳ שלמה בן יעקב גם הוא לעיד
מלאכת השיר וקבל והוא עשה המחברת החמודה
אשר תחלתה נאס אשר בן יהודה ושירי החכם ר׳ אברהס
בן עזרא עזרה בעזרות בעשמי נדבות בזמן בעזות
ובל פיוטיו נוראיס ועניניהס נפלאיס בהס לא ראו הראשוס
גם הוא חבר סדר עוס הנפוריס עשהו בכור שבל יעקיס

ועל הלבבות חקוקים ויעחק בנו גם הוא מפקודי השיר
שאב ועל כן שיר הבן מזיון האב אך בבואו לאר יזות
מזרח כבוד יוי עליו לא זרח והשיר מעליו מעני לי
הדת היקריס ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחריס
ולי יהודה בן עבאס גם הוא בא מארץ מערב למזרח
ובדרך השיר ארחו לו שוריס חמוריס וערביס וקיתות
חשוביס לא ערביס ולא טוביס גם הוא הולך בן פריץ
הפליא בנבלות והמרץ ושירי שלמה בן לעגלס
עבו וריעץ נשון נאלם ואורו מן השוריס לא נעלם ושיר
לי יוסף בן ברזל בברזל לחזקיס ובנוסח חלקיס ומאיר
ספרד היה השר הגדול לי יצחק בן קרשפין בעל ספר
המחקר והוא ספר על שיריו חמוריס בוד השלם לחמוריס
ולי יוסף בן תדיק ברוח שירו יקרעיס המדע
קרעיס מפרק הריס ומשבר סלעיס ובתוקף מלון הדרי
עד יערתיק ומי מרה ימרתיק ובעת ישחו כל בנות השיר
תרומיה קרנות תדיק ושירי העלי לי יהודה לוית חן לראש
התעודה ועל זו ארח טור אומס פטדה הוא לבית
השיר העמוד הימיני יושב בשבת תחנמיע הוא
עדינו העיני והוא עורר את חניתו על הנפולים
ועזב גבורי השיר חלשים ועל שוריו לם חכמיס
יחיתון ונמעט לפניו סף אסף ואז לת יד ידותון

ויהי שיר בני קרח לטרח הוא באוצר השיר ושלל בית
נכותה וקלח את כלכלי חמדתו ויצא וכבר את השער אחרי
יאתו וכל היו יאוס בעקבותיו לגמור מלאכת שירותיו
לא השיגו אבק מרכבותיו וכל המשוררים ישאו מברותיו
וישקו מרגעתיו כי מלאכת הפיוט לשונו חץ ברור ושחוט
ובשירי תהלתיו אין מיועידן ובשירי הפלתיו יכניש
על לב וימשכנו ובשירי חשק עיבו בשפכת הטל ובחלים
בערו מעמנו ובקינותיו יזיל ענן הבכי ויבקעו ואם יחבר
אגרת או מגלה תמיצא בה כל מלעיזה יפה כלשה כאל
היא מכובבי רוס גלולה או מרוח הקדש אחולה ובאהל
השיר נפתחו לו שערי גבוהים כי שם נגלו אשו הלהיס
וברוח פיו גלו חכמותיו ושביחו וכארי ירויע אף יעריח וכל
אשר יעשה יצלח ושמא משלו ואמר
נלוי כל יקר נלה ונקוה והוא עוית פאר על ראש משוחין
ואם זלח בחוק מערב מאורן במזרח מלאו כל דקחין
ובקרב שיר שבחיו שם שלחיו להלחם ושיחין הם רמחיו
ורביס רוזיתיו אחריו ונלאו מיגוע דרכו ולא ידעו ארחיו
והוא בא בחדר השיר לבדו עדי יאתו ושגר את פתחיו
והאל על שעריו שם בריחיס והוא שבר ביד שכל בריחיו
והתמיח בטל כעלו תמחיו והפריח במי שכל פריחיו
ותרו הלבבות מהדרו כמו קיתרו לשונות משבחיו

ויוס ערבו חבמיוס מלחמות שיר יהוה הוא אשר נבר באחיו

אמר המגיד ובאשר בלה דברין הישיב בל לשון

נאלמת ובל חכמה נעלמת ובל נפש נבלמת ויודענו כי

בל משפטין יצאך ואמת ושאלתיהו העס על שמן ואיה

נוה הדוכין ויען ויאמר

עתה היא באולן יעבעיסולי נפש על ראש עשמטנה

ותשתחוה ענותה לעפר וישח ראש תל לפני גאונה

ואם יש לגלות זה לאש אני יגיך ואם לשון אני מעבה לשונה

אמר המגיד ובשמש תוקף שירו והגיונו ויחות

לשונו וגאונו ידעתי בי הוא היחיד בדורו מאין שני

חברנו חבר הקדוש ויהי להתעלם בחברתו אבל נסתר היינו

בלבו אוהבתנו ובאהבתנו ונסעבר עם יחבור

אחרי אשר הבהילו מחשבותינו והדביק לחכינו

לשונותינו ונשארנו נבלמים על הדעת אשר עשינו

ואמרנו אוי לנו בי לפיענו אבל אשמים אנחנו על

אחינו

אמקאמה שראבעזה

והוא מיוק אמיה בחשרחת

נאם היכין האזרחי ראתה עיני ביומי נעוריתי

וימין לעותי שני אנשים עבריים נ נים בגבורים חל זים

בפיהם ענוגים נמרצים ובלשונם חנית וחציו שריבים

בני איש נקבציוס ומבל פנה ר ציוס ואיש באחיו נלחציוס

האחד זקן שר מימנו בוחן והשני בחור לא בהה עינו

ואנס לחה ושניהם בשני אריות נלחמים בחוזק ידיוס

או בשני נשרים יתמרמר זה אל זה נחציה השמים אן

בשני פרובים פורשי בנפיוס זה ואמר שוי אני ומעטן

קראני ולחבר המלאכות בראני וזה יהגאה ועלחוץ

שמיוס יה לך ומתנשא לאמר אני אמלוך ומאשר ילקן

מדורות המריבות ביניהם ועל על לב השמיוס השפריוס

והקולות בין שניהם נגשו להשופט ופני להבוס שניהם

וכידודי אש יתמלטו מעיניהם ועד הלהוס ובא דבר

שניהם ובעמידם לפנינו אמרו אם טוב בעיני אדוננו

יחקור לנו האמת בינינו וישתידו על שנינו אמר השופט

הגידו ענין מריבתכם והגישו עתומותיכם והצדיק

יעזרהו צדקו והרשע ישוב זדונו לחיקו אמר

הזקן בראשונה השה אזנך לנבי ואצעק שך איש

ריבי הרוצא לעוף השמיוס בלי כנפיוס הדורש לבי

במלחמתו והוא יגיע ורפה ידיוס אמר ע בעל ריבו

הנה ענקתך נשוא על טלנו וממרום הדבר לנו ועתה

הודיענו במה בוחך זה ובעל השכין הוא אם רזה

והלאינו אם גדודיך חלשים אם גבורים ומשבנותיך

הבמחנים אם במצריים ועתה יגל מתריך ויבחנו מבחך

ואזיבקע בשחר אוריך אמר חבירו ואיך הובל לערוך

ובנשוע מקורה שכל והמיעיות ובלבי מעיך המולעת
פייש לי יכולת ברוקח הגיוני ובמלאכות נשוע נרים
כלדבר נבזה ונקלה ולהשפיל כל דבר נעלה ואתה
היו המערות מחנותיך והרוחות מרכבותיך והענגים
עבאותיך והברקים עשאים כלי מלחמתיך והטכס
לאור חציך יהלכו לנוגה ברק חניתיך ימוט לבך ומהיות
נפני וירפו ידיך לערוך להגיוני עד הוכן נשבת נמלה
שהיא בחויה ודלה ותשוממה נשם ונהלה אמר לו
בעל ריבו מה עזרה נלוא פח ההפחיד ארזי לבנון
בקמוש וחוח ממה נקלה שאלתך וקלה חיותך ועתה
שמע בקשתך ויען ויאמר על הנמלה
שפחה חרופה מעיפר קרוצה כגבור חלוצה ובקש
מזונה נחוצה היא דלת חלציים קלה רגלים יושבת בפתח
עיניים שחורה ואוזה ואיננה מבנות שחה עבשת שחריים
ויו תאות פנים החוריים ובכל יום תעיר שחריים ותשרים
בפרחי ערים לסובב נתיבות בגבעות ובערבות פעם
בחוץ פעם ברחבות ובלילי הסהיו תתעלם מס
ידך שונה ובחדשי הקיץ תצא לאשר יבקשונה
בחדשה ומצאונה ושוט אחרי מאפלה בביתה לא שכנו
רגלה בכל יום תשלה בבעות והרד בקשות והוגב
ולא תרגע ותרוץ ולא הקוץ והלקוצו ולא תשקוצו
לבקש מחיתה ולמזונה טוף לביתה היא דלה

מן הדלות ובושאת מ שאת בדולת ומיה שדות הקטוף
מלוטה ותכוץ תחת האדץ מערות ומחלות למלאת
אותם הבבות ושבלם מלאות וטובות ובכל יום ביה עתיבות
נעבה בערב היא באה ובבקר הוא שבה וכל ימי הקור
תסתתר בביתה בלאוש והדד פלאוש ובימי הקיץ תצא עם
היו צאוש לשבור בתוך הבאוש ובהגיע זמן הקציר ובא
עיר הביניר חברה בעוז מתניה ותסע ממעוניה ותשים
ל הגורן מצמית פניה ו[illegible] עם הפועלים לחבוט קמץ
ה שבלים ותלך מידי [illegible] לסוף מן העמרים
ובתוך הגרנות תשוטט על ירחמוה ובין העמרים תלקט
ולא יכלימוה ומברכתם יענקון לה ומן התבהתים שלישלה
ועזבוה ולקטה ולא יגערו בה ויאמר איש ל אחיו
הרפה לה כי נפשה מרה לה ובי ביתה ריקם וזרע אין לה
וכל יום תשוטט בשפחה אחרי לקט ושכחה ובשכלה
וטוב טעמה ממרחק תביא לחמה ותכין שבר ומזון
נעת בציורת ורזון וכל שעורה אשר תמצא בבר עינה
הנערה והחת האדץ תשמרנה ומן הזרם והנשם תסתי
והחטה והכסמת לא נכון כי אפילת הנה וכראותה כי
באו ימי הקיץ והקיץ והנורא ומן הנשם כל אוש נחבא
ואין יוצא ואין בא אז תפתח אוצרותיה ובית נכוחה
והוץ טרף לביתה מפרי ידיה ומיגיעה נעדיה ובפעלה

העיד על חכמת עושה ויה לה בשערים מעשה ואשת
משכיל אשרי יושר במפעליה ואוי לעצל אשר לא למדה
מעלליה כי ושאר נעור ורק כנגיף בוקק שפה היגון מנשק
וחיק החסרון מחבק ויש משלו ויאמר
ובת חיל שחר חורת בתוך בנות מאושרת
חגורת עוז במתניה בלי אזור ומחשרת
שחורה היא כמו העמור ובמיור לא מיקו טרת
בכל בקר מעקרת וכל שחר משחרקי
והשניים לאסוף טרף והעשת מיקזרת
ועם הפועלים הגמול שחריס על מרוס קרת
והיעבור בר ורוב מיקון לעד לזון ובישורת
וכל חטה אשר תיעבור בעפר היא מיקברת
והוך בטן שאול תחיעוב מיערותה וחופרת
ובין חדרי שאול תיעפון אשר אספה יעוברת
ואו נעה מיגבת והיא נמיזאה במיחתרת
ובקיץ גשיה היא והיא בימור מיסותרת
והיעפון לפתו לחמיה ותעיחו במישמרת
וחטרה מיזומינת ומיעתה מישמירת
והעל שערי עירה ובריחו מיסוגרת
ושה יחלף זמין מיעיר ולעיה מישוברת
ותגלה מיגעונה רק לבית לחם מיגורת

לעתה כי בגלתה עונה מיכפרת
שחריס יישנו אישים והיא תעול באשמורת
בכל עבר ובלדרך משוטטה מיסוחרת
והיא לא למודה מיוסר ולבני אוש מיסרת
והעל בממטתו והיא שחר מיעוררת
אמר המגיד ובאשר נלה שירו אמר לוחבירו לה הס
המלטה אשר יקרעו בל לב לשניס וימשפו הנפשות
בלי ידיס ויחפירו פני חמה ביוס תהיה לשב עתיס ועדיס
אוש בפעך יחריש ואל ימלל בי אס בזאת יהיה לו המת
הנן התעור לי ועמי עלך נתך ואי זה עבר רוח מיאתי
לדבר אותך הלפנים הערוך נבלי חוש ולחשניס
המישיל אור חרס ומתי תלחה רוח להיוס עליך והחכמי
מיאין התבוא להשניך הרימותני ידי ליוי לי קרעת
שחריס ויקרת ההריס ובקשת עהריס והיו יבא השמיוס
גדודיך ועוש עס בניה עבדיך יחדו לבך מיהתיצב
נגדי והחלש רוחך לקול פחדי עד הוכל נמוני לבאר
ולפרוש עניני פלעוש אמר לו חבירו לא יחרדו
הנשריס מיקולה יצפריס ולא יפחדו הזאבים לקול
כנפי הזבוביס התחשוב כי החרותני בחיותך ועתה
הט אזנך לי לתך והשמע תשובתך ויען ויאמר
על הפרעוש טושי ולא מבני חס שחור כפחס לחס

לשניהם ובלי שלח ילחם ובהנור יחם ויאכל בגגבביתך
וישכב בשמלתך ובחדר משכבך ועל מיטתך ובשרך
יקח כל הנשה ואכל ואם בכל היום תמצא מגינו
מאכל עד בא השמש תשבט עליו ובהלבר בחבל שוה
הנפשות ובנפול תרדמה על האנשים ובא בלט אלך
להגות עליך ולהתנפל עליך ויצא מזיך בהקיץ ובחלום
וישם ממי מלחמה בשלום ואם תדרשנו ויעבור והנה
איננו ואסתאמר אחריו אדוניה וינס ויצא החוצה ואם
תתפשהו פעם ושתים ימלט מביך הירים ועשה יעשה
לו כנפים כנשר יעוף השמימה וכמה פעמים יתחבא
עם העלמות התחת יבש רקמתים ויבא מפיתנים עד
ירכיים רובץ בין המשפתים ויסתתר עמים בין השריים
ויקרא שם הגיקוס ההוא מחניס וכי ימצא נערה בתולה
או בעולה ידבק בה וישכב אתה עד נרוע מעשין הרע
קולה ותעקה הנערה ואין מושיע לה ואם ישא לה לאיה
תבכי ולא תחשי האמיר בא על העבד הכושי ומשכבו
בחיקי הכיץ ערוד המור דודי לי בין שדיי לין וכלה לה
השכיבני למיעצבה ונקחם למשכב ולמיצבה הזרוע
והלחיים והקבה הוא נמיו כהן מזה בין מזה ונקח
לאכל השוק ונפל בחלקו חזה התנופה ושוק התרומה
וחלב הקרבה התמימה ובכל לילה אש קרב ואחה ואל ישכב

שריאכל טרף ודם חלליס ישתה בלי קשת יורה את שוריך
ובלי חנית ידקור בשריך הוא קטון ומעשיו גדולים וחלש
וחלוש נפילים ונבזה והוא רב פעלים לאתתורנו רשת ולא
יבריחנו בקשת שרי תצא במלחמתו חלשים הגבוריס
במאסרון נבישים נסבני ענקים ראינו שם אם התהתר
ממנו בבריח ולתתיס ובוא שך בין החומותיס וירד
עליך מן השמיס ובחשבך כי נמלטת מאתנו בחיקך
המיצאנו ועל שמיך השאנו ואם התרוב חיילין ונתחיהם
תעתח יבואו קרוביהם לשפוך דמיך ואתה בוטח גובהדם
הוא וכליות את הרוצח ואם ימצא דרך להיכל המלך
יתחבא בבגדיו ותחת ינועו מיהלך ובא שם בלילה
כאורח והלך בלילה ההוא נדיר שעת המלך ובזב עיו
בכל אשר הוא מלך ויקרא לעבדיו עלה ופרשו השמלה
והשפחות זן לזו יועקת בקול והמנורות חמש מיבין
וחמש משמאל והוא מיהחבא מיהם והם שוו חובים
והוא יועק עליהם והמה בוטים ואל נמצא ויבין
נמצה אך בבכל מיקום יש לו מנוס ומפלט ובבלבגד
ימצא עיר מקלט והמלך אם תשיגהו ידו ותתפשהו
בבגדו לא ישקוט עד ישים מדורתו שפוה וחמת
המלך שכבה אלה קיצות דרכיו ושמיך מה לעיניו כי
יום יתעטה מבכל מאכל ובא השמש וטהר ואחר מאכל

יזיק בלי עון נקיים וילק דמי עשיריסו ענייס ויבלעם נשאל
חיים ויהי כי ארכו לו שם הימים ויראה כי קץ לו היום וחסר
החום והרוח תיפנו והקור יגפנו והגשם ישופנו יתחבא
בתוך מחלת עפר ומעונו תחת הארץ חפר וכל גדודיו יברחו
ויעשו להם בלגלה וירדו הסוכל אשר להם חיים שואל וכל
ימי הקור ישימו בשאול ביתם וברגבי עפר מעונותם
וישבו תחתם במחנה עד חיותם וברואתם הגשם יחדל
והקור ידל והחום יגדל יבא עתם ויתעוררו מתוכן שבתם
ומעפר ארץ יפרחו ויתיצבו ורבים מישיב אדמית עפר
יקיצו. וישא משלו ויאמר
עור לך לאשון חשך ישופו וכור המאפל שבע תרפו.
ולך ירחפו עלו בנפיו יקוד אשו בפי רגע שרפו.
תמימה כי מלאכת אש מלאכתו לזאת קדל והלהב שזפו.
יעופף רק בכנפי האפלה ויתגנב ולא נודע בעופו.
נגפתו לך מראבהרגו הכי בו אמתחה נגוף ורפא.
ויזור חרבו בשנו גם בפיהו ועל דמי בכל רגע שלפו.
ודמי הוא עמו שוסף מאדם ואולם הוא בטרם עץ קטפו.
יבואני לערשי בחצות לילה ולא יועיל לאיש מלת יגיפו.
ומשפטו כמו שפט ה עמלק אשר בלעה יפרוש כנפו.
ותשכיבו בלי תאפילה עלי גבי והשחר ישפו.
יקר את תנומתי ואיך יארוך לילי ושם ראשו כסופו.

כאלו ימי זאת בי נחלי יזוף בבוהו לי זמנה הלב עיפו.
והוא קטן עשר ימים עניר נוף ויד היום בלי רוח תניפו
ואח שוב כי נקורה מריו הוא ונמלט מלשון העט בנטפו
אמר המגיד ובאשר השלימו שניהם אמריהם
וכל שיריהם חזר לב השופט לתקף דבריהם ואמר הריעותי
ידי לאלעזון השוכן ברוש חבירון אם ראו כראיה הזה
עיני ולא שמעו כדבר הזה אזן תנה ויד עתי כי איך ערוך
אלפים בלבבי חורכם כי כל איש מהם גבור במלחמתו
ומהיר במלאכתו ועתה ברית אהבה וקסירו החיבה
ובאשר החביר הלל במלעזות ביניהם התחברו בידידות
שניהם ויצאו מלפני השופט שמחים בתהלתו עמומים
בנדיבתו ובזאתם מלפני יצאתי אחריהם ושאלתי הגדול
מהם את שמו להודיע עני וסודו להבינני.
ויען ויאמר
אני חבר וזה פריי ואולם אני והוא בפירוש המלעזות
אני אבנה נתיבות בין נתיבות והוא יקיים הדיסות שיר פרין זעות
ובשמעי שידו יד עתי כי הוא חברנו חבר הקיני ובני השני
ונפרדתי מהם ואני תמה עליהם ונמהתי מאתם ולבי קשר
עמהם.

אלמקאמה השביעית

והיא מקאמה שהוקר בסעה
שם הימין האזרחי הייתי בפי עמוד ידידים ומעודים.

בְּיוֹם הַיּוֹסְפִי יְצִוּדִים וְהִיו לְאַחֲדִים עַל אֲיָלִים וְעֵידִים ׃
וְעַל עֲזוֹתָם כַּר שִׁפְי יְצִוּדִים בְּעֵרוֹת בְּמִרְאֵה הַלַּפִּידִים׃
וְהָיָה הַזְּמַן חֹדֶשׁ הָאָבִיב הוּא חֹדֶשׁ נִיסָן הָאָהוּב וְחָבִיב׃
וּמִסְפָּעוֹת הַטַּל בְּלֵחִי הַשּׁוֹשָׁן רַבִּיבוֹהֵן מַרְקְמַת ׃
הַשּׁוֹשָׁנִים שֶׁפֶה יִהְיֶה לְפִיו סְבִיבוֹתֶיהָ אֲדִימָה לְבָשָׁה מִן הַיַּיִן׃
בְּגִדֵי רִקְמָתָהּ וּתְעוּדָה שִׂמְלָה וְחֻלְיָתָהּ וְהַשּׁוֹשָׁן כִּנֹּר יְזַהִיר
לְפָנֶיהָ וְהָאִיר לְעֻבֵּר פָּנֶיהָ וְעַל גַּבָּהּ פַּרְחִיָּה וְנִצָּיָה׃
וְעַל שְׂרוֹעָה שׁוֹשַׁנָּה וְיָרֵק יָרֵק בְּפָנֶיהָ וּבְשָׁמֶי הַגַּן לְאַפִּינוּ
יַעֲשֶׂנּוּ לְאֲשֶׁר יִהְיֶה שְׁמִיָּה הָרוּחַ לְנִבְחֵי לֵב וְהַחֲמָה הוֹסִיף
אוֹרָה וְיָגְלָה וְחוֹתָה בְּמַזָּל טָלֶה וְהִצְמִיחוּ יְאֹר מִמַּעֲמַקֵּי
אֶרֶץ וּפָרְצוּ פָּרָץ עַל פְּנֵי פַרְקוֹ שִׁבְעָה לָהֶם רֹאשׁ אֶחָד ׃
וְעַל פְּנֵי הָאָרֶץ וּבְסוֹפָנִים תֵּבֵל בְּמִפְרְשֵׁי נוֹעַם וְהָעֵבֶד אוֹתָהּ
בְּשֵׁר הָאֲדָמָה שְׁלוּחֵי הָרַעַם וּתְשַׁלַּח וְתִקְרָא לְבָרָק בֶּן אֲבִי
נוֹעַם וְתֹאמַר לוֹ שְׁלַח עַל הָאָרֶץ חָרְבֶּךָ וְתַעֲרֹךְ קוֹס בָּרָק
וְשִׁבָּה שְׁבִיכוֹלֶךָ לְבָשָׂר הָאֲדָמָה כִּי חִיל עָלָה עֵרְכִּי׃
וְיֹאמַר לָהּ בָּרָק אִם תֵּלְכִי עִמִּי וְהָלַכְתִּי וְתֹאמַר לוֹ לֹא
אֵרֵךְ יְדֵי מִכֶּיךָ וְהָלַךְ אֵלֶךְ עִמְּדִי וְשָׁאוּ קוֹס הָרַעֲמִים
וְהָאָרֶץ תַּעֲנֶה וְעֵיוּד הַגֶּשֶׁם לְמַלְחֲמָתָהּ עוֹנֶה וּבָרָק
רוֹדֵף אַחֲרֵי הָרַכָּב וְאַחֲרֵי הַמַּחֲנֶה וְהִגִּיעַ לְבָשָׂר בְּנֵי
יְפִיָּה וְהוּא שׁוֹשַׁנָּה מְשַׁמַּחְתָּהּ בְּשִׁבְעָה הַטַּל אֲשֶׁר הַחַיָּה
בְּכָה תִּבְנֶה בְּלֵילָה וּדְמָעָתָהּ עַל לֶחְיָהּ וְהַגַּן הַשְּׁקִי פֶּה

בְּעַלְמָה מֵאֲשֶׁר הֵיכָלֶיהָ וְתַסֵּר תְּעִיפָה מֵעֲלֶיהָ וּמִשְׁבְּעֵת
זָהָב מֵעֵינֶיהָ וּמֵרִקְחוֹת הַמּוֹר בְּשׂוֹנֶיהָ וְלָשׁוֹנוֹת הַהֶדֶס
רַכִּילֶיהָ כִּי בְּכָל עֵת יִגְעַל עָלֶיהָ וְהָיִין יַחֲלִיף הָעֲצָמוֹת
אַחֲרֵי מוֹתֶיהָ נִשְׁמוֹת הַנִּשְׁמוֹתֶיהָ וְהָיָה עִמָּנוּ רֹאשׁ ׃
הַחַכְמוֹנִים וְהַגָּאוֹנִים וּמֹשִׁיר שִׁפָּה לְנַאֲמָנִים וְלִמְחַבֵּשׁ שִׁכְלוֹ
טוֹעֵם זְקֵנִים מְזַרְעַ הַקֵּינִים הוּא חֲבֵרֵנוּ חֲבֵר הַקֵּנִי הַמְּתֻבָּר
טוּרֵי הַסְּפִירִים בְּצוּרֵי הַסְּפָרִים וּמוֹשֵׁךְ הַפְּנִינִים מִמְּצוֹלוֹת
הָרְעִיוֹנִים ׃ וְיַעַן וְיֹאמַר לָהֶם הַנֶּפֶשׁ פֶּעֶן חַיִּים
וּמָה טּוֹב לְנֶפֶשׁ וְלִנְפֶשׁ הֵיקֵר אֲתֶם נִצְבִּים הַיּוֹם בְּנֶפֶשׁ׃
וְהַיּוֹם בְּאוֹר פְּנֵיכֶם יָאִירוּ וְכִזְהַר הָרָקִיעַ יַזְהִירוּ וְהַזְּמַנִּים
תָּלוּ הַיּוֹם פְּנֵיהֶם וְנִפְקְחוּ עֵינֵיהֶם וְעֵתָה הַחֲלִיצוּ מֵאֵת כֶּם
גִּבּוֹרֵי חַיִל כְּכוֹכְבֵי לֵילָה בְּעֵל שִׁבְעָה וְתִבְעָה וּמִסְפָּרָם בְּחֹדֶשׁ
הַשְּׁנִי וְכֹל אֶחָד מֵהֶם יִשְׁבַּח חֹדֶשׁ וּשְׁלֹשִׁים נִזְדַּמְּנוּ עַל
רֹאשׁ וַיִּתְחִיל הָרִאשׁוֹן לִשְׁבַּח חֹדֶשׁ נִיסָן הַנֶּאֱדָר וַיִּשְׁלֹם
הָאַחֲרוֹן בְּחֹדֶשׁ אֲדָר וּבְדִבְרֵי הַזֶּה יוֹדֵעַ נַחְתֶּם שִׁירְכֶם ׃
וּבְחָנוּן דִּבְרֵיכֶם הֶאֱמַתְּ אֲתֶם אָמְרוּ לוֹ כֵּן הַעַם
אַתָּה הַחֲלוֹת לְהַרְאוֹת אֶת עֲבֶדְךָ חָכְמָתְךָ הָעֲמוּקָה וְאֶת
יָדְךָ הַחֲזָקָה וְעַתָּה הַחֵל אַתָּה בְּמִלּוֹת אֲמָרֶיךָ וַאֲנַחְנוּ
נָבוֹא אַחֲרֶיךָ וְנִמְלֹא אֶת דְּבָרֶיךָ וַיָּשֶׂם חֲבֵר הַקֵּינִי וַיֹּאמֶר
חֹדֶשׁ נִיסָן רֹאשׁ הָרִאשׁוֹנִים זְמַנְךָ עָלֶיךָ חֹדֶשׁ שִׁשִּׁים עָלָיו הַזְּמַן
מִקּוֹדֶשׁ הוּא עוֹנֵס מֵחוֹדֶשׁ וַיִּקַּס מַלְאָךְ חֹדֶשׁ צִוּי יִצְפְּנוּ

הששים וטעו הששים ויפרחו ההדסים והזמין יזהירון׃
שחרין ויאירון מאורין וחדש בנשר נעורין נעורין ויסר
מעלין השקים השחורים ופשט את בגדיו ולבש בגדים
אחרים ורחץ במים טהורים ואחרי זקנתו ואורך ימיו
ישוב לימי עלומיו ואז הגנים ופרחיהם לעתיד יזרחו והיו גנים
יברחיהם שושנים יצמיחו שושנים ישמחו והם ארץ׃
תוציא צמחה ותגלה פרחה ותוסף תת נוחה ואחר׃
היות האדמה נתיבעולה ובערש דודים כלה הברש
בעלה אשר נושן ישלין ותבקע לחודש ניסן אשר הוא
מיחמד כל אישון ואמרה לבה ואשובה לאישי הראשון
ואחרי נתגרשה מזמין הקור אשר היה אתה ויובל בעלה
הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה והוא חדש הפלאים
והנסים הנוראים וראש לחדשי המועדים כי בו נגלו
ידידים כעגית עבדים ויצא לבורים מוסדי לדים ואוהבים
רודפו אחריהם גרודים ונבקע להם היום ברוח קדים שקשו
המיתרים בניגונים ושירה חדשה שבחו באומנים ופרעה
טבע בים סוף ונפלגו שמים למעמקי מים ומיצאתנו
רוחך בלידים ומערך ושטף במים והקרב והכרעים
ירחץ במים וזרע ישורון על במותי ארץ רכב ויהלוך
כי מעבית האסורים יצא למלך ואז השמש תקרב
והיין ישרב ובת האשישה ביפיה שרה ובאורך׃

ימיה ישישה ואקח אותה כי לאשה ונלכה לעתיד׃
שוכנת ותהי לשון טבעת הטוס לפיתשלחב שמי
לאפיונושקת לפיוב שובה ריקס כי לפני אומרת באזני
אני מלאה הלבתי וריקס השובני יוי׃

וישא משלו ויאמר

בינות ערוגות שבימי ניסן עתיעלה נעץ
ורס נסך׃
ועלז לקול זמיר על אמיר בס שיש להוד
הניץ והסנסן׃
שמיחת נפשות האשישות בי מהזמין טוסן
מינת טוסן׃

ויען איש מן החברים והוא שני לחבר הקני ויאמר׃
חדש אייר מיחמד החדשים כי בו רפואות אנשים
ובגורת חלושים המשמח להים ואנשים ואם חדש ניסן
של החדשים מלך הלא חדש אייר משנה למלך ועלץ
לעתו ישב ויחנה ויורכב אותו במרכבת המשנה ואז הגן
יפרח והיום יזרח והחוס ישרח והקור יברח ולפני גדודי
החוס מר יזרחו יחילו החוס ורדפהו עד יגפהו ואז
ידי הגשם יפתחו גנזי אדמות ואז יתרי תהומות׃
להוציא מתחת הארץ בגדי רקמות ולבשת פני
אדמה במשבצות נעימות שק ערורות וירקרקות

או אומדמיאלה לביש הערוגות בכותנות משי אשרו לי
ואחלי היות האומה לובשת בגדי למנוחתי ואמתא בלי
ברוב עשתי על מות זמין הסתיו בעליה יקחנה ׃
זמין החוס לאשה ויתחבר עמה יבא עליה ואם ׃
תפשוט שקיס ברוב גיליה ותסר בגדי למנוחה ׃
מעליה ותשי ס בראשה כליה ובאזניה עגיליה בזרועיה
פתיליה והיין יקרא לשתין הכינו בגן סוכיו ומהרו
לשתות בי יוף תמיאון בחבוליל תאחרון אותי ׃
ויוי הענח ורבי ׃ וישא משלו ויאמר
ראה הגן בנוורי יוין מיאויר ורוץ לשהות
ערוב יפיון באויר
ושור בי הזמין לבש רקמות עלי הציץ בלי
קלף ובנויר
ואז יגבר גדוד מישושונתס ש גדוד יגון ולא
יהיה מתוויר
וישן השלישי ויאמר ׃ חדש סיון ראש השלושים ׃
ומחמוד החדשיס יבו יאורו פני עולס ויגלה כל ׃
נעלס והשמיס יתנו טלס ועשו הגן ישמחו חילס והיוס
יפוחו ישא מרקחותיו שאפינו על בנפי רוח התפוח
בשמן המור משוחו והשושן נאל במחתות אהרן
רקוח או מגן להיוס נקוחו והפרות נבלפה יערבו

ומיזרס הריס ירטבו ׃ והזמין יקדמנו במעדניו והודומכל
טוב אלועו בירושבו מבחר מיוערי יון והיוס אשר בחר
ויזורך יוי על הר סיני והנחיל דתו למורית עורתי ׃
ובשמעס הוד קולו יתאו נשמותס והוריד טל אורות ׃
והחלין עתמותס לה תיו למותות נפשס ונחיותס ועלבן
בזה החדש ישמח כל לב ויצ ניבעה השרוגה נכלה עב שת
פתיגיליו ועלה עטרתו ועגיל וכל עץ פרי פורח והנפש
סמורר עתנו ריחו והזמין זורח והלב שמח והיין מקוטר
בלאשיבשמיס מעשה רוקחוהכוס תקרא לאמר ׃
אס תרגה לעבות אש תלשיך וערפוא נגעיך שומעני ׃
בחותס על לבך בחותס על זרועיך ׃
וישא משלו ויאמר
מעלפני נוסות מכוסות אור הסר לאנו מסוה בבוא
סיון ׃
כי הנפשות בחזות הכוס יחיו למען בה תרוי
מדון ׃
אס ישרפס החוס והזמאי תמיד לשון הכוס בתוף
הדון ׃
זיען הרביעי ויאמר ׃ חדש תמוז מכל החדשיס שחמדי
כי בו היגון נשמדוה ושלון נאנח והחן עלון שמדויפיו
לא ימדבערי עזוב אוש בית מדות ויצא מן הבתיס ימן

החדשות לה' השרות לשום בתוך הגן משנה עונה ׃
שלחנו להתרונן על אבינו בגן שאחר עיונו ביי נוובכל
ענף כלב על נקיון הטהור על פרח וכפתור ועל כל אמיר
קול הזמיר ועל הציץ היקר עטור והסיס אם הוא חדש המקרה
אשר הגן יבעיר והיגון יעיר פיבו נשתברו הלחות
העיר וכל הקהילות בחדש הזה נחרם גזוז וכבוד בם בזוז׃
ושבות מבלות את התמוז הלא בכוס ישכח אדם עצבונו׃
ויסור יגונו ואונו וכל מי נשכחו נחש היגון יביט לבבו ודמי׃
והיה כל הנשוך וראה אותו וחי׃ ושא משלו ויאמר
חנקך אשר מטוב זמיך אחוז לשתות בגן שעול ימי ׃

תמוז׃

כל הוגך על יינך הוציאי עד לא ביד קורות יהי ׃

בזוז׃

ושמחב עוזך חי על עפר טרם אשר תחתון תהי

גנוז׃

ויען החמישי ויאמר׃ חדש אב רפואות כל נפאב׃
ושמחה לגב וראב כי יוסיף ארוך וטובו שרוך ופריו ברוך׃
כל מגדיו חשוקים ופירותיו מתוקים והתאנים רשנים ׃
והענבים ערבים והרמונים ארמונים והתפוחים רקוחים׃
והשקדים משוקדים והתמרים חמדים חטרים ואם הוא
החדש המר כיבו חרב הביתו ועלה שמיר ושית יקננו

בו עורבים גם צפור מיצאה בית זה לך ומאה וחמשים
שנה ועד שש כי צפור מקן ומשלח בנו אדונים זה ימבול זה
יקן ובזה החדש נתאב לכי ארכו שנים ועשרו כבדו מזקן׃
ויש לנו אב זקן הוא איש אשר כלנו ואשר רמה לנו ׃
ומהסתפח בנחלתיו גרשנו הלאביון ישכח אדם יגונו ׃
וישקוט שאונו לבן אם לבבכם בחדש הזה וכאב שמעו בעם
מוסר אביקחו נפש מזרק מיזהב אופיר לוט ומורק ושזי מן
בוץ היין אש מלהטת בחדרי הלב משו טוטת והיגון מלקט׃
כי בן הגפנים משכיל וחמס ונגש היגונים הוא חובר ׃
חבריס מחוכס ובו ישכח איש יגון החדש ולא יראב ובן חמס
ישמח אב׃ ויש משלו ויאמר
הכוס תנה אתנך בעת תכאב והפוך לנפש ניסך תלאות

אב׃

ישן בעור תרוה בתוף פוה יסור יגון נופך ולא ׃ ׃

תלאב׃

תשלח יגונות אב במתק בן שורק ובן חמס ישמח

אב׃

ויען השישי ויאמר׃ חדש אלול נחמד ומלך בנפש על
הר בבוה ותלך כי אז הלב ישיש ויפצפו הריס עמיס׃
ומלאו הגרנות בריובדת יוי בנחל שטף ועבר על פני
המדבר וערבה ובהרוה שיקו היקביס תירוש ויצהר׃

ובלב אל טוב יום ינהרי יבא כנהרי והגנים רבש יזובו
ות נובותה שרה ינובו ועשיתי הגפן על אורות נוטפיטומה וקיס
מרבש ונופת צופים ואז תתחזק יד המקור רוח קדה להשיב
והנשמות להשיבו וזה השמחה להושיב ואז יתעוללו
הלוחות מארבע רוחות היום יפוח ויאמר אל הצפון
הנבא ל הרוח והמשקה אומר לנוסו עורי מעתי
היגון וב תופך ירוויו ופחי בהרונים האלה ויחיו
וישא משלו ויאמר
בינך ובין יגון תנה הכוס גבול אך בערובה טוב שתה בימי
אלך
ופדע בכל רגע לענפי עץ פריו סגוד לעיץ הגן והשתחוה
לבוך
ורוה במי שורק אשר לו יזל מעמקו בעין יבש אזי נתץ
יבוך
ויען השבי עי ויאמר ראש החדשים תשריב עת כל
טוב יפריא וכל לב במרום השמחה יפריא יוה את בריאתו
כוך החדשים לפרושיו והי להם לראש ובו הכין ל שעת
היהוריס יעשה ירח למועדיו ומפנו יודע היומים הפסוקים
והכשריס ושאר התמות והמועדים הנזכרים יבו יהיו
חשבונות החגים והזמנים והיו לאותות ולמועדים ולשנים
ושנים ובימי הראשון יום פקודה וזכרון יום מעלה ויתרון

יום יעברו היתורים לפני ה כבני מרון זה יספור וזה ילון
זה יפיצר עון וזה חרון וה ל הזהיר נביאיו במחזה להיות
היהוריס שתידים ליום הזה יום יהיו ספוריס לשנים ומנ יום
כל הכתוב לחיים ואשר הם למות ראויס יפיחו מספר חיים
יום ידון ה ל יתורין באזרח וה ל ויאמר להביא את ספר
הזכרונות דברי הימים ויהי נקראים לפני המלך יום
יהמה כל איש בגזל ועצבון וכתתו חשבון על מעשיו יהי
כאש לרקבון כי אש יתאך כוח שבון ואשרי איש אשר
ביום הזה תהי נפשו נקיה ונראות פני המלך ראויה כי
אז תפרח כנפן פוריה ויהי שלחה מלא ריח וכוסה רויה
ואז תערב והיטב השתיה כל נפש הופיה בעת הימים
יקצרו הוה שעות יחסרו והיין יקרא לתורים ראו כי הימים
קצרים זה הרגשים חסרים לנו מהרו לשתותי במסבה כי
היום קצר והמלאכה מרובה
וישא משלו ויאמר
תנה הכוס לפניך בתשרי ותפרח בה בעץ רענן
ותפריא
ואם אתה רפא הלב ועצב ביינך תהיה חזק
ובריא
והשמחה קנה אותה לשפחה ואל תמשול למכרנה
לנברי

ויען השמיני ויאמר חדש מרחשון יפה וטוב והוא
בימיני מעברים אותו וטוב כי החום ירפה והגשם יפה
עורף וירדפוהו גדודי החורף לעשות בגדודי החום נקמה
ויכוס ויכתוס עד החרמה כי זכרו אשר עשה חדש עסלו
להסיבעת הציד חייהו על הסוהכניע חילה הסיעל
כן ישיבו לו גמולו כי פושע אדם ישלם לו ואז גדודי הגשם
על פני המדבר נחתים והקור יחביא בעי אוש ויעש
להם בתים והדרכים כי הגשם והשלג מלאים חתחתים
והזקן ושביר קול להגיד את שבריו ואת מקנהו את
הבתים ואז האש תערב בכל אוש אשר יקרב עליה להתחמם
בחומה ולחזות בעמעמיה לעלות הבשר והמזג לא יחסר
על ימינך היין ועל שמאלך הפלג טוב זה תהימר ואם
ובנועם זה תתאמר זה מתוק וזה כמר עוד זה מעבר
וזה בא ויאמר ואתה מתעצב ביניהם ועומד כמלך
בין שניהם ובית הגפנים תשק על כן מעת לעת אם
מרוב יגונך לבך יבעת רדיה ירוך בכל עת וטוב עמיה
ימתק ויפרכי הוא היין ותריומה מתוק מדבש ומה
עז מאדי וישא משלו ויאמר

אם יין תשתה במרחשון יהלוך עמיך וגם הלון
אם חטאו לך תהלולות ומים בכוס מחה פשעם ושאל שלום
כי בה תפלם לך נהיבות גדל בידי יגונות הזמן עון

MTA AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

ויען השביעי ויאמר מוטב החל שוש סף עון כי
בוהלב שאנן ושלוו ואז ידי הגשם יטוו חוטי ספור ונשם
לעטוע ארץ ולגדל גשם וה שלג דגלון ירים על כל עברים
ויקשור מתנפות חור בראשי ההרים ולפניך בושות
מעבדות חסילבשת מעטה פחם ולבה לחול הקור ינעם
ויחסוחיה בחילה נלחם ער תביא בלבן מרפיה ענינה וחי שטניה
והוא חדש הפלאים והנסים אשר עשה הקדוש עמוסים
בבואה היונים על בתיתיו ונסבו על הבית וטמאוה עזרה והבית
עד גברו בני חשמונאי ויגר שוש מן הבית ציון יאון לחן
הטמא השוכב בבית ועוה הכהן ופנו את הבית ובקשו
שמן להדליק נר ולא נמצא בבית כי נטמאו כל השמנים
אשר בבית ער קרא הכהן לשפחת הבית ואמר הגידי
לי מה יש לך בבית ותאמר כי אם אסוך שמן אין לשפחתך
בכל הבית והי שמחה גדולה ויהי גדול כבוד הבית ההוא
כל השורדו שיר חנכת הבית על כן ראוי לכל משכיל
ביומים ההם לשמוח ולברך הקל על פרי הגפן ולברך עוד
אשר ביין המציאנו נוחו ועשו התנבאתו לעיון ולעיון
לאמר זה ינחמנו מפעלינו ומעצבון ידינו

וישא משלו ויאמר

בעת ייקד יקוד אש בלבך תבבהו במי הכוס בכסלו
ואם ירבו חדרות מזמן רע בטוסך תהיה ושלו

ובנוסות שמח וחשוב דמעותיהם כמעין נפשותיהם רוחך ב"ו׳

ויש העשירי ויאמר

חדש טבת מרפא לנפש נאבדתי לרוח נעצבותיה שובבת ׳א
למעצבותיה עת הקור יצביא חיוי לוויתקע על פני האדמה
אוה לו והוא הולך וחזק מאדיו לפני קרתו מעוי ענמודיו יפותין
בבוחוסלעיה ילעותיו ויקיר מן העינים מקורי הדמעות
והשלג דגלנו יריס על ראשי ההריס וגדודין על פני המדבר
תמריס חמריס והמרורות כמו נורות נצבותיו ועל להם
להבות כלהם שלשפי חרבות לערוך עם הקור קרבות
ולשמח בם הלבבות ולעורר האהבות ואם הוא חדש ההנאה
הטוראה אשר אוש כמוה לא ראה וחשבנו לה כל מאורי
אור בשמוס יום סמך מלך בבל על ירושלם וב עשור לחדש
הזה כל אש דמעו יזה ויובל לבי ירזה לא בכוס ישמח
כל אלמנותינו ויחדה ויומעל עוח לבו ימחה ואם בכל
יום אודו יגדל ואין לו כוב שבעלה יהי יריו ביין חובש
והיעץ בבקרי יעין וחלק לערב יעלה וב שוהיין ינוס
יעץ הלבבהיוטו סמוך לעשות וסמוך לבוב בחומו
ישרף הינוס עד פלוסות יצא אש מלפני יו ותאכל אותם

וישא משלו ויאמר

שיס בת גפנים אזלך נעבדיו שמח בכל טובה בחדש טבת
וחשב לך הכוס כמו נהר וכמי מין יתוף דבש ושוש שואבת

מומנו כבלו מלשון דוד יזלו. או כוסך מלחיונח שבת.

ויש העשתי עשר ויאמר.

חדש שבט מעוז לבל אוש ומבטיה הוא מין היונים מפלט.
ומגדולי התגה שיר מקלט נעימות בימי נוי ובלטוב ׳א
יתחדש בזמנו ויאיר חשכו ושונו ונפקחה עינו ואז
האפיקים על פני הארץ יפוצו והנחלים על ראש תשש
ירוצו והה צמחים מתחת הארץ יצמיחו ושני השמחה ׳ב
יקיצו והארץ הציצה צמחה וגרש ירחיב ונפתוריה
ופרחיה והשמש תפרוש כנפיה להאיר נשפיה ותפיץ
רשפיה להחיות נעופיה והאור יגדל והקור ירחק והשמש
תקרב והאור ישרב והערוגות יגלו פניהם ונפקחו עיניהם.
והבוש ביניה תשמח טניה ותמות היונים להחיות
ואוגיה יבורכים חלנים הפילה ועשמים בל הרוגיה.

וישא משלו ויאמר

כוסך בידך שבטך בימי שבטיתבה בראש עדי וברח ׳ג
ומט.

לבן פשוטסות אוד והשמחה לבשוחלון מעני לינון
והשלה יעט.

דעבי ימותיך על ארץ בחל לבן שמחבה כי ימותיך
מעט.

ויש השנים עשר ויאמר חדש אדר שאה ונהדר כענף

ממולא בהרי כי אז חיל השמחות מסודר ספרים האנחות
עדרי וחיל היגון אבד ועדרי והקור ולא באונו חדל
קיצת שאנוי עביר קול במחטהו הכינו תלה
דרך וארוחה וקומו ונברחה כי לא זאת המנוחה
והעב תפזר נטפי נשמויה ותטוה חוטי גשמויה
תאריך נלבת בשמויה והגה יפיחו בשמויה ומויה
והוא חדש הפלאות והנסים אשר עשה ה׳ לבני עמו סי׳
בקוס המן האגני להרגיוה ה׳ שמע שוע והביך
הגיבי וגמלהו כרשעונה הוא ועל זר עוושעי
לכסה ה׳ עלה אותי השיב על בני ואותו תלה ועשרת
בניו על עץ נחתנים והעץ קרא להמן הסר מלבך
וגונים כי נשאתיך על כנפי שנים ואם בניך הב
עלי נתונים הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים
ועל כן ראוי לנו למשפיל לשמוח בו ולשבח עשבו
ונשחוט מהכוס דמן עד לא ידע בין ברוך מרדכי
לארור המן ויקרא לבת הנפנים מהרי ואותי הושי
ועדיי בטוב השבי עוי ויצקת על עלה הנפנים הלה
והנורא תמויעי וישא משלו ויאמר

אחרי

בין תלני שושן ופרח נהדרמה נאדר יין נוסך בימי

מילא בדי

הנה לך מנין חשיך והן נאתנים במספר לך ואוש מ

לאעדיר

אמר המעתיר וכשמוע השומעים זה המה לב הנעים.
שמהו לחוק ולשעשוע ומדי חדש בחדשו שורר
מה לב החדש ויושבו בני תלה לבושיו ופתר מלבורתיו
בראשו ובריתם לו שמורה ומאמינה חדש בחדשו נסישנה
מור אשית השנה ועד אחרית שנה אמר המעתיר
וכאשר נשמעה בכל הארץ זאת הפתגרה נתנוה ה
הטובאים על ראשם לעטרתו על לבם למשמרת שב שת
הקול בדמשק נשמע למודה קהלה כאשר למדן קריית
שמעוהם נשמעים בפי עוזיה ומלקלקים באותותיה
ועומדים על פה הלבתה לבלי חסרים לקרותה בכל
הבתים בטרם יכיר איש בין תכלת לארגמן ויהי בה
בשחרית קולם תשמעם וב לילה לא תערב שנתם עד
יקראוה על מטתם ולמדו אותה מקטנם ועד גדולם הטה
ובניהם ובני בניהם עד עולם

למקאמה לסאדסה

היו מקאמה בתחוב

שאם היפין האזרחי חניתי בתבן להתערץ מן התעצמי
במורבן ולבוש מפגעטי השונים פתנת תשבץ ויהי

עורך עם קרבי קרבותי וחוזב מן האהבות להבותי
ובני פעם יאמין ופעם יאבה ועתים יבער ועתים
יכבה ואני מתהלך במדינה מעבר אל עבר ומפנה
לפנה והנה לקראתי אשה זקנה ברוע תמונה
ועורה משונה כאלו הזמין גבה מן השדים להיות
לו למינה ויקרא שמה שטנה תמונתה כבת היענה
ואחריתה מרה כלענה פניה ביעיפה לאמתי
רעה ושלטת תחנק קולה ותכרע על ברכה וחלק
משמיך חכה בפיה לשון רכה ולמשוך הלבבות
חכה חטה הזוף בלשונה וקסם המות בגרונה מתנת
בחסירות בית נעות המרדות מעגלי שאול הם
מעגלה ובביתה לא ישבנו רגלה ובכל מקום
נמתאו חלליה וכל אהוביה נשבה נשלח
לעומתי וקדמה בשלט אותי ואמרה לי בני בני
ראיך אלהים חייך ויש מור זוהר לחייך ויהי לעד
רענן פריך ראתיך נעים ונאה ונחמד למראה תלבב
הלבבות ביפיך ותמשוך הנפשות בזיו לחיך
והיופי הלבישך משון ושלם לך נשיון ועץ ירותך
נתן פריון ולא טוב לאיש כמוך שיש ובן ערובאש
החשק בוער מבלי עצור אשר בה תתרעלא יקום
זרע זמה לך לבקש בורות נשברים חצובים

היוסואני יושב עם חברים אהובים מבני הנביונים להתענג
באהביכולה שתעש עב שוריס ערביס ואשא עיני וארא
והנה איש שומר לגנתי יצא ורפה וריס בלב נמוג ופיק
ברכיס וכראותי מרחוק דמותו תתבוננתי היטב לראתו
והנה הואחבר הקטן ואהרתי לקראתי וקדמתי בשלום
אותי ושאלתיהו על ענינו ואנה מגמת פנין ואמור לי
עתה באתי מאחי היסוד לתתי משאון בעון וריס ומבעת
פני קדימה ונפשי בכפי אשומה אמרתי עד מתי לא תשקוט
ולא תנוח כאלו מעופף על כנפי רוח שבה אתנו והטבנו
לך והתישב עמנו ותשיג מושאלך ואם תרצה אנקש לך
מנוח ואתן לך אשה אשר בה רחל לפך פח ותמצא נוח
אמור לי אשפיעך בחי כל נביאו חוזה אל תוקף דבר
אלי עוד בדבר הזה לא בהקיץ ולא במחזה כי נשבעתי
שבועה עזה וקשה לבל אפול בפח אשה ודי לי בהגלה
הראשונה ולא תקנס פעמים יגרה ואשחק למלט ואמרתי
אלו מה היתה אשר מצאתך ועדי שבושה הביאתך
אמור הנחש השיאני והיתר הרע הסיתני לבקש לי
רעיה ואשה יפיפה להמציא נוח לנפשי הא נושה
מקור רוח ומעברה לשה כי אמרתי לא טוב היות
לבדי אעשה לי עזר כנגדי כי לא יודע יום מחר
ומיתי אעשה גם אנכי לביתי ובעודי בין גלי יום המחר

ויתקו לך מים גנובים. לכן אם ייטב בעיניך אתן לך
מבנות הנדיבים. אילת אהבים. לחיה מעלה שחרים
ושערה מעריב ערבים. תהי בה נפשך מעודנת. א
ותהי לך סוכנת. בחיקך מקננת. ועל שלחנך מרננת. בלחיה
מנורה ובפיה צנצנת. בחשך תלך לזיו תארה. ולא יכבה
בלילה נרה. וטוב מסחר כסף סחרה. ורחוק מפניניס א
מכרה. לה עינים כעיני צבאים. ביין החשק סבואים.
גופה רטוב ולחי שרביט בדולח. טהור קדש ממולח.
לב רואיו יפלח. ואש בקרבו ישלח. ולחייה מאורים. א
ועיניה כפירים. וטורי שניה ספירים. ושני שדיה שני
עפרים. ואלו תראה יפיה הנאה. יאבד לבך וישת אה.
והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה. א
ואשרי איש אשר במרכבתה רכב. ובין רגליה כרע
נפל שכב. אבל הרוצה בה להתחתן. אלפים כסף יתן.
ונקל להתבה את כל הונו וחילו. אם יתן איש את כל הון
ביתו באהבה בוז יבוזו לו. אמר המגיד
וכשמעי אמריה. נמשך לבי בחלק דבריה. ונקשרתי
בחבלי קשוריה. ואמרתי לה אלו הנערה הזאת בטרם
ידובר בה אראנה. אז ייטב לבי בעת אקחנה. אמרה
חלילה חלילה. אם ארמה אותך ואם אכשילה. ואם אפתה
אותך במלי ואם אמשילה. אבל כל אשר דברתי בפה

ובשפתים. תמצאנו כפלים. אמרתי אם האשה כאשר א
תאמרי אלי. הרבי מהר ומתן עלי. ואתנה כאשר תאמרי
אלי. אמרה לי בראותך הצביה. הטורפת כלבי אתדע כי
אין בלשוני רמיה. ושוב אשוב אליך מחר. אחר עלות
השחר. להשקיט יגון לבך וחילו. ובקר ויודע יוי את אשר
לו. ותלך האשה לדרכה. ולבי נלכד בחכת חכה. בלילה א
ההוא נדדה מעיני שנתי. ולא עליתי על מטתי. רק הייתי
מתנודד בחבלי תשוקתי. ומתגודד על אורך תקותי. ויהי
בבקר ותתפעם רוחי. ובעודי אריד בשיחי. בלב דוה ונפש
נכאה. השמש יצא על הארץ והנה הזקנה באה. וישמח
לבי בביאתה. וחרדתי לקראתה. וקדמתי בשלום אותה. א
אמרה יתמידה לשלומך. ואל יפקד מקומך. דע כי הגיע
תור השמחה. ונסו יגון ואנחה. ורחקו ממך הנדודים. וקרבה
עת דודים. והנה אבי הנערה וקרוביה באים אליך. לשמוע
מליך. ולקשור בריתם עליך. ויהי עד כה ועד כה והנה אבי
הנערה. ועמו כל הזקנים אשר בשערה. וכאשר באו הקהילה.
והבית מפה אל פה נמלא. קם אבי הנערה ועמד על א
עמדו. ויאמר לכל אנשי סודו. שלום עליכם אחינו
אנשי האמונה. והאהבה הנאמנה. דעו כי זה האיש א
ירצה להקשר בחברתנו. ולבוא במסורת בריתנו. ולרכב
על מרכבותינו. ולקחת את בתנו. והוגד לנו עליו. טוב

מגע לנו וכשרון פעלנו. כי הוא ממש שפחות הפחות. אשר
בויתיהם אל וחות. בפניהם שובע שמחות. והנני מפקיד נפשי
אתכם. ואת בתי אתך לו. ומהר ומהרינה לך. על מנת שיתנהג
לה לפיס נפש יתן בפנהר בתולים. ובכל עת שהר זה יתנפ
אלוה. ויאמרו לי הזקנים קבלתי כל אשר שמעתי ואת
נרוב בשתי פיהם. לא חקרתי דבריהם רק אמרתי שמעתי.
ויד ערתי וכל דבריכם קבלתי הדבר יצא מפי ויפהרו ׃
ויקראו הסופר. והביאו הספר. ויתב לה נתובה. נמש
ים רחבה. וקבלתי כל אשר אמרו אלי. אז אמירתי הנה בארתי
בפנקת ספר כתוב עלי.

ויקראו סופר לקיים לה. ספר כתובתה בפרושים.
ויכתבו על שטר מוחזק. שריר בהוספת וחדוש ים.
ויברכו שם לבבוש יין. אך על ידי חפה וקדושים.
וזמין מנשחק בי הכי פתאום. הפך חבורתי לגרוש ים.
ובשעת נתבה הכתובה קראוה נגד היהודים. ואכתוב
בספר ואחתום. ואתך עדים. כאשר שקעה החמה. ׃
ועלתה הלבנה. ונפה הארץ חשך אפלה. והביאו ׃
הכלה בקול המולה. והעם עונים על המועלה. ישמח
חתן בכלה. ובאשר האריכו לשבת ולשורר בגילה. ׃
מערב עד חצות הלילה. הלכו איש לדרכו בלקחם שוקטים
ועד גרונם. ונתרתי לברי. והיא ושבת לאהלי. ואמרתי בלבי

זה הלילה אחדש בנשר נעוריו. ואעלה אבד כנשריו. וזה
לבי שמוריו. ואמור אלה. וסשטתי מעליה מעלה. והסרתי
המסוה אשר על עיניה. והקרבתי הער לפניה. והנה פניה
פני זעטוקה. מקול רעטו תורתה כעגל ירב עטופיה כפי
אתון בלעטו אפיה הבאי שריטס. ולחייה נס לחס כאלו ׃
השטן בקדרות הטוחס. ופעלב פחס. עד חשבתיה מבנו
חס. אבל אם חשך מישחור תאדה שערותיה הלבינו. ויהיה
הזקינו. ושפתיה לעלת למעלה יהינו. ושניה כמין שנני
זאביס או דבוס. ועיניה עיני עקרבים.

הדמיה בשניה לשיך רובוס. אופלים אשר מותאוס ומתעני תיס.
ראשה שחיך נמלא ועיניה. בזזלים ששון הלב ומעבירתיס.
קומה כמין חומה ושוקיס. כשני עיי יער מכורתיס.
ולחי כפחס רק שפתיה. שפתי חמור גבים מעוותים.
תורה כתורת מלאכי מוות. כל פוגעים בה יפלו מיתים.

וכראותי המיראה הזה נפלה על חרדה. ופחד
קראני ורעדה. ואמרתי באיוס הפקודה. אך התאפקתי.
ורכות אלוה דברתי. ואמרתי לה בתי בתי אחרי אשר
פניך נשמיר ושותי הגדי. לי מיה יש לך בביתי. ואיה שתתך
ומעיל לך. יחותמיך ופתילך. יסהרניך ושעלך. והמרוקי ׃
ערנך. וכלי שמניך. אמרה לא. ויחפר לי כלי. חנני ׃
וכיוש לי כל. וכל בגדי עזבתי תרוים בבית אחותי אבי.

ובנוה מושבי. אמרתי לה מיה הסקדון אשר עזבת בביתך
האדון אמרה עזבתי שני שקיוס בעסו שבתי בעסו ועלחתי
ועלחתי ומיטפחתי ופחתי ומישענתי ואגרתחתי ומגדיוס קרועוס.
וכלי נעריוס ושרתי קערות. ושלש קדרות. וכשמעי הברית
נפלתי על פני. ואבדו עיוני. ולא מיתאו חזון נגיוי.

ואעג ואמיר

המעשריוס וזיקיוס את גזורה. ושלחך אלהיוס המארה
באלע מגאבי. עס ומשחיתי. לאחיוס לך אבל לך הגבורה.
באלע תארך כשעיר עזאזל. ואיך נמלטה מיארץ גזרה.
באלע הזקין חשק בפלטת. ומאהבה שלחך להתשורה.
ויו תרך לא יצרך רק לגיעך. תהי אלגאבי מות לעזרה.
ואשריולך עמיה בלילתך. ומיויתך תהי אמיך עקרה.
שפתיך כמו שפ. ני שוריוס. ופיך קבר אבל בטנך מעיה.
ושניך כשני דוב זהומות. ובס תואה וריל כמגלא מקרה.
ועיניך כמו כירה עשנוס. ופניך כמו שוע קדרה.
וקומתך כעץ הסיקן גבוהה. ומיויתך ואראך בו מיהרה.
ועל בואך חשבתיו ל מגון מגאבי. עס בעת בואס בשברה.
בפרעה ולכל אשר טבע ביס סוף כמו המלך בעת נתנה בקורה.
כסיסרה עת אשר ברח על כי. כעגלון בעשת המקיה.
ולך בטן בבטן נוד נפוחה. וזרועתך כמוזלך שחורה.
ויריך ידי הקוף שעירות. ואצבעות כמוואוריוס בבירה.

ויקולניבך כד עש בחצות לילה. ונשמת פיך כמו רוח סערה.
ופיך קבר נמאכלך ומשקך. וי שובו בתוך בטנך מרורה.
בשנך תכת שיהכלבמיכת ש. ומשס נסעו האס באדרה.
אלהיוס יהפוך ראשך כמהפכת סדומיה ועמורה.
והבריכך ישובבטני אריות. ויושוס לך בתוך קדבס קבורה.

ואשר השלשתי

שירתי ראיתי כי בשורי. לא יתרפא עוריזבהגיוני. לאיסגר
יגוני. ונגינתי. לא תעביר מגינתי. ועלתה חמתי באפי. ולקחתי
שלשה שבטוס בכפי. וקמתי בחצות לילה. וחסמתי פיה
בשמלה. ושברתי כלה שבטוס על גבה. עד יצא שלפיה
דס לבה. וקרעתי כלבשרה מעלה. והוצאתי עלגופה דס
בתולה. ואספתי כלהבגדיס אתי. ועמדתי הכל על בהמתי.
ובטרס עלות השחר הייתי כץ העיר מחוץ. ועזבתי אר זה
שאיה והבוך תבוקו. עברתי את מעבר יבוק. וכלהיוס
הייתי בי ערים שוממ. ובלילה נוסע ורובב. עד ידעתי. כי
נמלטתי. וה אמינתי כי נצלתי. נשאתי משלי

ואמירה.

ברוך אשר יוס ער נצרני. וברחמיו וחסד גמלני.
יצרי ביד סנט מכרני. אך צור בחמלתו גאלני.
אחל אשר נדרתי תהוס הלי בטן שאול פתח והעלני.

אמר המעיר ונשמעי תעתועי חבר הקני עחקתי

עלהבלו ושקריו ותמיהתי על חלמותיו ועל דבריו אחרי
כן קראתי בשלמו ונעתי מעמו גם הוא נסע למקומו׃

אלמקאמה אלסאבעה

והי במקאמה לחרביה

נאם הימין האזרחי נסעתי מיזור המיעטירה. לשוק הבירה.
ושמי חבר הקט מושפח הנבזות בנועם חידותיו ומושב
הנפשות בעיטוב חמידותיו. והחל לספר לי מאשר ראו
עיניו. באורך ימין ושמאל ואמר לי נסעתי ביומי נעורי מארץ
פרס. לארצות מושך והירס. עם אנשי חיל גבורים ושריס
אמיריס אתילים ובריס. להס חץ עפריס. וגבות כפיריס. ובאשר
עברנו על אהלי קדר. מצאנו פרץ הדרכים נגדרים הזעס והחרון
מן הלוסטיס פגעו בקין וידדו. ולא פגענו מוצא ומעבר.
וקגר עלינו המדבר. כי אנשי ארצות היתה מלחמיה
ביניהס עד שמצאנו מפתחים המיסלוטה. והיו הנתיבות
בהלעה. ושבו הדרכים בלי עובר אבילה והלבי נתיבות
ולנו ארחות עקלקלות. ואמרו לנו זקני חבורתנו. לא נמנוש
ממקומותינו. עד תשקוט המלחמה. ותכבה אש הזעס.
והחמה. ואז נחרץ הלב בנו בחמה. ונוכל לנסוע ביום רמיה
ועמדנו ימים עשרה שמענו קול ברמה. והקריה הומה.

והגדודים יוצאים לשרוף מלחמה. ביום רמיה. ונשמע ומשם
לבבי נזדעזע. בני מחשבותינו. כי לא יודענו איך תהיה
סוף המלחמה. לשניהס. ואנחנו עזרים ביניהס. כי הס
אריות. ואנחנו טרפה בין שניהס. כאשר נועדו נפש בעמק
הבכא. ערכו אלה נוכח אלה מערכה. וכלם בעלי גבורה
ועזמה. ובזואדס בלי שז ורעמה. קץ אתס מבני מבא ורעמה.
וקץ אתס מבני תוגרמה. יונלו עליהס חדד והימא. ויטור נפיש
וקלמיה. ומשמע ודומיה. ובין כלם שכנה נפשינו דומיה.
ויערכו מערכותיהס. לבשו שריונותיהס. ומרקו חניתותי
ויהדרו לקרת המות בשמחה ורון. ועמדו במעמד הזעס והחרון.
זה כאלף חסון. וזה יפגוש האסון בששון. זה יתנדב בנפשו
למות ברצון. וזה ימצא טעם החרב מתוק מדבש וערב׃

ואשא משלי ואומר

גבורים יחשבו מותם חיותם למות חניתיהס מרוקים׃
והס מתחבקים עם לחמיהס. בחושקים מיהרו לחבוק חשוקים.
וכלם יכסו את התמורה. כאלו הס בבור מותי זוקים.
ומפחדם הדרים יחרדון. עד היו כהר תבור חזקים׃
והאסון לחכם הוא בנופתו. ופתעי החנית להס מתוקים.
והמות עני ראשם עטרת. והחרב לצואריס ענקים׃
ויום לב ארי מצערתם. עדי שבו חגבים הענקים׃
ותחשוב כי בריקים הס ירוצון. במלחמתם והארץ שחקים.

בירס׳ עלי טובי חניתות. כאלו מיתביאמרו עשוקים.
והארץ מלורה מיחובות. אבל שבה בדמיוס לאפיקיוס.
והרעיפו שמי הדס לקולס. וחרבותס יעיפון נברקיס.
ופניה גלגלות נפלו לארץ. ושפתיהס בפי חרב נשוקיס.
כאלו הקרב גמה וחרבס. מיאמיות בשושנת עמיקים.
ויתאו מוקס בתחלה שני גבוריס. כאלו הס
שני נפיריס. להס זרוע גבורה. וקולס קול גערה. וגערתס
תחיזוב בלבבות להבותיהם ערוך. עס הקרביס קרבותיה.
ובאשר ניגב זה לעמיתו זה בער. איש באחיו ויתמרמרו.
וקראו זה אל זה ואמרו.

אני בן הקרב מיוס היותי. ומותי בקרב אחשוב חיותי.
והחייס לחבי הס עמו רוש. ותמותיק היתמותה על שפתי.
וחרבי תענה ישבי פלאותיק. אשר אבל מיוס קיתתי.
אבקע משבריוס הלאות. וזנתי לעני לי גס חניתי.
ועתה בי יגאלה חרבי למיוס. ארו אותה בדס שבריבריתי.
ואמאס נחלת אבות והונס. אבל חרבי וקשתי לחלתי.
ואקוץ לחנות בתי ארזיס. ועס חיות ועריס תחנותי.
ומי נגש לגולחמותי ולאה. תחלתי יהי בן אחריתי.

ויתא אלו השני בטרס נעמי. עוד זה מדבר
וזה באו ואמר.

אני באמת והמות תאומיס. וינקנו שדי אס מעלומיס.

ואס אשאג בקרב הקרבות. אני מרעיש מרומיס והדומס.
ולי חרב תמואן באבתיה. עדי בי ירעו דמיוס בדמיס.
וגבוריס ינידון לה שנתס בעת בי יחזוה בחלומיס.
והאמיוס לפניס ישבו בה. והיא מקור לכל פחד ואימיס.
בעת תעור זעקי. ובש חרדות. ועת תשקוט זעקי עטה שלומיס.
ועת תברוק באף תעל נשיאוסיוזיו. למעננה בשמיוס.
והעזוב גלגלות ידיוס קבלס. באלו אלמנו אותס אלומיס.

אמר המגיד

והתחיל להלחס זה עס זה. אז התעוררו השורות הקשורות.
והחבורות המחוברות. ויצאו מעברות מול מערכות.
במלחמות עזוקות וקשתות דרוכות. ובאשר דרכו חציהס.
והרימו נאדזיס גליהס ונפיהס. נגשו למלחמה הפרשיס.
בידי אנשיס גבורות לבושיס. ונתבקו הגבוריס חבוק מות
ואיבה. לא חבוק אהבה היה ביניהס. המלחמה מדורה
עזיה הפגריס. וגחלי נפשות הגבוריס. ונועדו העו
לסעודת אשר מט עמיה הגויות והנפשיס. ויינה דמי
הראשיס. ונמברו הרוחות בשוק המות והגבוריס
סוחריו הרמחיס קונין ומוכריו. ושקעו הסוסיס
בגל הדס. ולבש המות לרואיו בגד מאדס. זה עיר
בקול כל נדדיס. זה פרשיס בנחלי האבק שוקעיס. פעס עולס
ופעס טובעיס. ונחלשו הסוסיס מן המרוצה. עד כח נלאיס

נאקו ועיפו החרבות מ׳שפוך דם וחמס בעקו ורו ׃
נשונות החנוטות מן הדם אשר נקקו וכמה חלבות
כרתו עד אשר נברתו וכמה רמוחים עמתו ועל
נעמתו וכמה חנית נגף עד שב נגוף והיה ישר׳
ישר קומה ושב נפוף והפכה אדומה האדמה׳
כגלה פסתה אותה פלגיה ורעשה הארץ ונבשה רעיה׳
וכמה גבורים ברחו בגופות נאבות׳ אשר אין בהם ׃
לגבות וגויות כסוחות מבע רוחות וכמה צואים התנדבו
על החרב בראשיהם כמה קופצי יד ה׳ ערו לנפות נפשותיהם׳
ורעמן הפנים לקו הגבורים ושאונם ונמקו הגבות׃
לרעם גבורותיהם שתק שקו הסוסים בחלוצותיהם ערו
מרחבי הארעות לרגלהם סקלו נשרי החרבות לחטוף ראשי
הגבורים ורוו ברמנם הכפירים והכפיריונש התפו׃
על בשרם הנמרים והנשרים והעורבים והזאבים וירכן
כוכבי הרקיעים בגלגלי גלגלתם ועל ענני האבקים
על פני שחקים נפוחתם והתנכו המאורים בעשוקה׃
הקיטורים והתפוצצו מקול שאוגתם ושעוטתם הסוסים׳
והנהרים והגבורים איש באחיו גוערים והחזים
בלפידים בוערים והסוסים בברק מהרים עהריס
ורוהריס ואש המות ירוקת על ראשי הרמחים׃
ומהרו כל הנשק והשלחים לעתח הנתחים והעלת׃

מהם לחיות הישדה עוזה ובחיסוהק שהות עטופים ׃
כנחשים והחזים יוצאים מפיהם כעשנים מחוריהם
גרושים וזרחו כוכבי הפשת בעקריסוהח שיכוה עיניהם׃
ושכבו הפגריס בין שפתיים והיו שמי החרבות גשפי
נבות׃ על אדמות הקרבות ערות ארץ תלאובות מדמי
הגבות׃ ולהשביע זאביי ערבות מבשר גויות עבות׃ ושאבו
דמי הגופות פיות החנוטות מבע לשונות ושפתות׃ ׃
והגבורים לאפיאון ידיסוהאנשים כנשיים ויהיה על חלציהם
ואקת החגים כיולדה על האבנים והמות ביניהם מאוש
הבניסיושב בפתח עיניסוקורא בע לשון ושפתים׃ ומדבק
כל לשון למלקוחיסומקוט ח שכנו המאוריס בצהריס׃
ופי הקרב יהגה אויהויעף יד רמיה ויביט בע אושן׃
ומדבר בע לשון עד ה שמיע החרשיס אמרותיו והביא
באזני הגבות הוכחותיו וכאשר הגיעה המלחמה לתבעתה׃
ובאה עד קיצה ואחריתה שבה חרב נקמה לתעורה וסר
שאונה ועזרה ושקשה החרדה והתרועה ויהיה נלה
התשועה זכלה לאה הרעה ועל פני השחקים ממעוה
האבקים ונפע לארץ כמה הריס חזקים ונשטחו׃
שטוח כמה רפאים ועלמים ועל יראים מפני החרב ׃
ענקים ואת האדמה ברמיהם מנקים וכבו מוקדי
המות הדולקים אז תת עוררו לנסוע מנוח רב זי׳

אל מחוז חפצינו: לשכון כבוד בארצנו: ואנחנו והעמים
מאשר ראו עינינו: ושמעו אזנינו: שרנו מעז הערפים
אל הרוממים: וברחנו מעל הנגפים אל הנגפים: אחינו
בעלם: והיינו אתם: עד אשר שלחים הסיעונו: ונטה
השטה הגיעונו:

אלמקאמה אלתאסעה

הי מקאמה ברסאלה אלמלק נבה

נאם היסע האזרחי נסעתי לארץ מצרים: והיתה בעת
ההיא תאוה לעיניים: נאוה צורתם: נאותיה מלאות
מעדנים: חדשים גם ישנים: גניה דשנים: ורעננים:
נטועים נעימים: והיא נכלה בתאוה ענק היאור: כל
ק עולם חשק: והיא מנורת האור: זמן תאתי בה בחורי:
חמוד תשניים: ונעימים: והמה חכמים: מחוכמים: מובחרי
סהומים: אשר על העלמים: יקרעו הים: המוע ויפוררו
לחכמותם לעים: והמולדות בגבורות: והמה גבורים:
או במאורות: והמה רקיעים: פיזו מענק שכלם: ופעת
לשמים: וטיפו מענק לקחם: שפעה בשמים: ונעבם נמאוס
נפלגים: בינון: ובם עבואת השיר: גיא חזיון: כשפרי
עבר ורעיון: ויוד עי דעת עשון: ובתוכם אוש יקץ: יקבץ מץ
התעודות נפוצותיהם: ושבץ מץ המגלעות חלי עותיהם:
פעם ירקם בכתביו רקמות שרד: ושטח עליהם זהב:

מעשה מורד: פעם יבוא בים הבינה לבקע עמי שבריו ברבו:
ולהוציא מחדרין דרומה עלות מעמקותיו פניני מעלין:
וישא להוה שומרים לפניו: והם שואבים מעמעיו:
למרום מלאכת המעלות החזקה: וברכה העמוקה:
והרחוקה: אשר ינשא גבורי המח שבות: וכפירי הנבות:
וחנוכי הקרבות: לנרוך שביעה: ולהלך במעגלה: כי היא
נהיב לאוד עז: עיטו ומעלתה יס גדול בלתלך בו אני שיטו:
ויאמר להם אני אעביר כל טובי על פניכם: ואשים
מודות התעודה לפניכם: ועתה הטו אזנכם: ועו כי יש:
לשירות המאושרות: לחידות החמודות: ולאגדות היקרות:
ולמעלות הנמרצות: כמוה ורכים: וכמוה מהללים: אשר
יתעו בה מורי הנבוכים: והמלאכה העלובה: יושבת
במלכות ראשונה: היא מלאכת האגדות: הם סובות: אשר
ק שתותם לאחור ורוטה: ומשני עדים ערומות: אם
תקראם נבוחים: תמצאם: ואם תהפכם לאחור: תחשוב כי
אפסוך נחל שיחור: או הירדן ישוב לאחור: אמרו על עם
זה דרך לא עברה בה: אוש: וזאת המלאכה בתולה לא
יד עה: אי שואם תאלש אותה אלא: והבה מוהר ומתן
עלינו: ויהי לך לחלק בהונו וחילנו: אמר להם נכו בניס
שמעו לי: וראתי יוי למרכם: ומנחה לא ארצה מידכם: והנני
מגלה לכם לחם חמודות: משמני התעודות: ומשמני עכם

אגרת חמודה יפיפיה כתפוחי זהב במשכיות כסף עובה
מהדרי תושיה בנוה לה לפיה להן עביה ואומות לביאי
והתהפך פקשת רמיה ואין לה בתבל שניה אחת היא
לאמיה ופלאה בין בני עמיה ראוה בנות ויאשרוה
שמעו שמועה עדינות ויהללוה אם יקראנה איש מראש
ועד סוף לבבו אלה יכסוף וומי יראנה תהלה חמודה
יעלה וחסידה ואם מסופק ועד ראשה יקראנה ולאהוב
יהפכנה תשוב הלחסידה אנפה והתהפך השפה היפה
לשמה ולקרפה ותחזור התהלה והברכה קללה
ובאורה תאיר האפילות ותשבה שמש אחורנית עשר מעלות
להחריב כל רואיה בפלאיה שחורה היא ונאוה בפיה
תוחקת ונפשה דוה בפניה ענוה ובלבה מעוה ובלשונה
נופת ובקרבה תופת אם תמיתך ברא שותה מר ממות
אחריתה לה שני פנים בלחם הפנים וכל קורא היך ברכה
ויטעם תוך חבה ואמר זה לחם יוי וזה השלחן אשר לפני
יוי ואם יהפכנה ומיצא לחם הפנים המיסרים מלפני יוי
כי הטוב והרע נתמרו בה ואוש ואוש יולד בה ויהרוג זו
הבנים בקרבה ויצא האחד אוש תם ושב אוהלים ואחרי
כן יצא אחיו בלעדו ועד מעלים וזאת האגרת שמיתיה
עלמשבעות המילות שרשרת בגור שכל תרפתיה
ובעניני מאמרי רפתיה ובחרב ניר הזמין שלפתיה

ריח מור דרור ריחה וריקח הרוכלים רקחה ואין בכל מורכי
נתיבה ושומעי נבחה איש אשר יעשה כמוה להריח
בה ועשיתיה ליפר בשוט לשוע הכלים לעורר משנת
נבלתם הנבלים וחברתיה על אחד השרים הרים
והסגנים הנרגנים והמנזרים הזרים והרועים הרעים
בעבור כי שבחתיו בתחילה ולא נשא פני התהלה ועל
כן עשיתי לזאת האגרת להיות לדור אחרון פעלו
מספרת ובהגיעה עדיון ומושה בידו חשב כי
לשוני הלטוי ולאויב כי יקללו מברך רעהו בקול גדול בבל
השכם קללה תחשב לועתה הכון אזנים לשה והקשיבו
לנוראות מעלה ויאמר גבירנו
תירנו מגדיל יקרנו מעיר אנחתנו מעיר שמחתינו
מונים מגנתנו מחדש גדולתינו משביח חרפתינו ואש
לקחלתינו נורע שמועתם ונשמע בגוים יצא שמענו
בתהלה ומואס הנבלה ומתעטף היושר ושונא העושר
ורודף הכושר וגועל משובות ואוהב תשובות זונח
רבות ויועץ עבות ומיאן מעשקות ומרבה תרקות
ובוחל באוה ובועל ענוה ומגרש מהתלות ומארש
תהלות ומרחיק פושעים ומקריב תנועים
ומתעב יהירים ובוחר מזהירים וזונח נסיונים
וחושק משביעים ומריח אשמה ורודף תומה

וגועל חוטאים. ואוהב יראים. ושונא העבירות. ובוחר
התורות. ומואס זדונות. ואוהב אמונות. ושונא
רשע. ונושא פשע. יעיד חסידות. בלי מרדות. יופי
בלי יופי. חסד בלי חסר. הישר פלטני יזרהו יזרהו. ב
יד עך יגן מאורו. בעורו עור בבורו. יסיר אנחתו
וירבה שמחתו. ויאבד מנידו. וישקיט ידידו. וישפוך
קמיו. וירים מריעיו. וישבור צוררין. ויעזור עוזריו.
ויאור אורין. ויגיע יגונו. ויכפול נאונו. ויפיל שוטנו.
ויגביר אוהביו. ויכנע אויביו. וישע ימינו. אף
יצמיח פוריעין. בוראהו חסד ומציאהו אל ואבי עזח
גבירנו. ויאמר להס הנה זאת תהלה
ותחתיה רביעה הלה. ראה אנכי נותן לפניכם היום
ברכה וקללה. אם תקראו כדרכה ותלכו בנתיבה.
היא דרך ישר לא תכשלו בה. ואם תרצו להפוך עיניה.
ולהרוס בניניה. תהחילו מסופה ותלכו אחורנית. מץ
הדרך השניה. וסופה תאמרו. גבירנו עזח ואבר.
אל ימי יאהו חסד. בוראהו וכן תלכו מאחריה.
עד הגענו לתחלתה. ויאמר להס והנה
עוד שני חרוזים יתהפכו לאחור כמו האגרת.
ויתנו בתוך פוררת. וישא משלו ויאמר

הישר בך יושר ואין אתך. עול וכל חסר בך נמצאי.
מוסר בלי רשע בך שם אלכי את אמת חמדה בלי שמצה.
ויאמר להס וכל הרוצה לקרוא את השירים העוכים.
יאמר כן.
נמי תאהב חסד וכל עול אתך ואין יושר בך הישר.
שמצה בלי חמודה אמות את כי אלשם בלי שעבל מוסר.
ויחרוש כפי שלה ויאמר
הרימותי ידי אל עליון הי שוכן ברום חביון הי צופה
כל עין כי זאת האגרת גאון כל המשוררים משברת.
ונאו לה שיג אלה כלבני מזרח ומערב מבני עבר
או מבני ערב כי לא רקמו כמשבצותיה היודים ולא שמען
כמו עותיה האזנים. כבדו מוסרי מעיתה על מעיות ערב
כפלגים וכפלו כל ההרים הגבוהים אשר תחת כל השמים. וכל
היורע לשון ערבן לשון הקדש השנים. וכל לטעום מוסרי
מלי שתינו המתוקים למלקוחים ויהי מבדיל בין מים
למים. אמר המגיד ונשמעו ימים לבבי ונבהלו
בני מחשבותי נוזלו מה עוד רוח באיש מפעמו ונהי
בעיננו מחגבים וכן היינו בעיני נורק שאלנוהו על
שמו ואיה מקומו ואמרנו לו הודיענו זה הכתם הטוב
מאין מקבו ואיה האור הבהיר מאי זה המרומות בינו.
דרך כוכבו והחכמה מאין תבוא ושחק למלינו ויאמר

אני חבר מחבר התהלות. ואמרותי פאר ראשי קהלות. ׃
אחבר מנגידי פי ברכות. ויהפכו לראש צרי קללות.
ואמרותי לעין עוריס מאירות. וישובו לעין אויבי אפילות.
ואתי כל בנות השיר בעולת. ואם המה לזולתי בתולת.
והרודף להשיג מעלתי. ענהו אל תבקש לך גדולות. ׃
חכי הגע ולא תגע ולכן. שמור נפשך ולא תעלה במעלת.
ואל תרוץ לנבל את כבודך. וחרפתך ועורתך לגלות.

אמר המגיד

וכשמעי שירו ידעתיהו והכרתיהו. כי חבר הקני הוא.
ומהרתי אליו וחבקתיהו. ועמדתי עמו ימים. לבלות
שנותי אתו בנעימים. עד צעקו ביננו עורבי הפרידה.
ונסעתי מאתו בנפש חרדה. וגלתה יהודה. מעוני ומרוב
עבודה. ולקחתי עמי טוב זכרו לצידה.

אלמקאמה אלתאסעה

והי מקאמה לנצוץ

נאם הימן האזרחי פניתי מכל מעשי לשבת עם ׃
המבינים בבתי ישיבותם. ולשמוע דברי חכמים וחידותם.
ויהי היום ואני עם חברים אצילים וגבירים. למערכת ׃
השיר נגשים. והיה מספרם שלשים. ויען איש ויאמר.
מי העולה במעלת השירים הגבוהים. ובוקע משחרין ׃
נגוהים. יגלה היום לעינינו מעלתו. ויחשוף זרוע מליצתו.

ואת יקר תפארת גדלתו. אמרו לו העם במה יבחן המשורר
וכוחו. ואיך נוכל לדעת את האיש ואת שיחו. אמר
להם דעו כי יש לשירים שמורות וערוכות. ומבחר ׃
המלאכות. לקחת מספרי הנביאים פסוק. ולבנות עליו
עניין נחמד וחשוק. והיה בתוך הקרואים איש זקן מראהו
נורא. והוא יושב לבדו רחוק מן החבורה. אבל היה ׃
מבקע הלבבות בפטיש מליו. ומחפיר הפנינים בפניני
משליו. והיו מכוסים פניו. ולא יכלתי לראות כי אם עיניו.
ויען ויאמר שמעו אלי אנשי לבב. ואל ילך ׃
לבבכם שובב. כי אם הדרך הזה תבקשו. ולבוא בשער הזה
תדרשו. מצאתם מחזק הבדק. ומורה הצדק. ועתה ברו
לכם איש וירד אלי. עד תכירו משלו ותבחנו מלי.

ויגש אליו איש מן החבורה

ויאמר לו אם רצונך אשה שכל לקדוח. עשה שיר יהי
סופו וקויי יוי יחליפו כח. וישא משלו ויאמר.
בן איש בטח על צורך יום צירך. כי בו יעפים ימצאו
מנוח.
הבוטחים על ריק לריק יגעו אבל. קויי יוי יחליפו ׃
כח.
ויען השני מן החבורה ויאמר לו אם רצונך להעיר ישיני
זממיך. עשה שיר יהי סופו וברוב גאונך תהרוס קמיך.

וישא משלו ויאמר׃

אם בעבורת אל תכל ימיך׃ תהיה פאר על ראש בני ׃
עמיך׃

כי אז משנאיך לך יכחשו׃ וברוב גאונך תהרוס ׃
קמיך׃

ויען השלישי ויאמר לו אם תחפוץ לנקות שכלך מכל שמץ
וחרץ׃ עשה שיר יהי סופו ולא לאמונה גברו בארץ׃

ויען ויאמר

אביט עלי ימין ואסנה על שמאל׃ לא אמצאה ישר וגודר
פרץ׃

כי אם מתי רשע ואנשי שוא אשר׃ לא לאמונה גברו׃
בארץ׃

ויען הרביעי ויאמר לו אם תרצה לברר שירך מחטא
ואון׃ עשה שיר יהי סופו שלח אצבע ודבר און׃

ויען ויאמר

שובה אנוש אל אל בטרם מותך׃ כי טבעה רגלך בטיט
היון׃

תצלח בעת תסיר לך מתוכך מוטה׃ שלח אצבע ודבר
און׃

ויען החמישי ויאמר לו אם תתאוה להראות לנו חכמתיך
אשר חכמת׃ עשה שיר יהי סופו מה החלום הזה אשר

חלמת׃

ויען ויאמר

בן איש למתי עינך עצמת׃ אוי כי בחיק התאוה ׃
נרדמת׃

הבלי חלומיך לבבך לבבו׃ מה החלום הזה אשר
חלמת׃

ויען הששי ויאמר לו אם תרצה ארני שכלך לסד׃ עשה
שיר יהי סופו כי אם עשות משפט ואהבת חסד׃

ויען ויאמר

הכן אנוש לקראת אלהיך אשר׃ נטה כדוק שחק וארץ
יסד׃

כי מה אלהיך מבקש ממך׃ כי אם עשות משפט ׃
ואהבת חסד׃

ויען השביעי ויאמר לו אם חכמתך ככלה יפת לחו׃
עשה שיר יהי סופו וימרחו על השחין ויחי׃

ויען ויאמר

שרי שחין חטאי לבבי החלה׃ ושמך רפואתי וחיי ׃
רוחי׃

לקחו סעפי מרקחות טוב זכרך׃ וימרחו על השחין ׃
ויחי׃

ויען השמיני ויאמר לו אם לגלות שכלך אתה בוחר׃
עשה שיר יהי סופו מלאתך ורמעך לא תאחר׃

ויען ויאמר

אנוש חלפו ימותיך בהבל. ועד מתי פני אל לא
תשחר.

ועינך מלאה דמע ועל כן. מלאתך ודמעך לא
תאחר.

ויען התשיעי ויאמר אם תשכיל הסוד אשר בלבי ערכתי.
עשה שיר יהי סופו אם תלכי עמי והלכתי.

ויען ויאמר

עורי ימין האל הכי לבי. נמס כמים בי ונשפכתי.
אם תעזרי אותי אהי נעזר. או תסמכי ידי ונסמכתי.
ובעת בדרך אפחדה מצר. אם תלכי עמי והלכתי.

ויען העשירי ויאמר לו אם תרצה להאיר
שכלך עד יצא כנוגה צדקו. עשה שיר יהי סופו.
ונחל יוי את יהודה חלקו. ויען ויאמר

עת כל אנוש ישים בתבל חשקו. אשים באל חשקי.
ואשמור חוקו.

ובעת בני איש ינחלו נחלת יקר. נחל יוי את יהודה
חלקו.

ויען האחד עשר ויאמר לו אם תכסוף להפיץ משכלך.
טוב רקחו. עשה שיר יהי סופו לא כהתה עינו ולא נס לחה.

ויען ויאמר

בן איש עצי יושר נטע בלבבך. יצמח פרי צדקך ויתן
ריחו.

ובמותך צור יחליץ את גופך. לא כהתה עינו ולא נס
לחה.

ויען השנים עשר ויאמר לו אם תכסוף להלביש שירך.
סות נועם כמדו. עשה שיר יהי סופו לא טוב היות האדם
לבדו. ויען ויאמר

חכמה לראש אנשי יקר היא נזר. הרחק יקר תבל ובה
תעזר.

בחר אלהים בה ושח לא טוב היות. אדם לבדו אעשה לו
עזר.

ויען השלשה עשר ויאמר לו אם תרצה להעציב מקנאיך
ולהחליא. עשה שיר יהי סופו והסיר יוי ממך כל חולי.

ויען ויאמר

לבי לאל שובה בעת יצר לך. כי בו צרי צירי ומרפא
חולי.

אלו בעת צירך בצורך תבטחה. הסיר יוי ממך כל
חולי.

מלאכת

ויען הארבעה עשר ויאמר אם שירך נשגבה עשה שיר.
יהי סופו קומה אלומתי וגם נצבה.

ויען ויאמר

אמנם לשוני יום קרב נחשבה· חרב ואחור לא לעולם
שבה·
ובעת אלומות בעלי שיר אלמו·קמה אלומתי וגם·
נצבה·
ויען החמשה עשר ויאמר לו אם תרצה להכנע כל א
עוזרי רהב· עשה שיר יהי סופו ויעשו להם אלהי זהב·
ויען ויאמר
הקופצים ירם והונם ימנעו · יום דין הלא ישרפו בלהב·
עזבו אלהיהם וכספם עבדו· ויעשו להם אלהי זהב·
ויען הששה עשר ויאמר לו אם תרצה להיות שירך
כראשי בשמים· עשה שיר יהי סופו חבלים נפלו לי בנעימים·
ויען ויאמר
בעת כל איש יהי חושק בתבלי אני אחשוק בצור שוכן
מרומים·
ואומר עת יהי חלקי בדתו· חבלים נפלו לי בנעימים·
ויען השבעה עשר ויאמר לו אם תבקש לחבר
ניב כנפשי ולבבי· עשה שיר יהי סופו ואקרע סגור·
לבם ואוכלם שם כלביא· ויען ויאמר
לשירי עזלי שיר נצבו נ·בעת אומר לצולתו חרבי··
ואם אקדח יקוד השיר במזרח· ילהט שוכני מערב להבי·
ואכניע מתי שכל ואקרע סגור לבם ואוכלם שם כלביא·

ויען השמונה עשר ויאמר לו אם תבקש לנקות שירך
מכל מום וכחש· עשה שיר יהי סופו והמטה אשר א
נהפך לנחש· ויען ויאמר
נעים שירי בלי רגל ישוטט· ויביע בלי לשון וכחש·
ולי העט אשר יטרוף כאריה· והמטה אשר נהפך לנחש
ויען התשעה עשר ויאמר לו אם תביץ סוד השיר
ורזיו· עשה שיר יהי סופו נקבת במטיו ראש פרזיו·
ויען ויאמר
נטה העט כמו מטה עלי ים· תעורה עד תגל סודיו
ורזיו·
והך בו ראש מקנא עד כלותו· ונקבת במטיו ראש
פרזיו·
ויען העשרים ויאמר אם תרצה להראות בשיריך יפי
מליהם· עשה שיר יהי סופו כי בדבר אשר זדו עליהם·
ויען ויאמר
לבבי פצעו עיני צבי חן· בקשתם כל כלי חמס כליהם·
ועל כן פצעו עיני לחיין· ובדבר אשר זדו עליהם·
ויען האחד ועשרים ויאמר אם תרצה להפיץ מי
שכלך כנהר· עשה שיר ובסופו השמרו לכם עלות בהר·
ויען ויאמר
הגאוה כהר ועולה בה· יפול ופתאים ארצה יגהר· א

נכן מתי שכל ואנשי לב · ה שמירו לכם עטה בהר ׃

ויען השנים ועשרים ויאמר אם להיות שירך ערב
לכל אזניס עשה שיר יהי סופו עיניו כיונים על אפיקי
מים · ויען ויאמר
עופר יפה מראה יפה עיניס יקרע לבב החושקים נשיס ׃
לחיו אפיקי נחל ערוגת אבל עיניו כיונים על אפיקי מים ׃
ויען השלשה ועשרים ויאמר אם על מלאכת
השיר יטול תוכל עשה שיר ובסופו והבאת לאביך ׃
ואכל · ויען ויאמר
בכל לבך ירא הורך ומורך ואז תחכם במעשיך ׃
ותשכל ׃
ונקט נא בגן שכלך פרי ביץ והבאת לאביך ואכל ׃
ויען הארבעה ועשרים ויאמר לו אם תאהב ׃
להחריר בשירך לב שומעיהן עשה שיר ובסופו באש
ישרפו אותו ואתהן · ויען ויאמר
אנוש נלבר ברשת תאותו למשך כי בלי חמים בטהן ׃׃
ובסוף תאבל נפשו ורוחו באש ישרפו אותו ואתהן ׃
ויען החמשה ועשרים ויאמר אם תסכל למלאכת
השיר נתיבה עשה שיר ובסופו מכל אשר יעשה לאש תיה
בה · ויען ויאמר ·
כל איש אשר יעזוב רסן צורו נפשו תהי הוה על חובה

ונמול יהי מוצא לכל אחת מכל אשר יעשה לאשה ׃
בה ׃
ויען הששה ועשרים ויאמר אם תתאב לה עיר לשירך
זמרתי עשה שיר ובסופו אל תעלני בחיתי וכני ׃
ויען ויאמר
רוח אנחות נשבה בי עד התקדרו בענן בכי שכני ׃
תורי רפא יעדי ועל חטואי אל תעלני בחיתי ימי ׃
ויען השבעה ועשרים ויאמר אם תחפוץ להמלאת
בשירך כל מגי ינפס עשה שיר שלח דברו וימסם ׃
ויען ויאמר
על רוב פשעי רמעני · גברו ואודי יכסם ׃
קפאו אבל לאש לבבי · ישלח דברו וימסם ׃
ויען השמונה ועשרים ויאמר אם תרצה ׃
להיות סוד שכלך מפורש עשה שיר ובסופו יבא להיות
ואל יחרש · ויען ויאמר
האל אשר אל שואלו נורש עמך דלה מוס עני נגרש
לעשות באויביס משפטי נקם · יבוא אלהינו ואל יחרש ׃׃
ויען התשעה ועשרים ויאמר אם תתאו להיות ׃
מעלתך נסוכה עשה שיר ובסופו והיתה לוי המלוכה ׃
ויען ויאמר
חמול שדי על ערי נבוכה גברת אך לכל רגל ורוכה ׃

גאל מלכותך מיד עבדיו . והיתה לה׳ המלוכה ׃

ויען השלשים ויאמר אם תרצה להיות שורך
נחמד לכל לב עשה שיר ובקופומשוך חסדך ׃
ליוד עך ותדקתך לישרי לב ׃

ויען ויאמר

ראה שדי היתי שחתי - ונשפחתי כמות מלב ׃ ׃
משוך חסדך ליוד עך ׃ ותדקתך לישרי לב ׃ ׃ ׃

אמר המעיד

ובאשר שמעה מלעצתו אזנינבה לבביור עיניו ושמעתי
עלו עיני והנה הוא חבר הקיני אבי כלוש אוהל תושו
ואפלאפלט תוכר אותי יוו פנו עלפני הודיונגנט ׃
שמו אודיו שמח לבבי עמון ומריגונו וז עמו עקב היתה
רוח אחרת עמון ועמדנו בחברה נעימה שנינו עד ׃
עברה רוח קנאה על זמנינו והפריד בינינו ׃

למקאמה לשאשרה

והיה מקאמה אל פלאח

נאם הימין האזרחי נפעתי מעמוק השדים לארץ כשדים ׃
ובאשר זרחתי במרומיה ורדפתי הדומיה יצאתי ׃
להתהלך בארץ נראות העובדים והשבים והאזרחים
והתושבים והמזרחים והמערבים ואשא עיני ואראה

והנה איש על מרצבה לבדו ואשב לעברו כמשפט האורחים
והגרים אשר איש לאחין מתחברים וקורות זמנים מספרים ׃
ואומר לו מיה ענין שבתך ומה מלאכתך אמר אני איש
נכרי הולך ונחוץ אל אחי לפעם אחוד שועל ופעם ׃
אטרוף אוכל אמרתי לו הגידה לי מקנת ענינך והשיעם
מאשר ראו בתבל עיניך אמר ראיתי בדרכים אשר
הלכתי וצבאותיהם אשר דרכתי כמה נוראותיו כמה ׃
נפלאותיו ואראה עיני רבר נפלא לשומעיו ונחמדי
לזוך עין כאשר ראותי אמש לפני בוא השמש - וא
ואשאלהו על המראה הנוראה אשר ראה אמר היתי
עם חברים נעימים מזרע המלבה ומן הפרתמים
נדבותם בשמים וברכותם אמתים ותימורותם בשמים ׃
ואמורותם לשמים ופניהם מאוריס ומראיהם שחרים
וידיהם נהריס באורם השמש יפעמון ונוכבי לילה
יעלו מעונם לקום ישומון ובאשר עלה אתמול ׃
השחר קמנו והשכמנו והכינו לנאת לבקרים
והיה עלה בין ערים ובקרים או באחת הערים ונקראנו
הנעלים לאסור לנו מרגבותינו ויצאנו ונעריהן ׃
סביבותינו ואנחנו על סוסים מיוזנים להשיב
הברקים מובנים ויאמר אלינו ראש חבורתינו הלא
תלכו עמי לעבור הכפרים אשר על אחד ההרים ׃

כי יש לו שם בפר נחמיד יפיון לא ימיר ובוכל נושם נתמיד.
וכל אנשיו עבדיו וגמולי חסדיו אמירנו כל אשר תגזור ׃
עלינו נעשה ובינלך נחשה והלבנו כל היום עד עבור ׃
ה׳ יתרים ונגענו את הכפר בין הערביים זה שמש נטתה ׃
לארוב ופנתה לערוב והלילה קרוב וכאשר נפתרה החמה
במעונה וכסתה פניה בעשב עות שניה בא אנו אל הכפר
והנה הכפריים עובדי האדמה יצאו בשמחה לקראתינו.
והשתחוו לעומתינו ובאו הגמול ביתם והורידונו מעל ׃
מרכבותינו ולקח הבה ואוהו והביאם לעבאר אמעוה.
להשביעם ולפנקם ובנאות דשא ירביצם ועל מי מנוחות
ינהלם והוא שב אלינו בשמחה וביאנו אל ביתו והנה
הדירה רחבה במדבר וכערבה ובתוכה התבן פנימי ׃
וחיזון ויפעי הבקר והיאן ומהר לפנות הבית. להסיר
השעיר והשות ואת הבית יקציע מבית וטיהר
וחלאתו והסיר את מראתו ולקח נשיו ובנותיו ובבית
פנימי החביאם וחזר בחדר הביאם והוא באו עמוד לפנינו.
ויאמר אלינו אם טוב בעיניכם אנוש לנו גבנה נקפא.
וחלב וחמאה אמרנו אוכה הוא כי אין כמהן ויטהר את
העדרים לאלות בחלב עזים ספל אחד וברבע
הקפואה ולפנינו הביאהו ויאמר לנו אכלו משמנים ׃
ורוו מעדנים כי אתנו שוכן ההריס ושבי הכפריס.

נפשינו נדיבה ורוחנו רחבה לקבל כל אורח באהבה אין
עינינו רעה ולא נדבותינו נשוכני המדינות גרועה.
כי מתנתם חסרה וידם קצרה ועינם צרה ואנחנו ׃
כל שמחתינו לקבל האורחים ולהביאם בעלות מרוחים.
ולהשביעם עולות מחוס ולשום שפניהם דמיו הלב ׃
והנתחים. וישא משא ויאמר
להכנס אורחים ומתוק לחכי כהיין חלב בחמאת ׃
הבקרים.
וכפתים בתוך חמאה שרויים. בעת כי יעברון אותם
חמרים.
ועת קול אורחים אשמע חתות על לבני אקראה פתחו
שעריס.
ושמחתי באורח כשמחתי באב בנב גדי מיץ
הערדים.
וכל יום אחרוש אדמת נדבות. כחורש הארמה ׃
בבקרים.
וייטב לו עשות חסד פרעב. במעתאו פת יבשה עם
חתרים.
ועיני לחזות אורחים תקוה. בעיני החמורים
לשעוריס.
אחר כל זה נקח כבש בן שנתו ויאחר לעשות אותו.

וישוחה לפניהוא עומד עלינו וכאשר השלמנו ׃
לאכול הכין לנו מיטותיך עשות ומנוחות שמנות שכבנו
ורגענו אין היגיעה אשר יגענו ויהי בבקר והשמש ׃
השקיפה מאשנבי גלונה וגלהה מעולה ותשר יעשיה
מעשיה קימנו מוקדותינו לשרוך לאל תפלתינו ורכבנו
על סוסינו ויצאנו מפקפונינו ושמנו אל המורד ׃
מגמת פנינו לנטוש במדראה היציאים והיחידים עינינו.
ולעורר ישיני רעיונינו והתהלכנו בין ההלכים שנים
ורעננים מלאים מעדנים וכאשר הגיע עת האוכל
והנה הכפרי בא לקראתנו בשמחתו ובביאנו אל ביתו. ׃
ומיד הקדירות
ומיד באנו מקומות מובנים ומוכנים עמוסים מזונים.
וירהיחו ואפינו מרחוק ריחם וריחנו הירקות מלאו
הסיר וכל הבשר חציר ושם לפנינו קערות מלאות במי
במוכן שעותינו. אמנם המגיד ראיתי בביתו.
הכפרי הרגיל אוכל ושתה ושמח וטוב לבו ואותי ׃
לאכלני כי כלה לה העירני משנתי בקולו ואמר אל הכפרי
אתה הגדלת טובתך עלינו ולערוך תודה לך חובה עלינו.
אבל אנחנו ובני זקנינו ורבותינו הרפאים לבל אוכל בשרי.
ואני פתאום לאכול מבשר זה התרגלתי. אמר לו הכפרי
אל התאות בשר בני לא חמד עלו עיני ויהי הכפרי
הוא ואשתו אחרי התרגלנו לקחתו והתרגלנו ברוח בינה

ומנה מיגר אלגר ומפנה לפנה וכאשר יגע הכפרי ולא
רגע אורחך אחרי תרגלנו וירא כי לא יכול לו. קרא לנער ׃
בני ביתו לעזור לו וירץ עוד אחרים הנערים בשמחה ׃
ובשורים ונער אחר מהם השיגהו וברגע החזיקהו.
והתרגלנו במהירות המעות נשכחו. עד עזבהו וברח
התרגלנו ונמלט מיד כלם ועלה על ראש הכלים נתן
תהלה ושבח לאדון עולם בזמן הגיעו אותנו ועכשיו כל ׃
מובינו כלם אחרי כן עלה על גג בית התפלה והיה שם
קהלה גדולה וקול המולה ונשא קול בעניה ואמר בריך
אתה השם הנותן לשכוי בינה ויקבצנו כלנו שם סביבו. ׃
לשמוע ניבו. ויען ויאמר להם שמעו אלי רודפי
צדק אנשי תהלות הבאים לערוך תפלתי לנורא עלילות.
ולשפוך לבבות לשוכן ערבות ולשאת נפשי אל אלהי שמים.
מה יועילו התפלות ונפשותיכם בהם חטאה מגואלות.
ומדוע תרבו תחנונים ואתם שופכים דמי נקיים ואביונים.
ואיך להתפלל תחשובו ובכל יום להרוג נקיים תארובו. לא
תוסיפו הביא מנחת שוא וביום אל אלתבואו וידיכם דמים
מלאו. תפלתיכם לעון ולא לרצון זבח לא יכופר עון. כי היא
מנחת זכרון מזכרת עון ויתגאו העם להלעיגו ושאט
איש לאחיו על העקרה אשר קרא אותו.
ויען ויאמר להם אלכם אנשים אקרא מי שיבי מלחמה

שערה האין ירא את יוי על פניכם ואם אין משפט עלך
ביניכם ואם תבגדו בכל הבא בעלך קורתכם מני יבטח
באהבתכם ואם תרעו לבעלך בריתכם מני יאמין עוד בכם.
הנקלה בעיניכם לבעל באנשי האהבה ונשם ראשה תחת
טובה הלא מיוס באתי בעלקורתכם עבדתי בכל לב
אתכם וכלה נלה אעזר ישניכם להתפלל אלהיכם ובכל
היום אעגך לפניכם לשמח לבבכם והרביתי זרעבעלכם.
ועשיתי בנים ובנות להמתיק בטשעיס חכמכם ואתם
להרע לי מחשבותיכם הלוני כלת אותכם מעמריס
היותם עם יוי מיוס דעתי אתכם וכל מיחשבותיכם לשחוט
ולאכול אותי הן בעודני חי עמכם מעמריס היותם אף
כי אחלי מותי מחשבעתי אתכם מה מיאחתם בי עול
על מיני ושני הנני ענו עני ויושן אתם כלבם חזיתם
ומעשי ראיתם כי אין כי לאהתי בביתי. רק תחנתי בי
ושירתי ואין עסקי רק לבקש מחיתי ולגך לאהבשבל
וקומי ולשורר בעלי ויומי יומם ייוה יוי חסדו ובלילה שירו
עמי ותהלה מואחלי אשר זקנתי ובשבורתכם נושעתי
וחלפו ימי ושני והנישו ימי זקנו תשלימוני רעה תחת
טובה ותגמלוני תחת האהבה איבה ותרצו מעל בט
להפרידני ומחיק נשי לגר שני לעזוב בנותי יתומות
עבונות ונשי אלמנות ואל מיחאתם בי מיני על התר שתי

וחמסי לא דרשתי אבל בשרי מיעור קשה לא ורצה לקיבן
אשה וכהתה עיני ונפ לחי ובש כחרש בחיי שבו כברזל
עזמני לאורך שנותי ורוב ימיי וריחי נמר ובשרי סיער
וטעמי מר ונתחי קשוש לטו עמיהס כי מריס הס ומדק
פגולים כלהס ובטלו טוחנותי וחשכו רואותי ולא נשאר
בשר בעלעותי ולאחלב בכלותי כמיס נשפכתי
והתפרדו כל עצמותי. אס יאכלני איש חולה ומות וישא
עוני על שכמיולא יכפר אשמיוזאס יאכלני איש
ברוא לא יחלף בי כחולא ימיצא נחיעתה לעשה
תגמלוני הגמולה הזאת תשורן לבניכם ובה
כזאת הלאוש עם בבני תמורה ומיחמוד תשורה כי הס
נעימיוס וזכיס וטוביס ורכיס וכל אחד מהס יבין שבחיו.
ורכו עשחיו וכבושס רקחיו ומלאו שוקין נלשתין ומוח
עצמותיו ובנותי כלם שמנוה מתוקים לכל לשון
ערבוה ולב חשוקותיו טוב עמיס ומתיק הפה ואס יאכלם
החולה יתרפאולא יעטרך שופחין על אמירה
התורה בזמן שחלף והלך שלח תשלח את האס.
ואת הבנים תקח לך. ויש מושל ואמר
מיודעי ורעי רחמוני. ועל בורל יגוני נחמוני.
הכזה יהיה תגמול חמריס אשר על טוב ברעה יגמלוני.
ויוריס שכחו חסד גמולתיס והס תמיד להרגני יורד שוני.

אני ארדוף ואשיגם ואשיב לא אכלה ידי תחרבי תורישמו ידי
ותמיד אשמעה על עיתם וכל היום כלחמי תחתני
וקדמוני בניהם גם בנותי ורם בתאוותם קדמוני
והאכלתים בשר בניהם ובשר בנותיהם תאכלו עד יאכלוני
אני זקן ואין בשר בגופי ומה זה לאכלני יאכלוני
רדפוני כרשעתם ואל מחזוני כרגע אבדוני
אבל האל עזרני בחסדו ונפלטתי בעת בי בקשוני
ושיגרשו מעל זרועי ומעל הרגנות ריחקוני

אמר המגיד

וכשמוע העם תלונתו ידעו יתרקן ואמונתו וחרה מאד
להם ויראו הדבר בעיניהם וישלחו להקרוא לבעלו ולברוך
לשוח את עלו ואמרו לו איך חשבת לעשות נפלה כזאת
לשלחיך בזקנינו וסיורנו אשר עדכי אלהים יורנו
ומשנתנו לתפלה ועדנו אמרי הכפרי אמרת דברוכם
כי פיום קניתיהו וירא את יוי ראיתיהו ומתם לו בכלה
עת מצאתיהו אבל באיזו הנה הלילה מובני שראל חברת
נדיביים וגבוריים חשובים ואנשים מהם חולה ויגוז הרפ מים
עלון להרחיק מן הבשר ואל יקרב אלון ושאל פיהם
בפיוסנרות לעשות לו זה התרגול ולא אוכל להשיב שוב
ריקם ועד אפלא מתקם אמרו לו כל הזקנים היטבת
כאשר התנדבת אך בשבילנו תפייסהו להני חהו ובזולתו

ומירהוה שביעין הכפרי לבלי עשה לו רע עובדו ולא
תגע אמר להם רעוני לא אעשה לו נזק לעולם זהנני
נותן לו את בריתי שלם ושמוע האלה והשבועה
נשאקול בשירה וירע תרועה גדולה על הנסים ועל
הפרקן ועל הפדות ועל התשועה כראותו כי ניחם
יוי על הרעה ויאמר

ירחם אלהינו רחמונו ובנעימות דברים ניחמונו
ולא אבדה אמונה מלבבם ועת יתר לו בחסדם קדמונו
ולו הם משנאומשלו בי ועזבוני רעיתו ועזבונו

אמר המגיד

ובאשר כלה האיש דברו ונאמנו שאלתיהו על שכנו
ויען ויאמר

אני חבר מחבר שיר ידידות מפעולת מפעניני החמודות
ואחביר מלבבי ניב ההלולים בפיתק שיר וטוב משל
וחידות

אמר המגיד וכשמעני שירו הכרתיהו ואמרתי לו חבר
הקיני הוא ואמרתי לו מה נעשו הבלי שעשועיך ומה
עזבו דברי תעתועיך חי יוי אלה הדברים לא שמעם
לבשר ודם כי מלבך אתה בורם ויצחק למלין ויסוב עדיכו
מעלי

למקאמה לחאדיה עשר

נאם היפיף האזרחי נשאון בני מוחשביור עיון לבבי.
לנעוץ מנוחה מושבי. מלארץ חצבי. ואני על הרי בתר
קלכזבי. רוץ אחרי כלמעלה חמודה. ושוחף לשפוע
ונשעע לבית לחם יהודה
על מוסלוחיה. וב עודי באחת עריה. ובשער מוש עריה.
אחונן עפריה. ומירעה עפריה. ראיתי אנשים נקבצים.
ומובלפנה באיש ורעיש. ובאשר שאלתים על ענין קבוצם.
ומיבת רועים. אמרו לי כי איש חכם עבר עליהם וחנה.
בגבולהם. ובמלעיות השיר אין כמוהו. ובמלחמות
התושיות אין כמו יערכה. ואמרתי בלבי אלכה נא.
בתוכם. ואשמעה מה בפי החכם. וכאשר קרבתי אל.
המיחנה. אשר הוא שם חונה. ואראה בתוכם איש זקן.
המלעות ומרקן. והוא אומר. שמעו חכמים מלי. ויודעים
האזינו לי. כי בלשוני מקור התושיות והמלעות. ובריעיוני
אוצר האגרות המושבעות. והמחברות הנמרצות. ואלו
ירון תוך הברקים בממלכותי. תשומעבובותי. ולאח שיבו
אבק מרכבותי. אשר על ראש הקרואים זרוע רמיה.
חשפתי. וחרב נאוך שלפתי. והנה שמעתי ניבך ולא חקרתך.
וכי יבוא דברך וכבודך. אמר היקץ הנני נצב לפניכם.
ואנכי עומד ביניהם ובינכם בחרון כעס היום המלעות.
העמוקות. והשירות החזקות. ונתן כפי אשר תראו.

וחפשו כאשר תחפצו. טוב כל דברי יצרך. ולא תמצאו באשה
חוק. אמרו לי אם אמות דבריך. ויצרך אמריך. עשה
לנו שיר. משלש לשונות. בבמה עמוקה. וכירה כל
איש הבונות. וישא משלו ויאמר

דבר אל יאמין. וטאעת לרחמין. שפר עובריא.
אקדם לי שיר. ותבוח אלבארי. ברוש כלמעלא.
שמו לשר שלם. הוא אלעב אלאעלא. ורבון עלמיא.
לאור יצרקו זוהר. חכי נורא יזהר. בפלגות לילא.
ועלם לשור נשקף. בדאת לאהנשף. לחדמן קדמיא.
חסדיו גברו. ורות אלהארו. אתרי ית מויא.
בהבל שם משטר. חוכל לאקטאר. ורומה לשמיא.
ובוכלחיחוה. ומיזאן לרניא. בימינה הלויא.
אדון כל החיים. לה למלך לאיסי. ויובדון מלניא.
פלאותיו יקרו. ואין טאלא לדהר. מה שנאזמנויא.
והואהבלירגז. ויאתי בלמעגז. בשוף עדניא.
וישש יגלה. פי עלי מעלא. ויחות רמיא.
וקול שופר יתקע. לנואס לבקע. ויחיו מויתיא.
ומודו יראהו. פיחיי מותאהו. ויפרוק חייא.
וביתו יבנהו. ויעלי מתואהו. עלי ריש טוריא.
ושם נערוך שירה. לדי לעלא שברא. דחילת שב חייא.
ושיריבו ישרי. ואמוראחי הנשר. בכל לשניא.

מקנאום בם יהפו · שרי מנה אם הם · נב חניגויא ·
ועל ערים שרקו · ויהדיה אל שרק · נאר ע אפפויא ·
במוים יוף נטפו · חכי למעך לערף · ומכריה בשבעי ·
והיא שירה יקרה · לקל אינחת פטרא · נריש כל אופא ·
ויזור חרבה יוטל · על האם לאבטל · ובל גברי א ·
ובה כל נב רוהה · ויבקו מכראתא · למופי יומויא ·

הע ע

ויאמר להסיון שירה קשורה בחבל ששש לשונות
בלירתק והחוט המשולש לא במהרה ינתק מפחדה
חרדה שומעים ונקרזו קרן ותחת ששש רגזה ארץ ·
בניתיה בלשון ארס ועבר וערב ומין איש אשר אליה
יקרב במזרח או במערב אמרו ע כלה עם היטבת ·
ולעשות הגדלת וחכמות והשכלת וחכמים שכלתי
ויענו כי אין במלאכת השירים איש ערוך לך ·
בטעם משליך ובמליצות מעלך ואם תובל להראות
כוחך במיפורד תהיה לראש לכל מביני ספרד ועתה
עשה לנו אגרת כל מליצה טובה אוגרת חכמה ובל
דורש ויה יה בכל מלה מעלתיה ריש ותהיה שבח
באחד מלכי הנבדים והשרים הנכבדים · ויאמר הטו
אזנכם לנגי והאזינו אלי · ויען ויאמר
קרא בגרון אמרי רון ועורר עיונין והרחיב גרונך ·
והישר אשורי אמריך והדין ברוחב תמאמר רכבי

זמירין זה ערוך הביבי וברוך בחדרוך לרוות במטרך ·
ארץ הים שרה והרבין מרבץ התפארה לחפריח אמוריי
אמורות טהורות והפרות פרותה שורות המפוארות ·
ולערוך מנורות מאורות כמאורות להאיר רואות עורות ·
בשנורים פנורות והזהיר פרומי היקר ההדורות באו
גביר השררות ופאר ראשי החבורות הכרוב הנאדר ·
הגביר הנהדר אדיר המשרה והיו שר והדר המופלר
והכושר נעדר השרים הרמים מזער ע הפרתמים אמרין
ספירים בספרים מפוזרים שורין תרשי שים בטורים
מחוברים גערתו הארזות טורפת ואמרתו המיחורות
שורפת וגבורתו הנהרות גורפת ורעיונו חרבות מרוקים
מריקים והרות אבירי ורעים כברקים גורר הפרץ ·
ורופא החרץ ומסיר הקרץ בחרהו יזור ישראל ונשאר
פזורי אריאל נרפוא ההדס ונקשור הקרסולה אור ע
אורים כאור חרס והרבין עדרים פזורים במבחר מור עה
ברועה עדרו ורעה ירפה הנשברת וירוש הנפזרת ·
ויהיה הנקשרת וורים ראשי ושורון ולרנן יקרו שחר
ועירון זכרו מוקטר קטורת מור וכעבורו ישורר
היקר שיר מזמור לרנון ועורר רפאים כאשר
חרונן יהרוג רפאים עשרו לרור שים ופזר ורבו שן
לרשים בוזר ואמירי תרים עוזר ורש היושר מיהורין ·

ועזר בכושר מנעוריו ועבר העושר לדור שיו ונשות ליו׳
אשר הוריש טהוריש ורכש הורו ובאחרת מגו שלו לרוץ
עוררוהו׳ ראוהו גבירים ויאשרוהו שרים ורוזנים ׃
ויהדרוהו׳ ירץ כברק באורחותם ופרח כברוש במיקורי
אורחותם ין ערהן יצריהו ובוראהן יגבירהו ויאדירהו׳
ונשחר רינון יעירהו ויעזרהו ומיחרונו ישמרהו
ויגדרהו ויריש לדור דורים בראשו נזרו ואור נירו
ויזריח מאורו׳ ויאמר הנה חפצנכם אשר ׃
דרשתם ועור אעשה שיריש על הענין אשר שאלתם׳
וישמע משל ויאמר
גביר הדור סאר מעשרה ומוסר ומזרע יקר נברא ונזר׳
פרג הדר ואור נהדר ונאדר ודרכיו ין ערן שמר ונצר׳
ומשרתו ביראתו יראת ה׳ משורה ואחר בוראו ירוץ ויפצר׳
וקשר היקר פתר לראשו וגבר רוזני דורו ועזרי ׃
וריעו עזר ויוצרו יצרהו ביצרתו כמביר מגבור עד׳
וכאשר השלים אגרתו ויכל פעלותיו מחשבתו׳
ושבות מכל מלאכתו׳ אמרו לו הבה לך בלי עיון׳
והדבקת לחמו בל לשון אך תעשה לנו אגרת חמודה
לפל דור שומעה ריש גרש הגר שוגר הזה ׃
תגלה יתרון מעלליך ויודעה אל עבדיך פעלך׳
וישע ויאמר

אין לנו גאון עדיך ואין שביק חלינו וחובש שלא לעינינו׳
וזיו השונא יכוב נשפינו והוד עפעפינו ממנו לא ימיגינו
בהונינו וכפינו בכספנו שמעו ינעם לכל אזנים זיוותיך
לשפתים ין ערכו תאוה לעינים שמו מחמד לבבות ופניו
שמש בלי עבות וידיו גשם נדבות ומדותיו עם מדות ׃
האבות מי שלבות ה׳ אל מושיע לעמו שלחהו ונגיד לאמו
משחהו להפיק לנפלים תקומתו לאין אונים עזמתו ולנגיעי
לח נחום ולוויים מנוחתו לשקוטי תמאים בימאה נחלתו ׃
רבש וחמאה ולחזיק ידי בושלים להשיב בנדבותיו העבדים
כמו שלים אחדן מועד שפלים ונחשלים יעדקו מאמץ
נפלים ונבשלים ודין נותנות חפץ שואלים יחוד בהמון׳
ומופת ביץ אנשי זמנו ומושל בקהל לתת ועוד ומיתה
על עורתו נפלה ידיך מחזיק כל בדק שושן העולה חדק ׃
נהיב אבותיו לחדד ובל ההבונה לשבת תמיד לפני השיב
פבוד ועתון גדולה והוד מוה טובו ומה יפו ידידותו ותביון׳
ומה נחמד באון עדיו ומה נכוחים פעלותיו ומה נעימים
חבלי ומה טובו אהלי מדותיו ומה ודידות משכנותיו׳
כנחלים נטיו ברתוכם עיטים ושלוונודים יחסיו ועמאים
מי ישע שתיו המתים שמעו שמץ וחיו והחיים על׳
חסדו אבדו והיו כלא היו לשון היומים ושיח מה לעולם יפי
הזמיך יביע טוב מפעלו׳ החן נטיו אלון והיתיך בלבו ׃

תקע אוה טוב שמן ושמרגלין האל נפש עמוס ושומהו.
ומשוטטין יעזימהו ועל מנוחות ינה להו וינשאהו וינטלהן.
ושמ משלו ואמור
ידיד האל בלי מורות חמודות. אבל לבן מעטין התעודות.
עיד עם אל והואחיד בתבל וכך המיה התלהין יחודות.
ובנה מגדלות חסד ותרקיעם מרות אבותיו ל יסודות.
ויען כי חמודות הם פעלו. שמו טוב עם לאיש חמודות.
אמור המגיד
ונשמע העם פלאות רעיונו ונוראות הגיונו ועחות שונו.
נשאוהו על כפים ובכתפים ונפתחו לו הידים עד עמסוהו
ברוב מיבותם ונאה להודות על טובתם ונאשר נסע
מהם קרא שלמון עליהם. ויען ואמור להם.
אמנם אני חבר מחבר שיר אשר נפשות מיק נאו בשרו
תיבענה.
אשקוט ואנוח בביתי אל מלכותה עדי מזרח ויס ל
תמענה.
שמותיהם כמו חתים מרוקים בזמן אופם סגור לב אויבי
תקרענה.
הובות בלי רגל עדי מזרח ויס גם הרגי שלם בעוז
תקרשנה. תקשנה: ל

אבעיר מדורתם עדי שחק ויוסיפו לרוס עוטת ולא.
תשקענה.
מזיון מאורי יחזו עורים ושקדות אלהים טוב נאמני
תבענה.
נפשות מותיה שור בקנאה יהמון. על בלגרגע ולא ל
תרגענה.
הם רון ת עוות אחרו להשיב אל מרום שיריו תיבענה
ולא תלגענה: תגענה: ל

אלמקאמה לתאניה עשר

והיו מקאמה בכלא בעראק

מאס היתי האזרחי הייתי במיחבר ידידים רבים ונכבדים.
בעלי מעשים נחמדים. על טוב שרשם מעוותים והין ל
מודברים על מדת הכיעות ואומרים כי אין נמעוה מדה
רעה. מאוסה ונדושה. בארץ לא זרועה והיה בתוכם ל
ראש המדברים חבר הקיני. הגוזר בעבין ואין מענה.
ושאלוהו העם להודיע עם מוך הכיעות באיזה מקום
נברא ומאין נקרא ואמר להם ידעו כי הכיעות בימי
קדם היה שוכן בארץ קדם והיה ראשית ממלכתו בבל ל
ומשם פשטה על כל יושבי תבל ובתחלתו היה כבלי אין
חפץ בו ואנוש יזרוע אשר אוש לא ידע בו ומיחוק ליחנה

מושבנו עד עת בוא דברו ותאהבורא להגיל כבודו והדרו.
ויאמר האל לעריבות מהר קח את לבוש הודי ומרכבת
כבודי והלבשת את הכושית והמליכהו על כל בני הגלות.
ויקח העריבות את הלבוש ואת הסוס כדבר יתרו ויעש
את הכושית וישם כביד הזהב על ראשה ויריעהו בפאר כבוד
הדרו ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך
חפץ ביקרו וישב הכושית אל שער המלך נשוא ראש
והעריבות נרתק אל ביתו אבל וחפוי ראש ושאט נפש.
לחבר הקיני להודיעם איך היתה מלכות הכושית מתחלתה
ואיך עלתה מעלה מעלה. ואיתי מישחן היהודים למלך אותו.

אמר להם רש בי בומי קדם היה הכושית
והנבלת שוכנים שניהם בארץ קדם בבית אחד מושבם
ובתחלת זאתם מאבד שם ומזרעו בקעה בארץ שנער
וישבו שם כי שם יצרם שוכן ערץ ומושם הפיצם יוי
על פני כל הארץ ויהי היום ויאמר הכושית לי עין.
ולחברת מיוד עין ראותי הלילה בחלומי והנני עומד
על ראש ההר המשוח ועלי מעגל עוז והמעגל
היה עומד על עמודים כארזים עמודים ואשמע
אחרי קול רעש גדול כמו עגל הרקודים והרגי עם ארץ
הפילם לפני והגי עם אמרו לי חבריו ירון עתך בי
המעגל המעוז היא תורת יוי אשר היא מעגל עוז.

והעמודים הם שמועים הם גדולי היהודים אשר מזרעים
ועד כשדים ואשר ראית כי נפלו לעומתך כאלהים כורעים
ופניהם מגפיתך ידועתי ע כי מילך תמלוך על עם האל.
וקניה בידך מזרעתי ישראל וכל גדוליהם יביאו לחרס
בעולך. אפסי ארץ ישתחוו לך וכל זבאותם תהיי כובש ונוזח.
תפתח ואין סוגר והקצור ואין פותח ובך את היהודים עבר
בשוק עלאים ומקחכמיהם ובידו ספר הערידות וכתוב
בו והיה באחרית היהודים חנפיות בבל הרחבה ערי ער
תת ערי ועזמיח בארץ שנער בריה מושבה לזדה
רעה ותמונה מארץ עדינה יזיאתו ועל כל קהלות מזרח
תהיה מלבותו ושמו הכושית ושם יולדיו הנבלת
והזעלת ותמיה הכושית על הדבר הזה והזמין עבר והוא שמיר
את הדבר ויהי מוקץ ומיוס רבים נוגע החלום אשר חלם.
כל קהלות הקדש כלם. אשר מנוח אמון ועד עולם ושמו
שמוחה גדולה כי אמרו שתה יהיה לנו מלך אשר יאיר
חשכינו ויי שיר דרכנו ויקים סוכנו ושפטנו מלכינו
ויהי אחרי מיוס רבים יצא הכושית ואחוזת מרשהו אל
אחת הערים להתה לך בכפריים הם יצאו את העיר לא
הרחיקו ומרבה פרשים מן העריבים אותם הדביקו ויכרא
העריבים אותו בעיניהם ובטרם יקרב אליהם אמרו איש
אל אחיו הנה בעל החלומות הזה בא אשר עלינו במלבותו

התנב אושתה לכו ונהרגהו ובאחת הבורות נשליכהו ונסיר
מעל האדמה חרפת כלותינו ורחמה יהיו חלומותינו.
אמור להם בבורים ובעלטומים אל תשפכו דם רק תקח שרוהו
בעבותות חזקים יהיו לזרועינו זמירות ולצוארינו ענקים.
ושיעוהו באחת הבורות בלקח ערומים לחץ. שרוחות
בלי פגע ובלי מחץ. וכלינו יהיה במאסר בלי גואל לנו עין
לא ושמע קול עוד אל הדרי ישראל. וימהרו בלי ויקחוהו.
ומעל מרכבתו הורידוהו והכוהו פצעוהו. ובנחשתים
אסרוהו. ובמצרי לראשו בשפוים עיירוהו. והושיבוהו בחדר
קטן בלוח שכים נחבא. אין יוצא ואין בא. רק היה נגנס
עלנו מעט אור מן האורבה. והקיפו עלינו לשמרנו מן
הנדיבים הנבחרים. חמש מאות גבורים בעלי זרוע.
רמה. בלי אחזי חרב מלחמה. והקול נשמע
ליהודים אשר בעירנו ובמקרוים. ובאשור ובארם נהריים.
ובארץ הצבי ובמצרים. כי הכילו תאדונים היה למס.
ובידי אויבינו נתבש ונרמס. וית עמנו האנשים וייחר
להם כי הלך מלכם בשלה. ואמרו זאת רעה חולה. הנה חשבנו
כי יהיה לנו מלך למשול עלינו. ולחוס על חמלתינו.
ולא יהיה שם יוו תועה. כמלך אשר אין להם רועה. ושתה
פרי בני עמינו בבשוהו באכזריות. רוח אפינו
משיח יוו נלכד בשחיתותם. אשר חשבנוהו בעין חיים.

אשר אמרנו בצלו נחיה בגוים. אבל אין לאלהינו רק.
נשא לבבינו אל כפים. עד שקיף ורואיו משמים.
ויהי כי ארכו לו שם הימים. והוא במאסרו יושב משמים.
ועלו אל לבו כי היתה לו בביתו יונה חשובה.
יפת קול וערבה. מצפצפת בכל עת לפנינו. והיתה חיות
נפשו ואור עיניו. ובאשר זכר אותה בבכה בכי גדול
על פרידתה. ונרדם בצרירות נפשו. ויחלם והנה איש
עומד לראשו. והוא אומר אם תשכבון בין שפתים כנפי
יונה נחפה בכסף ואברותיה בירקרק חרוץ בפרש שדי
מלכים בה תשלג בצלמון. והקיץ מחלומו בנפש כואבה.
ועין רואבה. וירא והנה היונה על האורבה הזה.
ומצפצפת. ורגליה מטופפות. כאשר היא מספרת יגונה
לאדוניה. וזועפת עיבוניה. ואיך יצאוה בניה. וכראותו
אותה שלח ידו ויקחה. ובכה בכי גדול עליה. וישקה
ויחבקה. וישא משלו ויאמר

יונת ריחוקים איך זכרתיני. ובאהבתך איך פקדתיני.
אשקך ברמעי כלאשר צמאת. או שאבי דמעך והשקיני.
צור יגמלך טוב על אשר עשית. כי עם ידידי לא שכחתיני.
כאוהבי שכחו ודידותי. בלתך ואין מועיא לאור
חיני.

ויאמר לה בתי בתי. מי הגיד לך מקום שבתי. כי

ישראל ותבואת לקראתי לדבר על לבי ולנחם אותי וישם
יוסף עלך על אהבתך התמימה. ותהי מי שכרתך שלמה.
כי לא בגדת בי עם הילדים הבוגדים ולא מרדת עם המורדים.
ועתה היטיבי נא חסדך אלי. ותפרשי כנפי אהבתך עלי.
ושאי שלומי. לפני אנשי מקומי. והגידי להם בטוב עיניך.
ומתק הגיונך. תרתי אשר ראו עיניך. ויקח מעט פחם
וערבהו בבכיו. ויעש מאזנים דיון. ומלא חתיכת אגרת. בפי
רבע זרת. וטהב ארבעה חמשה טוריס. שמעם תחת אברותיה
קשוריס השמש לערוב פניה. וישלח את היונה. ותבוא היונה
לעת ערב אלקנה. ונחה מעונה. אשר בארץ עדיונה.
ותעמוד נפח פתח הבית. לעיני אנשי הבית. והיא מגפפת
ומביטם מש פפת. והולכת וטופפת. ויתבוננו אליה והנה
ספר קשור באברותה. ותלוי בעזרתה. וימהרו ויקחוה. וכאשר
פתחוה. כמגיעם ברמעות מחוה. ומגיד לעיר שלחוה.
ונקחו היונה וחבקוה ונשקוה. ובשר שרות זהב וכסף מזהה
והעיקוה ונתקים החלם כנפי יונה נחפה בכסף.
וזה פתשגן הכתב אשר שלח הפילגש מאת אסר שבותו.
לאנשי בריתו. שלם משמי משענה. על אנשי האמענה.
ואם תם מגיעם מזער ידוע תדעו אחי ורעי וחברת
מיודעי. כי נמכרתי לעת בין חופש ועבד עבד
הנפש. וכסה על עיני חושך ועלמות. כי נפשעביני

ובין המות. וספסן אמונים מעבני אדם. שפחו הילדים
ידידים. ואפסו החן וצבים עקרבות. ושבו הזכרים נקבות. כל חתם
ילדותי. ואם בגדתם באהבתי. לא מיום נולדתם הייתי
מזונין לעבורתכם וכבנים טפחתי ורביתי אתכם. אוי ואבוי
על ילדים לא זכרו טובי. ולא רחמו על אבי. בנים בלי לבב
ורוממותי. והם פשעו בי. ועתה בנים אל תשטחו אהבתי.
ואל תפרו ברית. זכרו האמונה. והאהבה הישנה. ועל אל
ועזרוני. כי נפש נחי וכהתה עיני. ומהרו והוציאני מן הפחת.
בטרם ארד לשחת. וידעו כי אם תלחמו על אדוניכם יום
ילחם לכם. וכאשר הגיע הכתב הזה לכל הקהלות בכל בני
גרון. ושברו כלי כנור ומחול. ופשטו בגדי רקמתם השרים
הנכבדים. וכל לבושי הוד והדרה. ועטו אבל גרון להודים.
וקראו עשרה הגדולים. והם שובים ושק. ואפר יעלה לראשים.
ותלחוח יוי. על הסוסים. עיני בארץ חיים כל גדולים.
ונקבצו בעמק הבכא. בעין בוכה. ונפש נבוכה. וכתבו
ספרים לכל קהלות ישראל. להודיע כי פרץ בהם פרץ
הכל. וזה פתשגן הכתב. שלם לקהלת הקדש אחינו
הנעת לכם אתם לשבת בבתיכם שלוים. ולבוש בגדי
עדיים. האוכלים למעדנים. ואמונים תחת בריחי בדיל
מוכה בשוטים. מלך אשור פרהטים. לבן דעו כי העיר
אלהים רעיונינו. להלחם על אדונינו. עתה מי בכם

מובל עמו והיו אלהיו עמו וילא אתנו למלחמה ביד רמה׃
לעשות באובינו נקמה׃ לכן חזקו והיו לבני חיל ובחרו ׃
נפש מכל ישראל אנשי חלוה׳ חלצו מאתנפש אנשים׃
נושכים נחשים טורפים נכפירים מעופפים בנשרים׃
שוטפים פלדים בעלי זרוע ארוכה וקשת ארוכה׃ ׃
ומלחמה ערוכה׃ ועורכי מערכה וכל עזואן אתנו
אל עמק הבכא אשר בעמק הבכא ונחלש שם המלכה׃
ובאשר הגיע הכתב הזה לאנשי כל עיר ועיר׃ היא
לבותם׃ עיר הרב מהם והעיר ומגדרן מאלפי ישראל
באהבה׃ חמשים אלף חלוצי צבא גדודיהם מעיירים ועל
יס הערבה׃ ומארץ הנגבי ומירמשלק עד חמת רבה׃ ומחלץ
ושר אדם נהריס על אשור החשובה׃ ומארבל עד עדינה
ועד חופות בבל הרחבה׃ כל אלה חברו לבוא למלחמה׃
באף ובחמה׃ וביד רמה׃ ויחנו המון אל הגיל ותקעו
אלהים על הר יעלון ומתחת הר חרמון ונתקיים החלום
האחרון והקדמוני בפרש שדי מלכים בה תשלג בצלמון׃
ויהי כאשר באה השמועה לשומרי המיצורה׃ נפלה ׃
עלהם חרדה׃ ושלחו שלחיהם לבלה נערים אחוהם ׃
לאמר דעו נא והנה הפתור ועשו הספיס זעיר אנה ׃
אתם מהרפים ופוחדים על שתי הכי עפים לבלי מהדן׃
ואל תעיזו ואם לא תמיהרו לבוא נקום לילה ונבוה׃

ונעזוב העיר פתוחה׃ ושגבן להם רבר או שמוקופו
אל ומישזער שלשת ימים תהיה נפש תשובה אחום
ה שמנש ויהי ביום השלישי בהיות הבוקר ויהי קולות ׃
וברקים מיזיו החרבות והרמחים המרוקים׃ ועל הקר
בחשך יפיצו אור וזוהה׃ וענן כבד על ההר׃ ופנו איש
לאיעמוד וקול שופר חזק מאד׃ ותנה מחנה הנרעבים
באו הם וכל חילהם׃ וה יביבו סביב המיצורה אה שהם
ורגליהם׃ ואויביהם מבני יהודה ואפרים חנו לנגד פניהם׃
ויהין מחנה הנרעבים נערים בשני חשופי עזוס ואלה
מלאו הארץ בשאון סוס עזוס ובאשר התקבצו ׃ עבאות
יהודה ואפרים׃ בחול היס ובופבי השמוס קמנו ׃
שריהם ורוזניהם׃ ויאמרו לכל אנשי מחניהם׃ עו
אחינו כי טוב בתורה כי תקרב אל עיר להלחם עליה׃
וקראת לשלום אליה׃ ואנשי המיצורה הם אחינו׃ נפשם
כנפשינו׃ ורוחם כרוחינו׃ לא טוב לעשות למלחמה ׃
עליהם׃ עוד נקרא לשלום אליהם׃ אולי ישובו מדרכ יהם׃
ויאמרו כלם טוב הדבר וישלחו מלאכים בני אפרים ׃
ויהודה׃ לאנשי המיצורה׃ לאמר אתם אחינו׃ ואנשי ׃
גאולתינו׃ ומיבחר סגולתינו׃ ועתה הנו לנו מלחמינו׃ ונל
לשלום לריבינו׃ ואם כה תעשו תשביעו לא תכבל׃
ולחם מעמנו כל אשר תשאלו׃ ואם תמאנו ומריתם

חרב תאכלון עתה מדוע התמכרו למות בלא נואל
שובו שובו מורכיכם הרעים ולמה תמותו בית ישראל
ובאשר הגיעו שלוחיהם לאחיהם היו צוחקים עליהם
ולא עניים על דבריהם עד גמלו עליהם אחיהם כעס
וחמה וי יצאו למלחמה ביום רמיה ובשנו שראנותיהם
ומרקו חניתותיהם ויגשו בראשונה שרי עדינה ויענו
בקול גביה ויאמרו
מי זה יהי עומד לפנינו . או יחרץ נגד המוני נו
נחנו בני בבל פאר תבל . ימים תהלתם וירננו
לנו חרבותם עלה שמעם אם תחשך שמש לעינינו
לא נשקטה ע בקרב נפות עד נעזוב טוב שם לבנינו
עד כי נמלט את אדונינו . לא תערב שנה לעינינו
ויגשו גדודי אשור . ויאמרו
נחנו נשורר הקרב עד כי יגוע החרבות תחשך שמשו
אם לקרב עורה אנחנו ראש . או הוא בגוף נחנו לגד נפשו
וברק חניתינו בעת יבשרים יהי נשרף באור אשו
נקמת אדונינו נבקש עד רגע נשלח מבלא מקשו
לא תערב לנו מנוחה עד נשים נפשינו פדות נפשו
ויענו אנשי ארבל . ויאמרו
אם יחשך הזמן חרב ומגיננו תפיץ מאורה חצות לילה
לעיניכם .

תמטיר רמחי הרגים מענה עדי כי למדו ה עניים
ויענינו
לא נשקטה עד אשר נמות בתוך הקרב אומירי יגר
נחלץ את אדונינו .
בושש בחיר אלוהינו נקראה קום עשה לנו אלהים
אשר יגבו לפנינו .
ויענו רוכבי חרץ . ויאמרו .
נחנו קהל חרץ כלי חרץ נשרוך ונעזוב שם שור אחרון
לנו חרבות אדמו בדם ידמו חבילות בתוך שרוך
נקמת אדונינו נבקש עד עלהזמן לנו יהי יתרון
אם בעדו נמות אזי נעזוב . שם טוב לבנינו לזכרון
ויענו בני ארם נהריים ויאמרו
נחנו ידועים מארם נהריים עשרון חרבות עם שמניים עבא
לא נשקטה עד כי נחדש לאדונינו מלחמה על בני
אפריים .
נשפוך רמחי כלאויבינו עד נעזוב ארץ בדמיים באפיקי
מוים .
ויענו חסידי כלנה . ויאמרו .
נחנו פאר הדור בני כלנה עם כוכבי רוס נערוך מחנה
נערוך משנאינו ואויבינו ככפיר בעת עברו בתוך
מקנה .

גרון ברוב אהבה לעול מורת טרס אשר הוא יקראה נעה.

לא נחשה עד כי אדונינו נאמן בנח מידי מונה.

עוד אחרי נפל מכון הודו. ירוס עדי שחק ויבנה.

אם נפזרו יאתו לבל פנה. עוד תעבורנה עלידי מונה.

ויענו גבורי הפסגה. ויאמרו.

נחנו בראש פסגה אתילי עס. עורכי קרבות יוצאי צבא.

אם בקרב נבוא תרפנה כי נחנו חיובי אש ולהבה.

לו נעבור בים שתינוהו. ונהפוך אותו לחרבה.

לא נחשה עד כי אדונינו. נעזר בעוז מוד מעדי אובה.

נחלש גיחד תריס ואוש אחדינו לאלף קס ולרבבה.

ויענו גדודי דמשק ויאמרו.

האלקראנו בעוז לעל עת כי בשריון הקרב נתעלה.

ובריק חניתנו בעת יפיץ. להבי להט כוכבי מעלה.

מיוס אשר נתפש אדונינו. נקוץ בחייו וגס נעלה.

לא נשקטה עד נחלש קמיון. יחד ונשקינו בסף על.

עד שופעי שמעו בסוף ארץ. ואמר גויזהומה פעל.

ויענו יבואות ארץ הצבי ויאמרו

נחנו יבא האל בארץ הצבי. עזוס כמו אריה וקלט כיעבי.

ונחמנו בני יבא טוביזבול הלבו גדודיהם לפנינו שבי.

מיוס אדונינו מישנאוס תפשו. נפל באונינו וחקר נפל.

יעבי.

נאמיר לנפשינו חכי עד יחמול האל ועד כי יעבור זעס

חבי.

ויענו חלעזי מיצריס ויאמרו

הנה יוי שומעי שמועס. רוכב על עב קל ובא מיצריס.

לעזור נמיקדס במלחמת קרבאדע יהודה עס בני אפרים.

נחנו נפיצהו הקרב את נשאנה ולדי ענק לאימי תאוידוס.

איך יעלז הלב ומלבנו ביד. תריס בתוך כבל ובנח שתיס.

לא נשקטה עד כי בשטף הקרבה אויביס ומאסו בעיס.

ויענו אדירי נוא אמון ויאמרו

מקול שאון רעס גדודינו והמו ורגזו נחלי שיחור

כי עור חניתינו נרון ברק ירון לב אויביס ומקב חור.

קצנו בחיוס כי אדונינו נתפש ומות נאהב לבחור.

לא נשקטה עד כי בחרבנו היתר לאחור יסחרה סחור.

אס אור פני היוס יהי לבן ישוב באבקת הקרב שחור.

ובשת פנס יתאו גדודינו יס סוף הלא יחרב ושב אחור.

אמיר המגיד

ויהי אחרי כן התקבצו החבורות בגבורותיהם ועדו בקשתות

דרוכות ומי ערכות תמול מערכות ועל האבק עלב.

השמיעס קראה השמיע בתהדיסו יעקו הגבוריס כיולדה

על האבנים ונגר שז הדמיום ניאור מ"ג תריס ולהב החרבות
בוקע אור מאפל ואור היום זו ענן ואפל והדר בו שר באש
עד לב השמים חשך ענן וערפל ויהי כעשרה תריס ׃
הריעו תרו שהגדולה כל בני הסלות הס בני יהודה ובני ׃
אפריס זות על שועתם אל האלהים לשמיס ונשברו לפני הס ׃
כל הנעיביס אויביהסן שטפוס נמוס כבירים במורל ויכוס
במגורל עד השבריס ויעולל אותס בנאיות ובהריס ונבדו
להס המעברים זה שריריס ברחו ונחבאו במערות תוריס ׃
ואויביהס נברו עלהס ובאו כל קהלת הקדש יחל וימהרו
כאיש אחד ושברו שערי המיזודה בקול שאון וחרדה וממעט
לקול שאוניהס תבקע האדמיה אשר התחתיהס והוציאו
הכילת מביות כלאו וירידוהו על נפאוקפנו מ"שוניס ׃
כשופני קברי ׃ פרוב היגון והשבר והלבי שוהו בגדי מלבות ׃
וישיגו עלגואת הנזר ואת העדות והקיפו סביבו וראשי
כל הקהלת ונדולהס ויעמידו מוזגיהן שרי עדיה ורוזני הס ׃
ומשוחט המוני אשור וקציניהס לפניו שמני כלנה ׃
וחסוידיהס ומאחרון גבורי הפסנה ואיני להס ונעדי רופאי
ומושק ועשיהס ויעבור מלפס לפניהס ויהלע את יוי ׃
אלהיהס על כל הטובה אשר עשה להס והשחוו ל ׃
גדולהס וקטנהס אז נשא עיניו אליהס ויזכור את החעפות
אשר חלם להס וישמחו כלם במלך האזרח והמלך והעשר

והחלק ואמרו וחי המלך וי עשו יוס גאולתו יוסמ שתה
ושמחה ומדי שנה בשנה יעשו בן השקט ומנוחה ומלך ׃
היוס ההוא גברה יד הכילות על כל בני הגלה ומאח ושר
עתה פשטה מלכותו על כל העולס ולא נשאר לערבה בכל
ארצות מזרח זכרון ולא שס ולא יהדון מעריבה ועד ארץ ׃
הצבי והר חרמון ומהמדבר והלבנון ושר היוס האחרון כי
אס לקצו של העמוד שנים שלשה גרגריס בראש אמיר ׃

אמיר המעמוד

על זה היה דוה לבינו ועל אלה נחשכו עינינו ׃
על הר הנדבה שממס נתיבו שועלים הלכו בו ׃ השבנו יוי
אליך ונשובה חשבור מלבות הכילות הרודה והתמיך לנו
לנדבה החמודה ׃ ביומין תוש ע יהודה ׃

למקאמה שתים עשר

והי למקאמה אחתגאוג לנפס ולגלס

נאס היוצץ האזרחי ׃ והי בי ארכון ל ומי המשובה ׃
ונכספה נפשי לשוב לדרך התשובה ׃ אולי אבדר לבי מקיב
מיח שבי ואטהר נפשי מרמי טחשי ומרחץ רעיוני ׃
מטמאת זדוני ויהי היוס ואני עס חבר הקיני יושב ׃
ובעניני שלס חושב ויאמר ל עלהבלבי לעזוב ל האורח
ולשוב לארצי ואל מחוז חפצי ויערה שאל מה אתן לך

בגורס אלקים מעמיך. אמרתי לו שאלה אחת אני שואל
מעמיך וזורש מעמיך. שתעזוב לו מחמדתך מזכרת. שימנה
לראשי עטרת והיה לך לעבוד ולתפארת והלמדני מה
מעשיו עבודת אלהים לשאת בו מיוחשבים לנשחים.
והוויעני מוך הגוף והנשמה ושניהם ומי יקבל העונש
מהם או יקבלהו שניהם. או יחלקוהו ביניהם אמר לו
היטבת לשאול ואל עה כי אין זולתך לשאולה נעלם מעיניך
לך דברי חכמה. מעניני הגוף והנשמה. אשר נודע לבעלי
ואבותינו ספרו לנו. אמרתי ספרה נא לי אמרתך
הנעימה ומי זולתך התמימה. והחי משכרתך שלמה.
אמור ידוע תדע כי ביום מעמיד הדין כשיפתחו הספרים.
לחקור מעשה הרשעים והישרים. ויחקרו על הזכיות
והשגיאות. וישקול העברות והזכיות. תפל חרדה על
החטאים וירדוש כל אחד מהם טענות ותחבולות. ויתעצם
על חבירו. אז יועדו הגוף והנפש למשפט אלהים ועד
האלהים בא דבר שניהם ציוה טענתו והשופט שפוט
ביניהם. ותען הנפש ותאמר לגוף אוי לך גוף נגוף.
כי אתה מוחריב שלמי ומינך מץ היאל נפלה אלא אתה שלמת
לי היגון הזה. כי בשלך הי עשר הגדול הזה. כי בכל יום
היית מרבה חטאו עברה ומרדת המלוכה. ברוע מחשבותיך.
זרוב מעשיך. ולא היה לבך ורעיונך כי אם לתור אחרי

עיניך. ולהמיתיך לשונך ולמלאת בטנך. ולהתעסק
בתזונותיך וכל מיח שבותיך להטביענו בטיט ורפש.
ולמיכרנו לעות בלי חופש. וישן הגוף ויאמר
הוי הנפש החוטאת הלא אתי במיח שבותיך הוגעתני.
וב עצתיך משכתיני. אתה בתי הכרע כי מה בידי רשה
ופשע ואיך אוכל אני לעשות חטא ורשע. על אשר
עוררתיני. ובחבלי שוא משכתיני. כי את היות קושרת
לבי בחבריך. ומושכת לפי בעבות קשריך. ומעוררת
אותי במעתק אמריך. ואני אבוא אחריך ומלאתי את
דבריך. אמרה הנפש אני הייתי עלוה. ושבת במלכת
ראשונה. והייתי פיונה בחיק אלהי מקננה. ועל שלחנו
מרננה. וירדתי ממעלות גבוהים. ונפרדתי מבני אלהים.
ובאתי אליך להחיותיך. להטיבך באחריתך. ואתה העברתני
בחטאתיך. הוגעתני בשנותיך ומשכתני בחבלי תעתיך
להבלי שעשועיך. להתענג באכילה ושתיה. ולהתענג
עם כל זונה יפיפיה. ולאכול מיני מעדנים. ללבוש בגדי
עדנים. ולהיות בגדיך לבנים. וגופך מעודן בשמנים. ומה
לי אני ולבגדים הלבנים או לשמנים. ומאין לפשע זכה
ונקיה. אכולה או שתויה. או לחבק זונה יפיפיה. הלא
כל אלה התענוגים בך יזובלו ויתר עוונך לא יעבו.
אמר הגוף לא כן הדבר רק אני הייתי כאבן דומה.

הפרעוני.

משלך באמונה. עד ירדה מים השמים והעמידתני על
רגלים ופקחת לי לראות עינים ולמשש ידים ולאכול
לשון ושפתים ומה לי ולה התענוגים מהיותי. על אשר
מיהרת ותבואת לקראתי. ותחלש הנפש לרבון. ולא
מיצאה מענה על אמריו. וכשמעה שכל כיה נפש
נבהלה. ומכתה מיד היתר נחלה. וגבר עליה הגוף
ברוב דבריו. ועל האמת הגבירה הקדים. אז התשרר
השכל ויאמר לנפש עורי נפש ברה. מיכבוד אל גזורה.
ובמאסר הגוף עתורה. וה שמירו מיך היתר הרע. אשר
בך פרעות פרע. וכארי שכב מרע. לכן הטהרי מעטמאת
והנקי מוטנף גויתך. ושיתי לבך למשלה. ושוה הכבוד
והתהלה. אשר היה שם אהלך בתחלה.

וישא משלו ויאמר.

נפשי יחידה עוז ואל אלמני. עופי כיונה אך בעלי קנני.
אם את ערומה מכסות יושר והוס. על רחמיו דרשי ובס
עורי קחי עמיך תשורת מאמור. וד עי ביום הדין לעור מה תענני.
לבך בבורית נבשי תוך עלי. ישר והזכי עדי תתלבני.
מכרי יקר היוס וטוב מיחרפני. וקחי רוך וכל הונך תני.
ספרי במרה על מסותיך אשה. חשבו בהבל עליהס קוננו.
דרכך רחוקה היא קחי יגיה וקו מרה סעי אוף במתקה תחני.
הוי לך עגלה כי חבריך לאלקיו חצות לילה תשבח תושבי.

טבעה אני שבלך ביס התאוה. עורי בחוזק יד והעלי האני.
בתיס ועדי מסכנות לתאוות. עשית ולבנותס לבניס תלבני.
מחר ביוס דין ידרשו חשבון לכל עשיך ותוכן הלבניס תתני.
ועי הכי מעיך ביד האל לבל נפש ובו תערפי תבחני.
אס תצאי זנה וברה שוררי. ובתוף וכנור יהס קולך תני.
אך אס מלאה סיג ואון תצאי בוראי בנקרת עור ושס הטמני.
וברק יקוד שלחי והמיטירי מוטר. ומגיה ועל לבך ענן אד ענני.
התנערי מלה עניה סו עריה. מותי שביה תצאי מעבור עני.
עוד אין בחדרי המרי תסתרי. ובאהלי הגאוה תרגני.
ותבטחי על טוב זמין בוגד והוא קנה מארץ ובו השעני.
גרשת היצר אשר הוא בו על. אך עסבני התאוה תתחתני.
שובי אסירה לאדוניך ואל. תתאחרי לשוב ואל תעגני.
אוף בתוך מחנה אלהיס תחני. עמי והיה זך וקדוש מחני.
עורי חקרתני ואיכה מיומך. אפתור עונותי ואתה בוחני.
אפיר להמלט ויצרי רודפי. ומניוד בשטן על ומיני שוטט.
שדי בזכרי רוב חסדיס שבמי. לתני מאז אבוש ואומר מי אני.
אשכחאני עמי ואתה שומרי. אשכון בוה חסדך וחסדך שוכני.
בשר אחון עוף בנפש נעמה. עורי בנהרי נעמי התעדני.
כי לא לשעתך אגמלך חסדי. רק בעבורי אעשה למעני.
עת תקראו אותי בזרה אענה. לך כי אני הוא המדבר
הנני.

אמרה הנפש לשפל ואיך יוכל להמלט מכבלו ולשבור שלו.
מי שנפל ביד אדונים קשה ובוב ובמיצועות ים ואין לו מושיע.
היתר לעגיני פנחש ישכני והנוף בעבותו ימשכני ואני
בתוכם יחידה ובלעדה ובמאסרים לבודה זה נושק וזה מושך.
אויה לי כי נתתי מושך ותשא משלה ותאמר
מהובט גלגל יקר גלגלתי ובבור חשכים אהלי נטיתי.
וישלחו מגלגל מעשה לבוף ותוכו בית זבול בניתי.
אתמול בחיק עורי בעליה זוחלת מתרפקה משתקשקת היית
אחר היותי כבתולה ארשוני ובוף טמא לאיש קניתי.
ויבעלה אותם בטמאותן ולקך לדי זנונים יום ויום הריתי.
לך על דרכי בכל שת לבבות בנפש וטפחת ונסרבית.
אחיכ לפלוד אוהבי הזק וקך ראשון ועליו יום ויום בניתי.
לבי נפירודן בחלל יהמה שר מפבלה אהבה תפתה.
לא יכלו הריס סבול חשקון לך מנשוא אותן ולא לאיתי.
למה זנחני כאשה זונה תחת אדונה ולא זניתי.
למה פרעני והשקני בכוסי מוררים ולא שטיתי.
לו יעזרוני עיני עיני אזי תבל במבול הבכי כסיתי.
אחסור בבת עיני באדות עמיקן אך מכבדי מי בני דלת.
אבכה בשוקי הנשמעות הקדושות יעלו באל ולא עלתי.
כל עוד בגוף אשכון אני בו נחשבה מוהה ולא אזאה חיות.
היה ברוס קיני כמו יונה ומר שחק לי ארץ נשוף חיות.

על הדרי בושם כגלגלי זבול שוקן בגני אהבה רעיתי.
ואשאסה רקח בזכרי יזרי גם מכבדן מור דרור אריתי.
הן בעדן עוברי דרכים אשאלה ועל נתיבות בעדן קפיתי.
לא עוברי אורח שאו שפס לדוד שאהבה נפשי ולא פלטתי.
לא ספרו אלון תשוקתי הכי. לרוות במימי נעמן זמיתי.
מיום גלגלתי מאכול על שלחנות טובו הלא נפשי בי תוס ענתי.
מיום אשך כוסות אהביו נמנעו. מפי בכוסות לענה רוית.
ימר לחכי יוף ויבש בלהו ובלבוד לבי הור אוהבי בזיתי.
הכה שתי עיני בסנור הנדוד. עד זהרס חשך ולא ראיתי.
אחר היותי אז בהיכל אל בער. דולך בבוף אפלה לא טהיתי.
עת אזכרה יום דין לארץ יפלו פנו ואומה בעוון עטותי.
הנה בעיני העבדים אל ידי אדון שתי עיני לתלתי.
עד בי ישובני לאפריון יקר. לחסות בצלו כאשר חסיתי.
ועל היתר ואמר לנפש שמעו לא זאת עניה.
אשר מיין אנחות כוסה רויה די עי כי חלוך באין והולך
יסוף נהלף עין ומשכין בשוך ירדה. וביות אבנים יחזה.
וכרגע יאבד הודך. וישאר יגונך ואוכך. נבץ את תמורתי
חדותך באנחתך. ואל תעזבי בעולם הזה שמחתך. כי אחרי
תמות אין שמחה ואין מרגיעה. ואין ישובה ואין נפיעה.
ובעודך בחיים אם תשמחו תעילו. ועשות תשכילו.
כי אחרי מותך לא תוכלי להשיב אשר אבדתי להיטיב

אשר הרעותו את נתור אשר קרעתי ועתה עזבי השכנ א
ושקריו כי לאיופל נקיים לך דברין.

וישא משלו ויאמר

נפש יקרה איך בשנך הבטוחי בעלי וחלקך תזמין אל
תשכחי.

כי אחרי מותך כאפס תהיי. לא תשמעי יותר ולא א
תאנחי.

אתמול היי שוב אחרי לבדו וכן. איש אחרי מותו לעולם
לא וחי.

אכן בעודך בגויה שוכנה. אז תוכלי לעלז ובה אז ב
תשקוחי.

אז תוכלי טובה לעתוך לעשות. כאן בעסקוריך ושוא
בתטחי.

למה נוה מישוש ושלה תסגרי. אך שעריגון לנפשך
תפתחי.

הרו זחיס המיה בברזל הורגים יובל פלי נפשך עניה.
תרעחי.

תבל נוה תענוג ומיה מנוה. התענוג אל המיזוקים
תברחי.

שבלך נתנך הוך בלוא המאסר. לבן עניה מעדה א
התפתחי.

שמעחי בטרם מנוחך תצאי. בלי מאחו טרם אשר א
תלמחי.

האל עלי כל הברואים יחלק. טובו ולבן מהרי חלקך
קחי.

מנעי יחודי מבכי קולך ונפשך מנשוא עמל ורגל
מרחי.

אם תעלי מעבר ענותך הגבהי. אם תצאי מהולך חשטים
תזרחי.

כי את בתוך גופך כמו טובו ערי מותך תהי בשאול
לבל רגל סחי.

אך אחרי זאתך דעי כי לא לעד. לך יאמרו בואי
והולך גופך פחי.

אמר השכל לנפש נפש קדושה. בעולם היזר נבושה.
אל יסיתוך שקריו ואל יפחידוך דבריו. ודעי כי מלך
בשר ודם אם איש ושרתה. לא ישקוט עד יגמלהו וישיב
לו כמעשהו ואם אדם אשר הוא גוש ורמה ועפר כמוך
האדמה. יוכל להשיב נמול לשבריו בל שכך בורא הכל
כי לא תקצר ידו להשיב גמולך. אחרי זאתך מגוותך.
ולהחיותך. עד תקבלי שכר טוב לפעולתך. וישתקוה א
לאחריתך. אמרה הנפש אמיתי אכן בעוני
אדוני כי נחמתני ובדברי פיך חזקתני ומן היזר הרע

יהקץ ואסוף פזורי התבונות נאסוף ׳ בזיס מיקץ פנינו
תגיורים בגיני החכמות לומדיס ואשמע אחד מהס
אומר לו אס טוב בעיני אדוני נתחבר לנו ומפניני שיעוני
ובדולח הגיונו תפלה אותה תהיה לנו למחרה ותנה
ותבקע שערי מעונה ותגיע לכסא השכינה ויען ויאמר
לו הט אזנך ושמע שאלתך אשר שאלת ותפלתך אשר
בקשת שלא התעצב כי אס רגע כפי אשר העיר ישני ׳
זמנמנון ודבר אל פתע לשונו ונתק מפיפון ׳

ויען ויאמר להס

שמעון אף רודפי צדק הנה לבס תפלה היא פאר התהלה ׳
ונזר הגדולה יבה איש בכונת דעתו ישמע הבורא ׳
תפלתו ׳ וזאת תחלתה אנא אדון עולס ובורא ׳
הברואים בלס יודעים הנשמות ויסוד השלמות באתי
להשתחות לפניך כי אתה האדון המיוחד האחד ונא ׳
כל אחד ית טוב האמתי ית נועס הנתחי יהאור הפנימי
הזוהר הנראה לעין הרעיון יהנבוד העלום יסוד כל יסוד ׳
וסוד כל סוד ועיקר כל עיקר ועילת כל עילה ומעין
הנכוחה ומוצא האמונה ויסוד הנכוחה מניע הברואים
מאתו ואליו ומסיע המיחואים מרשותו לרשותו הקירוב
כפי רחקו הרחוק כפי קרבו הנמיצא לעיתים ולא לאחר
עתו החכם ולא בחכמתו נוספת הגבור ולא בכח נתונה

חלתני ועתה ידעתי כי יש לתקוה ברחמיה להשיבני
לנוה האור והתהלה ותמיד יש לבטוח על אלהינו כי
ירבה לסלוח ׳ אמר המגיד

ונשמעני דברי חבר הקינוי השתחויתי אליו ויפנה אלי ׳
בלבבי מלאו ונועס מפיהן וכאשר רצה לעסוק למקומו ׳
החל לשורר בטוב נאמנו ׳ וישא משלו ויאמר
אני חבר אני חמודת נבונים ׳ ומוליתי באלף ענגנים ׳
מעורר הנפשות הישנות בתוכחות נמוחות שנונים ׳
ותמיד אפתחה שערי תשובה לגוי צדיק ונס שומר אמונים
אחלק הגויה מוקוד אש ואציל הנשמה מחרונים ׳
והיצר והתאוה יסופון כמו קש או כמו אורים עשנים ׳
לזאת אשרי אנוש יפיק רצון בויתעורר בעתו שוס שנים ׳
ויעקור מלבבו חטא ואון ויטע בו נטועים נעמנים ׳
ואז יראה באור חיים ויזכה לראות אור יוצרו פנים

בפנים ׳

למקאמה ארבעה עשר

והי מיקאמה בלוחין ׳

נאס היתי האזרחי עברתי בים לארץ עזה אחרי ׳
יגיעה קשה ועזה וכאשר באתי נאותיה והתה לנתי
בנתיבותיה ראותי בקצת הימים ארמון מלא ׳
הארון כמלא את ראון ובתוך ההמון זקן בפיו המליצות

חלצתני·ועתה ידעתי כי יש לי תקוה·ברחמיה·ל להשיבני
לנוה האור והתהלה·ותמיד יש לבטוח·על אלהינו כי
ירבה לסלוח·

אמר המגיד

וכשמעי דברי חבר הקיני השתחויתי אליו·וצפנתי א
בלבי מליו·ונועם משליו·וכאשר רצה לנסוע למקומו·
החל לשורר בטוב נאמו· וישא משלו ויאמר
אני חבר אני חמדת נבונים·ומולדתי באלון צעננים·
אעורר הנפשות הישנות·בתוכחות כמו חצים שנונים·
ותמיד אפתחה שערי תשובה·לגוי צדיק וגם שומר אמונים
אחלץ הגויה מיקוד אש·ואציל הנשמה מחרונים·
והיצר והתאוה יסופון·כמו קש או כמו אודים עשנים·
לזאת אשרי אנוש יפיק רצון·ל·ויתעורר בעת אישים ישנים·
ויעקור מלבבו חטא ואון·ויטע בו נטעים נעמנים·
ואז יראה באור חיים ויזכה·ראות אור יוצרו פנים
בפנים·

אלמקאמה אלראבעה עשר

והי מקאמה לצלותין·

נאם הימן האזרחי עברתי בים לארץ עזה·אחרי א
יגיעה קשה ועזה·וכאשר באתי נאותיה·והתהלכתי
בנתיבותיה·ראיתי בקצת הימים ארמון·מלא א
המון·כמלאת רמון·ובתוך ההמון זקן בפיו המליצות

יתקן·ויאסוף פזורי התבונות כאסוף בצים מקן·ולפניו
תלמידים·במיני החכמות לומדים·ואשמע אחד מהם
אומר לו אם טוב בעיני אדוני·ויחבר לנו מפניני רעיוניו·
ובדולח הגיוניו·תפלה אותחנה·תהיה לנו לסוחרה וצנה·
ותבקע שערי מעונה·ותגיע לכסא השכינה·ויען ויאמר
לו הט אזנך·ושמע שאלתך·אשר שאלת·ותפלתך אשר
בקשת·ולא התעכב·כי אם רגע כפי אשר העיר ישני·
זממיו·ודבר אל סלע לשונו ונתן מימיו·

ויען ויאמר להם

שמעו אלי רודפי צדק הנה לכם תפלה·היא פאר התהלה·
ונזר הגדולה·בה איש בכונת דעתו·ישמע הבורא א
תפלתו· וזאת תחלתה·אנא אדון עולם·ובורא א
הברואים כלם·מעין הנשמות·ויסוד העולמות·באתי
להשתחות לפניך כי אתה האדון המיוחד האחד·ולא
כל אחד·הטוב האמתי·הנועם הנצחי·האור הפנימי
הזוהר הנראה לעין הרעיון·הכבוד העליון·יסוד כל יסוד·
וסוד כל סוד·ועיקר כל עיקר ועילת כל עילה ומעין
הנכוחה ומוצא האמונה ויסוד הנכוחה מניע הברואים
מאתו ואליו ומסיע המצואים מרשותו לרשותו הקרוב
כפי רחקו הרחוק כפי קרבו הנמצא לעצמו ולא לאחר
עמו החכם ולא בחכמה נוספת הגבור ולא בכח נתונה

ואל אישה מן העולם כאשר באתי ערום מבטני יושר
ועריה אמעני שם הכושר אשא האל הבורא מאין ׃
והיוצרי מאפס אתה הוא יוי לבדיך המעבור עם חסדו
גורס היותי המעדיל על טובו עד לא חיותי ומזמנים
קדמונים ושנים בלי נמנים העלני על מיח שבתו ׃
בטרם נמציאתי ופקדני בפקודת רחמיוס ועוד לא
נבראתי וזכרני לטובה בטרם נקראתי וגזר והוא
ב שמעוס לברוא אותי בארץ ויצוה על הגלגלים והתגלגל
ורבר אל כוחות יצירותו ונפעלו וקרא אל השמוס מעל
ואל הארץ מתחת והחביר מושניהס נשמה עלונה עם
נפה שפלה ובטרס בראני איל רוחו הנעיבה וכוחו
הטובה על אבות אבותי הקדמונים והגיע הטוב
ההוא על אבי ואמי ויצוה על האפס ונבקע ועל
האין ונקרע ומתוכו הוציאני ומלב האפס המציאני ׃
ואיל על רוחו ונשמתו והעניקני טובתו ובבטן אמי ׃
הכינני ולאור העולם הוציאני ונפח בי רוחחייס והשקני
מתענוגות השדים שמנים מפוחים ונתן לי חן בעיני ׃
אבותי לסבול כל נזק ולהטוב לי ולשאת כל נעשר ולהלוך
ל ובמעשרנים כלבבי וגדלני ועלמני מנוחות נויה לני וידך
הטוב לעודני ותורתה שכיללני ואור העולם הבא בעיני ׃
לבי הראני וכמיה זמנים הלבתי שובב בדרך לבו ולא

ל תחזו ולא בחיוס קנויוס מבלעדין המורה לתיב ערך
המיוה לערך היושר הנסתר מעיני הנשמות העלונות
הנמציא לבדו אשר רוח הקדוש וטובתו נרבה בלי
חובה המיתחסר וחסרון לא באונס רק באהבה ׃
הגבור ורוב גבורתו ימיחוך בעלות חמיתו הנרב
ומרוב נדבתו יתנדב לחוטאים במיחי לתו הבורא
ולא נברא המציאוה ולא נמציא השליטו ואין שולט
בו המשיב בלי מושב העושה בלי שותף הגוזר ׃
בלי עוזר המלך בלי יועץ השופט והוא בעל החוב
אליך אקרא האור העלון הנשגב בחדרי חביון
אשר אלו טוב כל מותבון וחשק כל נפש ותאות
כל רעיון ואשאל מעמך עזרתך וקירבתך בחי הסוד
אשר נשגבת ובאין מקום נעבת ורחקת וקרבת
ובראת הכל מאין ואתחנן אליך בבבוד להותין
הנעחית ובמציאותך התמידית וגדולתך הפנימית
הנאוה השולמית ובגבורתך הקיימת ובאחדותך
הנעלמת לשבני ולחלבני מבוחת התאוה ולהוציאני ׃
מגלגוס המעוה ולעוררני ברוח עלונה זכה וברה ולאמץ ני
בעזה וישרה ולאזרני בשכל טהור בלי שמיצה ולקדש ני
בדעת עלוה אשר מרוחך אצולה ולחזקני בנפש יודעת
ערך האמת ולהיות פרי לבריאתי ואל תהי לריק יצירתי

גמלני והאריך אפו לחטאתי ויסורי אהבה יסרני וכמה
פעמים שכחתיו ולא שכחני ולא זכרתיו חכרני ועזבתיו
ולא עזבני ודבקו בי חסדיו וטוב פעליו כאלו הם חובה
עליו ובכמה צרות נסני ומכלם גאלני ומה יוכל עבד
נמאס כמוני ועצב נבזה דמותי להשיב גמול בשבחיו
הגרועים על אחת מאלה הטובות הרבות יהי רצון
מלפניך מעון הרצון ומכון האמת להיטיב אחריתי
מראשיתי ואל תרף ידך מעבדך ואל תהרוס הטובה אשר
בנית ואל תעקר החסד אשר נטעת וכאשר החלות כן
התמיד חסדיך עמי עד אתקן המעות ואישר המקו לקל
ואברר סיג לבבי ואטהר טמאת יחידתי עד אשיב נה
אליך נקיה כאשר נתתה בי ועזרני לחלץ נפשי מחשבונך
ולהציל יחידתי מעונשך ולמלט רוחי מצער דינך
כי ידעתי כי כול תוכל להורות החטאים ולהשיב ליך
הפושעים וללמד דרכך לתועים ולטהר בצדקתך הטמאים
אנא אלהי כמה חסדים עם עבדך עשית כי בלא אונס
ובלא הכרחאותי בראת וגופי החיית וגוי בריתונפשי
קנית ועצמי שוית ולבי כאהל נטית ובתוכו אהלך בנית
וחנית וגלמי ראית ודרכי פנית וטרם קראתיך ענית
ואלו אעמוד אלף אלפי שנים משתחוה ומודה ומשבח
ומהלל לא יכולתי להשיב גמול הטובה הקלה אשר גמלתני

אף כי עזבתיך והכעסתיך והתמכרתי להרע ולא
יראתיך והעזתי פני ולא נכלמתי והלכתי בשרירות לבי
ולא ניחמתי וידעתי והאמנתי כי לולי שאתה רחום וחנון
ארך אפים לרשעים כדאי הייתי לעשות בי שפטים על
רוב חטאתי ומעוט צדקתי אבל אתה רוצה להראות
יתרון מעשיך על מעשה בשר ודם כי כשיחטא לפני
המלך עבדו יגמלהו כרשעו ומרדו וימנע ממנו חסדו
ואתה לא כן מעשיך רק תיטיב לרשעים ותגמול חסד
לחייבים למען לא ישאר להם טענה ואל יהי להם פתחון פה
באחריתם כי יודע אתה כי אם תאריך אפך לחוטא כל
ימי חיותו לא יברח מידך במותו רק בצאת נשמתו לידך
תשובתו ואז תוכל לקחת נקמתך על רוע פעולתו יהי
רצון מלפניך יסוד הרצון ועיקר הטוב הנכון להיות כונת
כל מעשי אליך וכל פעולתי לשמך וכל חפצי לכבודך וכל
מחשבותי לך וכל רעיוני לסודך וכל מעיני בך וכל
תשוקתי אליך וכל מבטחי עליך וכל גדלתי להכנע לפניך
וכל הנאתי להתענות בעבודתך ואל תשים חלקי עם
רודפי תאות העולם הזה וטובותיו והמתעדנים בתעדנו
והחושבים עבודתך עול ברזל על צוארם ותורתך דברי
לעג להם אנא מקור החיים ומעין הרצון יהי רצון
מלפניך להציל נא מאמונתם הרעה וכונתם הסכלה והגרועה

והיה לבבי שלם את ה' אלהינו לפחד מיום ליום ׃
ונזכור בכל עת ענשך והיות עגל עיני פחדך בעוטפת
כל הימים אשר אהיה ושמע תפלתי בשוני אליך ברוך
אתה השם שומע תפלה ׃ ויאמר להם והנה
זאת תפלה אחרית יפיפיה אין לה בתבל שניה ולה תהלה
רומניה לחזק עניניה ולתוקף בניניה ׃ ויען ויאמר
אלהי בושתי ונכלמתי ובזכרי אשר אשמתי יד לפניך ׃
שמתי ועל אלמות עונים אלמתי נתתי פני ארצה נלמתי
ורעיוני עטו על שפם כי היתר שאפם ושפם ובכור היגון
שרפם ולא יתרפם מעשל הדרי קרע ועל כארי טרע כמו
חלנים לועט ובד שני התענוג בועט ובזדונו כמו עוזי ׃
לגיא הוגר וכבודי של יעור חרבו הוגר ובני רשפיו לגעים
וירדוני ובאפם יד ירדוני וירדוני ורוב בלהות הזמין שבוף
מתוקין כמריו וזרקין כמריו ונפתה לבי בנאונו וגיאו
ולא בץ כי לי יום יגיור שיאו בגיאו ואם הזמין אלנו ב
ישות גאונו כרגע ישית ושלבץ יקוד להבו ישא תבל ׃
באנחותיו ומרי שיחותיו וישקיע גב עות עולם בנבכי
עהרוניו וגף התהומותיו עור בקע יאוריס ביעורות ׃
והשיב עבות זבות עשרות ונהרות חבש מעבי ובחובו
לחובו יתרבת וכי ובתוכו להטכו חית אנחתו חנתה ויד ׃
ך שתה עלינו ישתה ואשפתך עלינו רנתה העירו והקיצו

SYNAGOGUE TARA

מעמיקי סרה ושותי עלים התאוה לשכרה הלמדי יין
הענוגים ומנתיבי יושר נסוגים וסוגים ובתאות תבל נעגי ׃
ונוגים הומיים ביונים ונפשם יונים גדוד מריכם העזתם ׃
ומן הגדרת הגינה לזתם שמתם ברוע התאותכם בנאות
החסד תאותכם ומיאנתם להיות החסד תאותכם עורי
נפש הומיה והתפתחי מוסרי זוהרך שביה בטור תאותה
אסורה גולה וסורה הלמת שרוקים וסורה התאונני ועל ׃
חטאתך קוננו ושיתי דמעך כיס ועיניך אני ועל אחריתך
אני בני היבינו וישכיל העם אשר להל הנאוה יעפיל ׃
כי אם היום ירומיו למחר לשאול ישחו וירומו ואשר בחייהם
ינומו בחיותם למעמד הדין יקומו ועדיהם בטור מעות
בבי מנגיו ירון ותקפם ירון במורג חרון בכליון חרון
ולא יועיל החרון כל חרון אלף לי כי עוני כלון עדה ׃
ועדה על נאות גיל ונתו ועל עיניעתי ונתו ועל חבלו
ידה ובני יעני תרגל ודידה יני מיה אדם ותרעהו והמות
ירעהו ושבטו בכל את ירועהו ונפשו הענוגה נוגה ושמחו
הנסוגה סוגה ושריריו עיפים וערפים וגידיו חלשים ונכפים
ומאוריו לא יגהו ומזוריו לא גהו ולי יום בפידו ואידו יגהו
יהיר יון מלפניך מעיני הרעון הפני עי והחיעון לאזרני ׃
ולעזרני ועודדני ולפעמי ברוח נקיה בהירה במלא פיך
מהירה ובאור אמתך מיזהירה ולעבדי שחקיך תרקיע

SYNAGOGUE TARA

ולא תלבוש עד היותר הרע תרגיע ואוכל בדודי התאות
אשר ירדפוה ויחפוה עד יגפוה התוקות מיתוקיה נתקה
ועל רמעיה שתקה וראש יגוניה מיחקה ומהדרי טורף ׳
בארי יזקקאך מיה לעשות ויצרי השפוני והדפוני עד ׳
התימוני שמוני לי למפגע ובמיחלתו לבי מנובע ומיובע
וארחתי עם תמיד על חברה והתרעיתי את בעלי
אוץ קיצוני אבדה ונשיתי אשר ברוחו שמוים שפרה ותהי
התאוה לעלי עוני מיולדת עד נהפכה לפועה שפרה ויקוד
אנחותי בשבטו ירועני והטה במיטתו יסעיני עד נמס ׳
תחיח ער לזרמני ענני אשר לא שניר והסתבכו בגני יגוני
פרחיו ונצניו והתאבכו בלבי גאות עשני ובלהבי ערבת
האנחות המרהיחות ושלהבת היגונות הקודחות הגיף
עיני פלגתי מרופפין ויסכרו עינות תהופניו והגה ברוחו
הקשה והפלים ליבשה אנא אור עוף האור ׳
העלוץ האר עיני שבלי מומאפל סבלי והסר עלומי ׳
עלמוי מענני עיניך והעבר מעך החטא המבדיל ביני
וביניך והפלן ענך יעמיק המסתיר מומני פניך ׳
אנא אלהי בטרם מדדית בש על מגדרי תחת ומעלה וכ חת
ותעל ארוכה לשבי מעלו שלחת מיזור לנהות מיזור ׳
אשר לא חבש ולא זור לב אחור נזור ועל כן בן בטחתי
וכפי אלוך שטחתי לרפוא ההרס ולקשור הקרס התאור

חשכי כאור חרם אהה על ימיי חרף אשר הפנו עורף
ואחרי קיצובי וחרפו נקטובי וחרפו ובעל חלפו ומחלפו תס
אותי חלפו וגרודי עוני באורס קלוני ותלוני ואחרי סלוני
סלוני וסלוני ובנפשהס נפלוני ומלילה ומבוקר שכלוני
ומדעת סכלוני ובוים הרמיה ריצוני ורעוני ובמערכת
יגון הרי יצוני ומציתי ומיחוץ הקיצוני ובחרבס קיצוני
וקיצוני עד שברוני וזברוני והיתר הנעוה אשר להבל
עולם מהתאוה ובמעיק הסבלות מעונו חב ומתאוה
פתוני חלקיון ושנגוני מרוקיון ונגעוני מרוקין נעשוני
מרוקיון והתגעשוגל מיתוקיון ורעשוני מיתוקין וכסוני
אפיקיון ונטוחתי מעל אפיקין כאדי עלי נער ובי גר ע
ואבירי ששוני גער מעבירי שיאוריקיתון וישני הותי
יקיתון ונזל הזמין מעלי מעטה הודו ויד נעזו לרגעו
על הודו ויזוקותין אפסוני וכנחלגרסוני ואכלני יכלוני
ומיד יגוני שאגלוני ובחשך באלוני עד נבל עלי יללוני
ועלי ומלאכת שכלי נמיבזה ועיפו נהלאיו ועלי ויהפך
הזמין שלי לפיד והבעיר בקרב קרבי לפיד ובי עותין
נשוני נשוני ופלטובה נשוני לפיך עורי נפש הומיה טרופה
כאניה מנבכי אניה למיתי הבל תבל ימיתוך ולא ימיתוך
וישחיתוך עד יחיתוך ומזמין ארוך אדוך ולהיות טרף ׳
לשניהס ברוך וברוך ומפגע כיצר שמוך ובבור

הרמני הדימעוך ודמעוך שלכן למרוחק אשר ירחוק
הזו נתחך בעוד נתחך והרימני נהי שיחך על תמרוריס
בקול תמרוריס ומעל הי יזר שטי ומדרכו נטי ומות ס
רשע פשטי ועל עיר האמונה פשטי אוני הי ישרי ס
רכסיה והרפאי רטיסיה והבני הרוסיה ותעזבי מעונות
התאוה הנשבות ותעזבי טירות יזיקך החרבות ואל
תבטחי בהבל אשר נוייה משכלת גבוסה טפלה
וכאלה נובלת והבעירי זיקך ופתחי זיקך אשר יזיקך
עד פני דיק יזיקך ושובי עד סוד היסוד אשר בניך
עלו יעמוד כי שמנו מקוך ורעונו מקוך ומלחתו מיקוך
והאל יורך וירוך יורך עד תזכי לראות פניו ותגיעי
חן בעיניו וכן יהי רצון · אמור המגיד
ואשא על שס היקך לאחד תלמידין למען אעמוד על
סודיו ובשמוש מגד ויען ויאמר אלי ·
אני חבר מחבר התהלות ובלבבי לפלחכמה מפלות
אחבר למכלים מהתלות ואערוך לחסידים ניב תפלות

למקאמה לחמסה עשר

הי מקאמה תלוה מוסי עלו השלש
שם היתן האזרחי היה בימי נעורי עושר והון
וכח ואון אך עשרתי מיתאחי אין ויהי היום וראיתי

שוחריס אל עבר היס עובריס וארח עמהס ונתעודתי
אלהס ואשר בתוך היס באנו יד יוי נעשה בנו ויהי
ס עיר גדול ביס ואחרי יעיר גדול נמולטנו ובלהוטנו ס
אלתוך היס היטלנו ויצאתי מן הספינה ואנו ואומלל
ערוס ושוטל באו אוהבי לנחס אותי ובעודי מתנודד ס
לעיני הראוס והנה חבר הקיני בא בתוך הבאיס וישב
אלי ויבכה על אשר קרא לי ויאמר לי אל היה בידי
הן ממיך לא יצפניהו ולך בלב טוב נתתיהו אך מאשר
חלק לי האל אחלק לך ומאשר נתן לי אתן לך והנני
מלמודך תפלה למשה איש האלהיס הפתח לך שערי
גבוהיס ותזריח ישעך כאורי נגהיס ואס תקראנה
בהוס לבב ונקיון כפיס ערב ובקר ועהריס יפתח יוי
לך את אוצרו הטוב את השמיס ויריק עליך ברכתו
זיעניק לך מיטובתו אמרתי לו זאת נחמתי
בעניי ואת תהיה רפואתי לחלי ויאמר הט ס
אזנך לשמוע פלאותיה ולהבין נוראותיה כי נמוה
לא חובר בנועס ענין ויחות דבר ויען ויאמר
צבאות שחקיס וחילס אשר מעולס ישאו ומשאות שמיס
וחסד ורחמיס לחלק אלוה מגן עלינו ואלהי שדי ממרומי ס
הוא הציר הנאמן והענין הרחמן יסוד הנבואה וסוד
הענוה והיראה האור הבהיר והזיו המזהיר אשר ס

ונשאו דבריס

הסכימו על שבחיו הנמהר והמהיר והחסיד והיהיר ׃
הסנה וסיני עדיו ויס סוף וארנון מגידיו מצרים תבי ע
תהלותיו ולשון היס יחוה נפלאותיו והיאור יגלה ׃
אותותיו והר חורב מופת על גבורותיו הלשונות ׃
קצרו וסח לא עצרו במדות נפש פניניה גליה ׃
פנימיה הלוכות אל צופיה טרם בבטן אלוהיו יצרהו
נביא לגוים נתנהו וקרא אל השמים מעל ואל ׃
הארץ מתחת ויהי מיחבור שניהם בריאה נוראה
ויצירה נפלאה הוא אדונינו המוציאנו מאפילה
לאורה המנחילנו חקה ותורה הקורא דרור מעבודת
היצר לעבודת היוצר היורד ממבחר החלצים למיטב
המיעים מכל חסידה וחסיד בעלי יושר וכשרון ואנשי
צדק ויתרון קבלוהו האחרונים מן הראשונים קבלת ׃
אמונה נשאוה מכל דור בדורין ומכל זמן ישרין עד
הגיעה אל השורש הטוב אשר הצמיחהו וצרור המור
אשר צפנהו והרחיבה לו הארץ מושבה ונתנה לו יד
בראש מצבה ונגלו מלשון הבורא על לשונו נפלאות
התורה שולח לבשר ענוים ולרפואת דוים הורה ׃
נבוכים והאיר חשכים והעולם במחשך ועלטה והאמת
נעדרת במפעל אן במבטא עד עת בוא דברו ונגלה
אורו והאירו בו פני עולם והאמינו באותותיו עמים

כלם נגה עליו זיו הנבואה זך נצח לטוהר ונאצל מגלל
עליון זוהר על זוהר ועלה השמים ברעיונים נקיים
מכל שמץ ותהלה וטרם עלותו הם היו העולים תחלה
לתור לו מהלכים בין המלאכים המהלכים סביב
כסא האל ותפארתו והתיצב בהר חמד אלהים
לשבתו וילך הלוך ועלה ועני כבוד על כפים ישאוהו
ורבבות קדש יקיפוהו וקול קורא לפניו פתחו שערים
ויבא בחיר הבחירים וברור מברורים זה האיש אשר
יוצרו בחרו איש אשר המלך חפץ ביקרו ובבואו
קמו לפניו אראלי מעונים ואמרו לו שלום בואך קדי שי
עליונים ודבר עם יוצרו פנים בפנים ועמד בחביון העון
ברגלים רגזה הארץ לאימת מצעדיהם וחמדו הפיות
ללחוך עפרותיהם והקביל פני האל בפנים זרח עליהם
זיו הענוה ואור הצניעות הנאוה וראה כל סוד נעלם
בעינים על דבר חטא לא נפקחו ואון לא התבוננו ולא
השגיחו ולקח מיטב המתנות ומבחר המנות בידים
לא דבק מום בהם ואין רק עסקי קדושה עסקיהם ודבר
עם האל בפה לא נמצא בו לשון רמיה ובשפה ברורה
נקיה וירד ובידו תשורה יקרה מרמות וגביש ושי נכבד
אשר לא עלה על לב איש הם לוחות הברית ממחצב
כבוד גזורות ועליהם מפי הגבורה אמרות טהורות

לפקוח עיניים עורות הוא אדון כל נברא ואדוננו הערץ
יראת אלהים על פנינו המאחיר בין השכינה ובינינו
המזכינו לראות בעולם הבא פני אלהים חיים המאחי לנו
בגן עדן פרי עץ חיים אשר אמרנו בעלו נחיה בגוים
הוד ואם גופו הטהור מת הגלוי לעין הרעיון ונפשו
נעלמת המבורך מפי שוכן גבוהים הוא אדוננו אדון
כל נברא משה איש האלהים. שלש שלש על
עפר מנוחתו ועל האדמה המקוד שת בגויתו ועל
כסא הכבוד הערורה תחתיו נשמותו מאת העבד המאציל
בו ובתורתו ובאמונתו ובנבואתו קראתי אליך אוש
האלהים בנפש שואפת ועין דולפת ומעיה שוטפת
ולב מולא עצבים ועלעות עמוקות מכאובים ועין נגרת
כים נגרת לפקד הישע והרחמים והחמלה והניחומים
כי עוונינו הבדילו בין האל ובנינו והסירו עלו אשר היה
עלינו והנה באתי היום ברוח נכנעה ונפש בלעה שבעה
אותו צדקותיך אשר הקימות בארץ חיים עשי טוב
ישיבו ואותי מבור יגון ילי ון כי יזכיעתי כי החיים אשר
בחייהם עם האלהים נעמדו במותם לא נפרדו לעד בשוב
כבודך אחזיק עוד אם ריחמתני ולא אשלח כי אם
ברכתני ותלין בעדי טובה כי מוצץ למדו חסידי שלון
להלין טובה על בעלי חובה אנא עדיך יסוד עולם

תיקר נא נפשי בעיניך לה עלתי בשתירתך ממוקשי
והזיאה ממסגר נפשי לשמר יוי אלהיך ולקדוש ישראל
כי פארך. וישמעאל ויאמר
שלש לך היזיר בחור עלין נפש יקרה אך בנים חביון
יקר במה ילך לשון נמרץ ויחרד הלב והרעיון
עת חרבו מיומיו ושועות ה יות כמו פלג בתוך ציון
תעלם זכותך בעדינו גם נפשך אשר תחמה בעלעון
עוד נחזה אתך ישועות אל ובשוב יוי את שבות ציון
אמר המגיד

ובשמעו זאת התפלה בחדתיה מלאכים וכרובים ושרפים
אותה עלפה ומזאתיה למכתי מרפא כי הבורא שמע
בה שועתי והיטיב מראשיתי אחריתי ופקדני
בחמלתו ומלא ידיו משפע ברכתו ועלכן עודה נפש
כבודו כי לעולם חסדו.

אמקאמה אלסאדסה עשר

הי אמקאמה אלמלפאט אלעויה

אלחמד לאזרחי בטרס רגבי הנדודים בלבות הידידים
רובקו ועפרות החברה למוצק הפריחה הוצקו ועד לא
הועלעות בבור הדמי נמוקו ובנות התקוה נמוגו
החברה לא התפרקו ומנהרי שלה כפותם בלי נתקו
ומפלי אלפי לאהורקו הייתי אלשמרי שוקט

ושוני ששונים בגני ותענוגים לקט עד הניאוני ׃
התנואות המניאות והלאוני התלאות המעלות והפאוני
נבל פאות ההוות המיפאות ומשנת מרגועי הקיצוני
והיקיצוני ואלצוני לשוס מיצעי מסעי ומרגועי נדודי
ונועי ובחשך הפרוד רפידתי יעועי והתיינה מעונות ׃
השושנת אותי מקיאות ועבמות טלואות לארץ תשוחות
ומרבץ דאות וקאות והתקדרו ברוס הבבות מתהום ׃
הלבבות עבות זבות בלי אכזבות יפעת יאורי מעיבות
ושפעת בני מודיבות ולחיי ברשפיהם ערובות בהמיס
גזרי הלבבות הקופאות להתיך פניהם על פניהם מהגיטי
הרואות ובנית המיח שבותה שואבות מיי דמיעות מסלעי
הילעות שיבו נגב הלחי אפיקים והורו חלציי שעפי
אשר מגניהם אפיקים בין השרין ובין והדבקים ושטף
זרמיהם פרץ נחלגר עלגדותין ועלגדותיו על מעלן
האהבה עי הוגר ויהי גדוד הסבל והשבר שבר לפני
לשבר וחיל הגיל מעופע וחיל יבוא העיניים מתוך עב
באש פלחות ששוני מנידות וגילרעיוני יעדות ובי אוהו
במיצרות יהות עלינו יחות ויזיק גם חוס גזלן מעפעפי
זרמי דלף והמיירו פלי מיקוס הדלף חלף ולובים אורבים
הורוני והגירוני ואל עוללים ירטוני ויסגירוני ובעותי
בלהות ויערכוני ונחר מפוח האנחות מאשר התיבוני

ובאשר עלו מעלי מפרשי התלאות העומדות במדאות
הרובאות ועשו כלי גולה המיהומות אשר על שמריהם
קופאות ונפקחו עיני השלוה בסור מעליהם ענני ׃
ההוה והחביוא הזמין כלי זעמו והשקיט רעמו ׃
והמתיק טעמו ויהי היום ואני יושב עם סגולת
גולת מולדים ושואף ריח אבקת להקת מושכי עם ׃
נוערים ושואב שפעת יפעת מביניהם נערים בידי
שכלם נתיבות הנדבות ימלו ובבות ובבות בלקחם נחו
וישלו ולמאורות אמרותם שמני המזמות כספר נעלם ׃
ולקול שאגותם שני בפירי מאמר נתעו ושלי דעות
בשיי המשוגות תעו ושלפיהם יעמודות החמדות
ופרודות החידות יתלעו ופתי יהב המלה המתמהמהות
בגלי שכלם רקעו ולפי ידי אמונה ודבונה מניפים
וכותות הלשות הסתיות מגיפים ושיני שניני רעיוני ׃
הלב מעיפים ובאשנבי מסיבי ניבי המגדים משקי פיים
ומקיפים והמיה יחדו כגולה טלה או עגלה מקלפים
בחודי הלבבות מכלה ומחלה להוציא מגניהם ׃
רזיהם מגלה יצוני ידעות מעלה ואבן באר תושיה
מגלה להקיר מרהטיו גלה והיה בתוכם אור הבזק
הנמרץ החזק הזהב המיזקק אשר בגבו כלחוק מחוקק
מרבץ שביס הענק בפניו ומפיל נפול הענק ׃

בענינו ורוקם מן המעלות חלצות ומן המטות התמרות
משבצות בזהב הנועם מעשב עות נר התעשים ונזר
השועים גביר הרעוש אביר הרועים יחוד המעלות
ואין שני גוזר בהבונות ואין מניא הוא חברנו חבר ׳
הקיני המרגיז ארעות המעלות ומפחדו אשיותיהם
מתפלעות מיתפוצצות ומתרוצצות המעתיק הרר
גבעות הדי עות ברוחות שיחות הגיונו ובסערות בערות
רעיונו המקשר מעשיני תבונות עדינות בהבה מפין
נתא המניקיר יאורות ומקורות ומחבש מעבקי נהרות ׳
בעת פיהו פוזה וכל אנשי החבורה ובעת העזה והגבורה
היו בשורה קשורה עומדים סביביו לקוט רבביו ׳
ושביביו ולעוד נביו ונתיביו ולנב נחשף אמרין ׳
ולקוט שבף נטוחות מושחות עמרין ולשאוף מרוחות
שיחות יחות מרוח שפתיו ושולפים ברק שכל מעורק
מחדודי אמרותיו ורוחפים כנפי לבותם מקול מזעקת
הדרותיו וקושרים לזואריהם קשרי רזי זהב מלתיו
מעטור אמרות טהורות חשוקות בכתר כור השכל
יעוקות ובמעבה הטוחות טוחות ומוזקות ומפוי ׳
יתאבטו גאות עשן המחשבות ויתלבדו סערות המזמות
הנו שבות וזורמין מעופי שמיהם ושטף בשמיהם ׳
עבות והדתיח כסיר מיעוסת ההגיון לשאטתם ורוסף

חוג בלבה העליון לשעטתם ובלב כבודי נפשם מחפידי
לישם לשלחמות מזמות חמושים ועשים ויתנשו
בלם לערפל שביב לקחו ותימרות רקחו והתקר שו
לחתות אש מיקור שיחו אשר על מזבחו ויאון לעל ׳
הרעיונים העשונים בכנפי רננים ובאברות ירקרק ׳
יהב הענינים להתיחד והשוש במשכן הנפשים עם
אישים להם לבות אשים וגבות תרשישים והזמיר ׳
במחזה הרעיון הנבא עם אלמי מסבה בעלמי לבה
בחוג הקובה אשר משם יבה זיו הנועם ולא מארובה
ותתלקח אש בלי מטובה וקרינו מחומר המחשבות
תבניות התושיות ביצורות ויפיפיות בשניות
בנויות לתפיות ובעד אשנבי מחקר יופיות ובקלב
קרב המור ע זרועותם נטויות ויודי עוזם תוקפות והויות
ויער בלאיש מהם הוזה המעלות מחדד יצועו ויטריח
ברי רעו והחל מעלת מעותיהם לתוארי התושיות ׳
למואות ולתאוו ואולגיון מקעד ומסעת והיה בהם שבעה
בחורי חמד מפנחר הקבוץ והזמר משבוחים
נבכי יס השיר ומשברין ומשגיחים בעד אשנבי מסתכלין
וזה אל זה בשוחו מתבאה ומשתאה ובכנף רננים
לחוג המעלות ויאה ואיש לאחיו יקרא לבה נא ׳
ונתראה וכל אחד מהם מתפאר כי הוא עולה תחלה

בגרם מעלות התהלה והתקבצו יחדיו לפני אדירים ׃
ואבירם ומורם הוא חבר הקיני לשפוט עליהם במעליהם
ומשליהם ולדעת למי השיר הנבחר מהם ולהכריע
ביניהם ׃ ויגש הראשון ויאמר
מקור השיר בלבי תוצאותיו ואולם מחשבותי ׃
מעינותיו ׃
הכי שכלי כמו גלגל יסובב על עולם וארבע ׃
פעמותיו ׃
ברד מלי באוצרות בין גנזתיו ויתיך אש לבבי ׃
קופאותיו ׃
וסוסי הקרב השיב לאחור חלוץ דעי ברעם
שאגותיו ׃
וידוש הררי קדם וידוק וימס לב כפיר ׃
מדהרותיו ׃
ומשכן בין לאיש יד אל פרשו בתוך קרסי זממי
לולאותיו ׃
ולי לשון בעת ישון ברקיו יכסה עין מאורים ׃
להבותיו ׃
ישוטט יס וזד מזרח כ[illegible] עלי כנפי סערה מרכבותיו ׃
ויען השני ויאמר
בתוך חכי לשון ברק ירוצץ כמו פטיש לבב אימים יפוצץ ׃

ארקע בו פתילי המליצות ומהם שר שרות השיר
אקצץ ׃
ואשקיע לשון אישים בחחיו וראש נחש עקלתון ׃
ארצץ ׃
ואשיב מאכל בלעו בלועו ערי יקיא אשר יונק ׃
ומוצץ ׃
ואם יתקדרו ימים כלילות הלא שירי כשמש בם
ינוצץ ׃
ועת יעיר גדוד ניבי קרבות ערך נשק לאט יוצא
וחוצץ ׃
ולא יציל רדופיו הר וגבעה ולו יעלו בשן סנה ׃
ובוצץ ׃
ועץ ניבי יבכר לרגעים ובלתו סף בעת יפרח ויצץ ׃
ויען השלישי ויאמר
זממי ישאגו בקרבת עודות ויקדח צור לשוני אש ׃
פלדות ׃
ולי רעיון מבקע מבצרי עוז בצור חרבו ויכבוש ׃
המצדות ׃
ועת יפיץ ברק חרבי מאורו בפירי הקרב יעטו ׃
חרדות ׃
בנות דעי בסלם מחשבותי לחוג שכל ובין עולות ׃

ויורדות·

כחיות הם וגבותם קשורות ביד שכל וכנפיהם
פרודות·

והחכמה כמו מלכת שבא כן תבואני לנסותי·
בחידות·

בקרבי בנתה בירות וטירות והציבה בתוך לבי·
יסודות·

לחבר המליצות הנפוצות ולפריד החמודות הצמודות·

ויען הרבי עי ויאמר

לזכרי חרדו שוקטי לבבות והעלו הקרבים אש
קרבות·

כבוכבים יפיצון אש פלדות והם מהררי להב·
חצובות·

ולו פגעו בנות שירי בנות עש עזבום שם באור אשם
צרובות·

ואור ניבי בדע עוברי בריתי ירוה החרבות·
החרבות·

והיו האנשים לי כנשים ושבו הזכרים
כנקבות·

ושבו הכפירים לי צפירים ונמס לב זאיבי·
הערבות·

במלות לב מתי מכלות מדיבות אבל נפשות בני שכל
משיבות·

יקשר ניב לשוני מעדנות תבונות מלאו תבל·
תנובות·

ויען החמישי ויאמר

נהר השיר ברוח פי אבקע וארלח נחלי מימיו·
וארקע·

ואתפור מחלצות סות המליצות בחוט משרשרות ניבי
מרוקע·

ואלו יזכרו שירי עלי יס אזי ייבש ועל האש·
ותשקע·

ושיר בלתי כמו בגד מטולא ומאמריו כנוד צרור·
מרוקע·

מליצים חושקים אותו ונפשם בשיר ילדי זמן תקוץ·
ותקע·

ויו מליו כהר נשפה כרגל ובזבול אהלו רקע·
ותקע·

וגבורי קרב התז בחרבו ושם אותו לעין שמש
והוקע·

והתיר המליצות האסורות בעת שופר דרור העביר
ותקע·

ויען השישי ויאמר

לשירי הזמן ידו ינופף והגלגל לשעטתו ׃
ירופף׃
כהר גברו מימי פלגיו והוא חוזה עד זואר ׃
ואופף׃
בלי רגל ימדד העמקים ולשחקים בלי כנף ׃
יעופף׃
ישמח כל קשי לבב וזעף עדי כי יהיה הולך ׃
וטופף׃
ולו סהר יהי רואה מאורו לרגליו ראש יהי משפיל
וכופף׃
ועת בו איש עלי כנור יתופף ישמח דל במר על
לב יתופף׃
לדודים הוא זרי אך לב משנאים באף נושך כמו שרף
מעופף׃
יחופף היקר עליו אבל הוא עלי הבין והשכל יחופף׃
ויען השביעי ויאמר
לשון השיר יחוה מפעלותי ופי העט יספר ׃
נפלאותי׃
לבבי על גלל שחק יסובב תמה איך מחשבותי
נושאותי

אני משכן והחכמות קרסיו [illegible] שכל תקשר ׃
לולאותי׃
אני מעוז ומגדל עוז לכל בין ואולם החמודות ׃
זובאותי׃
אני כתם ולא נמצא לכל איש אבל נפשות חכמים ׃
מוצאותי׃
אני כחץ יפלח לב חסר לב לזאת נפשות כסילים ׃
שונאותי׃
ולי שירות בלי כנף יעופון ויגידו בלי פה נוראותי ׃
אמר המגיד
וכאשר הריקו כליהם והציקו מליהם אמר חבר הקיני
להם דעו כי שיר כלכם שוה ונעכם נחמד ונאוה
יאיר חשכים אם יגלה מעל פניו מסוה כאלו ׃
כלכם חלב חכמה אחת ינקתם ומהדרי טרף יחד זנקתם
האחד מכם עדי מליצים יבלים והשני אדרת האדר
יגלים והשלישי רקת הרקים יהלים והרביעי ישיב ׃
כאבני גיר יהלים והחמישי יבהיל הלבבות בהקיץ
ובחלים והששי משחהו למלך אל עילים והשביעי
נתן לו השיר את בריתו שלום׃ אמר המגיד
ויחרד לבי עליהם ולא ידעתי על אי זה דבר אתמה
אם לפלאות שיריהם או למליצות חבר הקיני מוריהם

ונפרדתי מהם ולבי עמהם

אלמקאמה אלסאבעה עשר

והי מקאמה אלתלת פרק

נאם הימן האזרחי הייתי בימי נעורי מתדפק
על דלתי חכמים ומשכילים ושוקד על שערי המבינים
והפלילים ללקוט בדולח אמריהם ולשאוב ממעיני
משליהם ולרות צוף דבש מי ערת מליהם ויהי
היום ואני במעמד חכמים יושב עמהם ושומע
אמריהם והיה חבר הקיני בראש קרואיהם וישלוהו
הלומדים לפניו והשואבים ממעיניו על דת הכותים
הכרותים ואמונתם הגרועה והרעה אמר להם
דעו כי הכותים בין הבריות כשרץ בין החיות
עם היהודים לא ימנו ומן הערלים לא יתכנו ועם
הישמעאלים לא יבנו אבל הם בריה בפני עצמה נודע
לכל האומות חסרונה ומומה ומה תשאל על עדה
גלמודה ואומה זעומה כענף בלי חורש ואילן בלי
שורש נביאים סנבלט החורוני ומלכם טוביה העבד
העמוני ומלבד כל זה יחזיקו בתורתנו ויתגאו בה
עלינו כעבד מתגאה על אדוניו בעזות פנים
והם חשודים בגנבת תורתינו ומראים בגלי [illegible]

והגניבה בתוך חיקם יחזיקו בתורתינו ויעשו הפך
פעולתינו וכלם כשטרים נבוכים והולכי חשכים
תורתם גרועה ואמונתם רעה וקהלתם מעוטה ואינם
לאלף איש מגיעים כי הם חסרים וגרועים קלטים
ולא שרועים מעט ורעים אמרו לו מה תאמר
על הקראים המינים אשר אינם בדברי חכמינו
מאמינים אמר להם הם מגואלינו ויותר קרובים
אלינו רק לא יאמינו בדברי פלילינו ואף על פי שהיא
בידם תורתנו לא ימנו עם ערתינו כי נעבדו לתאותם
בפרך וסרו מהר מן הדרך אמרו לו ואיך יתעלם מהם
האמת וכל מי שיש שכל יוכל להבדיל בין החי ובין
המת הלא ידעו כי התורה כמו טירה סגורה ובחדריה
כל אבן יקרה ולשון החכמים כמפתח לפתוח שעריה
ולבוא חדריה וללקוט בדולחיה ודריה ואם יאבד
המפתח יהי השער סגור ולא יפתח אמר להם יכירו
כל זה ויבינו אך לא יאזינו ולא יאמינו כי אבותיהם
רצו לעשות [illegible] דת חדשה וחללו הדת הקדושה
והיה בתו[illegible] אמת נעדרת ואמונתם חולה ונשברת
אמרו לו מה היא טענתם על אמונתם אמריש
להם טענות בזויות ועל מוסדי שוא בנויות וכלם
חדויות אמרו לו הלא תגיד לנו מקצת עניניהם

והשמיענו טענותיהם אמר להם רש"י מומרי

קרס נקבינן מהטפשי התורה שני מומים קיימת בפרים
בחכמי ישראל וקיימת מאמינים אע"ג יחזיקו בדברי
רבותינו כמו רבינו ורב אשי ואע"פ שאמינן ומאמינן
ביום ובמשה כי יקחו הסנהדרין עדיו ויפשטו
מעליו כתנת יפיו כמו שמעור האומן ושלך
פרין וענן המאמינים ואמרו אל המומים יש
לתמוה על מי שיש לו דיעות ונפשו הגוב והדע יודעת
ואינה אל האמות נבנעת כי אין מאמין איש בתורת
משה ומצותיה אם לא מאמין בפרושי הקבלה ועל
התלמוד היתה התורה להלבין פנמוד ועל המשנה
נמור ריח התעודה ושנה ועל הגמרא נסענו
לפודיה מפותקה ויחנו במרה ועל הפירושים
רבו בתורה הכיכוקות והשיבושים ועל החכמים
איך יתן איש בדברי התורה להשמד מעברה
או להיות במיעוט קלה או חמורה אמרו
המומים המעטים היום אשר על פי נבקש מחכמים
עוזרנו אל [illegible]
תורת [illegible]
נשמוע ונבינה ואשר קבלנו מפי משה

ורואין נחמיה ולא נמירנו ולא נושה עלינו ולא

נגרע מפענו אבל חכמיכם שנו התורה בפרושה
אשר פרעון לכם כי יתאון מין הפשט אלהדרש
ומין הדרש טבעו בים נגרש ופירשו הפסוק על דרך
אשר לא פורש אמרו להם המאמינים נרפים
אתם נרפים ועד מתי אתם פותחים על שני הפעיפים
אחרי אשר הוכה הכפתור ועשו הכפים ועד אנה
נפתה לבבכם ב שקריו אם יום הוא האלהים נבו אחרין
ואם הבעל נבו אחרין ושתי יתאו שני אנשים אחד
מנכם ואחד מפענו ויוכיחו בין שנינו ואז יודע לפי האמת
ביננו ויאמרו כלהם טוב הדבר אשר דברת ויתאו
שני אנשים אחד מין ואחד מאמינין ונתנו שניהם ושתי
השורות הקשורות שומעים דבריהם

ויען המאמינין ויאמר

כל איש אשר יאמין בתת משה עבד ודבר חכמים בחרי
יבזהו

ויפנה לאיש ויאמר אני אעשה דבר מלבי ואעבור של
דבר פושעהו

ויאמר המין

אני מאמין בתת משה עבדו ולא אכזיב דבר חוזים
ונופים

ולא אשמע לחכמיכם לעין אשר קמה דבר ל מחללים

ואשען בדת אל המרימה למחזיקה ועוזביה
כפופים·

כאיש נסמך בעץ אדיר וחזק ולא ישית לבבו לענפים·

אמר המאמין

שאל אנשי זמנים הקדומים היש חכמה אשר אין לה
מפרשים·

הלא ספרי רפואות נסתמו עד בשכלם פרשום חכמי
חדשים·

ואלו עזבו אותם סתומים ימותון ברפואות
הנפשים·

וכן הדת תמול היתה סתומה ואותה פרשו אבות
קדושים·

למען כי בתוכה יש כללים ותחתם עניני מצות
חמושים·

וסודיהם בפירוש החכמים מפורשים לחפציהם
דרושים·

ואלו נעשה על פי פשטם נהי חוטאים ומן הדת
פרושים·

ועלי החכמים נהיה בה כמו עורים בלי מורה נטושים·

אמר המין

דבר משה מבואר הוא וגלוי ומצותיו לכל משכיל·

ידועות·

והאומר סתומים הם יגלה פסילותו והיה רק א
זועות·

ואין צורך לפרוש החכמים והם כמסמרות בלב
נטוועות·

ועל כן החכמים פרשו ריק ונפשותם בדברי שוא א
יגיעות·

אמר המאמין

בני אם נפשך בדת סמוכה ותוך לבך שמורה היא
ערוכה·

קחה פסוק ואלי כגבור עדי נערך קרב א א
במערכה·

ואשאלך בעד דינו וחוקיו ומשפטיו ודרכו א א
הדרוכה·

ואם תוכל לגלות את סתומיו בלא משנה ותלמוד
והלכה·

אני אשוב לטענתך ואודה ואומר כי לך תאות מלוכה·

אמר המין

בעודי חי אני מחזיק בדתי ואנחילה בעת מותי
לבנים·

ולא אפנה לדברי החכמים ולא אביט לפירוש המבינים·

אבל אעשה אשר עשו אבותי אשר שכנו בעיון
מלפנים·

אשר היו בטרם החכמים ולא היו בדורותם
גאונים·

ולא חטאו ולא המרו דבר אל ומעשיהם לאל היו נכונים·

אמר המאמין

אבותיך אשר היו לפנים דבר אל שמרו אבות
ובנים·

ואם לא נמצאו עמם גאונים הלא היו לויים שם
וכהנים·

והיו הנביאים אז בעם אל להורות משפטוי אל
הנכונים·

ועתה אבדו אלה ואלה והקים צור מקומם הגאונים·

אמר המין

לו החכמים לא ישנו דת האל אהי עושה
כמצותם·

רק החליפו עניני תורה עלכן אני אחליף
נתיבותם·

דת אמרה אש לא תבער יום שבת והם רדפו א
קבורתם

ויבערו האש להדליק נר וילכו חשך לנרותם:

עלכן אני לא אחטא לאל כלם אשר אחליף אמונתם·

אמר המאמין

אשר לו רעיון בהיר ומזהיר דבר צדק בעין לב
יחזהו·

ובמצוא החכמים ניב מבטל לניב אחר יבינון
מעניהו·

ולו עמדו בליל שבת באופל יהי עון והאל
ידרשהו·

והנר לא דלקוהו לבד כי ביום ששי ונגמר
פעלהו·

כאיש עשה בחול מעשה ובטל בבוא שבת ונשאר
מעשהו·

ואש קרבן הלא דלקה בשבת ושואלך בזה מת
תענהו·

ולכן שוב פקח עיני לבבך ואז אור הנכוחה תחזהו·

אמר המין

אמת כל הדברים הם יגעים וחוק האל מלא שכל
ודעים·

ודברי האלהים הם שלמים לכל משכיל ולסכל
גרועים·

ואמרי הגאונים הם פרי בין ושרשיו בלב משכיל נטועים·

והתורה מאירה כמנורה ואולם החכמים לה׳
גביעים׳

ואדע כי אשר ימיר דברים זממיו הולכים אחור
ותועים׳

אבל אך אחליף מנהג אבותי והם היו מביני דת א׳
ויודעים׳

ואם אעזוב אמונתם ואשוב לעיבך אעשה אותם רשעים׳
אמר המאמין

אבותיך אשר תעו תחלה התתעה את כמותם
במסלה׳

רחק מהם ואל תקרב אליהם וסקל דרכך וחזור
חלילה׳

ושים לבך לחוקי האלהים הכי לא נתכנו לך על
נקלה׳

והתבונן במצות אל בסוכה אשר הנחיל לעם שמם
סגלה׳

ולולי החכמים איך תבינה ותדע אם כשרה או
פסולה׳

וכמה יהיה רחבה וארכה וקומתה וחמתה
וצלה׳

ואם תהיה עמוקה או סמוכה ואם תהיה רבועה

או עגולה׳

ואיך תדע בשבת היציאות ועירובו ושעור כל
מסלה׳

ואולם בארו כל זה חכמים וסנהדי קטנה או
גדולה׳

ולבן שוב לדרך אור ותצלח ותציל נפשך מבור אפלה׳
אמר המגיד

וכאשר הרבו דברים נודע האמת מן השקרים ונבדל
החשך מן המאורים וידעו הקראים כי דברי גאונינו׳
הם אור עולם וכי הם כעץ חיים והטועם פרים ואכל
וחי לעולם וימהרו לצאת ממוקשם להציל ממות א׳
נפשם ועזב כל איש מנהג אביו האומר לאביו ולאמו
לא ראיתיו ואכלו מפרי עץ הדעת להחכים רעיוניהם
ועיניהם והביאו בעול האמת צואריהם ועשו זקניהם
שלום ביניהם׳

אלמקאמה אלתאמנה עשר

והי מקאמה עצר לשערא לעבראניין

נאם הימן האזרחי נסעתי בעודי נער ורך מארץ
חדרך לעיר הקדש אשר שם נר המלוכה נערך א׳
ואור השכינה דרך ונחברתי בה עם בחיר ל ונועדתי
שמה את בני ישראל ויהי בקצת הימים ואני יושב

בקהל מכפיים נבדיים ורמיים מוחברים מק"ה שיר לשמים
ומפי זיום מנוזלי עינינו גשמיים והיו מוברים בעין
השיר ומורותינו לרעת איך נבנו מתחלה יסודותינו ומי
הקיר לייהודים מקורותינו והזריח להם מאורותינו ויענו
אנשים מהם ויאמרו הנה ידענו כלנו ואבותינו ספרו
לנו מ' השיר בבני ערב נחלתם מיום היותם על אדמתם
אך לא מדעו מיתי יגלחה רוח השירים על העבריים ומי
פתח להם תחלה שעריו ובא בחדרין לקלוט ברוחו
ודרין ומי בקע פלגין ואגמיהם ומי מורד בשעל
מומיהם ובזרת תנץ שמיהם והדבו לדבר כל אוש פי
דרכו זה אומר בכה וזה אומר בכה ושם נקרא אוש
זקן וחכם היה יושב בתוכם ושומע מעליהם ונוטע
מומראה עינין פי חוא שוחק ולעג עליהם וכאשר יתנו
בחבריהם ונשאו ושוטטו לבקש חזון ולא מיתאו ויגעו
לתאת מיום השפעת ועבוט ויחתרו האנשים להשיב אל
היבשה ולא יכלו אמור להם הוי הבאים בנחל עלה
ועבר ושלף ושבר נבובים אתם בארץ בלי מעבר ומגר
עליהם המועדה והשאלה אשר שאלתם היא משחק
רחוקה ומנוסה עשוקה ואין אוש זולתי יודע סודה
ונוגע עד יסודה ואמור הנגידו ונשמע העם
ניבו נקבצו העם סביבו לקדוח להם שביבו והשרף

בשרף רבינו ויאמר להם ויען כוש את הנכרי אשר
במנוסים מעולא ויך בתחלה לבני ערב לעלה והם חזקו
בו כלברק ושקעהו במאזני ערק והציבהו על
מכונו והקימו משבנן וערכו שלשנו ואמיץ מגן
ובנו עשתין ופסגו ארמנותיו הפיח קירוקו ויעמידו
רלתותיו ולהם על משורדי תבל המיעלה העשוה
ובהקרא אנשי השיר אל על הכישו ויעל בראשונה
ואל עצם שוש בכל מלה משוררים ומתעמקים במלאכת
השירים כל שיריהם לעבד שיריו שמעלים לא לעזר
ולא להועיל וכל שיריהם הבלואין בם מועיל כי אין השיר
הנעים במעבדאו הערב במקראו כשמש בשיאו
וכשחר נבון מוצאו כי אם לבני הערב לבדם וכל הגוים
כאין נגדם גם בני עמינו אחר גלותם מאדמתם שכנו
רבים מהם עם בני ערב בארצותם ונהגו לדבר בלשונם
ולהגות בהגיונם ובהתערבם עמהם שכחו מלאכת
השיר מהם עם כל ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם
כי בעוד היו אבותינו שוכנים בעיר הקדש לא נודע
להם שיר שקול בלשון הקדש רק ספרי אהוב ומשלי
ותעם הם פסוקים קצרים וקלים ביותר לחרוזי שיר אבל
אין להם חרז ואינם שקולים ובעבור כי לשון יהודה
ספרד שרד כמו שכ וגלות ירושלים אשר בספרד וגבול

ספרד וזה כנגד [illegible]

קו השוה וישר כי פלגים בבל בתוך השוה במזרח ובני
ספרד בסוף קו השוה במערב ועל כן פשטו החכמות
בשתי הקצות האלה לפי שהיו בשני צדי הגלגל
ועמודיהם אשר הבית נבון עליהם ובשתי הפינות
האלה התפאר העולם והתגבר שתי כתפות חוברות היו
על שני קצותו וחובר כי היו מוקדם בבבל וחכמתי תבל
והיו כמו כן בספרד בעת חכמות בסוף השיר
מחובר ומפורד ושלבן לשונותם בתוחתו נשמר
ועמוד מעמדו בו וריחו לא נמר ויהי לשיר בתוך אנשי
ספרד לעתה ובטרם יקראוהו ישנה מלבם ישע ועל
פיהם יחנה. ושמה מושל ויאמר

עם החכמים מענות שיר נחבאו חכמי ספרד לענותו
נעבאו.

ובעת בני מזרח בשיר לא מצאו חזון בני המערב
התעבאו.

ויהי בשנת ארבעת אלפים ושבע מאות לפי עירה צלחה
עם בני ספרד במאה השביעית רוח עזה וגבורה
ושפה ברורה ואז התחילו העברים להרגל לשונם ברוכי
השירים והתחילו יקודי המעלות את לבם להבעיר
והמשאת החלה לעלות מן השיר אך מעלותם בשת היה

המאה השמונית והכינו בתוך שיר כמו שפטו ומדדו
את תכניתו. בימים ההם זרח בספרד שמש התהלה
בריקיע הגדולה הנשיא הגדול ר' יצחק הספרדי בן
חסדאי יגוח בגל שדי כי הריק לבל שואלנו ברכה עד
בעדי ובימיו הפיץ גפי החכמות ויגרשו מעמיקים גבי ש
ואמונות ונתנו נוזליהם בחומות וכל נפש אשר זמאה
לפני חכמה רוחה. זמאוניה ויפקח אלהים את עיניה
ותרא באר מים מתוקים מיזוף נשפתים ותלך ותמלא
את החמות מים כי הנשיא ההוא החיה בתוכן חכמים
מיתי הספנות ומשך בעבות עבותתן לבות בני הגלות
והעביר קול מוסר שכלי אלי וכל מחמודיו עפו ויאספו אלי
בלאון וכל הב מאחרות אדום וערב מעזרח ומבוא ערב
וערך שלחן חכמים לפניהם וענן הודו עומד עליהם
ועמוד אש לבוד יאיר לעיניהם ויתקבצו אלי חכמי
מאורים כאורי גוהים לערוך מערכת חכמה
לפני דור שי אלהים ויפתח אותם רוח אלהים בחכמה
ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה לחשוב מחשבות
ולחזוב מן הלבבות מוקדי להבות ומן השת היוא
פרזו החכמות בספרד פרץ ומאלה נפוצה כל
הארץ ומאז לעיני עקי לוגעים וקדמנו שרים אחר

נוגנים על חמרים הנקראים נשק אלגים ופתחו הלבות
המתומנים עד חברו ענין שוריק ויומנוס ואירון כוסבי
מוסיקוס ואז נפקחו במלאכת השיר העינים ונפתחו
השמעים וראו מראות אלהים ובופמיו פשטה החכמה
בישראל כי הוא היה למועד ומועד וגואל ואחרי הזמן
ההוא כהו המאורות אשר נתנו ונפלו העמודים אשר
גבהו ויפלת הנשיא וכל אחיו וכל הדור ההוא נאסף
התשיעית ובה נולד ר' יצחק בן בלפון אשר מלא
בשורין יום ולילה והוא העובר במלאכת שיר ראשון
ונתן לו האל בקלת שיריו מעינה נשגב והוא החל להיות
גבור בשירים פתח ולתנו הגבורים לבני העברים ואז
ירדו לשערים ואז עם אשר מעט משוררין בפרי עץ
הדר והדרים ורובם מוזיים ודרדרים והיו בדורו משוררים
רבים יהפכו כדוביים את שיריו עליה על כלם ונמשח למלך
על קהלם ובימיו היה הנגיד הגדול ר' שמואל זצ"ל החוקק
במלאכת השיר זרוע ותעה והוציא שיר תעלומה ובסוף
ימיו נולד ר' שלמה הקטן אשר הניף בשמעי השיר ולא
בא בעבושם ההוא ואחריו לא קם כמוהו כי כל המשוררים
הבאים אחריו רצו למעוד משיריו ולא השיגו אבק רגלו
להוקף משלשו וחזק מגשו ואל האריך ימים חבר במנוחות
השיר כלאים עזומנוס את נמטף באבו ונחטף ונאות

הנעורותבו ובן תשע עשרים ערן כבד ועד השלשים
לא בא ובתוך המאה הששית אבדו המשוררים
ההם רק נשארו חמנודותם ואמפסו הם לעמים וחיו א
תהלותם גם כל הדור ההוא נאסף אל אבותם ויקם אחריהם
דור המשוררים הנעימים ונקרא זמנם זמן הנגנים
כי היה הדור נמען מן זים והם כשושנים והוא דור המשוררים
הנפלאים היקרואים חבל נביאים אשר היה מהם העלי ר א
יהודה תור התוריה ועדי התעודה ושאר משוררי דורו
עלה עליהם השלם ואל עפ שלא הגיע אחד מהם בשורו
לגעלת ר' שלמה ולא השיגו לתוקף נאמנו ומתק טעמו
אל היו להם מעשם נפלאים וחרוזים נוראים ועלפיהם א
נראו נוראות השוררים הערביים נאלמים לקוחים מפי א
כרובים או מלאזן חוזים גנובים ותמח שלהם הרוח והמנה
בכתובים ויתנבאו ולא יספו ונשמעו נוראות שירים נדיבי
עמים נאספו ויאמר וישא משלו
אז ישלם לבשו בגדי חמודות כשמע זרחה בשמי א
תעורות
נשורים נבהלו אנשי לבבות ועטה הזמן בגדי א
חרדות
וקדשו בין נשירם העמדון ובלבבם אמנים בו א
וידות

והם היו בעם ראש יחידים וכן היו מעשיותם ׃

יחידות׃

ופה אלפה נבואה דברה בם בחזון שיר במראה
לא בחידות׃

ואחרי הדור ההוא נסתמו מקורי השירים בלשון העברים
ומעט עותה שולח במשמעות רזון גם נביאות לא ׃
מצאו חזון וכל הבאים אחרי הדור ההוא יגעו ׃
להקיר מקור השירים וחצבו בורות נשברים ומימיהם
מרים ומאחרי אשר נאסף שלמה היושב על־
כסאו ויגוע ויאת אבותיהם נשיאן ויהודה שר יצאו
ומשה נביאן נסתם חגיון השיר ומוצאו ונסתלק
הכבוד ההוא ומושאן ולא יפלא עוד מלאך יי להראות
כי לא קם אחריהם מי יחבר כשיריהם והנה אותנו
לה פה היום מלקטים שבחת שבחיהם ומקבצים ׃
משעתם ויום ולילה נרון במעגלתם ונגע ולא
נעד להם כי כל אחד מאתנו יהגה ליק וחרב
מכלתו ביק והראשונים אכן הפלתו ועזבו לנו הפסולת
וגם אפונה ראיתי קהלת מזרח אשר שם בבוד יוי׃
זרח וקהלת ערפת ואשנז וריפת וקהלת פרס־
ומשך ותירס וקהלת יון השוכנים ביק דישון ועלן
כי אין חפצינה אשר לא ירשוה ואין מעדה טובה ׃

אשר לא נבשוה רק אדמת השיר לברה מעחוק ראוה
ולא באוה ומלאכת החרוזים חשבו כי למעוה ומכלם כי
מכלה והשיר רחוק מהם והם לא יקרב מרחוק מזרח
מומערב ונפשם מסובבת סביב ארצו ומושבו אך לא
תעבור בו כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא ׃
ואם תשאלם ואמרו כי אין משוררים בהם ואין שיר ׃
כשיריהם אבל אין איש רוחה פומו ואין אדם רוחה חובה
לענמו כי יש לשיר שבעה תנאין ובהם יערב השיר ׃
ויעשם ויהיו דרכיו דרכי נועם וכל מי שלא ישמור התנאין
האלו שירו למרמס ודמעה לשכבת הטל והם השמש
ונמסם׃ התנאי הראשון צריך למשורר לברר מעל סיב
דברי שירותיו ולהסיר כל מעלה זרה מעלותיו פן ימסך ׃
למשוררי יון אשר ימשלו בשירם מעלה זרה עם מעלה ׃
יקרה ויחברו יניוס עם קונוס ופניעם עם אבנים ודריס
עם דרדרים ועל כן שירותם משונות והשפה רפה והלשונות
שונות׃ התנאי השני צריך למשורר לשמור משקל ׃
השיר ותעתועיו ואל יוסף ואל יגרע על משקל אמרותיו
פן יהיה כמשוררי דורינו אשר משקל שיריהם שבורים
פעם חמרים ופעם יתידים ולא ישומון לב למשקל ולא ׃
יד עון אם יבבד או יקל׃ התנאי השלישי צריך למשורר
להיות עניני שיריו חזקים במעגלת המעלעות יוקים ׃

כן ידמה למשוררים שעשו אשר נתנו להם זמנים ארוכים
ומלאכה טובה ויקרים ואין שם אחד יכלה מעשהו מהם
עמוקים כי החבל נמתח והכל נקרע והמנים נשפך
והכלים רקים התשעי הרביעי צריך למשורר
להיות שירו קלוס להבין וכלם נכוחים למבין כן ידמה
למשוררי צרפת אשר כל שיריהם מלאים שובוש
וזרים לפירוש והתשעי החמישי צריך למשורר
לשמור שירו מלטעות הדקדוק כן ידמה למשוררי
דמשק ובל שכן יצחק בן ברוך הרופא אשר כל שירו
מחרש נשבר ונתבן בלי בר וכל מליצותיו זרים ומעוותין
מרים ועניניו פשוטים עשים וגבוריו חלושים ואנשיו
וקדושיו קדישים ודבריו מלאים טעות מהובות
ומלות ובאותיות ובטוח בסכלים המעניים שיריו
והמרפאים על נקלה יריון והם לא ידעו אם יריון או
יקונן ואם הוא משורר או חמור נושר והתשעי
הששי צריך למשורר בהיש שמו שירתו בל ומהר
להראותה עד יברר אותך ואל ישאיר חלאתה עליה
ולמאחרה בשולה רק יעביר מעליה כל התולה ושיר
כל בדיעה כן ידמה למשוררים הסכלים אשר בטרם
ישלמו השירה ינטה לפני קהל ועדה ומזמרתם בטרם
תחול עליה והתשעי השביעי צריך למשורר

להזהר מלשרתו קטנה וישנה עתה ובחר לו מן
החמשים שלשים ומן השבעים ארבעים ואז תהיה
שירתו נקיה כללה יפיפיה ובתנאים האלה התפארה
החכמה והדעה חצבה עמודיה שבעה ובלה המידות
היתה מלאכתה השיר לבעל ספרד טבושה ותהי להם לאשה
ומבלעדיהם גרושה ותהי עמם מקודשת וקדושה ועם
זולתם חללה וקדשה וידע כי בני איש נחלקים לשלשה
חלקים את סכלים ואת משכילים ואת משוררים פלגים
ועל כן צריך לבל משורר לעשות בשירו ענינים פשוטים
וקלים כדי שיוטב בעיני הסכלים וענינים חזקים והוקף
מעלים כדי שיוטב בעיני המשכילים ומלאכה נקיה
ומלה יפיפיה כדי שיוטב בעיני המשוררים המבדילים
מעבר השורים ועל כן תמצא שירי המשוררים נחלקים
לאלה החלקים כי יש שיר אשר בן הענין הראשון וייטב
בעיני הסכלים ולא בעיני המשכילים ולא בעיני המבדילים
ושיר אשר בן השלישי וייטב בעיני המשכילים ולא
בעיני הסכלים ושיר אשר בן הרביעי השלשי וייטב
בעיני המשוררים ולא בעיני האחרים והשיר האוהב
ששת הענינים האלה אין למעלה ממנו בשיר ר'
יהודה הלוי זל אשר בו ששת הענינים כי תמצא
שיריו פשוטים וחלקים ורכים וחזקים ושרבים ומתוקים

ושירי ר׳ שלמה הקטן ז״ל ייטב בעיני המשכילים ולא בעיני
הכסילים בעבור כי עניניו חזקים ומליו עד מאד עמוקים
ואין אחד ממאה אשר יבין אותם ושירי ר׳ משה בן ׳
עזרא ייטב בעיני המשוררים יותר מן האחרים בעבור
מליצתו ונועם מלאכתו וראיתי בגלילת המערב ארצות
מסוכות משני צדדים לספרד הצד האחד הם גלילת ׳
פורבנצא ולהם שירים עמוקים ועניניהם טובים וחזקים
אבל אינם כשירי ספרד ערבים ומתוקים ומצד השני
ארצות ישמעאלים אשר במלכות המלך המורד יסח
וימח ומפלתו מהרה תצמח ושם היו בטרם זמן ׳
השמד חכמי עולם במדות החכמה כלם רק מלאכת
השירים חלשה ורקה לא חזקה ולא מתוקה ולא ראיתי
בהם שירים חזקים במעבה השכל יצוקים כי אם
שירי החכם העליון ר׳ יוסף בר׳ יהודה בר׳ שמעון כי
מלאכת שירו נקיה וחזקה ועל הלב חקוקה ושירו ׳
לבדו קב ונקי ושירי זולתו מלאו קיא ולו המחברת היפיפיה
הבנויה לתלפיה אשר תחלתה נאם טוביה בן צדקיה
הראה בה כל לשון נמרץ ועל פיה חזון השיר ׳
נפרץ ולפניה איש לשון ולא יחרץ למען תדעו אשר
יפלא יוי בינו ובין משוררי ארצו וחוץ משיריו לא ׳
ראיתי בגלילת מערב שיר ינעם ויערב אבל שיר

זולתו בחי בעליו יצמת כי אין בית אשר אין שם מת
וראיתי בבני צרפת חכמים עצומים מאירים ככוכבי
מרומים ולבם בכל חכמה כים גדול ולא הניחו ללמוד
כל דבר קטון או גדול אבל השיר אשר יחברו הקשבתי
ואשמע לא כן ידברו כי עניניהם בזוים ואינם לשמוע
ראויים ושיריהם קשים כברזל עמוסים מעונות כשעיר
עזאזל וכל חרוזיהם מלאים שיבוש והם מעמיקים ׳
בשירים לעשות חדוש ולא יבינם אדם כי אם בפירוש ויש
מהם מפרשים שירם והפירוש צדיך פירוש ועל כן ׳
שירותם זרות ובמשקלם שבורות וכל קהלת יון כלם ׳
בעלי שכל וחכמה ודעת ומזמה ויושר ותומה וכל מדה
נעימה אבל שירותם מאוסות כבדות כאבני מעמסות
כעץ האשכול אשר לא יצלח לכל כאילן שורק בלי פורח
לא טעם ולא ריח ולפעמים ימלט מהם אחד מעיר אשר
האל שכלו יעיר כגון שירי מיכאל בן כלב מעיר תבץ כי
שיריו יש קצת נועם עליהם בעבור כי הלך מנעורים ולמד
מהם וכן ר׳ משה בן אבטליון שירו בין אנשי דורו עליון
ובעברי לארצות מזרח ראיתי שם קהלת עולים במרום
התהלת והמדות הטובות להם כלולת אבל כל שירם ׳
כחדש נשבר או כרוח צח שפאים במדבר לא לזרות ולא
להבר ורבים מהם ידמו כצאן אובדות רקים מתבוטת

והעודות [illegible] בשוריהם ועריהם מאוסים ׃
נבגד עריים והעיר [illegible] עקרים ונקודים וברודים ׃
ובעיר נוה אמנון ראיתי המביץ את עזר ושורו על
ריק עבדו ובאזוב שוא נעזר ופשתים נתיאו בשירו
יק זעת ענינים טובים ונטועים ומה נעמדו רחמני לשוריס
אשר המיצריס ישחיתו הדרתם ובפרך ירדו בם ויענו ׃
אותם וגם ראיתי את הלחץ אשר מיצריס לחציס אותם
חוץ מעשירי ל אברהם היושב ברמירה כי קיקת שירו ׃
בזל את חמו ופנק על הגבעה התנוספו׳ גם בימשק
ראיתי אנשים נבבדים ובעלי מדות טובות ומדיים
ולהם פעלים נחמדים רק שוריהם אשר יחברו מלאים
חלאה ורוח טמאה ונגאלה ומרדאה ואל ישלבו אותם
שאול לחזירים היו בעיניהם אסורים ומבחר משוררים
יצחק בן ברוך הרופא ועל שירין פוחזים ורקים כי
בקלוס בוקקים אבלהם ערבים לפעלם בצרור המור
וייטב דבריהם בעיני חמור וישבהם משוררים ינענו
שיר ל יהודה ול שלמה וישנו את טעמם ׃ חמל
משקלהם ויומיפו פעלת זרות בהם ופשיטו בגדי ׃
רקמותם מהם וישופו הבגדים הרואים עליהם ׃
ויחבורן עם בשמים ראש לעגה ורוש ועם בדולח
ורד קוץ וורדר וינגנו אותם בבית משתיהם ויאמרו

שהעלם כי הם שוריהם [illegible] משק אוש מיצרי
יחבר שירים אמורות לשמוע ול שומע אומס חויב
בגדין לקרוע כתאנים השוערים אשר לא תאכלנה
מרוע לא ראיתי כהנה בכל ארץ מיצריס לרוע
והוא חושב בגאותו וגאונו כי שלמה הקטן קטן
מהכיל הגיונו ואברס עבד מואב בשורו לנגד ׃
פחות לשונו ומשה היה רועה צאנן ויהוה יהוה
לשכל רעיונו וכל המשוררים הענקים הם פחבים בעינן
והוא אומר בשירו ׃

ושגרתי כמו שירת שלמה סדודי וכל דבר בעתו ׃
ומי יתן ותשוב לספרד נשמתו ושלמה יושב על ׃
כסא מלכותו עד יראה טוב שירתו ורוח טמאתו כי
היה מוחו מרתך וראשו מפתך וזנבו מקתך וברגל ׃
משבתו ועל פניו הפכהו ובבית הטנופות השליכהו גם
ראיתי במשוררי רמשק איש עברי מוכה איש מיצרי
הואבן ברוך יצחק אשר ורד השיר עמו ארץ משחק
מיצחק על פניו ויצחק ויאמר יחוק עשה לי אלהים כל ׃
השומע יצחק לי כי שערים נתעבים יצחקובו ותעלים
יתעלם בי וזה יצחק הבזכר הוא המנחלק שורי המיצרי

ויען ויאמר
פני ל פאר רוזנים ושריס ועלמק ל שורות אחריס ׃

חיצוב קבר לשוני [illegible] וחסידיהם חיצבו להם קברים׃

ואני תמיה איך יחיצוב הנקבר קבר לאחרים ואיך
חבוש מתניד עצמו מביות האסורים ותריך עמיר העתקת
את לאחיך דבריס ודאות מיופיו ומנופיך מופיך נסתרים
ועליך אמרו חכמי ישראל היישרים שלך אי אתה׃
רואה אבל אתה רואה שלאחרים וביעור תחיצוב אתה
לשירי המשוררי קבריס הלא שירך מיתרים מיקבריס כי
פלן כדופק באשפה לא לעזר ולא להועיל כי לבושת׃
וגם לחרפה וראיתי בני יובה יזכרם אלהים לטובה׃
כי אספו כלמודה טובה אבל השיר אשר יחברו נפלביים
במיכמור וטבוע בתוך בארות חמר ובשת יענוהו הוא קוק
הלה לשלום מר לעמר ושם היה בתחלה לי יוסף בן יעקב
והיו בו מדות טובות אבל שירו יעמיד בו ישעה לעמיד
ומפושרריהם היה לי שיחה לקח מלאכת השיר לבלה
וכל ימיו היתה עמו בתולה ולא בעולה כי ראתה כי
גדל שיחה והיא לא נתנה לו לאשה ואחרין התחזיק׃
יחיא בן אלקזיר הוא חזן ערב ואל מעשכן יוי קרב
והוא בעל מדות חשוקות ופעולות מתומות אבל ׃
שירו בשאר משוררי דורו לא סר מדרכם ולא נטה
מיפה לבם ויש משוררים אחרים כמוהו וכל שיריהם
רוח ותוהו מהם חדשים ומהם ישנים מיהם חזניים

ומהם דיינים ומהם [illegible] מהם מחברי שולין
ואין יכיר אותם [illegible] ונפקחו עיני׃
רעיוניהם להכיר השיר העתיק המבהיל כל רעין
הכירו כי לא הכירו האמת ויודעים אי לאיד עו להבדיל
בין החי ובין המת וראיתי בעיר בלנה היא ערקה
איש עולה במעלת השיר העתיק והוא מעבעל ׃
המשרה הראשונה ופיהו במלאכת השיר פועל׃
והוא חפשור נוער ולא יכיר מין החכמה ולא יבין כי אם
המיספוא והתבן ולא לעזר מין התבונה והדעת כי
אם האוכף והמרדעת ושירו טוב בעיני עדתו׃
ונחשד לפי שבל קהלתו כי הבהמה והכלים ברגע ׃
בעלים ושמן ברטות בין שועה והיה רק זועה הבין
שמועה ועפו אמרתי
קשת הוא מחבר שיר בצואה והיא בפיו יחשוב
כנוסת׃

והגיונו יגעה את קהלנו ושרותו בשיריו
נחשפת
ואביו הוא משועבד לבבלית ואמו לחרפות ׃
נחרפת׃
ושמפו לשונם שניהם וחרפתם נאות ׃
נאמפת

והבן עד שם [illegible]

ובנביאי אחרונים שערוריה כי איש מושורריהם
לקח יציאות הענק אשר לר׳ משה בן עזרא ויחבר על
כל יציאה ספרי יציאות חרוזין אשר בו שילה ערובה
כרומץ באשפה דרוסה ויצר אותו בחרט ויעשהו שבע
מסכה ונקרא שמו בן השנוי ומיאין הבוא לעופות השיר
תבונה אומני נתן נשנוי ביניה ומשוררי מזרח
היקדומיים הרב שעריה וראש הישיבה זכריה הם שניהם
בתלמוד תורה גבורים ונכבדים וילאי שמיים וחסידים
ועל שיר לא הזכירו השניים ודבתם המתירו אבל לקחו
שמלת השיר ביניהם וישימו על שכם שניהם ויבואו
אחורנית ועורות שיריהם לא ראו ופשטו פה והמומר
אשר לבשו ויהיו שניהם ערומים ולא יתבוששו וראיתי
משוררי בבל אשר שם היו גאוני תבל כי כפי מעלתם
בתעודות בן שפלותם בשוררות הנבזות ושיריהם קוננו
אוי לנו כי נרפינו ובלנו בצאן תעינו ועל נהרות בבל
שם ישבנו גם בכינו ועל ערבים בתוכה בנורותינו
תלינו ומבחר משוררי הם יצחק בר׳ ישראל ראש
הישיבה קיצת שורין חזקים וטובים ורובם נחרש נשבר
חשובים לא מהוקים ולא ערבים גם הוא חבר ספר
מחברות ובו שירות ואגרות חלושות וקרות בלא

ΑΡΧΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ ΤΑΚΑ

[illegible] ויחרעויים א

ולו החרוש וחרוש בקרה [illegible] בן ולא הבאוש ואחריו
החזיק ר׳ יצחק בן אלאותני הוא מנאד עשיר אבל
שירו דל ועני והוא הקנה באלף זהובים הישיבה וזולתו
ירכבנה אשה יארש ואיש אחר ישכבנה והוא מחבר
שירים מנופצים בשחת בלי ונשחת הכלי ואם ישאל
שואל איזה השיר הנמאס למשכילים ואמור הנה
הוא נחבא אל הכלים ובל משוררי עדינה הוזים על הכוים
בחיק הסכלות נרדמים ומהם נערים ועלמים פרעון
בשיריהם דברי חנמים שועלים קטנים מחבלים כרמים
ושמלת השיר מגולה בדמיהם ור׳ משה בר׳ ששת
ההולך שמה מאחרנו הדריך בני עדינה בדרך
השיר אולם ירפא מהם כל מנאוב וכל יעור ולהם
ארוכה לא עלתה ורפינו את בבל ולא נרפתה׳

ושא משלו ואמור

אמות מי כל בני מזרח וחכמי הזמן נגדם במורד׳ חכמים
וכל חכמיה ובין לקחו לנפשם והשיר עזבו לבני ספרד׳
אמור המגיד

ושמעני פלאות אמרותיו ונוסם פלטתין שאלתיו על
שמו מולדתיו וישק ואמור

אני תבר נפ[illegible] ענינים שיר מעוני
ובקרב בין שבחי הס שלמה ושולמית נשוע קנשוע ..

וכאשר שמעתי את נאמנו הכרתי שמו ובאתי ׳
לשאול בשלומו אבל היה נחפז ונסע ונפרד מאתי ׳
ונפשי בעבות אהבתו נמשכת ׳

למקאמה שתים עשרה

הי למקאמה תפיוך בערס על גורה ׳

נאם הזמין האזרחי היותי בארץ פתור עיר בנעם בן
פעור ובעודי על נהר פרת מורה על תחת אלן הנמחים
וסבני הפרחים ראיתי שבעה בחורי חמדל מנבחר ׳
הנמוד והס על שפתי הנהר יושבים ובדברי מעלעות את
לבם מטובים ועץ אוש מהס ויאמר אי זה היא המדת
הטובה אשר על כל המדות אהובה ובעיני אלהים
ואדם חשובה אמר אוש מהס ידעתי כי כל המדות
הס חמוחות אבל אין בכולם מדה נאוה כמדת ענוה
כי היא תכסה על כל חסרי ותגלה כל יופי ותעביר כל
הפשעים ותחביר בעשה נעלים ותרבה על דודים
ורעים ותנחילהו שם יקר ונעים ׳

וישא משלו ויאמר

במדות האנוש אין כענוה והיא יפה לכל מראיך
ונאוה ׳

אמר לו חבירו מדרך נשחה תעית ורוח רעית ובאין
נחשבה הענוה אן העזות לנגד הזריזות כי בזריזות
יכבוש אדם הנפשים ומיצאחן בשוני אלהים ואנשים
ויחל כבוד וגדולה רבה בשלש היה ובבא ובה יעבור חוט
ינוב ובתוס מוצאים כל טוב ׳ וישא משלו ויאמר
אמת כי הזריזות אין כערכה ואשרי איש אשר הלך
בדרכה ׳

ומדות היקר כלם שפחות והס הזריזות היא ׳
כמלכה ׳

אמר חבירו השלשי נסכלת באשר מללת כי אין מידה
יקרה כאומץ לב וגבורה כי בה יכנע אדם כל אויביו
ויכוב לאוהביו ויהיה לגדולים נחבר וירוץ אף יזריח
על אויביו יתגבר ויעלה בכל אהבולה עד יקראו לפניו
סוכן המלכה ׳ וישא משלו ויאמר
אמת אין לאנוש מדה יקרה כאומץ לב מעורב עם ׳
גבורה ׳

הכי מה האנוש יכבוש משאיו ויורידם ביגון ׳
לקבורה ׳

אמר הרביעי טעות מן הדרך ונעברת בהסכלת בפרך

כי אין בכל המדות מדה הגונה כמו האמונה כי בה
ירים אדם את ראשו ותיקר נפשו ויהיה נכבד בעיני כל
בשר ודם וימצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם ·

וישא משלו ויאמר

דעה כי אין לך מדה הגונה בעין האל כמדת
האמונה ·

ואלו לנבואה יהיה גוף תהי אז האמונה לה תמונה
אמר החמישי אין בפיך נכונה ואמרתך בלא
תבונה כי המדה הרמה היא החכמה תרים שפלים
ותשא על ראשם רגליה והחכמה תחיה בעליה ולולי
החכמה לא היה יתרון לאדם מן הבהמה ·

וישא משלו ויאמר

אין בזמן מדה מאד רמה ופאר לראש אדם כמו
חכמה ·

כי בה אנוש יעל לכס מלכות כי בה יעיפים ימצאו
עצמה ·

אמר הששי מחזה שוא חזית ושקר ענית כי אין מדה
לכל בשר כמו המוסר כי במוסר יכבדו לאדם ידועיו
ויאהבוהו שומעיו ויכסו על כל פשעיו וזכרו מתוק
לכל פיות ומהללו כמגדל בנוי לתלפיות והוא מחמד
ללבבות והוא מחמד ללבבות ותהלתיו לדור דורים

נצבות · [illegible] וישא משלו ויאמר

אין לאנוש מדה כמו מוסר כי היא פאר והוד לכל
בשר ·

מכל יקר יהיה לאיש מאל מוסר דעה כי כל יקר
יחסר ·

אמר השבי עי אתה על ריק בטוח רודף קדים
ורועה רוח כי אין בכל המדות דבר טוב כמו הלב הטוב
כי אם יהיה אדם אהוב לברואים ויעלוהו לראש הקרואים
והוא נכבד בעיני השומעים והרואים כל רואיו יאהבוהו
ושונאיו ישבחוהו ובני אדם יהללוהו ומלאכי שחק
לאהבה יזכרוהו · וישא משלו ויאמר

אין באמת מדה כמו לב טוב כי האנוש יפרח כגן
רטוב ·

כי בו יהי אהוב לצורו גם ימצא בעיניו חן ושכל טוב
וכשמוע הזקן דבריהם אמר להם כולכם נבוכים
והולכי חשכים והנכוחה מכם נעלמת ולא ידעתם לבחור
האמת כי אין בכל המדות מדה טובה כמו הנדבה
כי כל המדות לרגליה תכרענה והיא עלתה על כלנה בה
יתכפרו האשמות ויסורו מן הלב המשטמות ובה
ישיג איש חפציו הרחוקים ואלו היו בשחקים ובה
ימנה עם החסידים כי בה יגמול צדקות וחסדים ·

ובה יקונה שם טוב ויהיה זכרו נשמע הטובותיו שאין בו
עיבה תשוב יגיעתו חובה וחפציו שגיאות וטובותיו חטאות
ובלחבריו ואמתותיו שר יחשבוהו ובעל הנדבה ישא פניו
כי היא תכסה על עונו ותפתח זרועו ואויביו יאהבוהו ׃
ושונאיו ישבחוהו ומקנאיו יודוהו ומקללו יברכוהו כי ׃
בנדיבתו יחבוש לבותם ויגשוך אהבתם וכה תשוב הגאוה
נאוה והחסדון יתרון ובה הכסיל נחשב למשכיל
והנקלה על שחקיס יעלה ובכן ראיתי רשעים
ובעל מעשים רעים ואם יש בהם נדבה תסתיר
מהם כל רשע וחובה והמידה הרעה תשוב טובה ועל
כל פשעים תכסה אהבה ובכן ראיתי אנשי אמיונה
ובעל שכל ותבונה ובהם כל מידה הנעוה ואם איך בם
נדבה תשוב היראה חטאה והענוה גאוה והזריזות
עזות והשכל סכלות והיתרון מגרעת והתבונה ׃
חסרון דעת כי רגע הנדבה כל המידות הטובות
תכרענה ועליה נאמר רבות בנות עשו חיל ואת
עלית על כלנה ׃ וישא משלו ואמר
אמנת בבני זמין מדות חמודות ועל כלם מעולה
הנדבה ׃
וכל מדה ואם תהיה חמודה הלא מהנדבה היא נגזרה
אמר המגיד

וכשמעתי שיחתו ועשה לקחתי לשקול אם חכמותיו
כפי מעלותיו ואמתתו ע בחי הנותן שפה ברורה
ורוח עזה וגבורה הודיעני נתר מטעך ונוה ׃
רבינך ויען ויאמר
אני חבר מחבר שיר חמודות ומפיק מרגלות אש ׃
פעודות ׃
ואם עלה בבות באמרות מעולות באבני נזר וחידות ׃
וכשמעני שיריו והוקף אמרין וידעתי כי הוא
מהלפיט ומורנו חבר הקינו חברנו ועמדתי נפיר ע
עמנו להריח ריח בשמנו ועוות במותק בשמנו שאמנו אחרי
כן קראתי שעמי עלנו ופנה כלאוש מגמנו לאוהלנו ׃

למקאמה אלעשרון

והי מקאמה בבע גוהר

שאם היכין האזרחי משכון העגוני השחרות והילדות
ועל מזיון הנעוריס הנזר והעדות לריבוב אניות ולעבור
עהרות וזיות במעונות אריות ופריצי חיות ורתמתי פרדי
הפרידה וראיתי בכנפי החסידה ולקחתי התשוקה לעזה
ונפעתי מביית לחס יהודה בעוד ענף הישות פורח ׃
ודודאי השחרות נתנו ריח ואור הנערות זורח ולא בסתה
השיבה זיו הירח ובעודי מתהלך לרוח היום על פני

השדה ואשא עיני וארא והנה על פני המדבר שבע
נערות כשפע מאורות הארץ האירה מהלם ושכן
עליהם אור עולם וכראותן דמותי קדמו בשלום אותי
והם מכוסות בצעיפיהן ומתעטפות ברדידי צניפיהן
אבל זוהר יפין ישלח ברקים לעיני מפניהן ויורה זקים
ללבי מעיניהן וכלן בקומות נעימות כנדגלות איומות
ולהן שדים נצבו כחומות וקומות כארזים נצבות ×
ממחצב היופי חצובות ומעצי עדן קצובות וכל אחת
מהם מקוטרת בקנה וקדה לבשת שביות החמדה ×
מעופפת כשדה כאלו היופי עגולה והיא בתוכו נקדה
בלחי ברודה נקבץ בה החן והיופי ויהיו לאגודה ואחת
ביניהם משכמה ומעלה גבוהה מהם בעינים כיונים
על אפיקי מים ועפעפים יכשפו למכשפי מצרים
ושדים יקדעו הלבבות לשנים ומתנים לחשקים נמס
כל לב ורפו כל ידים ושוקים כעמודי שש שתים
וידים כאלו נקרצו מכפור השמים ולחיים ישיבון ×
הערבים צהרים ושנים כטורי בדולח שנים סגורים
מן השפתים בבריח ודלתים ומן הבדולחים ההם
יזובו נטפי מים כנופת צוף למלקחים וכל השואף מהם
לא רעב ללחם ולא צמא למים ותאמר לי שלום עליך ×
כפיר אריות מזנק מהדרי תושיות · ואען ואומר

לה צבאות השלום ילוו עליך ויקוו אליך אבל השב עתי
אתכם בנות ירושלם הנטויות גרון והמשקרות עינים
בחיה שפתים האדמות בדם קרבי והעינים הכחולת ×
בפוך קדרות לבי והעפעפים אשר יורו ולא יחטיאו
אל צלעי והלחיים אשר יקוד גחליהם יצית אש במעי
והשנים אשר קפאו טוריהם מבדולח דמעי והאצבעות
הקצובות מעץ החיים והמלקוחים אשר יזוב
מהם מים חיים וזוהר הפנים אשר הפכו השחר ·
שחור והשיבו באורם צל המעלות לאחור להשיב גזילת
לבי אשר גזלתן ורוחי אשר חבלתן ולהודיעני מאין ×
בואכן ואנה מגמת פניכן ·

ואשא משלי ואומר

יעלה אשר לבי כחוט משכתהו ובגחלי חשקה כיום
שרפתהו ·

חמלי עלי חושק נפשו מכרתהו ובמאסר אהב עינו ×
נתנתהו ·

נא רחמי עליו ופני בחן אליו פן יאמרו עליו אשה ×
הרגתהו ·

ותען אחת מהם והבדולחים הלחים יתפזרו מבין שניה ·
והברקים ינוצצו מבין אישוניה והחן יקרא אברך ×
לפניה אך היה המסוה בין עיניה ונעלמה מעיני כל

חי כי נשתה פשה ותאמרנה אליה חלילה לנו מעשות כך
דעה כי לא נעענך ואם אנקענך אבן אתה באת ל
מולפני המלחמה החזקה ועתה כן פגענוך ואתה
בן אדם מה לך לחקור על גבורות הגבירות ולפוק על
רלתות החשק הסגורות ואיך באת אל היכלי מלכים
ולא יראת וקרבת אל החדר הפנימית ולא נקראת
ואיך לא פחדת פן יפגעו בך חיתי העינים וחרבות
העפעפים ויגזרו עבדך נשנים ויגזלו לבך בלי ידים
ותעוף נפשך בלי בנפנים ומדוע לא יגורת פן ישטוך מן
העינים הנחשים השרפים וישרפוך מן החיים גחלי
רשפים ואיך לא נבהלת מזיון השחרים וקדרות
הנשפים ולא חרדת מרמזני המשפים אשר תחת
הריעפים ומן המחשכות אשר תחת הריעפים
ואעף ואומר לאט לא הריבה הטורפת בלבוא המושכת
בקשת רמיה ההורגת בלי ידיה כי מיום עלותי בשמי
היקר זרחתי ועל נהרי שלה פרחתי ומעשורי נשאוני
נויבי עם על כפים ובכתפים ושעשועי השועים על
בלכים כי אבותי היו מיני ארץ יקריס והורי אמיני
לב וגבוריס לב האדי ומגס מפניהס ויחת הזמן מיהתי לב
לפניהס ובין עלעי נפש יקרה ונאמנת בין הענה
מתלוננת ועס בוכבי רוס שוכנת ותהי להס לחומת

עבאות נבוזתי ברשת אתה עיניתי לבס בפרידס
והבערתי בקרבס אש תשוקתי ומהיותי חקרתי ותתרתי
על בלמוד נגומין ובייחד עס אלופס קדושיס ׃
נאמין וף מה לחקור על בלמוד ולשאול כי אין
זולתי לאוך ותען ותאמר לי מה נעמן
אמרותיך ומה מתקו דברותיך הוסק חן בשפתו תיך
ונפלאתה לנו אהבתך ועל כן ראוי לנו לתת את
שאהתך ולעשות את בקשתך ידוע תדע כי זאת
הגברת העדינה היא פאר בלמדינה בזוהר תמונה
ולחי כלבנה ושער כענבה ואין קצה לתבונה והיא
יחידה בבנות ותפארת בין העדינות ושרתי
בלמדינות והיוס הזה לבשה בגדי עדיה וקשרה שביסי
חלוה וצאה להראות העמיס והשריס את יפיה וגס
זבת חלב ודבש היא וזה פריה
ותשא משלה ותאמר
עביתך לבנה כלבנה ושערך כלמאר לחיה
ענבה
עיניך תהיין לבד לקחו עלמות ולה כל היפי היה ׃
לתנה
כאלו קנאו אוריס לאורה ולחוס שלפו חרב שנוה

ואם איש אסיר שיבה ישורה יהי שב מזמן קינה

נערה׳

שפתיה יונק ולחיה מלא כטל אורות ופניה

כגנה׳

והיה היפי נורד ונס שב עדי פגע מעונו בה׳

וחנה׳

נאורה נהדרו עוריס חתות שלך ונשמע מלשון

אלם רננה׳

ואם יחזה יפיה חפס לב עזבתהו בלי שכל

וביה׳

ובה כלהוד וכל כבוד מחובר ונלך וכליופי ואין

קץ לתבונה׳

ואיכה תדרשו עדך ליפיה והוא נערך בכל עיר גם

מדינה׳

ואם תאמרו הכי כזאת ראיתם דעו כי לא ראיתם

כל תמונה׳

אחרי כן אמרה אל הגר לנו עניינך ומי אי זה׳

מקום מושבך אמרתי אני הגבר מגבחר ועדי עבר

שוטטתי בכל עבר ועוספתי מים ועד מזרח בל

ומעברים עברתי ובאתי מנוסן עד חרמון׳

ונגעתי מיונן בארץ כנען ומנוף עד יפה נוף

ומתריס ועד ירושלם ומיצור ועד חצור ומיבון ועד׳

חשבון ומאדמון עד הלבנון ומדן עד דרן ומן הרמתים

עד ארץ מדרתים ומן שלה עד חויה ומאשור עד׳

גשור ומארבל עד בבל ובכל אשר חזיתי במראה הזה

לא ראיתי ואתה אם לא מיצאתי חן בעיניך הסירי׳

המסוה אשר על פניך והשיבי רוחי והשפי פח ובשלה

הזאת אתא חכשי הלא מיצער היא והחי נפשי ובשמעה

עובי יחקה לפיך ותחזק בי ותאמר הנה שמעתי לקולך

ועשיתי משאלך ותסר המסוה מעיניה ותגלה פניה ואראה

והנה איש זקנו ארוך כאלם הוא נחש ערוך והוצא מתחת

בגדו חרבו שלפה בידו ואראה ואפול על פני ואביט

ובראותו כי טרם מפני כחי ובמעטו יצאה רוחי החל לשחוק

וקול נשמע למרחוק והעלמות נמלא שחוק פיהם ונפנו

על פניהם ויאמר לי פקח עיניך וראני אולי תכירני׳

ואתבונן אשו והנה הוא חבר הקיני אבי התחבולות׳

הגדולות וראש הטאתות והנבלות ואומר לי ועבדך יוי׳

כי עכרתני והקרב הכרעתני ולמעות הוגעתי אמנם

לי שלם שלם לך בעודך חזק ועמוד על עמדך ותשב רוחי

פשמעי אמרין והתרחק שובבין ואומר לו אני לך
המחנה הזה אשר בשדי ובחשקים נעפשים ונרעשים
אהבתם נוקשתי אמר אלה זבאוק אהבתי
חשוקתי ולה תשוקתי והיתי מתהלך עמהם עקב
פניני אמוריהם ולה שתעשע במרחק דבריהם וכמיאותנו
אותך פרחוק הגדתי להם כי אתנו מבחוץ ויחי
ורעי וסגולת אהובי ומיודעי ורעי פני ופיוסוני ובחי
אהבתך השביעוני להתלבך ורעותיך ולבחר פומץ
ולבשותיך ויתהר לקרוא בשמי והעל מעמי ונשאת
אותם רוח יוי ונשארתי לבדי מנשתומם בחוץ על הפקדים
ואשר מרה לי ופטתי למיקומי ולבי נענב לקורותיו ואני
מקנא חבב הקיני וחשוקותיו

למקאמה אחדיה ועשרון

הי מקאמה אלאעראבי

נאם היפץ האזרחי נטיתי לבי בעודי ענין באבי
לשוטט על המגרונות העדינות ולנעוד ביני נבונים
תבונותיו לקוטו מאמרי לשונם מגנות זיתי היפה ואמה
לעיר רחובות ובעודי מנשובב בשוקים ברחובות והנה
לקראתי חבר הקיני ובראשתו אותי כי אנכי ואין מלבדי
ונשמע קולו למרחוק ואמזור אלון למרוא שעתי עליו

בשלג עתחיו ורתח רתחיו והפריח פרחיו ובחמנו האדיבם
למעיתבה השכובם על השובבם זכיים ותחים ורביים
ולחים בגזירות בדולחים מפעל ארמון עתק משפנינים
ויתחת כשלג לבנים בלבנת הנכור לבנתם ספיר
גזרתם ועליהם שמלת בדולח ועינו פעין הבדולח טהור
קדוש מפעלה לבדואין יפלח ואש בית לעותין ישלח ובאשר
קרבנו לבעל הבשר אמרתי לו שקול מן הבשר לאבילן
חברנו כי הוא אחינו בשרנו ובחר לו הנתחים הטובים
השמנים והערבים הרכים והדשנים האדומים הלבנים
הנאים למראה עינים הערבים לשפתים המתוקים
לחך ולשנים וישלח האיש את ידו ויקח את המאכלת
לחתוך מן החיה הנאכלת והנה היא אדומה בעלת
ונלבב מקטאים מגבושת ובטעמה לגופת יתוף נמשלת
וריחה כקנמון ושחלת והביא לנו לחם סלת ויהי לפנינו
ואכלנו שנינו עד קהו שנינו ובקה לחרץ בטנינו
ובאשר פינו לאכול ולחוך הכל אמרתי לבעל הבשר
מן לאבילן חברנו מן השקרים המיבוש לנו בדבש
אשר טעמנו כל צור יחבוש ויהיה מושתן חדש
עליו בידח בהלל טעמו מתוק ודש יעורר אנינו
היבן וישכב בפה על מיטות שן ימס למראה העיניים
ויזוב בין הירים ובכורם יכתשוהו השנים ומשנוהו

המלקוחים בלי מלקחים ויצפנוהו בחדרי המעים ·
וימהר האיש כשמעו הקול ולתת ולשקול ולשום על ידי
הכפרי הכל ונאכל גם אכול וישבנו ושבנו שנינו לגשוך
בשנינו ולמשוך בלשוננו וכאשר השלמנו העבודה
וערכנו לאל תודה אמרתי אל הכפרי אנחנו צריכים
למים קרים לכבות אלה המאכלים הבו ערים ועתה ·
פה עמוד עד אשר אקרב לזה השער ואקרא אל
הנער ויבא לנו מים טובים בגזרות שלג ערבים מהר
שניר חצובים יכבו מן הקרבים מוקדי להבים ·
אמר הכפרי עשה כאשר דברת ויפה גזרת ואדרמן
המצבה ועמדתי אחרי הקיר נחבא לדעה מה יעשה
לו ומה יעלה בגר לו וכאשר ראה כי בוששתי לבוא ויתעצב
אל לבו וקם לקשור אזורו ולרטב חמורו וימהר בעל ·
הבשר אלו והחזיק בשולו ואמר לו אנה תלך וחובך ·
לא פרעת תן מחיר ששאלת ואכלת אמר הכפרי סור
מעלי ואל תקרב אלי כי אני דבר לא קניתי רק אכסנאי
הייתי ויחזק האיש בערפו והכהו בכפו ואמר לו בן ·
הזונה מתי קראנוך או מאין ידענוך תן שלשה כספים
ואם אין סחבנוך עד תקיא כל אשר בלעת והרעב ·
כפלים מאשר שבעת ויבכה הכפרי ויאמר ארור היה
אותו הנבל אשר על אבי התאבל כי אני אמרתי לו שמי

אבידע הגבעוני והוא מתעקש וקרא שמי אבידן בן
גדעוני עד נשכני כצפעוני והפיצוני ימי עוני ולא ·
יכול להמלט עד שקל המעות והלך ובלחיו פלגי דמעות
וכאשר הלך לעירו שמעתיו בוכה בצירו

ואומר בשירו

נבל אשר הבעיר באש לבי מי יתנהו מאכל חרבי ·
כי מהיותי לא ראיתיהו עד בא לרמותי והתל בי ·
צחק לצרתי ומראשית בכה והתאבל עלי אבי ·

אמר המגיד

וכשמעי דבריחבר הקיני ידעתי כי הוא יחיד בנבלות
ואין שני ואמרתי לו אמת כי אין ערוך אליך במתק ·
משליך וברוע פעליך אתה בלשונך לכד גברים אתה ·
בזרונך חובר חברים תבגוד בכל עובר ושב ותטרוף ·
כאריה האזרח והתושב ויצחק למלי ויאמר אלי ·
בני איש בוגדים כלם ועל כן אני אבגוד ~~אני אבגוד~~ בכל
הולכים ובאים ·

אצודד הלבאים כצבאים ואטרוף האריות
כטלאים ·

ואסית החכמים כסכלים ואשיא הנבונים
כפתאים ·

ויסב מאתי וילך לו ויעזבני תמה לרשעתו ונבל ערמתו ושכלו ·

למקאמה שתאניה ועשרון

והי מקאמה בענין

עם היפוך האזרחי היתי ביומי חרפי ובזרוח כוכבי נשפי
והגלגל סובב על פי ואני מתעלם בגנים ורועה בשושנים
על מי שאבי נחלים ותחת סבכי הגלים אשם רוחותי
בשמיע הטיור רקוחות בהם נפש מנוחות ולב שמחות
ויהי בקץ ת היומים יצאתי לשוטט במדבר וב ערבה
ואתהלכה ברחבה ואראה בשער העיר איש נעב רואה
וכאשר שמעתי עלו עיני ואתהיקו חבר הקיני ויגדל
על יעבו יגוני ואהרתי אלו לשאל על המקרה אשר
קרה לו אמר לי הייתי אתמול עם חברים מבני העברים
ובעודנו בשער העיר האינו עם רב נקבצים ומנבל
עבר באים ורצים ואוש באחין נעשים ונלחמים ואהרתי
אני וחברי אלהם לשאלם מהם להודיענו מגמות
פניהם ויאמר לנו כי יש בשער העיר חכם מחכמי
עברים חוזה בכוכבים יגלה העתודות בטרם היותם
הסודות עד לא חנותם ויאמרו לי חברי לבה לא נשמעה
בבואותיו ונראה מה יהיו חלף תנו וכאשר באנו אל
המקום ראינו זקן בא בימים והדר החכמה על פניו
ובידו לוח נחשת ועליו מעשה רשת והוא שוקל השמש
בגלגליה ומרוץ ערתה במועדיה ומרחבי גליה ונטיות

עליה והוא אומר לבל הנצבים על האתיות שאלניו
ועל העתידות חקרוני ובסודות האין אלתבחנו רק
בסודות השמים נעשוש כי לא בסתר דברתי ולא אמרתי
תוקן בקשוני אחני אגיד להם חוקות שמים וסוד המאורים
השנים ולחמשה כוכבי לכת בינתי מערכתי ידעתי סודות
מזלותם וחתריהם וטיולותם ורדתם ועלותם שנים עשר
נשיאים לאמותם אם יש להם בשחק דרכים להם בלבי
מהלכים ואם במרום מעגלותם ברעיוני גלגלתם ואת
נעלם מעיני שבתי ורעותיו ורדק וכוכבותיו מאוריים
ומלחמותיו זה שמש ומנגש עתיו ונוגה וחמדותיו וכוכב
חכמה וחכמותיו וזה שבתי ותולדותיו וזה סוד הגלגל ומעלותיו
והעומות ומזלותיו ומיתרין ויתידותיו על ארבע פעמותיו
ומזלטה בחבל שכל יתלה יקרני השור בלי עבות אק שור
ועזבתי התאומים בחיק האב ותומים וגובה סרטן מעלתי
יקטן ואין אריה הוא לאומתי חולה והיה ואתי בתולה
בחדר לבי בשלה וחשבתי מאזנים בשחק מאזנים ונשך
נעקרב מנשוך עקרב ותופש הקשת יורה אלי מגשת
ושעתי הגדי בשעט הגדי ולמוטי שבלי נחשבו מימי
הדלי כמור מרוקח ומזל דגים שתפש במיעותי נרדים
ידעתי עתידותיהם וחקרתי עמנותיהם והן זאתי
לאור משפטי אשפוט עליהם בידק ואחזק מהם כל

בדרך ואשמיע לבני איש נוראותיו ודברים רברי נבואותי
ואעיד לכל איש אשר ימצא מיום היותו ועד עת מותו.
אם ירצה או יגבה ואם יעוות בימיו או במרבה ואוי ליהו
מיום זה ירצחתו וירדתו ועלתו ופרשת גרונתו וכל מעשה
תקפו וגבורתו וזה מספר שנותיו בלבי חושיו ובלשון נחרצה
וידעתי מותי ועשור או ידלו ושפל לאו יגדל. פגעה
ויען ויאמר
אני לשון לקרות הזמנים ואגלה לאנוש רזים יפלאים.
ואעיד מוצאותיו לבטרם היותם ואשר היה לפנים.
ואסיגלה ואם ידלו ויגדל. ואם ילך לאחור או לפנים.
ואם יעשר ויורש ומתי. ואם יזכה לבנות או לבנים.
ואם יחיה ואם ימיו מרובים ואם יעות לו עד ימים ושנים.
ואם ירחיק נדוד מעיר מגוריו ואם יעבור נחול עושר והונים.
ואודיעכם אשר יצפן לבבו ומתי יביץ יפלו רעיונים.
ואגיד לו עתידות קוראותיו לאותות מועדים ימים ושנים.
לבוא שאל בעדי וחקרוה נמצא איש כמותי בזמנים.
אמר המגיד
ונשפוע העם פלאות אמריו ותוקף דברינו ברעינו.
לפנינו ונבהל מפעלותיו כל איש לא על עלומותיו
ולראות שתידותיו זה ישאל על ידינו וזה ידרוש על
מאור עות זמנינו. יחקור בינו וזה ידרוש על מלאכתו

ומפעלו. וזה יגיד נגע לבבו וחפץ והוא מושיב לבל שוב
מענה שאלתו והם נותנים לו איש בברכתו. ואני ערוב
מזלי והיגון אשר עלה בגורלי. אמרתי לחברי במה נוכל
נעמותו ונרעת שקריו מאמונתו ובחוץ מכל משכלו.
ולהבדיל יהבו מבדיל. אמרו אבה נא ונשתף כלנו בשלה
אחתונך אשו יחד ולבותינו לב אחד ונשאל אותו על
ענין הגאולה ומתי תהיה תשועה לבני הגולה ואם יש
תקוה לאחת הנפילה. אמרנו טוב הדבר ונאשר שגרונו
לפנו אמרנו לו הגד נא לנו שאלתנו והמציא בעוד
טובתנו. אמר ישוש איש מנכם יהי על החולי כי בו יועץ
הקדש מיץ החולי נעשה כאשר יעה וחקק על החול ורתה
וכאשר הסיל נקודותיו וזטוריותיו ועשה תבניתיו וספר
ספירותיו והלה כל הנחושת באעבעותיו ושקל השמנים
במעגלתיו והושיב היסומך על ארבע יתדותיו וחקק
כלכוכב איש על גלגלו באותותיו ונמעט מרשלו
מבכי שרץ וישבו אחו לארץ וישתומם נפש שעה
והוא חושב בנפשו אחרי כן נשא אלנו ראשו והוא
תמיה עלינו ומביט בכעס אלינו ויאמר לנו נשבעתי
ביוצר האור והזורח זה שמש והירח וכל מאיר יומתר
ומיסב כדור הגלגלים כי אינכם ישראלים ולא ערלים
רק מעם נבזים ושפלים ואולם אומים ישראלים אמרנו

בין דברת אמר הרוכותי ידי לאל עליון המעין בלשון
ורעיון המעבדיל בין קדש לחול ומלמד עבדיו סודות
הכוכבים והחוקים שאתם עליהם נופל היבמה
לתפיות ועל שר פזורה התמלט פושע אריות והיא
מהלכת בין החזות שאתם עלאנה טובעת התעלה
מעבור השחתיות ועל עולם חדש היתכן להיות שאתם
עלקבוץ בני גלות ועל חרבן מלכיות ועל המתים להחיות
חיזוי כי בני מעות אתם אשר בחרבן העולם שאתם
ועל נזק המלכים חקרתם ויד במלכות שאתם ׃ מגלה
אמר המגיד

ויקהל עלינו כל העם המעונים ויאמרו כל
העדה לנו אתנו באבנים אחרי כן הסכימו
להוליכנו אל השופט ויקחו אותנו והעם יחבונו
פטט ועל עינינו ויהי המכות בגבנו והרוק בפנינו ולא
הבענו אל השופט כי אם רוחנו בין שננו והשופט
היה מוחשידי אמיות העולם וכל פורעניות לא נעלם
ויאמרו לנו הנה אלה בני נעות המרדות שלחו יד
במלכות ויקחו השופט והמלוס שהיר הביאנו ושם
אותנו עטף המלכים האלה ועד לנו על כל הדברים
האלה אמור לנו שלום לכם אלהיכם אלהי נזק לא תגעו
ויקרא לעבד מעבדיו ואמר שים את אלה בבית הכלא

ושמרנו שם כל הלילה עד אשר נפרדו כל הקהל ה ׃
וכמו השחר עלה יהוה לשלחנו בחמלת בוראנו וישלח
מלאך ויוציאנו ועתה נמלטתי משחוניהם ויתעלעות
המוניהם צרוך יוי שלח נתננו טרף לשניהם ׃ תמיד שלמקאמה

המקאמה השלשה עשרון

הי מקאמה שלשה עשרון והיא הנזיק

שם היוצק האזרחי לקחני הנדוד על אברתו וקשרני
בשבות חברתו ועל כנפי פירוד נשאני והשיאני לשוטט
מדינות ולשוב בעונות ולנדד ארקים ולשדך עניקים
תהדפני ארץ אל ארץ ופרצני הנדוד פרץ על פני
פרץ ויהי בק את היעוים ואני באתי מסוריה ומגשק
לטבריה ופגעתי בשער העיר חבר הקיני ומדיין קדושים
וגופן מלאפעעים ונגעים וזרם תלגים ואפיהר לחקרו
ולשאל על המיקרה אשר קרה לו ויאמר לו כי היה נופל
מיד השטים ועד תלחטים והנוהו פצעוהו ולקחו כל
אשר לו ועזות הגישוהו ושוגג ועוס נמלט מהם ורוחו
בין שניו וחרב המות מוהפכת בין עיניו ונשפעי
מגפן בביתי לעיריו וחילו ויחדל לבי עשן ובירו החזקתיהו
ובביתי הבאתיהו ודברתי על לבו ונחמתיהו ולקחתי
בגד מבגדי והלבשתיהו ובלחם ובשר קדמתיהו

ויקץ ויקח השקיתיהן אולם תשכח נפשו וישתה וישכח ׃
רישו ובאשר שתיתי עמו שכרתי וגבר על היין וגרמתני
ובעודי ישן ברח מעמי ואני לא ידעתי ובאשר הקיצותי
בקשתיהו ולא מצאתיהו ולא ענני בעת קראתיהו ויהי
עלי אפי והכתי כפי אל כפי על אשר אלין הטבתי וידי
לפי שפותי ועל חברתי עמו נחמתי ושמתי על לבי ׃
לעטור אהבתו בקרבי ולטפון עמו בחובי ובאשר היה
ביום השני ויצאתי מעמעום נשאתי עיני והנה חבר ׃
הקיני עלסוס רוכב ובגדי מלבות סוחב ושני עבדים
רצים לפניו ויחרד לבי לשנוי עטיו כי בלילה ראיתיהו
ביפוך ומגנה ובשרב ליל בכי ובקר רנה ובאשר ראיתיהו
נטיתי מן הדרך ועזבתיהו ויתהר וירד מעל מרכבתו
ויחקבני ויסוב על עוקבי וישקני ואמר לי הנה ידעתי
כי מוסר פרשתי ובשתי ונפלאתי על אשר אשמתי
אמרתי לו איך השאת פניך לחטא ברית אמונך ועד מיתי
לא תחדל מרוע פעלך ושנוי מעשיך אמר לי האל יודע
כי אהבתיך חקוקה בתוך לבי על עוד נשמתי בי ורוח
אלהים בקרבי אבל יערוך ברוך יעוכני להפרד מעמך
מעמך ותאת מעשיך אמרתי הגד נא לי איך עלה מעלך
וגבר ומנה היה החבר כי אמש והיות כנער נתעב מאת עטף
ברשב והנך היום על סוס רוכב ועדי מלבות סוחב ׃

אמר לי נכה מעשה האלהים פעם יגבה שפלים ופעם
ישפיל גבוהים פעם ועשיר רשים ופעם ירום שראשים
אבל אניר לך סבות עשרי ועבודי ואיך מיתאה כביד ידי
כי זנפרדתי אמש מעמך ויצאתי בלילה מהרומעך ׃
סבבתי בלה עיר אוף רחפיון לי ויעיר ושוטטתי על ׃
חיריס ועמודתי על שער לאחד מן השרים ׃

ואשא משל ואומר

מי זה ירחם על יפה שושנים ננח לארץ מגדולתו ׃ כראש
היה תפארת דורך על ראש עש ויקץ לו אוריס מסלתו ׃
אך שח ושפל עוי שאול היום ויחשכו אורי גדולתו ׃ ׃
ויפגעובו שוטי דרך וישודדו מחמד מנוע ׃
יתאו שכוני עם שוכני קבר לחתוב בנקרת צור מחצבתו ׃
עטה לרוב ענוי מעטל קדרות אכן שרפל שס חתולתו ׃ ׃
נלאה כתב סופר תלאותיו לי יהיה שחק מגלתו ׃
עתה היש עיב ורחמנהו ועגיוד לעור אחרון היה לתו ׃ ׃

ויהי כשמוע השר נועם שורתי והבין תוקף ׃
גפתי תוה להביאני חלו ויאמר לי את קולך שמעתי
וכל סודך ידעתי ונורש לי מטוב שירתך כח תבונתך
ותוקף מליתך ועתה אם תוכל לתת את שאלתי ולעשות
את בקשתי אשבוע עולזיון מעלך ואיה היבונים
בקרוב אלך אמרתי לו אשר תדרוש שאל ונעה ׃

וכל אשר תאמר אלי אעשה׃ אמר לי ידוע תדע כי
איש מגבחר השרים הנאורים הטפסרים מותה אתמול
בתנו והיום יולד בן אשתו וכל היום הזה לחבל שרים
יגעתי ולא רגעתי ומיום הסבלות חתרתי להשיב את
היבשה ולא כולתי כי חשבתי לעשות אגרת בשתי
דרכים מדברת ושני ענינים מהברית מנחמת ומבשרת
ובוכה ומזמרת מקוננת ומשוררת ולאמיתו
חזון נביאי שקל ויוי הענפים מגוני ולהגיד לי ואם
יש לאל ידי שכל להשפיע שאלתי אשר שאלתי לך ג
תמיצא כל מה שאלך אמרתי לי מיאות הענין ושאבת
מן המעיין ופגשת מחזיק הבדק ופגעת את שש ה
ועושה יצרך ועתה הביאה לי הדיו והספר ויתן להביאם
ומשפתי ידי בשבט סופר וכתבתי׃

ויקץ יוסף מחלמו ויזכר את החזה לעוב בבוד וגם
תשב בראש׃

כוס ב ותעתומים אלהים תשקך ויזך וחוביך חמת
תנשברוש׃

ותחלף בנות בבנים ישחט בבוד ותחת נעיון יעלה
ברוש׃

וכתבתי תחת השירים אלה הדבריים אחר אשר
נבקש ענין הדמיונה ושלמה עד השמים האנלה ה

והשועה ראה יוי וינחם על הרעה ונעתר ענן הבכי
אשר פרץ פרץ ויכלה הגשם מן האדץ וחרבו המים ו
מן הלחיים וגבעה ההרס ונקשר הקרס והתחת אור הבבה
עלה אור חרס ואחר אשר מר תלנו ונפל רגלנו והפך ז
לאבל מחולנו האיר יוי פנו אלינו והקים
נפלנו והחלף בששון אבלנו והפך למחול חולנו ח
ומאחר אשר רפו הידים ונהו הענים שבו יהרים ט
ויעמוד השמש בחצי השמים וכפתע נחבש הכרב י
ומרגע נרפא הנגע ושבה הקינה נגינה והמנחה שפתחה
והתמורים נקול שירים ונחפך האסון לששון והחרון
לשמחה ורון ופשטנו שקים וקשרנו ענקים ואם נגדעה
זמירת עלה ארז אחיר לעבוד ולתפארת ואם שקעה יא
הבבה אפוש היום זרח השמש והבית תרוחם והאב
ינוחם והבן יפרח ואורו יזרח ובו תמשול על הזמן יג
ותרהב כי הפיק לבבך אשר אהב ותחת הנחשת הביא
זהב ותחת הגפת תעלה להב והחלף לך בארז השוה
ובפסא המוטה ובינוף הישיף ובמגבעת הטבעת
וברביד הזמיר ובמעיל הרביד ובנזר העזר ובבית
המדר בית החדר ובמרכב המשכב והמונעל במזרנפת
והגדילים בטוטפת והקסת בעט סופר והאילת יד
בעופר והקדה באשכול הכופר ונשחר הערב והנרן

בחרב והמטרה בחץ והיונה בנץ ובעור אריה הלביא
והרנל בפרש ובית הנשים בבית המדרש ועוד יראו
מעבים מחלוקת שכון בגוד בארגיך ויוי אלהיך ירוץ
ויהי כשמוע השר אמרתי הרי יוסף ואמרתי
הרי הפה הפשוט בעדי מעיל והקיר הבגדים הרואים
מעל ונתן לי מפתח זהב והלבישני משבצות זהב
והרכיבני על סוסו והריס על ראש ונתן לי שבעים
אלה וזה פתרון עשרה חלום וכלה

אמור המגיד

וכשמעי הברין אמרתי ברוך יוי אשר לא עזב חסדיו
מעבדיו ויהי עוד כה ועוד כה קרא בשמי ופנה לאחרו

למקאמה שראבעה ועשרין

הי מוק אמיה בעזרתה

נאם היועץ האחרחי הנך הגיד לי חבר הקיני ואמור
אגידה לך מן הפלאות אשר ראתה עיני כי נסעתי
מגדרין נשור שאשור בעת חברו יהו עריביה מחלפים
עור ואפס עזוב ועיזור והעשר טחה וחשובה גדולה
וריחבה והמון רב ועושר נמצא בקרבה והאומים
לבושים ושבוי בה ואין בכל הארצות כיפיה ולא בהודה
ויעביה וגם זבת חלב ודבש היא וזה פריה אפס כי

עז העם היושב עליה והשוכנים מובטח עמהם בטחה
כי לא יתנרב אחד מהם לעבדו או בלע על מחוזו ועוד
שריך נעל וכלם עשירות נפשיהם בכנפיהם בלי יזאת
ופרץ ולא יפול תרוד ארץ ובבואו אלה בנפש נבוכה
ערב שבת עם חשיכה אמרתי אוי בית התפלה
קרובה ואפלה אלה ואדרשה בה ובאשר באתי
בית התפלה עם החלה ראיתיה יפה מהיכל וארמון
וישבתי בתוך החמון לנדי שני זקנים ארוכי זקנם
חסונים מאוסים מאוכרי התהלת ולא מן הקוסם מהוסים
בתי יזרק ולא מן הבונים בעלי קופות ובטנם
בערמות להם נפשות בזויות ועינים רמות ואשר
שאלתים על גדולתם ויתרה להם והחזק אשר להם
אמרו לי לנו ראשי גלות ופניע מדקדקות ומפלגי
זה לנו חזק דרשן ובישן דרשן ושמעו אלהם בשן
תפלתו ערבה וחברתו אהובה ונגינתו טובה יורה בתורה
ויקרא במקרא ויסבור בנביאים כמוה סברא ויודע
פיוטים יקרים שר בשירים ונשמעני דבריהם
אמרתי תהלה לאל ושבח לי זכני לראות זה החזק
המשבח ובעודי בקראת המחשבה והנה החזק בא
ועל מיצחו נוטפת וברא שו מיצנפת נזה ונעומה
בת מאתים אמה ושער זקנו עד טבורו האריכה

ותכסהו בשמיחה והוא יסחב על האדן גדילה ׃
וכמיעט יכשל בשוגה וברואותנו אותו תרדנו כלנו
לקראתו והשתחוינו לעומתו והחרשנו לאומתו
עד החל בנעימותו ופתח תפלתו ומניתי לו בתפלה
יותר ממאה טעיות ברורות וגעיות מלבד האחרות
שאינם לזכור ראוית אך לא עניתיהו כי אמרתי מקרה
או טרדת השבת הבהילתהו או שיעה אנסתהו וכמנהג
השחר עלה השכמותי לבית התפלה והעה החזן ׃
באו וישב נמושב הגדולה ופתח במאה ברכות אשר על
לשונו סדורות ושרוכות ואמר בקול יעקב רמכה ׃
ברוך אתה השם אשר יצר את האדם בהמה ובפטוקי
זמרה טעה טעיות רבות ואין להם מפורה ובמקום גם
מזמרים משך עבדך אמר גם מזמרים חנוך עבדך ׃
ובמקום שומר כל נעמותיו שובר כל נעמותיו ׃
ובמקום חלב חטים ושביעך אמר חרב חדים שביעך
ובמקום המכסה שמים בעבים את המכסה שמים
בגדים ובמקום ושמח ישראל בעשיו א ושמח
ישמעאל בעשיו ובמקום השלוהו במנים ועוגב ׃
אמר הלוהו גבנים ועוגה ובמקום ובידך עד לו חזק
לפל א ובורך עדף והזק לבל׳ עד אשר נעלמותי ׃
ועלבו אז לבית הכנסת נאמותי ונאלמותי ויהי לפי

KÖNYV-TÁRA

שמתי ובאשר כלה זמירותיו עמד על עמדו לערוך
תהלתיו וכסה פניו ולא מעשה ועמד בבאוה והלבה ׃
תנועותיו והעיב כתפיו והדים רגל הימנית והוריד ׃
השנית וחזר מעט לאחורנית ופתח להם גנזי חכמתו
והראם בית נכותה והתחיל לומר פיוטים ושירים
כלם שבורים ופסחים ועורים וזרעם מעוקל בלא חרז
ולא משקל ובלא בטן ובלא עטן ובאשר האריך פיוטין
לשוטין ושירי התועו לכסיליו ומזמורין לחמורין וש׳ ׃
מקץ זתם העם וישבו ומהם וישנו שעת שלם ושכבו ומקץ זתם
ברחוב לא שבו ובית הכנסת עזבו ונפשו מעל הרושה
השורים וברחו המקהה והעולים ולא נשארו כי אם
ארבעה חמורים יעקים עם החזן ונערים והם וישבו
כי הם משוררים והוא האריך להם בפיוטיו עד הצהרים
עד רבקה לשונם שוקקוהם וכאשר השלים פיוטיו וחזר
להשלים התפלה לא היה איש בבית הכנסת כי נתיאשו
בבתיהם ושנים מן הקהלה והיה בתוכם איש מן האיזולים
החסידים בעלמי נשים חמוריהם וכאשר שמע הדבר
הזה ורץ בעשו ויחר לו מאד ויפל פנים ויאמר ׃
היוטב בעיני יי׳ להחביר דברים בטלים להשלים יי׳ ׃
ולה צריך הקהל לשאת בלא תפלה הלא זאת רעה חולה
וחטאת גדולה כי לא נשאר עמנו במקום הקרבן והעולה

טי אם התפלה ותחת הנביאים והספרים תחנונים אמריים
כמנו שנ ונשלמה פרים שפתינו ואנחנו בה מותרים שם
ואותה נבטלים בעבור שירי הבלים מביבו אוש ריבו
ונשמעו נבו אמור לא כן הדבר אשר דברת ובמשנה
פיך שקרית כי עקר התפלה היא התהלה וכי הנבואים הם
יותר טובים מן התחנונים כי בזמן שבית המקדש קיים
היו הלוים במקדש משוררים את שיר חדש ואותם
השיריים היו בעיני האלקיים ניקרי פרים ומשכרים
ורם אבירים עם חלב פרים ועתה בגלותינו הסה שיחות
והקרובות עיקרי תפלתינו ועמוד לעבודתינו ודתנו
ועוד מעוהב כל הנשות אשר בכל המועדות שמר בבית
הכנסת פיוטים וקרובה ומלאכה רבה ודברי שלחות
ושירי שבחות ואנחנו איך נשנה מנהגם ונמור מאחר להם
אין זה מעשה חכם אמור לי הטוענן אמות דברת כי
בזמן שבית המקדש קיים היו הזמירות והתורה עיקר
העבודה בעוד שהיתה השכינה שורה שנאה והיו
המשוררים יחידים נעורים והיו הלוים מונגנים
בשירי עוד שם בזולתם והיו כל השומעים מביניים
אותם אבל עתה אין היכל ואין מקדש ואתה ואת שיר
חדש ואל תים ואל נחנים ואל משוררים ואל מנגנים
ואל יחיקיהו ושרים כי המנגנים ר' גנים והמשוררים

שריים מורדים והחזנים לא ובינו מיה ויברוהם לא ידעו
מה שהחזנים יאמרו ובפיקום שירי דוד הקדושים ישורו
להם שירי הקדשים ומשיחים ויברי התולים ויברי אלהים
חיים וידעו עריים לעריים והמתים את החיים ובעוד
יאמר החזן קרובותיו לא ישמע העם בין שירותיו לקינותיו
ולא ידעו אם הוא משבח את כלב נובח ואם הוא משורר
אוחמור נוער ואיך יישר בעיני האלהים בדבר הזה כי
איש מעם הארץ אשר לא ידע בין ימינו לשמאלו והוא
תועה במחשכי שכלו ולא יבוא לבית הכנסת רק שעה
אחת בשבת כשהיה מעולאכתו נשבת ויתא בהבל כאשר
בא כי הוא לא ידע להתפלל והחזן לא הזדיאהו ידי חובה
אמור לי בשלריבו התחשוב כי בעבור טעותך החטשות
והרעות שעזוב אנחנו מנהג כל הקהלות כגון קהלת
ספרד וקהלת מערב וקהלות ערפת אשר מן הארץ
מאור עותם ואין קהלה מקהלותם שלא יאמרו בם סליחות
ושירות רבות ויש בקהלותם מבלעם רבים ופתאים רומנים
אל בהמות ופראים אבל בעבורם לאוש מנהגם ואתה
רוצה לחדש דבר בעולם שלא היה מעולם אמור הנושן
אין עיר מכל הערים אשר זכרת וקהלה מן הקהלות
אשר מפרת שיהיו כלם שכלים ועמי ארץ אנשי זאת
הארץ כי בכל קהלה מן הקהלות תמצא קיצתם משוגעים

בתהלות ומביניס התפלות ובבואס אל בית התפלה אס
יאמר החזן שירי תהלה יבינו דבריו מקצת הקהלה ויענו
אותו על כל מלה ומלה אבל בעיר ההיא כלם שוריס
ומדעת נבעריס גם החזן לא יבין לא מה שהוא אומר
ולא במה הוא מתחיל או גומר וכן ההמון אשר סביבין
ואחריו לא יבינו דבר מדבריו אס יטעה אין יודע ואס
ימצא אין שומע ואס יסכל אין מי ידיבהו ואס יחטא
אין מי ישיבהו והוא בשיריו על בהמות מלבשות
בגדיס לבנים וידבר על העצים ועל האבנים ולמי ינגן
החזן ברגל מעכסת ויד מפרכסת דק לקירות בית
הכנסת כמו שנ׳ את מי יורה דעה ואת מי יבין שמועה
ואלו נמצא בכל הקהלות קהלה כזאת בטלו מהם
הקרבות והשירות והפיוטים והזמירות וכל המתפלל
בדברי פיוטים לזאת הקהלה תפלתו תפלה ותהלתו
תהלה וטוב לעם לשבת יום שבת בבתיהם מלבוא
לבית הכנסת להוסיף חטא על חטאתם כי כל איש
מהם באפלה ימשש ומהלך כי בהבל בא ובחשך ילך
ועל כן אני אומר כי הקרבות והשירות אינם לכל
הקהלות אסורות אבל לקהל הזה כי כלם כבהמות
ואין מקשיב בהם ואין פונה והנה המקום מקום
מקנה וכשמוע איש ריבו דברו וניבו הכיר כי דבריו

נכונים וטענותיו חזקים ונאמנים וישם ידו על
פיו וישמע האיש ויהי כמחרישי׳ והיה בעיר
ארבל גבר מבני עבר ושמו בנימן החבר
והוא חובר חבר והשיב על דברי הטוען והל
ענשהו בזה השון ויצמת כי בחטאו מה
והרבה טענות באגרת אשר לו כל השומע
יצחקלו והיה פתיותו נסתר בשתקתו עד
זרק הקיתון ויפתח יוי את פי האתון כי
הבי א טענות בזויות כלה באפס יד רחויות
ועל לא יסור בנויות וכל דבריו תעתועים
וטענות המשתגעים ואמר בכלל דבריו
כי יש בפרשת ויחל משה רמז לסליחות
מפני שיאמרו ויעבור יוי על פניו בכל
סליחה וסליחה ואמר כי התפלה אינה עלינו
מחוייבת מפני שאינה בתורה נכתבה כמו
שנ׳ ועברתם את יוי להיכם ואמרו חכמים
עבודה זו תפלה אמר זה החבר כי הוא ס
סברהקלה וכל האומר כי ישלסליחות
ראיה בתורה ואין לתפלה ראיה מן התורה
אין לחטאין כפרה כי דבר סרה על הגדול
והנורא

אשר יאמר רשות היא התפלה וחובה
ה קרובה לקהלה
אונות הוכה בהוללות וסכלו ולאנמצא
למכתו תעלה
למען כי אמונתו שבורה ואת שברה
ירפא על נקלה"
אמת כי השתיקה היא יקרה בכל מדות
חמודות היא שקולה
ואלו הכסיל ישתוק יבלה לאולתו אשר
חשף וגלה
בלבו היתה סכלות עצורה ופתח פיו וקרא
להגאולה"
וכל מדבה דברים הם לרעלו ורב שמן
יכבה הפתילה
וראיתי כסיל חכם בעינו ואיך יבין ולבתו אמולה
ואיך יוכל ראות מורה בסנור ועין לב בסיך סכלות
וחולשטענתו היא לאות לו הכי טעות מריבו היא
והעיד כי חכמים אמרו אין תפלה חוב ועדותו
ולגזול האמת יחשוב במליו ולא ידע הכי נפשו
ויגע רק להצדיק דין מריבו וישנפש לזולתה עמלה
וכל אומר קרובה לסכליב כאיש דובר עלי אוזן עדלה

וכאומר לעץ הקיץ ועורה וכדופק עלי דלת א ס
נעולה
וכעוזב נתיב שלום וילך סביב שוחה ויקרב
לעפילה
והחזן אשר יאמר סליחות לעם זה אין לחטאתו
מחילה
ובקהלה אשר כלם פתאים למי יאמר אנוש שירי
תהלה
ואין שכר לכל שומעי קרובה ודברי שיר לבד איבת
תפלה
הכי עת ישמעו העם דבריו ינוסון חיש והתפרדה
חבלה
וכל אומר הכי זה חוב ומצוה במותו ומצאה מאל
גמולה
ומלוו יהיו רשת לרגליו ויענש ביום רדתו
שאולה
[illegible]ען כי עזיבת התפלה לדרך חטא ומינות היא
מסילה
אלהים חלצנו מעצת כל אשר השחית וגם התעיב
עלילה
ועזרנו להשיג את רצונך בעודנו ואל נשוב לכסלה

למקאמה הארבעים ועשרון

הי׳ מקאמתו בדיואל

מאס היתה האזרחי היתי טפע מאשקלון לעמיק איזן
ויהי מי באנו אל המלון וישבנו תחת האלן החלב לאיש
מאנשי החבורה ספר מאשר ראו עיניו ושמענו אזנינו
ושם נקרא איש זקן ומשתבל ומראה עיניו עלשפל ׳
עיניו הולך היטב ויאמר לנו אגידה לכם אשר ראו
במדבר הזה כי זה שנים רבות עברתי על המקום הזה
ואשא עיני ואראה והנה איש גבור באזן אריריס ושבור
ומגערתו נמוסו ההריס ומשאנתו וחת לב נפוריס ׳
ותחתיו סוס רודד כברק מגיהר וכשמש זוהר ומלוא
מיהלתיו ושעטת פרסותיו יחרדו הגבעות ונבהלו ׳
המחשבות ובשת ומוסו אפוריו ותיק לרוץ אשורין יבקע
היס ומשבריו וזרקע המושור ומדבריו ושיב כל איש ׳
לפניו אחריו עשה מין הרוחות רגלים ומין הברקים סוסים
ומין הכוכבים עינים ומגעלי לחוס לבו ימים גופו ויהי לעיס
והגבור הרוכב עליו אמיץ וחזק ושבור מגיראה ׳
ועל ידו מין מיתגרתן ברוח ידועך וכלהב יגיעך אי׳ הרו
רקומה מפנשבעות זהב ונפשו חיצובה מעודות להב ׳
ובלי יוד אשר יראנו בעיניו יקחנו ובעופו אחרי העפרים
וחיות היערים וירד העיט על הפגרים יק שרים בחבל

אימותו ויכרעו כלם לרעם גבורתו והנשרים ושפרו טוחן ׳
אשר גבר ובעל נפשים יגיל דבר והיה סביב הגבור כלביים
פניהם פני להבים ארוכים ולא רחבים דקים ולא עבים
כאלו ממחצב אש חיצוביס ישיגו כל בורח ולא בא בעביס
ויורילוהו ואלו עלה בראש הכוכבים לא ינוס להם נס עד
עד ישיתוהו למיס ולגלגל למרמס וכב הארי מפניהם
ימס ואשא עיני ואראה הגבור על סוסו בחמת רוחו
ירי׳ו ובידו נצו יפורר בפרסות סוסו הסלע החזק וישחק
תור החלמיש ויטחן עד אשר דק והוא שואג בקול
רעם והרועות מורא על ההריס מקפץ על הגבעות
ורוף וקורא כאשר ירדוף הקורא למען ישורך ׳
הגבאים כלן המוחבואים ויוצא החיות מחוריהם והשבעים
מנקרות צוריהם ויורד היעלים מהדריהם ובעלי ההר
היתה מערה גדולה ומחלה ומתוכה מסלה ואורח ׳
סלולה ובתוכה נמוך מעיר יבאים נחבאים ומחנה ׳
עפרים נסתרים והכלון אילים מקושים עם גדולים
ואמות עם עלמים שוכבים בחיק אמותם וונקים
בלשונותם מתרפקים עליה בנעימותם והם
רובצים עליהם ומתעלסים עמהם והם פעם בחיקה
ישעם ובמערה טוב וישעם ופעם ירקדו לפניה ׳
בשמחותם בה שתפך נפשם אל חיק אמותם והיא

עמהם מרקחת ועשה ויורדת ולא ידעה כי יום אידה
קרוב ושמשה פנה לערוב ובעודה עמם משתקשקת
ומתרפקת ונוריה מחבקת ומנשקת והנה הגבור
מיהר על רכבו ובא מבוא ורץ כמהירה ברוח סערה
עלפי המערה והתאמץ על סוסו והריצו וירץ על
כשטו חיצו וישם את המערה מגמת חפצו והנה
להשחם פניו וקרא הכלבים אליו והנץ התעורר עליהם
בגאותו וממעט לרוב תאותו יגזור הצבאים חבלו
וישבור לרוץ להם כבלו וכאשר עמיד הגבור על
פי המערה ושאג בקול גערה והביעו הארץ במהומה
ברחו העפרים מפנותם והיענים מחיק אמותם
ונחבאו ולבי הצבאים לשאגתו ולא נודע איום כי הוא
ישאג ויחרדו בעם מפני והגבור בא אליהם ושלח הנץ
לשמים להוריד המות שלהם והוא עבר לפניהם
והכלבים מקיפים מימין אחתם והוא מרוצץ
באש פלגות וברק חנית לעיניהם והעפרים נבהלו
והתחלחלו ורגזו וחלו ובזכרם רחמני יוליכם הנה
חושבים לשוב אחריהם ומיתתו היתה היורד מ[illegible]
בינתם גם האימות נפלו עליהם אימות ומיקיתם
נחבאו במעני אדמות וקיתם עלו לגבעות רמות
וכזכור בעיניהם תתעטף נפשם עליהם ומה נבמרו

רחמני לעפרים המפוזרים על ראשי ההרים ולא חדל
הגבור לרגל על השפאים וללרוף אחרי הצבאים
ולשאג עליהם כלבאים ועל אשר היו רצים לברוח
מרודפיהם יבא הנץ מכל מקום לעיניהם עד ישובו קנשת
לאחוריהם ובאשר נתקוה נפשם ובאה שמשם נפשם
בם לקול השואגים ועיפה נפשם להורגים והכלבים
הקיפו מכל צד סביבם זה אוחז זנבם וזה יגזוד
עקבם זה נושך וזה מושך זה טורף וזה חובף
עד הדביק המות לקיתם ונלכדו בשחותתם והכלבים
באמזריותם קרעו כלבשרם במתלעותם והוציאו
בני מעיהם ולקקו בלשונותם דמיהם עד לא חמים
בכפיהם ואין עול בידיהם יתברך האלהים עושה
ומנהיג במשפטו יעורין כלם ומסתיר מפני אוש
מורותיו ופבות מפעלותיו העוקץ קיצת ברואין טרף
לקיתם והמכין מיתה אלה סבה לטובת אלה
ולמחיותם וברא הגדולים לנזק הצעירים ושלח
החזקים לעשר הדלים העבורים ונתן זה מחיה
לזה ובאחריתם כמות זה כן מות זה וכלם בשאול
ישתנו וירקבו ויחד על עפר ישכבו.

ושא משל ואמר

בני הבל חיותם הוא במותם והם מזון לקיתם לבקיתם

וזה יעזוף לזה גבור לחלש וכן הישור בראש
מהיותם׃
והחלש יהי נעזף ומוזק והעזים להרע
מחשבותם׃
והחזק יהי מוזק ובסוף יהי מוזק וסף אונו ׃
עזיותם׃
והאוכל והשאכל יפוסון וישתנון עלי עפרי
בפותם׃
ובורך לאשר שגבו פלאין ואין מביץ צפוש מפעלותם׃
אמר המגיד
וכשמעני יחות פלגו וחזק משלגו תמיה לבי ורעוש
ואמרתי אין כי אם לשון חבר הקינו והוא חושב
אשר חשבתי והפיר כוונתו הערתי רק לקראתי
וקדם בשלם אותי והתעלמנו כל הימים אשר
נתמודנו על אשר מחיק החברה נפרדנו וכל
יום עדנו׃

ומקאמה ארבעה ועשרון

הי מיקאמה שקראתי

שם הימין האזרחי נפגעתי בסחורה שרץ בעיר ׃
ויהי היום ואני מותלך ברחוב המדינה לראות בש
העיר הרב והתעיר ואראה בחורי חמוד שבני דברי מוסר

נקביהם ובפניהם ענוי מעט נעורים ואקרב אליהם ׃
להריחריח בשמיהם ועוות בגוזל בשמיהם ובעודי
מתבונן אליהם ושומע אמריהם והנה נעב אוש ׃
לפניהם ואמר להם שאו נשמים עינכם וזכרו להיכם
ואל תבטחו בעשרכם כי העוף יכלה וכרקב ובלה ואין
לאוש רק במעשה הצדקה נחת והוא תגיעלהו מדרת שחת
ומאש מתלקחת אני הגבר ראיתי בארץ נוד כלי גלון שבר
וכמגעט וקדתי אל הקבר ורויתי בה לפכת הדרכים בני עוים
בלעה מסובים ורואיתי כפיה יגרות ומאור עות וקורות
רעות כי אין יגיעה ראשה בהלכת הדרכים אשר בה ׃
הרעיונים נבוכים ועל כן יאמרו המושלים הלעטה מבוכה
והנפישה יגיעה והפרידה חרדה וכל הנסע גוארינו ויצא
מפתוח חפצו תשבע ברעות נפשו ואל ישא ראשו
ח שמוע תכנו והמערה תרכנו והחורב ישרפנו והגשם
ישטפנו והרוח תלפנו ועל כן השחר עד האפלה לחורב
ביום ולקרח בלילה פעם יעלגשות ופעם ירד בקעות
ויקרע נהרים וירק ב ההרים וירוץ ישרים ומדברים
ועבור גלים ומשברים ועל בערבות ציות בין נחשים
ואריות ופריצי חיות ואם ירדו עלינו גשמים ובעתותו
אומרים ויזל עינינו כפי הגשמים ירמיים וייגע ׃
בלבתו ויתענה בעלתו ורוחו ואם יפול מעל מרכבתו

יטבל בגדיו ברחיץ ומיס ומסוך ישוב במי אפסים והקרב
והכרעים ירחץ במים ובין תנור וכירים ומנבל ׃
כל זה מכנת הדרך ורוב הפחד והטורך כי אם עסקים
יפגעוהו לשערי מות יניחוהו ואם ימלט ועזבוהו ׃
ערוס פאשר יצא מבטן אמו ישחוהו ואם יקך רגלי ׃
ימיצא נקי וחף כי האבנים יכאיבוהו והקוצים יכאיבוהו
והשוחות עלפנו יפילוהו והמעברות במוקס יטבעוהו
ואם ידד שגג עלינו אז יפלו חיילנו והיו בגדינו לבגסס
ונבו שחור ברוב יגונים נשובך היוסס לבן מבחוץ ׃
ושחור מבפנים ואם נבוא ביס ונשאו גלנו ודכיס ייצא
עלנו כל זעמו והיתה רוח אחרת עמנו אז יקן את ומנו
ומאס שלמנו בראותו האניה עולה בערומות ויורדת
בתהומות ובני מעיני במקרבנו עולס ויורדים עד יטול
אלהיס כל סחורתו לה יניח במעות נשמתנו ואם ימלט
מן היס יגיע בגלגל לא ימוד ויחשוב כי ביום ההוא נולד ׃
ואעפ אשר הונן ביס עזבהו וערוס ישוב ביום ההוא
ישמוח והוא עני ואומלל כי היתה לו נפשו לשלל ׃
ואחרי כל אלה היצרות והתלאות המדות אם לא ישיג
בהם מבוקשו שאלתו תהי לריק יגיעתו הן כל זה ימיצא
לנוסע מפגעות כמו העוף העורד מוקנו עד יבה לחין
ועבור מותו מחיין ׃ וישא משלו ויאמר

אשר ומיון יכלה בנמיעה יהי עמל ולא יחסר ׃
יגיעה ׃
ונפשו באמור יגון אזורה ובת שינו בפוך לך
קרועה ׃
יהוה החרדים מדמעיון עדי יצמח בארץ נא
זרועה ׃
ועת יחשוב מיתוא נח ושקוטו זמן ישר ויתקע קול
תרועה ׃
ורגעיו יום ולך דורכים באלו עליהם מפגיעות שקט
שבועה ׃
ונפשו יום ליום תיצפור כיצפור באלו היאבטח קלע ׃
קלעה ׃
ובימה תחשוב מאסר ונודה מבשר טוב ומשמיע
ישועה
ואשר כלה דברו ושילו אמר לו אוש מן החבורה
הזה ידענו כי לך שפה ברורה אבל אתה זכרת קורות
הנמיעה ועזבתה דבתה שור אחרון קבועה ועתה
ספר מעלותיה הטובות כאשר ספרת הרעות וזכור ׃
נעימותיה כאשר מאורגותיה ויען ויאמר נואיבהאן
ואם הנמיעה רעה והיפה מבוכה ובלעה מסוכה
הלא בנמיעה הנכשלת תשועה ובה שבתו תעלה ׃

תעלם למעבתו כי בה ישיג אדם חפציו ויתגברו על יצרו ׃
ויאזור כגבר חלציו וידרוך לב אויביו חציו והעטיר
בדרכיו בימי עניו ימים ירבה טובו ויכפיל יהבו ואם תראהו
הינוס ערום וחלק מחר ידמה לבין מלך והשוכן בביתו ׃
ושובב סביב מגורתו לא תשור מעלין חלפתו כי לא ישא
מיתרתו עד יצא מאהלתו ולא ישיב מלבו יגון עד ׃
יסיר מפעלו ובעול ישבון באחריו לא ימיתנו חפציו ׃
על כן יאמרו המושלים הנסיעה תשועה והתלכה בלכה
וכלה נסע הוא לחפציו נגע וכלה הולך הוא על חפציו מולך
והמשוטט פרי חפציו לקטו והישוב באבן דומה יחשב
ובהלכתו יראה פנים חדשות ויראה מעבו מעות אנושות
ויתחדש גילו ואויר הלו וישקוט שאונו ויסור יגון מעיונו
וישוב לאריו בכיס מלא ומגיל נעלה ומיתיא הנפשות
אלו נבספות והעינים לאם הדרך נשקפות ׃

וישא משלו ויאמר

אשר יפחד לבבו לנסיעה באור ישבע ולא יחקר ׃
יגיעה ׃

והעיר סביב ביתו וסובב והוא ידמה לתתר ׃
היתקועה ׃

ולא יסור יגונו מלבבו ומרעה יהי יוצא
לרעה ׃

והמשכיל לשוטט יס ומזרח עד יומיא לתרתו ׃
תשושה ׃

והחרוץ יהי מוחק בשבתו עדי ישיג חפציו ׃
בתנושה ׃

ויראה נפלאות עולם בלבתו ויתבונן הון ויעמיד ביץ
ודעה ׃

ועת שובו יהי לנוחלים ט מעשר טוב ומשמיע
ישועה ׃

ובנעלתו שירין ומעלי דברין כלה עסס מעברנותס ׃
הענוקוהו ושדי עבותס הניקוהו ועל שמנו שאלהו ׃
ויען ויאמר

אע חבר מחבר הפנינים ומאמרי בלב תרי
זעניס ׃

בפיהן ט ארומים השפלים ובלשוני אגדע ראש
גאונים ׃

בגוב נביי ארומים כלבני בוז ואשביע מתי גאוק
קלונים ׃

והנבבר אביאהו תוך שאולה והשפל אריימנו עד עניים ׃

למקאמה לסאבעה ועל עשרון

יהי מקאמה בבצריה

שם היפין ה׳ אזרחי ר׳ יוחי ביפי נעורים להבדל מודכי
המובאים והשכורים ונכספתי לכת בדרכי הנזירים ׃
ואמרתי על נפשי כל מחמד עין וכל אשר ירצא מגבעי
היין וקבלתי עלי הנזירות בתאוה שלמה עד מלאת לי
שנה תמימה וכאשר קיימתי ערי והשלמתי ומלי נזרי
נכספתי לבת הסרפים כי אדעו לי שם היפים ואמרתי
לפיתי אמנע נפשי מכל שמחה עד כלי בינון חייי
ושנותי באנחה אשובה לקדמותי כי יד בי חתה וכי
טוב לי אז מעשה אז מהרתי לפשוט בגדי הנזירות
ולבשתי מחלצות השכרות ומהרתי ולא התאפקתי
ועל מלתי המובאים ופקתי וראיתי השמחה ראות ׃
עין בעין ובאתי לבית משתה היין והנה שם חבורת בחורים
והגבירים כמאורים בגלגל ידיהם מאורים וכל איש מהם
מתרונן על גביעו ואנו ומשבח יינו זה אומר תבל ׃
כמוהו חשוקה בפת עין ורוקפיה היין והגפנים לחויה ופניה
והמשתים עיניה. וזה אומר שלח השמחות ומברוח ׃
האנחות. וזה אומר לעיבת הגפנים בחה על הלב עשן ׃
חיגוגים ופנואלנו השמועים עורף ושלפנים. וזה אומר
היגון כצרעת פורחת והיין ריפואה לו ומרקחת להיגל
מרדת שחת. וזה אומר היין רפואת אנשים וגבורת
חלשים ומשמח אלהים ואנשים. והיה בשכם איש

בעל שובה עומד על מיתבה ותמיד יתן בכוס עינו
ויניא הנביא טובב עליו ימינו ובשמעו דברי חבריו
ומלהם תחק ולעג עליהם ואמר אוי למגיעות אשר ׃
שפכו פניהם וחלכו עיניהם הביזה יהיה שבח היין ׃
ומה לנו ואם אלה מעלנו הלא אם שכחתם מתקו וט עכבו
שכחתם יפיו ועמלו וערדו ובשמו וזכרו ושמו ואזכרותם
לחיו ולחו ורקחו וליחו ויתרו ומזגורו וחשו והודו ׃
ומראהו ומעשהו ומכסיהו ועופו ודבשו ויורו ומלקושו
ונחל רבעו ונחל שביבו כל זה שכחתם ודרך אחת לקחתם
ויאמרו לו כל העם אם תגיד לנו שבח חמדותיו
שיורד עלפי מדותיו יהיה לך חלק בהוננו ובאשר תשתה
ממנו ועין ואמר דעו כי היין שמחת נשמות ׃
נשמות וחרות נפשות אנושות ומחמד לבבות ובבות
ריחנין אלהים ריחו ורקחהרוכלים רקחו וסרי עדן מתקו
ותרי גלעד רוקו והשמחה נבלה בחלקו והחדוה אשת
חיקו פני להבים פניו וברק חנית מהתפרצת בין עיניו
ביד רמה יעפה ועל תבאות היגונים ישלפה לבבות
באשו האורים העשנים והעיר בטל ושר השעונים ׃
גביעיו כפורי שלג לבנים ועשומין אדמדם עם עגים
נשמח נקושים והשיב רשוש בראשים ולרכך קשים
מראהו חמרת וטעמו נופת ועל ערן יגלגו ועל לאורות

טעניו וכלי יוי כליו בהר היופי הרים רגע וגבעות הגבעות
תק עאהלן ועל היגועם תיבנא חיליו הבעיר נחלו בנחליו
והסיק שביביו תוך רביביו והתיך בברד גחלת קודחת
ואש מתלקחת והעלה להב במוי זהב והטביע בברולח
ברקת ואורם פטדה נפקת זרמיו מיתוף מתוקים ׃
ובמעברה הלב יתוקים וריחו שושנת עמקים לחין לחי
חשוק ופיהו בכלפה נשוק אורו באפלה זורח ועינו
עיני עוריס פוקח׃

בית הנפגעים יקרו דמיוה מגדים כבדי יחמדו
מיומיוה׃

חייס בטוב טעמה ואור שמש בזיו לחיה והמור שפרקחות
סמפיוה׃

תתעם בכוס שוחס ואז תתגלואין דבר יכסנה ׃
ויעלומיה׃

אדמנו לחייה כאלו זיו פני רואים יבישנה
ויכלומיה׃

הכוס כלי שוחס וויה יהפוך אותה לעין אודם
ויאדימה׃

תוך הכלי תדמה למיתה נטומנה רק תחיה עתי שפכו
דמיה׃

אחר בלות תשוב לעדנתה ואם תזקין כבלה חדשה ימיה׃

אפונם נשמש היא בגלגל היפי רק הגביש נחשבו
שמיוה׃

ובהשלמו שירין ישרו בעיש כלה עם דבריו ויאמרון
לו היטבת בשירך ונעמת בזמרך ושבחת היין בכל
מדותיו וגעת חמודותיו אבל אם תספר רוע מדותיו
כאשר ספרת חמודותיו תודיע מעלתך ותפרוש והיית
לנו לראש׃ ושן ויאמר

הוי גבורים לשתות יין הן אתם מאוין הלאיד עתם כי
אין כמוהו והמתה לב בו בוטח על תוהו ובת הנפגעים ׃
כמוה אנשים חכשילה כי רבים חללים הפילה ובעת׳
איש אותה ישתה אש בתוך לבו יחתה ותבל כל נפש ׃
ותבאובראשו ותו יראהו מדעתו ותבואהו אלון
בלאט ותתקע את היתד ברקתו והיין ימוד כל עון ומשמה
וכל עבירה וזמה וחוא עקר לבלות שב ומחבר לב לפשים
ובבית משתה היין יועדו הרשעים והערי ערים והאבזרים
והפריצים ושם יתחברו ויתיחדו ועל דגן ותירוש יתגודדו
ושם ינמדו הנואפים עם הקדשים ויבואו האנשים
על הנשים ויתחברו המוגעים והמרננים ומלא השוטם
ינשך אדם לתמונים באושן פלה ואפלה וקרב זה
אל זה כלהלה להרבות נבלות והתעוות עלעלת
והוא מסיר הבושת והענוה וכל מדה נאוה ומאבד

הדעת ומשוב נפש המשכיל מושתעת להקל המיזות
החמורות ולרדוף התאוות והעבדות והיין וחביר בבית
אחד איש עם נבלים וצאוים עם שפלים והנערה עם
הנקלה והזנב עם הראש והיונה עם בשמים ראש וכל
השובה בו יאבד עליו הונו וזיונו כל מעונו ויהבטל
כל האומנות אשר אתו בו בשבת מיכל מלאכתו.

וישא משלו ויאמר

בת הגפנים יחשבו שמיה אל יודעי מוסרה
ותעלמיה.

זכה לעין הבושרים אכן לעין חכמי לבבות יחמרו
מוגמיה.

תזוב נרם לבועלים אותה ולא תטהר לעולם מטמאור
ומוגיה.

טעם פגוריה כרוש ומיגיא לקנו עוף רבש פיה
ומעלמיה.

מביטו בעין שכל לאלתה הלא ומצאם בטוב רקחה
ובב שמיה.

מיוס היותה בעברות נולדה גם בעברות ומלאן
ומגיה.

כל החטאים מבני אוש נברתן ל נברתה מיתון בש עמיה.

אמור המגיד

וכשמוע העם פלאות אמריו נמשך לבם לדבריו ורבים
מהם עזבו היין ומאסוהו ונדרו נדר פלוגיהם לבל
ישתוהו ואומר אלו בחי המלוח טובי מרומניך הודי עש
שמך. אמר אשר בזנבים מי עוט והמשכיל ידעני.
וכשמעי עבו החזקתי בו ואמרתי ל האתה גבירנו
חבר הקיץ חברנו אמיר אש איש אמונך ומבחר
שמניך ועמדתי כפי שעה אתו ואחרי כן נפ ע מעלן
שבתו ועזב בלבי אש עדוו ונפשי עשוקה בידו.

למקאמה שתאמנה ועשרון

הי למקאמה לקדסיה

נאם הומלן האזרחי נשעתי מארץ עוף אליפה נוף
והזמן יעדני בדוד ויענוף ואמרתי לעיוש רב לנפש
נשגב בין שפתים ושבת בין תנור ובירים אעלה אתכם
מעני מיזרים לראות בטוב ירושלם ושמתי מגמתי ל
הר יוי והעיר אשר בחר יוי אשר מקדש שכנו בה מתי
ישר חטות היו שבים ראשונה במלכות ובאשר באתי
גבולתיה ופצעתי ארמנותיה ונשקתי חרבותיה וחוננתי
עפרותיה אמרתי מה טובו אהלך הר יון ומשכניך
ומה נעמו ארזותיך ומשוניך אמותה הפעם אחרי
ראותי את פניך ואשא משלי ואומר

נפש לציון מספרד גלתה ממעמקים עד שחקים ׳
עלתה ׳

גיל הרבתה יום ראתה הר אל והוא היום אשר מיום
היותה אותה ׳

כמה חסידים נכספו לראות ולא זכו והיא חטאה
ובמה זכתה ׳

צור החליץ גופה בציון אחרי אבדה ונס לחה ועינה
כהתה ׳

ובירכתי מערב כמתה נחשבה עד כי בציון עיר
יוי חיתה ׳

ציון אשר כמה מדינות נהדרו אך כהדרה עין אנוש
לא ראתה ׳

לא אדעה אם המרומים שחחו נגדה ואם היא על
מרומים עלתה ׳

העיר אשר בה השכינה שכנה ולעין בני אישים ׳
יקרה גלתה ׳

על הילדים צלחה רוחה וטרם יקראו אל הנבואה ׳
ענתה ׳

עין אשר לא ראתה זיו תארה לא חסרה חשך ואור
לא ראתה ׳

יפתה ואם נותרה ערומה מיקר ובלי חלאים יעלת

להם ואלו בתוכה מצאונו אזי חיים בלעונו הן נזבח את
תועבותיהם לעיניהם ולא יסקלונו אמרתי ואיך היתה
סיבת ביאתכם אל המקום הזה אמר כי האל קנא לשמו
ויחמול על עמו ויאמר לא טוב היות בני עשו היכל קדשי
יורשים ובני יעקב משם גרושים פן יאמרו הגוים בקנאה
זנח האל בנו בכורו בשנאה והרים בן הגרושה למעלת
השנואה ולא יוכל לבכר את בן האהובה על כני בן השנואה
ויער אלהים את רוח מלך ישמעלים בארבעת לפים
ותשע מאות וחמשים ליצירה ונחה עליו רוח עזה וגבורה
ויעל הוא וכל חילו ממצרים ויצר על ירושלם ויתנה יוי
בידו ויצו להעביר קול בכל עיר על כל רב וצעיר לאמר
דברו על לב ירושלם לבוא אליה כל הרוצה מזרע אפרים
אשר ישאר מאשור וממצרים והנדחים בקצה השמים
ויתקבצו מכל פאה אליה וחנו בגבולה ואנחנו עתה ׳
יושבים השלוה הנמתקת אם לא תהיה נעתקת ונתקת ׳
כי אנחנו יראים לרוע מעשיהם הנעשים בה ומן ׳
החמס והרשע אשר בקרבה ואש השנאה והמחלוקת
אשר בה דולקת ולבות שוכניה חולקת טו כלם הם ראשים
ואכזרים קשים וכל איש יבקש רעת חברו ראב שונא
לבנו בכורו והבן להורו הבנים מלקטים עצים והאבות
להבעיר אשר רצים וכל המעשים בלבבות שנים ואין ׳

בהם עושים לשם שמים ובכל יום ירבו מריבות ומחלקות
וכל הלבבות נחלקות עד קראתי שם העיר סלע המחלקות
והראשים הממונים עליהם לשכים בעיניהם הראש
האחד יפנה להזיק לאחד והאחד כנגדו וכל אחד לחברו
כצנינים לצדו ויש עוד ביניהם מסיתים ומדיחים ומפרידים
בין אחים זה יפרוש רשתו ותשב באיתן קשתו וזה
מגדיל המדורה ומבעיר הבערה ועל כן נערך לאל
תפלתנו לכלות הקוצים מבינותיהם ותשועתו עין
בעין נחזה ויסר מעלינו רק את המות הזה וישא
משלו ויאמר

אש המריבה יום ולילה דולקת בנו ולבות אוהבים
חולקת

אם לא יכבוה בני יושר ותום בנו חמת אלתהיה
נשקת

אל כל חלי ומצא אנוש מרפא אבל קנאה תשבר עד
שאול מפרקת

כל העונות יסבלם האל ואף יאריך ולא יוכל שאת
מחלוקת

אמר המגיד

ובה שלימו נאמנו שאלתיו על שמו וישחק להגיוני ויאמר
הלא תכיר חברך חבר הקיני וישמח לבי במציאתו א

ונקשרתי בעבות חברתו והתעלסתי בקרבתו כל ימי
שבתי באדמתו

אלמקאמה אלתאסעה ואלעשרון

והי מקאמה אלשיך ואבנה

נאם הימן האזרחי קניתי לי סחורה ומקוה למצואבה
רוח ומקוה ונסעתי לנינוה והיתה בעת ההיא מאירה
כאורי נגוהים עיר גדולה לאלהים ובאתי אליה בחדש
טבת בעת רוח הסערה נשבת והזמן קר מאד ולפני קרתו
מי יעמד והגשם הצביא חיילו והשלג נשא בראש ההרים
דגליו ויהי היום ואני בבית התפלה עם הקהלה והנה איש
מלא שכל ודעים עליו בגדי קרעים והוא בוכה לקשי
יומו ונער קטן עמו והקר מבקע מקורי עיניו ויפוצץ
סלעי שניו והרוח בסערתו יסמר שערתו והשלג ידביק
לחכו לשונו ויבלבל הגיונו והוא עומד באברים רועדים
בין העומדים וכאשר השלמנו התפלה ערך לל תהלה
ויקרא שלום בתחלה אחרי כן אמר אליכם אקרא עוטי
המשבצות ועוטי המחלצות לובשים בגדי ברומים א
ומתכסים בעורות אלים מאדמים הלועגים על הקור וחיליו
השוחקים על השלג בעת ירים דגליו הנותנים בגדיהם
צנה מפני הצנה וסחרה מפני הקרה והקרח הנורא א

השוכנים בבית מדות השוכבים בין שדה ושדות חשבתם
כי אין עשירים בלעדיכם ואין כבוד כי אם כבודכם
פחדו מן הזמן אשר כמים משתפך והגלגל המתהפך
כי כמה לבשנו עדנים ושבענו מעדנים ורכבנו סוסים
מיוזנים וסחבנו משבצות שנים והיינו נשואים בחצן
ובכתפים ומלבושנו צבע ורקמתים ומצענו רחם
רחמתים ובעת הפך הזמן טעמו והוציא עלינו כלי
זעמו נהפכו המעדים מרורים ושבו משתה שמנים
למשתה שמרים והיו כרגע המחלצות חלוצות והמשבצות
מגוללות בבצות ושבו כלי הרקמות כלי נקמות והעכסים
נרמסים ופשטנו רקמה ותולעת ולבשנו רמה ותולעת
ועתה הזהרו בעוד יש לאל ידכם בטרם תעזבו לאחרים
כבודכם ותלכו ערומים מכל הודכם כי הנה עיניכם
רואות איך קצר המצע ושק ואפר לרבים יוצע וירדנו
פלאות ורוינו תלאות ועינו כעיני יתומים למרחמים
או כעיני אבלים למנחמים ועתה היש בכם בן חורים
ואיש מגזע טהורים ירך לבבו לרלותנו ויהמו רחמיו
לשפלותנו ויפחד פן ימצאהו אשר מצאנו וישכירהו
יין התרעלה אשר השכירנו ויעבור עלו כוס היגון
אשר עברנו וכאשר הגיע עד כה דבק לשונו לחכו
והתבונן אולי יש חומל בלב הומה ונשבר ואין דובר

דבר ובראותו כי לא הועילו דבריו והעם כמו פתן חרש
לחבריו ישב על הארץ והוא רועד ומתנו מועד ויאמר
לנערו עשה לך אשר תמצא ידיך כי אין חומל לאידי
ולא לאידיך · ויקם הנער ולשונו מלוטש כתער
ויאמר בי יוי מה אומר וחסיד גמר ושדי נפשי המר
ולבי חמרמר ואלו כדברים אשר היום שמעתם ידבר
אדם עלהים נקרע ועל הסלע נבקע ועל ההר נרקע
ועל האש תשקע ועל הנחשים אשר אין להם לחשים
שמעו לקול מלחשים ונקרע לבבם לשנים ונמס ויהי
למים ומדוע לבבכם כצור החלמיש מקומו לא
ימיש האל יצילנו מלבבות קשות ומנפשות חלושות
ומידים סגורות ואזנים חרשות מה אלה הלבבות אשר
מסלע חצובות והרעיונים הקשים מאבנים והיד החזקה
אשר היא מחסד ריקה ושב מקורה יבשת ומצח בעלה
נחשת הנה שמענו היום אזניכם אשר לא שמעתם
כמוהו בזמניכם ואתם מעלימים מראות עיניכם והופכים
לצד אחד פניכם כאלו אין המצוה הזאת אליכם או
התוכחה הזאת לזולתכם · ועתה יזכור כל איש מכם
יוצרו וישבור קשי יצרו וירך לבבו עלי וכבדו ואל
יקפוץ ממני ידו ויעשה היום מה שימצא מחר
ילידו ויפחד פן יקרה מחר לבנו אשר קראני וישוב

נשאול פת לחם נמוני ויצריהו הזמין לאנשים קשים
באשר יצריבני אמר המגיד

וכשמוע האנשים דברי הבן נבקע לבם אשר היה
נמוג מבן ותמיהו לתוקף לשונו וחוזק הגיונו והתערבו
כלם על האב ועל ישרו איש נמתנת ידו ובאשר התמלא
שקו ונמלא מפקו נשא האב משלו ויאמר

ירחם יתור אשיטם רחמוע בערבתם ורך לבם
לאידי.

והיה מותחלה לו לבבם נמוג שמיר ואין מחזיק
ביידי.

ויתור תפך לבבם לו וחמלו לזקנתי ולקטנות ישדי יי
אמר המגיד

ובאשר כלה דבריו והשלים שיריו התבוננתי אליו והנה
הוא חבר הקיני בעינו והנער בנו ומטע גנו וידעתיו
עד מאד ונכסו והבנתי כי הנער רשתו וחבלו אך לא
התולעתי אליו פן תגלה בקהל ערמת כעלם עזבתיהו
ונטיתי מעליו.

אלמקאמה אלתלאתון

מקאמה לטביב לטורקי

שם היתי האזרחי נסעתי מנחל ארנון לבעל גד יי
אשר בבקעת הלבנון ובעודי משוטט בחוץ ותיה

נקוט מלשון חמימות פנים מלעזותיה ראיתי עם רב
באים ונתבים מכל מסלה ועשן כעגלה ואור בתוך
ההמון יקל כפוף באנמון וסביביו קהל רב נתבים והוא
נתב על שער בת רבים ולפנים נפות מלאות במיני יי
רפואות באלה מרקחות ובאלה משיחות ולפנים רטיות נתק אח
למכות טריות ות עלת וארוכות לכל מחלה ערוכות
מערכות מול מערכות ואיש בם ברזל ומלקחים יי
והמזלג שלש השנים וכל ההזקה והכויות וכל חתוך לפצע
הבשר חדים כחרב פיפיות והוא קורא בפיהם לכל יי
הנתבים עמו ויען ויאמר שמעון אל עמיס
והן שיבו המון לאומים אנכי הבא מעמרת הזמנים
והנעלם מיד הקורות והשאוים והמנים הזדונים עברו
על נפיה תלאות וראו עיש פלאות ושמעו אזני נוראות
נסעתי עד ארץ עופם ושוטטתי באפסי עולם לחקור
חכמי תבל בלם ולמדתי חכמות לפני רופאים עזומים
ויעקתי מים על ידי חכמים מחוכמים ושאבתי בזמאה
את דבריהם וקבלתי מפיהם ולא מפי ספריהם ועמדתי
על סודותיהם ונגלו לי סודי חכמותיהם אני בעזרת
האל ארפא מחנים ואגיור פרנים ואחבוש מעצבים
ומשקיט מיאובים ואתי רפואה מיוחה לכל נאב
וכוה אשר בגויה ונשבת נפעון וחיה ובירי רטיה

כל מכה טריפה ומי שנשכהו נחש יבא נא אלי וישמע
שיחי והיה כל הנשוך וראה אותו וחי ולי אתה
שחלקתי של אשר לך לה אין אורות סגורות ולפקוח
עינים שורות ואתי רפואה להזריע העקרות ולהשיבם
הרות ולחמם הנשים הקורות ואתי מיזור כל מיזור ׃
וכל נגע אשר לחבש ולא זור אני אהיה לו מעיר לעזור
אני בעוז האל אנהל פסחים ומשנב העוריס פקחים ׃
עד ילד באוכל פסח ומיה וצפון ינגח גם בלחי וכל ׃
מכה אשר הלב מוכה ותשב אנוש עד דכא אני מסורה
ומעבירה ובשלה אמוראה ובידי סוך כל דמעה ׃
שפוך וכל עין הפוך להוביש פוימין ולעזור בשמיו ופ
ארוכה ורפואה ערוכה לכל רגל נקשרת וכל ידי נשברת
וכל זועק מיפאב אושן באופל לילה ובאושן ואינו מניח
לי לישון בידי רפואות חלון עד רואין ואמרו אין וכל מי
הוא נבה רגלים ואין לו מעמיד ואיש כי יהיה בו שבר ׃
רגל או שבר יד או חולה מיפאב יואחרונו או תבל כל ׃
בעינו או נרב או יפלת בידי רפואותיו ופי רפואה לכל
מחלה נתחת ולשחפת ולקרחת ולאש מתלקחת אשר ׃
בין העיניות קודחת ולנערת פורחת ולשאת ולספחת
כי תהיה בקרחת או בגבחת ולנאב השנים ובקע ׃
השפתים ורפיון הידיים ושלשול המעיים וחולש המתנים

ופיק ברכיים אני ארפאם בעזרת שוכן שמיים וכל ׃
המשתגע ונפל על נחונו ומיצא מחנק בגרונו ויוציא
מפיו לשונו ויורד ריורו אל זקנו אני אסיר שגעונו ׃
ולי מרפא לכל איש נסיפה ולכל לבו נסיפה ולתחלואי ׃
היפה ועשוך אפעה או שפיפון ושרקון ולשדפון ולגידים
הנתוקים ולאברים המתפרקים ולאיש אשר שוקיו ׃
התעוותו ורגלו מחלוך שברתו וכל איש יתרוע ומיובה
אלהיים ונגוע ואשה טו תהיה זבה מטופחתה
ושיח בעריתה בידי רפואתה ולזב את זובו אסיר יגון
לבו וכל החלאים הנמרים ואשר אינם נזכרים רפואתם
בידי וגם עתה בשמיים עדי ובמרומיים שהיו וכל
אשר דברי יאזין ולא יאמין יבא ינסני כי כאשר דברתי
כן יהי נאני אמיר המגיד
וכי שמוע השם אמירתו נעשבו אנו במותך מילתו ונתפשו
כרגים בגזירותו והתקבצו אלפים ורבואות ויבאו
עבאות ובאו אנו המונים המונים בפיני נבעים ׃
משתנים וחלויים רעים ונאמנים ונגזו אנו גרופים ׃
וקטנים ועשירים ואביונים ועבדים עם אמונים בם עור
ופסח וקרח ובבח ובעל שחין פוקח זה בוכה ומיתיק מיהגה
וזה צועק במר יורח וכלי השתך באין על כמה מיונים
וכלם מכלים שוש מהם אשר מראהו שחור ומהם

מאוס והיה הנגע ירקרק או אדמדם התקבתו לפני
אנשים ונשים ונערים וישישים זה יזעק מבאובו
וזה יגיד נגע בביתו ואחת תספר מחלתה ומחץ מכתה
והוא מאזין אליהם ומחלק רפואות עשבים ונותן דברי
הבלים להם ולוקח נסכים מידיהם עד נמלא כרסו
וביתו וגדל משושו וסר כעסו ומיצא שוק גדול למחורתו
ומבר בתגוים יקריס הבל רפואתו

אמר המגיד

ולא יכולתי להגיע אליו עד נפוזו העם כעשן אז
קרבתי אליו והתבוננתי בו ואמרתי אשביענ בל
אחר ואין שם האתה חבר הקיני ויתחק לפני ויאמר
אלי אנכי מבחר ידידיך ואיש חפידיך ושמח לבי
לחברתו וישבתי לעומתו להוכח אותו ואמרתי לו
האיש נעמך יחל על הדרכים הודו וינב בעסקי
הדמאים עבודו ויגעש לפני ויאמר אלי
אתה ידיד נפשי טהור לב נאמן עלכן דבריך לחכי
תוף ומיץ
אולם אני סובב לבקש מחיה אולי אלהים מחסדיו
לי יתן

כי הזמין הרע מיצאתיהו כינור קשה ואין לבו
לעניי רחמין

נכון בעת תרזה הלונה לערוך לה השומניו והאשים הזמין

אמר המגיד

ויהמה לבי לשכנו ונבוא ולא מיצאתי מענה להשיב
לו ויהי עד כה ועד כה בקשתיהו והנה סר הלך וחלף
הלך לו

ומקאמה לחאדיה ולתלאתון

מקאמה אלנק אלמתנכר

לאסה היכון האזרחי שמעתי מגמגמני בעת צאתי מאדמתי
לראות פלאות העושם וכלסוד מגמגמני בלי יתעלם
וסבבתי אפסי הבל ולקחתי הנדודים לנחלה וחבלויהי
בקצת הימים ואני נסע מסוריא לאנטוביא ועמנו
פאר הנבריס ונזר החבריס חבר הקיני והוא מספר לנו
מעשים וחידות ומעות חמודות ויאמר לנו אגידה נא
לכם דבר נפלא ממוהו על כל איש לא עלה אמרנו הגד
כפאתך ונרעה וחודה חידתך ונשמעה אמר הייתי
נוסע מריבון עד ארץ חשבון עם חבריס מואילים
ככובבי שלג גבולי חיל בעל זרוע רמה אחוזי חרב
על מדי מלחמה ובעוד אנחנו נוהגים מרכבותינו
בנתיבותינו ראינו איש רוכב על סוסו והוא נחוץ וכברק
ירוץ משקיף מעל ראש הגבעה וכאשר ראה אותנו
מהר לרדת אל הבקעה ומיהר על פניו ולא יגעה כי

אם עיינו ובאשר ראינו הורינו לקראתנו בזרועות ׃
חשופות וחרבות שלופות ומלחמות תנופות ובאשר
הדביקוהו ראשי חניתותינו ההנפל ארץ לעומתנו
ונשק פעמי מרכבותינו ויאמר לנו שמעו אלי ׃
גבירי ואיש ואז תגזרו אשר תריצו עם אמרנו לו ׃
דבר דבריך וגלה סתריך ויגל סתר פנו והסיר המסוה
מבין עיניו והנה היא עלמה אור השמש ויפיה לאי ׃
דמיה ומכנה לבש השחר אומה ועטה כלמה שפתיה
כתולעת תכלת כתלגמין מעשה ידי אמן ועיניה כשני טורים באצבע
אלהים מתובים מעשה חושב נרקמים ונאמר לה ׃
אמרי לנו מה לך והגידי אשר קרא לך אמרה לא ׃
אליכם כל עוברי דרך הביטו וראו אם יש מכאובי ׃
כמכאובי וחנוני כי יד אלה נגעה בי אני הייתי ׃
עלמה נעלמת בחדרי מלכים והיכל נסיכים מלך השמש
והירח ומלך האור הזורח והמיטיב הרוחות לנגוב מובשמי
ריח ושואת רש עוים לא באתני וידים לא הניחתני עד
אשר שמע שמעני אחד מלך הפריצים ואוש מלך הערבים
ובא בחצות הלילה ונקב בקורות ביתי והוציאני מביתי
אמני ומחדר הורתי ואל המדבר הזה הביאני ׃
ובמחשכים הושיבני והתעלל בי והעיבני בכמטרה

לחצו הציבני וזה לי שנה תמימה אשר אני יושבת ׃
במדבר הזה לבדי ואין איש מברואי עוף לעדי ׃
עד מתי תצרה נפשי וקיתי בחיי והכרתי לחיי ואמרתי טוב
מותי מחיי וטוב לי למכן בעינמו ולמשור למות
נפשי ומימי מהיותי יושבת במדבר הזה עד מותי
ואקוס ושמיתי נפשי בכפי ואמרתי אבטח על רחמי
יוי כי לא תמנעו אם יחיונו נחיה ואם ימיתונו ומתנו
ויהי בחצי הלילה והוא שותה שכור על מיטתו
כמו מנהגו ודיתו ובאתי אליו בלאטו וקרבתי אליו
מעבו ושלפתי חרב ותקשתיה ויתאה מיגבו ויקס
אף והחזקתי בזקנו והפלתיו ארצה על גחונו ׃
והוצאתי החרב מבטנו וחתכתי צואלונו וחבל
גרונו אחרי כן מהדתי ועל סוסי רכבתי ובמדברות
ארחתי ומהר אלגבעה ברחתי ולא שקטתי ולא
נחתי עד אשר בנס בגעתי ועתה הנני בידכם
עשו לי כטוב ובישר בעיניכם ובשמענו דבריה
חמלנו לעוריה ויהמו רחמינו לאמריה ואמרנו ׃
תרד אש יוי על הרשע ההוא על פגרו ובגוף שהפיל
ועתה אל תיראי מי רע לא יאונה לך והיטבנו לך ׃
ותאמר הנני אמותכם ׳זרזת אותכם נגד תאותכם׳
וכאשר הלבנו יחד ובה שלם מפחד אמרה לנו דעו

כי יש אחרי ההר הזה עינות מים מתוקים כנופת ׃
לשפתים ואם תשימו משם ירכבם ותקחו מים
לצרכבם תשכילו באשר תעשו כי הדרך רחוקה ׃
והשמש שוקקה וייטב הדבר בעינינו ובאנו אל ׃
המעין כחוס הצהרים והנה כל הארץ פלגים יבלי
מים ושמח מאוד לבנו ושקט עצבנו ותאמר לנו
אתם עיפים מן ההליכה והיגיעה ותוקף החום והנסיעה
ואם תשכבו משכב הצהרים ותתנו מן המנוחה חלק
לעינים עד שהיום יפוח ונשבה הרוח אז תלכו בשמחה
כראותכם כי היתה הרוחה וייטב הדבר בעיני חבורתנו
וירדנו ממרכבותינו ושמנו סביב העין מושבותינו
וגם היא ירדה מעל סוסה והסירה מעילה ושביסה
ועגילה וקשרה סוסינו והכינה לנו מקומות כחפצנו
ובנאות דשא תרביצנו ונאמר לה אשריך יעלת חן
כי אספת עם הצורה ההדורה נפש יקרה והחברת
עם התמימות זריזות ונעימות אמרה תמהתם
על נעימותי ועוד לא ראיתם זריזותי כי יש לי כמה
מלאכות עצומות וחמודות וכמה מדות נכבדות ועתה
אגלה לכם קצתם ותקם להראות לנו גבורתה ויכלתה
ודרכה קשתה וזרקה חץ עד לב השמים ובטרם נפלו
זרקה אחרין חץ שני ויבקעהו לשנים ונתמה על ׃

גבורתה ועל זריזותה אמרה לנו ועוד אראה לכם מלאכה
אחרת תהיה לדור אחרון נזכרת ובידכם למשמרת ׃
ותקח אשפתה במרוצה ורכבה על סוסה ודרכה קשתה
וזרקה חץ בלב אחד מחברנו ונפל ארצה מת ואצעק ׃
אליה ואמרתי אוי לך מהזאת עשית אמרה לי החרש
בן הזונה נפתה לבך בתמונה הלבנה ובשפה היפה ובמראה
הנאה והרקה החשוקה ולבבוך העינים ותאמי השדים
וחולש המתנים וחמוקי הירכים ולבנת הידים והשוקים אם תרמדה
וחשבת לחבוק ולנשוק ולשום חזה על חזה ושוק על שוק
חי יוי תעית בחשבוניך ונפתה לבך ורעיוניך ואם לא ׃
יקשור כל איש מכם את חברו אקרע בחצי את כגורו
ואתן לעוף השמים את בשרו ׃

אמר המגיד

וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ונפלו פניהם
ארצה ונבהלו ונהפכה השמחה אנחה והרנה קינה ושבה
האהבה איבה ונהפך החשק למלחמה ונודיע לנו ׃
מכל אשר זכר כי הוא זכר ולא ידענו בצל מי נחסה
ולא עצהמה נעשה כי לא היה בנו כח להלחם ולא לברוח
כי היו סוסינו עצורים וכלי מלחמתנו קשורים ׃
וכל איש ממנו שוכב והוא על סוסו רוכב וקשתו
דרוכה על ידו ואין לאיש לפניו מעמד ולא מצאנו

עצה כי אם לעשות דברו וקשר כל אחד ממנו חברו
עד אשר נשארתי לבדי ואין איש לצדי וירד מעל
סוסו והחזיק בכפי והכה על ערפו ויאמר זרע מנאף
חשבת לרוות בצוף השפתים ולחבוק הזרוע והלחיים
של נעליך אמרתי לו זה המנעל בעת לבשתיהו היה
חדש ועתה נס לחה וייבש ולא אוכל לשלוף אותו אמר
לי אחלץ מעליך כי זה הכבוד עלה בגורלך וכאשר
עמד אצלי לשלוף נעלי היה לי בתוך המנעל מאכלת
לעין ברק נמשלת ומשכתיה בטרם יראנה בעינו
ותקעתיה בבטנו ונפל ארצה על גחונו ואעמוד עליו
ואמותתהו והחזקתי בראשו ואכריתהו ומהרתי
להתיר חברי ממאסריהם ונתקתי אשר על ידיהם
וקברנו בעפר חברנו והלכנו נעצבים באידנו וצירנו
וערכנו שבח לצורנו אשר התירנו ממאסרנו

ואען ואומר

לולי יוי שעזרנו כמעט שאון מות עברנו
באנו ביס צרות ולולי לֵ פתע שאון מימין בלענו
אחר אשר באנו בפי מות צוה אלהים והקיאנו
נודה לשם הלאדון עולם על רוב חסדיו שגמלנו

אלמקאמה אלתאניה ואלתלאתון

וישורר הבחור ויאמר

ראו חרב ביד גבור שלפה לעין עורים במחשכים תנוצץ

ויען הזקן ויאמר

חשבתיה בתוך המערכה לשון ברק על שחק ירוצץ

וידבר הבחור על השרין ויאמר

ראו שרין עמקו מחשבותיו ורחבו חכמותיו וצרו
טבעותיו וכל הלבש מחלצותיו ישחק לקרב
ות שואותיו ולמות וצבאותיו

אמר הזקן

ידמה למגדל עוז סגורות דלתותיו פתוחות מסגרותיו
כמו גוף הנמלים טבעותיו וכעין הזבובים
מסמרותיו וישורר הבחור ויאמר

ראו שרין עצומות מחשבותיו ביד חכמה עשוים מסגרותיו

ויען הזקן ויאמר

כעטוף הנחשים טבעותיו ועיני החגבים מסמרותיו

וידבר הבחור על הסוס ויאמר

מה נחמד סוס ירוץ וידהר לאורו הולך חושך ינהר ילבב
כל מהיר ונמהר וידאה כנשר מהר אל הר

אמר הזקן

כברק יזהר וכרוח רץ ומהר יפיץ לכל עבר זיו וזוהר
כעצם השמים לטוהר וישורר הבחור ויאמר

וקום ירון ברון ברק וכמעט לחוס לבויהי נמוס נרועב.

ויען הזקן ויאמר

בראש הר כרבי הוא אך במדבר עמנו נשר ובנהר כמנלג.

וידבר הבחור על האבוקה

מה נעמה אבוקה דולקת ומנין תניה חנוס מורקת א

וחניתות זורקת אמר הזקן

כחולת אהביס חושקת ולה ירקרקת הופתה בדלקת

בוטה ועוחקת וידי להב ימהרו ומעה בלחוה לוקת

הס מנשיס אלה והיא מוקת.

וישורר הבחור ויאמר

הבט אבוקת שעוה דולקת ונעין ירוליס זהרה חולקת.

ויען הזקן ויאמר

תדמה לענף מזהב אופיר אשר מעל לראשו צמחה ברקת.

וידבר הבחור על צרור המור ויאמר

מה נחמד צרור בעטינו העשוי להסתיר רקח שמנו

ולתפוץ ריח ערינו וטוב ריחו יגלה מיתפוצנו.

אמר הזקן

הוא נחושק בוקעיונו יסתיר חשקו בר עיונו ויתגלה סודו

מעראה עינו ומשותפינו.

וישורר הבחור ויאמר

צרור שעשה להסתיר מור דרור אך יגלהו נעים ריח שמנו

ויען הזקן ויאמר

275

כמו רעיך אשר פרחנו לשוט ואח יחדל אבל לקורץ בעינו.

וידבר הבחור על היין ויאמר

ראובן שורק לשמחות שורק ואתחות שנן חורק חיי

נפשיס נעכנו והשמחה נפלה בשבמיורה היגון לשומן

ויון יניא עשו כלך זעמנו.

ויען הזקן ויאמר

הוא בשמש בחומנו וכסהר בהמנו וכנופת טעמנו

וכמור בבשמנו וישורר הבחור ויאמר

ידי משקה יריקון יין אדמדם יחין לב אנוש עת ושפכו ים.

ויען הזקן ויאמר

נעים טעמנו כריח פי יצהיה ומיל איהו כלחוה המאדם.

וידבר הבחור על הנץ ויאמר

ראו נץ מהנץ נץ נרוח ירונץ טפין משבעות שנים א

ואבזותין כטורי זהב מהוקנים להשיג הברקים מוכנים

אמר הזקן

נאם הוא מביט בשני פנינים ונושך בשני יניניס ותופש

בשני חניס שנונים ומשוסף בשני עניים.

וישורר הבחור ויאמר

ונץ לפאת זבול יפרוש כנפין ויוריד הנשרים משחקים.

ויען הזקן ויאמר

שתי עיניו חצובים מפניניים ועשה את כנפיו מברקים·

וידבר הבחור על הזאב ויאמר

זאב טורף אכזר וקשה עורף מעשות רע לא יחדל ·

ולא ירף · אמר הזקן

הוא כאש שורף וכנחל גורף בקיץ ובחורף ולא ישכב

עד יאכל טרף · וישורר הבחור ויאמר

זאב יטרוף אשר ימצא ויחטוף ועיניו כברקים עת ירוצץ·

ויען הזקן ויאמר

חשבתיהו כגנב בא בליל ולפיד בין שתי עיניו ינוצץ·

וידבר הבחור על הברק ויאמר

ואור ברק כחרוץ פז ירקרק לוטש מורק אוחז קצת

שחק יקרב עת ועת ירחק·

אמר הזקן

כטור אורם בנופך הוחק ובטרם נכתב נמחק כאלו ·

הוא על פני שחק כושי הגז ושחק

וישורר הבחור ויאמר

והברק משחק על עננים כגבור רץ ולא ייעף וייגע·

ויען הזקן ויאמר

כשומר ליל אשר נרדם ויפקח קצת עיניו ותסגר כרגע·

וידבר הבחור על מימי הנחלים ויאמר

ראו נחל כטור שוהם רצוף או כצור חרב חשוף על ·

פני ארץ יצוף וטעמו נופת צוף · אמר הזקן

ידמה לזרמי גשם ערוף או רביבי טל נטוף או ·

שרשרות כסף או ברק חרב שלוף או בכי חושק

אסוף יוסיף ולא יסוף ·

וישורר הבחור ויאמר

ונחל ילכו מימין לאטם כאלו שרשרות כסף זרמין·

ויען הזקן ויאמר

וידרוח ביד חרש ואמן תחבר טבעות שרין במימין·

וידבר הבחור על הרמונים ויאמר

ראו רמונים זכים אדמונים בחיק החן אמונים ובאו צרות

נועם טמונים אמר הזקן

ידמו ארונים מלאים מעדנים בתוכם פניניים לאכול ·

מזומנים והיה נכונים·

וישורר הבחור ויאמר

ודמונים לחיהם כעלמות והמה ממאור עין אישי צפונים·

ויען הזקן ויאמר

בעת כי תפתחה אותם תדמה ארון זהב והוא מלא פניניים·

וידבר הבחור על האגוזים ויאמר

מה נעמו אגוזים בגניי החן גנוזים הם תאות מחכים ·

ושמחת מבכים · אמר הזקן

הם קשים ורכים ונעימים וזכים כעבדים מוכים ובכל

יד מדוכים ויתנו לחי למכים · וישורר הבחור ויאמר

ומה נעים אגוז תוכו פרי חן וימנע הפרי עד ישברוהו ·

ויען הזקן ויאמר

כאלו הוא כסיל מאין קחת שכל ומוסר עד במכות יסרוהו ·

וידבר הבחור על הכנור ויאמר

ראו כנור אלם ויביע אמרי נועם וחרש וקולו קול ~

רעם בפיהו טוב טעם וקולו לשומעין מחיים ינעם ·

אמר הזקן

דמותו כירך נחמד אלי פעם ישורר הטעם וישקיט

הזעם ויכה היגונים בפטיש והולם פעם ·

וישורר הבחור ויאמר

ראו כנור בחיק עלמה ירנן וימשוך לב בהוד קולו וצבין ·

אמר הזקן

כמו יונק בחיק אמו מבכה והיא תשיר וצו חקת ~

לבכיו ·

וידבר הבחור על העגולה המסובבת במים ויאמר

מה נעמה עגולה היא לכל חמדה סגולה ~

מסובבת כגולה ושואבת מתוך הגולה ·

אמר הזקן

תדמה לי עלת אהבים [illegible] חשק מחולה וצועקת

קול כחולה ויורדת ועולה וממעין אהבים דמעות חלה

וישורר הבחור ויאמר

ונושאה למים והיא בם נשואה טהורה ותטבול במימי נהרים ·

ויען הזקן ויאמר

תרנן פעמים כרנת נבלים ותשאג פעמים כשאגת כפירים ·

וידבר הבחור על האתרוג ויאמר

ראו אתרוג נעים ונחמד בו לכל עין מחמד ויפיו ·

לא ימד אמר הזקן

כאלו דרכי חושקים למד ולבני החן נחמד לא סר ~

יפיו ולא נשמד רק בעיניו עמד ·

וישורר הבחור ויאמר

פרי הדר יפה מראה ונהדר הכי הל דביר חן העניקו ·

ויען הזקן ויאמר

ירקרק מבלי מחלה כדמיון פני חושק בעת יפגוש חשוקו ·

וידבר הבחור על הנר ויאמר

מה נחמד אור דולק אחר גדוד האופל דולק וחציו ~

להשמידו דולק ולכל סביביו חולק ·

אמר הזקן

בו לרואיו חמדה וחשק וניצוציו ככלי נשק כלו הכוכבים

חושק או לחי הסהר נושק ·

וישורר הבחור ויאמר

הבט לנר יאיר בתוך חושק יגל אשר המאפל כמס ·

ויען הזקן ויאמר

את במזרה יערה אורן ודמה לשון זהב אשר נמס.

ויבר הבחור על אור השמש ויאמר

מה נעמה שמש ברוס שחק זבולה ובארץ שביעה ׃

להאיר מאפליה ולהסר בגדי קדרותה מעליה.

אמור הזקן

תדמה לגברת תגבי חיליה ובעת תשור יעיפה מעליה

תשמח על הנכספים אליה וישישו אתה משוש כל

המתאבלים עליה. וישורר הבחור ויאמר

ראו שמש אשר יפרוש כנפיו על ארץ להאיר את נשפיו.

ויען הזקן ויאמר

כעין ראנן אשר יצמח בשחק והגישו עדי ארץ ענפיו.

ויבר הבחור על הירח אשר על פני המים זורח

ראו לבנה לה בשחקים מערכתו על הארץ מונחת ׃

ומאנה על פני מים מהלכת

אמור הזקן

תדמה לשון זהב נתכת או להט החרב המתהפכת ׃

תחשבנה עומדת והיא הולכת ובעבות תשוקה נעשכת

וישורר הבחור ויאמר

ראה סהר על מימי עחלים נגזרת פז על תרשיש כזופה.

ויען הזקן ויאמר

כאלה הלבנה גלתה על פני מים ומות חרב שלפה ׃

אמור המעיר

ומאשר כלו שניהם מעלות שירותם ונועם תשבחתם

אמור הבחור לזקן נשבעתי בחי המלאך אשר דעת

ונפשו כל סוד יודעת כי לא ראיתי ערוך אשר ואין

משיג אבק מליך ומעלות משלך אמר הזקן וגם אני

לא ראיתי שרוג אזרח כיפיך החכמות מגדיך והתבונות

פריך ועיניך קשתך ותשך והלבבות שביך והמעלות ׃

היפות כאלה נבחתם מהדרי יביך והמשלים החמודים

כאלה גזלתם מיזהר לחיך ויאל עפו הבחור וחבריו כל

אוש מעריבותיו עד נלאה לשאת רוב מתנותיו אחרי

כן אמר לו הבחור השבעתיך באל החונן עבוד וחמלה

והנותן לך שכל בלי מדה וישפיך בחרב חדה להודיעני

שמעך כי הבהילני שאפיך ויען ויאמר

אני כלא בעיני המביטים ועיות חן בראשי ׃

התשורות.

הנני קרוא שמי חבר למינן אחבר בס פזורי ׃

החמודות.

וכשמעני נאמן ידעתיו בשמו והריחותי ריח בשמו נפלתי

על שמחו ונשקתי שפתו זעמדתי ימים אחדים עמו

להסיר יגון לבי ועמו עד הפרידו ביישנו קורות הזמן

ועזב נדודו בלבי יגיר נאמץ והשאיר זכרו בפי ינעמת המן

אמקאמה אלתאתה ואלתלאתון

מקאמה אלתגנים

נאם הימן האזרחי נסיתי לבי בשדי רענן באבי ועזרתני
בי לשמוע חידות חכמים ולקוט מפיהם לשמים ׃
ורקוח מאבק שפלס רקחי בשמים לנעלת ימי בטוב
ושנותי בנעימים ויהי היום ואני בהר שעיר מתה לי
בעיר ורואיתי חברת משוררים מעולאים פניני אמרים
ומפיניים מלשונם נוזלי שיריס וקרבתי אליהם לרוות
בנחלי מימיהם ולחזות במנעמיהם ואמר אחד מהם
לחברין היש בכם מי יחבר שיר נעמד ויהיו לפלג ׃
מחמד ויפין לא ימוד ושאלתו מיקתם על השיר הנעמד
אמר להם ישנו השיר הנעמד הוא אשר שוף על שני
בתים מלה אחת והמלה לא תשנה אבל הענין ישנה
ונשמעם דברו הבינו תבונת מאמריו ויך כל אחד ׃
מהם במערכת ניבו ויחבר אשר נתן אלהים בלבו ׃
ושם היה איש זקן שומע ומחריש ומפקיעו לא
ימוש מיעוד החכמים ומראותו כי ינעו ולא נבשו
והמלאכה שיודעו אמר להם הישנו כי דרך קשה רכבתם
ומבור עמוק שאבתם ומהר חזק חצבתם ואם תרצו

לשמוע השיר הנעמד והניב הנחמד הלוא אזנבם אלי
והקשיבו לקולי ׃ ויען ויאמר

תהלה לאל אשר עמיה תהלתו ומלאה הארץ מהללתו
והדור והכבוד כתריו ועלתו ועמאי טובו ורוו
גולתו הנותן ליפואות כל חוטא תשובתו לעשת שעלה
רוחו והרמיתה תשובתו להסתר מעונש אלוחמתו ׃
וערוץ הלביו בחמתו הנותן טובת היתר פרידתו ׃
וחברת היושר פרידתו לשאוב במעיין השכלות תעלתו
ולמיזוג בו ערוי הלב ותעלתו להריס נפשו מעפר ׃
הבוז ואשפתו ולהביא בכלות התאוה בני אשפתו
ולהיות חבל אלהיו וסגולתו ולשוש ויתו מבחר חפציו
וסגולתו ובמלחמות היצרות יהי ידקו יעלתו להסתר
במחסהו מפני חמתו ויענתו לרוץ אחרי אשר יהיו
ואלוחל מאמרותיו להשביות עושק היתר ומרות תן
ולקוט מפרי המדע תבונתו וזמרתו ולערוך עלי
שירו וזמרתו ולעלות מעשון החטאות לתו ולהכין
בזבול אחוזתו ונחלתו ולהיות עסקו בעוד יחידתו ׃
ולהשוב אל אל יחידתו ולעורר בהם היושר ולסלד
מסוכתו ולהיות בגן להיס בל אבן יקרה מסובתו
ולכבוש בעול השכל תאותו ולהיות רוח השלם ׃
גבולו ותאותו ולהסיר מוס הרשע ומשחתו ובשמן

הטוב ושוס משחתו ובידי הר עיון יסיק מסלתו וישוס
התוס מס עד לביתו ומסלתו אז ירחה זיו יוצרו עיין
ב עיין ויפרח נבון פורת עלי עין בחקרו מאוזך
מבואו ומאין ויכיר כי סופו איך ויודע כי הוא
אורח והלך ואל יסיתהו מרבש תענוגיו הלך ובחיי
שפט יפה היצר ויורהו ובדרך טובה יעצך אל יוי
ויורהו ואז אלהיו יאיר אורו ועלו יפיץ ענן אורו
ומלאך פניו יהי שלחו ויצירו לחבוש נעלו ויצירו
ואס יזיר מן התאוה ישמח בסוף ימי נזרו ועלו
יהיץ נזרו אמור המגיד

וכאשר הש עיס אמרתו הרעופה ואמרתו הערופה וחרב
מלעיתו השלופה ותהלתו אשר בענף נבוך ענופה
תגיהו כלהעס לתוקף מלוי ושניניו ולנועס הגיונו
אחרי כן אמר להס ועוד אגיד לכס שירות חמודות
ומגעיות עמודות בראשס ומופס מעלת נעמודות
מלאות שכל וחידות וישא משלו ויאמר

אות האלף

אפונה היא עדי שריס ורוזניס והיא מלכה וכל מלך
אסירה
אפונה היתה נפשי בחיקה ועל כן מלבבי לא אסירה

אות בית

בוחן לבבות יחקור סוד לבך ביושר החזק תמיד בני
בוחן וטוב תמיצא בעת פי הזמן ומיר באיר ניעך ושמיחתך

אות גימל

גלעד ערי אין בידו לנירך עד תהיה חוץ לחומת גורש
גל עד אזי תמיצא בעת תהיה יס הזמן רפש וטיט

אות דלת

דור שוא ובקשו תענוג לנפש דודש הל ושורה מהתוף
דור שיו בכל לב מיצאוש שיו בעת היד הזמן קשת שהיס

אות הא

הילך יחידתך בתיקרוק עניירך עור חרבך הריק
הילך כרגע מרוכן רופפי טובת זמן רע ורפו הרק

אות ואו

ושניס חולפיס כצל נפש אנוש תעוף כציפור וחסידה
ושניס פושטה רק תעטה שק בבואוס דין לחוטאה וחסידה

אות זין

זרע אמת בלאוש זרע תקן עור אל מעות על זרועך
זה רע אשר חטא יזרעה איר ולא יקרה אחר זרועך

אות חית

חנינה בית יקר נפשי ואשרי אנוש נפשו עדי תדק חלקה
חנינה תהיה מוצאה ואל בשיר חדש תגן על חלקה

אות טית

טוב עיס בית ישע רעו את בי אשתי אנוש בנהר אמת טוב

טוב עם אלהיו הוא וכן עם בלאדם את וחסר טוב ט׳

אות יוד

ומאסו דברי חכמים נבקי לרק ואהב תבל וירדוש כן יקר׳

ומאסו ומיין במו מים ושח נשחולו ביבול עליותיו יקר׳

אות כף

ביזור ויקוותיתך הוכן למאת עורה לעבודת להיך בסוף ישוב בכוך

כי דור ואח לא יעזרו אותך בשת מותך וראש עולמך

אות למד

שחק לבבו אחרי התאוה לך אחרי שכלך ואורחותיו למד׳

לו חץ תפלח בו לבב האויבים ובשת תהי ערוס לך יהיה למד׳

אות מים

מוריס דבר הלב ומתאוים שובע אריזות יושבי מדין׳

מוריס היו את לבבם לאל אולי נקיים תיתאו מדין׳

אות נון

נתפה לך להינו הכי לך גדולה על בני עולם נסוטה׳

נתפה מאמרינו זהב שוא ומסטה על כל לב נסוטה׳

אות סמך

סוגה עג ורת תאות שעון הרחק ולב תבוא בעם סורה׳

סוגה מאד נפשם מלאת חטוא אכן לאל לא שלם סורה׳

אות עין

ערוס בני יניק הטא תבוש למולה לקחה כוס ותוס אבן לאותו ערה׳

ערוס תהי אם תחלוש חיל ייערך לבן שאבעלו וכשחן ערה׳

אות פא

פנה לבב משפיל מסלתו מחטוא ועוט מזמין פורק׳

פנה ומנך יהיה טוב מחיל זמין עיתמות אנוש פורק׳

אות צדי

צדו צעדי מוק שי חטאי עלי כמיומי נחלה צפו׳

צדו נאות בלי עבדי אוביו לאוביוס אויבי וגם צפו׳

אות קוף

קרב ומיוס בלי תכלית ותיה תלאות רחפו על קלעיס׳

קרב לבו לעבדות לך ולתבו לביתי מעות פטורי צלין קלעיס׳

אות ריש

ראשיס לעפר שפל נפש אחר אשר עלהזמרדו׳

רשיס ורגס נהפכו בכוך כי מוד לחכס עוף אשר ברו׳

אות שין

שער לבבי בעבודת אל כי טוב ושח אפיעאה שמה׳

שער דביר התאוה אכבור עלי יחרב בס יהיה שמה׳

אות תיו

תבל גבוניה בלי קצב כאשר מיתוקיה בלי תכלה׳

תבל עזוב בן איש שוב לך ועורוך תהלה עולם תכלה׳

אמיר המעגל

וכאשר השלים אמרינו ומליצות דבריו נפלאו כל היושבים
בטוב טעמו ומתק נאמניו וישאלוהו על שמנו

וישן ויאמר

אני חבר ותוך פי נחברו כל פיוטי שיר ושרחיה ומליצות
ומשל חכמיות כל רוח נפוצות הלא המה ברוח פי קבוצות

למקאמה שראבעה ועשרים אלאתון

מקאמה דעוה אלתגאר

נאם הימין האזרחי הייתי נוסע ומסחרים עם אפריים
ובעודי בתוך העיר מסובב בדרכיה ומשוטט
במה לביה ראיתי איש עומד לשער ביתו והוא סר
וזעף יגע ויעף וקרבתי אליו ואמרתי לו מה לך
נעצב ומדוע אתה לבדך נתב אמר לי אחורה
התאוה אשר תשוב בעשה לראוה אמרתי לו
מה מיצאך והמיקרה אשר קראך אמר קראש היום
איש מן הסוחרים לביתו ויביאני לשעודתו ובעודי
הולך אתו החל לספר לי רוב עשרו ותפארתו והיופי אשר
לאשתו ויאמר לי תדע אדוני כי אבותי היו מאזיני
ארץ הנקוביים וראשי הנדיבים והאלחנן לאבי עושר
וכבוד וגדלה והוד ונולדתי לו אני במיגל נאה והייתי
למראה ובאשר גדלתי ונדך תבונות למדתי ומכל

מלמדי השכלתי עד כי חכמים סבלתי ונתן לי אבי
אשה מבנות השושנים והשרים הידועים והנערה
יפה ביערתה ופניה ויותר עשיה ומנורה האיר משכנה
והיא שמחת בעלה ושכניה חי נפשך אדוני לו תראה
אותה בעמקי ביתה מתעסקת והיא מפוארה ולא
מותאפקת ומובבת על הטוירה ועל הדוירה ומן הדוירה
אל הבוירה וזו שבת בין תנור וכירים ושוכבת בין שפתים
ושחרות העשן על לבנת פניה ועל יפי עיניה תאמר
אשרי איש אשר היא יושבת אתו ואשרי העם שכטה לו
ולא החדיש לשבר מרגליות האלו עד יגיע אזני לקול
ובאשר באנו לשער ביתו אמר לי ראה אדוש זה השער
ומסגריותיו ופתוחי פתוחיו ובריו וטבעותיו ונחות ברושיו
ויתוריו קר שיו כמוה הוציאתי עשו מהוני וכליתי בו כחי
ואוש עד אשר עשיתיהו נאה כמראה אשר אתה
רואה אחלי לנו באנו אל החצר ויאמר לי ראה אדוני
זאת החצר וקירותיו מה ידידות טירותיה ומה טובו
משכנותיה כי היא מעבחר החצרים וסביב לה בתי
הסוחרים אבל אין בכולם יפה כמוה ולא חצר אשר
תערכנה שיש לבן אדוש לזה האוש מה טובו וראה
החלונים אשר בו ושיש עיניך על יפי הקירות והקורות
והבירות והטירות וזה שכיות וזה עליות ופתוחי המשכיות

עשויים במיני זהב עשרים ארבעת רבעים בעישים בפוך
קרועים וקלע היפי עשהם קלעים ומקלעות פקעים
ראה אדוני בעלת המים החמודים וראה הארוחת על
שפתם עומדים ומפיהם נוזלי מים עולם ויורדים בהם
חיי נפשים ושמחת אלהים ואנשים אחרי כן באנו
הביתו ואמר לי ראה אדוני את החדרים היפים פלס
בטורי זהב יקרופים שמה מטתי וחדר רעיתי ואת תראה
אותי שוכב לבדי ואשתי לצדי ולחייה כר לעיש וזרועיה
חגור מותני ושפתיה מערבי והיא מנשקת ומחבקת
ועלי מתרפקת ואינה מתאפקת עד במעט
תשבור המפרקת תמהור עיניך לזה החבור הנאה
והיית משבע מפראה עיניך אשר תראה. אחר
כלזה הנער קרא אל הנער להביא השלחן אמר ראה
ה שקנו ענינו וראה מיתבו וכנו ובריו ומשקותין ואוכל
פעמוותין עשויהו מעיני אלומים יקר מכל עיני
נשמעים כי לא ירקב לעולמים ואמר לנערו הבא המים
אמר לי ראה אדוני זה המזרק באלו מזהב הורק,
או מכתם אופיר הוא קל גדול ורחב ידים ימיל מים
המים בבית מאתים שים לבך אדוני לאלו המים
כי תאוה הוא לעיש באלו הם מעינות יקומים מעיני
חושקים זכים וצחים כברדולחים וכחוטי כסף נגרים

ובשלקרים מנהר פרת שאבוס ובמי שהם כלה לה
עזבוס ובבקר רמו לשכבת הטלבעת על לחי
שושן יזל ואמר אלה לער קח המזרק בימינך
ותקח על ידי אדוני ואשר בא הנער אמר לי שים
לבך אדוני אל זה הנער ותורתו ונועם קומתו ושחרות
קיזותיו ואודם שפתיו וזוהר יפיו ושושן לחיו וקימת
פניו ובעת שיו ושחרות עיניו באלו לחיו ערוגה
עשויה במחוגה ובשושנים קוגה ובחוטי שיי תולעת
ארוגה תסיר מלבך הוגה שוטטתי אחריו אפסי
עולם וקניתיהו בארץ עולם ובלבבי מיאותיהו
וכרתוך נפשי פגשתיהו ושמיך לבלאשר יפנה
ובטרם אקראהו ועניניך בדרכי ובין בתרכי
וכל אשר מאלהי שאלתי אלה הנער הזה התפללתי
וכאשר עלה אזני לרוב דברין אמר לנערו לך והבא המיטעמים
הנעימים והמאכלים המובחרים שלם והטלאים הנעלים
והשמנים המפוחיים כי בלה הרעב והנער וכל הקרב
שות שתו השערה אמר לי המגיד
הנה כלאלה הדברים מבר ועוד המאכלים לאבאו ועיני
אותם לראות ונשאר לי בספר הלחם ובעימותו והקמח
ותבואתו והרחים אשר טחנוהו ובאי זה עפה הניפוהו
והתנור אשר בו אפוהו והעצים באי זה יער נחטבו והגרן

אשר בו נקיצבו והבשר מאוי זה קיצב נקח והמרקחות
אשר בה הרקח והמעמים וטעמים והתבשילים ונעמים
והתבלין וריחם והבשמים ורקחם ושוד נשאר לספר
המיחתות והספות והכפות והישים והסירות
והקדרות וכלי הנחשת והמחבת והמרחשת והפרור
והקלחת והיתלחת וכל זה לאישם בימות ימים ושנים
ולא עד דורות עולמים ונשמטתי מודו ברב כח ומהרתי
לברוח ואמרתי לו ישן יעורך בביתי אתך ואעשנו
ואשוב בעת אשלמנו ויחזק בי ומשכני ואל בית הכסא
הביאני ואמר לא יתכן שתיצא עד שתראה בית הכסא
כיבו ושלם המעשה ואמר לי ראה אחוני מוה יפיו ומה
טובו וראה פיו המים אשר בו ורצפת בהם ושש אשר
בקרבו ואם ילך זבוב על התמעד רגל במעגלה התאוה
נפשך לאכול בה מרוב יפיה וטובה אמרתי לו אכול
בשמחה אחוני כי הכל בא בחשבון ובית הכסא לא
עלה ברעיוני ומהרתי ולא התאפקתי וכיצבי מיד נשלחתי
והוא רודף אחרי להשיבני ויעזוק בקול חזיה אחרי
תשכח העבודה ושמוע הנערים דברים חשבו כי
הוא מחרף אותי באביהם ויעקו אחרי אל השכח
העבודה וכראותי כי הדבורים שבוני זרקתי אבן על
אחד מהם וטבעה במגינתו וכמעט יצאה רוחו

ורוצתו אחרי השכנים גדולים וקטנים והרפוע והשינוי
ושמעו על והכוני ונשלחתי מהם ורוצתי בין שני וזאב
היתה שעורת השוחר יזכר עון אבותיו אל יוי

אמיל המגיד

וכשמעי דברי צחקתי ואמרתי לארץ נפלתי ואמרתי
נו חי נפשך אחוני האתה חבר הקיני
וישן ויאמר
אני חבר מלבב הנבבות בטוב מעני ומבהילך
מחשבות.
אחבר מלחברות חורות חמורות ומנוסת לחך שומעים
ערבות.
ומאש נעמי אחזוב להטות ומיתור שמני אשלוף
חרבות.
וכשמעי שירתו תמהתי על שקרהו ומשכני בעתק
אמרתי חזק שרתי יפיוס רבים בעבותות אהבתו עד
נשאתו הנרוד על אברתו והכני בשבט עברתו.

אמקאמה שבאמסה ושלשאתון

והי מקאמיה בסיוד עזרא עליה

שלום היומן האזרחי ויהי כאשר נבוני נער נכספתי
לראות ארץ שנער ושמעתי מנעמתי לכת אליה

ושאפתי ריח אהליה ועוד אני בקרת היפים מתהלך
בעיר מעריה ואשא עיני ואראה והנה חבר הקיני וישמח
לבי לראותו ומיהרתי לקראתו ואמרתי לו מי הביאך
הלום יברכך אל עיוס אמר הנחש השיאני ועל נפשי
נשריס נשאתי הוא הזכיר המחריד ובין אחיס יפריד
אמרתי לו מוה לך פה ונפתך אופה אמיר היית בארץ
ספרד מבוזר ומפורד ובכלוס היית שוגע על
נפלאות עזרא קדוש יוי דבריס החריד ושיח והנדו
שנת שיני ויער יוי את רוחי לרכוב אתות ולרוץ
בציות הרי נמריס ומעונות מריות ולעזוב נוה מעולתי
משוח ונעזב עד אבחן האמת מיין הכזב ויהי
בשתהיא וירד יהודה מאת אחיו בדרך הלס וירחין
ועבד במגדל בערבה הנותן בישראל בלוס נשיס
נתיבה ואשר נפלתי בדבי והגעתי לארץ הדבי
ההדפקו השמועות על לבבי והתירו נתני ולבי
בקעני מחשבי כי שמעתי רבים מומרים ונפלאות
מספריס והשכימו השונות יחד ונועמו פה אחד
והקול נשמע ביוש בין הדרך בשדים ושוש הבירה
מקוס נקדא מגו נהר סמרא ובלשון הקדש נהר
נקרא ורחוק מלס כפי שלש פרסאות היה מתחלה
חבר[ים] [ש]מו עזרא ע"ה ומאז שיבתה בתוך

בימותינו עד תוס אלף ושלש מאות שנה לגלותינו ויהי
כי ארכו לו שס הימוס חרב מקומו ונותר משמיס ע"ה
ונשארה הארץ ההיא ארץ ציה ושאוה ושכנו בה
בנות יענה ואוה ויהי שס במרגלית בארץ טמונה
ובמחשכיס תמונה ושמענו מפי רוב בני אדס כי
זה מאה ושלשיס שנה הוגד בחלס לרועה מקנה כי
ששס מלאך יוי חוה ובא אלין החלס פעס ושתיס ע"ה
ועתנו לו אות כי היה עוד באחת מעינינו ונפקחו לו
עיוס ועל השנות החלס אלו פעמיס אסף הרועה
כל אנשי מקומו ויגד להס חלומו ואמיר שמעון
עה כל המוס אשר הוגד לו בחזיוס כי זה נביא יוי קגר ואס
לא תאמינו בהגיוני ריתו וא כי אורו עיני וכאשר
יצדקו קולס אחריכס וגס אתס תעס וימהרו ויחפרו
במקוס ההוא ומיד ימצאו ארון ברזל טגור ועלו כתיבה
שתומה בטבעת קדושיס חתומה ויאמרו חכמיהס
זאת כתובת לשון הקדש ולא נדעה כי אס איש
פעס הקדש ויבנאו איש יהודי לקרוא בתבו
בתוב בני כי הוא קבר עזרא הכהן ועליו שמו חקוק
ושס אבותיו עד אהרן הכהן ויפול בחד יוי ולה עס
ויקחוהו ויביאוהו דרך גבול אל המקוס אשר הביץ ע
ומאז יעלה על קברו בקרת העלות אור מקדש אפטה

ובן יאמינו העמים כי נבוד יוי זרח עלינו ונהדו כל הגוים
אלינו וסביביו קבריס לשבעת צדיקים ושריס ובקעת
הלילות יעלה עליהס אוריס נוראיס משמני ערך ׃
ולשונס תהלך בארץ אמיר המגוד
וכשמעי אנה הגאמגריס חשבתיס שקריס ולא האמינתי
לדבריס עד אשר באתי ותראנה עיני ואז האמינו לשמועו׳
וידעתי כי בקרבנו יוי ומקדס הייתי אומר בלבי איך
נשאר ליהודיס שס ושאר בגלותס ולא מניוס חוב ארזאל
גלה כבוד מישראל ועל כן אמרתי אסיש לדבר הזה ׃
עיקר והמניעות אלה וראינו בימים אמות ואשנב מיתש
נלבת אל המקוס אשר בחר יוי ולקחתי מארץ בארץ
והנדוד יפרעני פרץ על פרץ עד באתי למערת ׃
עזרא קדוש יוי והשתחויתי על קברו לפני יוי ובקעת
הלילות יראתי עס קהלגזל לראות אורו ולהתבונן על
זין יקרו וכאשר ראינוהו בעיש לא האמנתי כי׳
אמרתי אולי שוכני הכפריס זה גויס אשר סביבות הערים
רוצים להתלות רמות ויוקלו לעיש מדורות רמות
ואתנה לבי וראה כי אורות האש היא אמוקה ואורות
הנמיברה בחמה ועוד העידו לי אנשיס כי הלבן בלילה רוב
המגן עד הקבר הקדמון ועמדו שס שעה גדולה עד
ראו האור באפלה כי הוא עולה מעט ושוקע וזורח

משס ומקבץ הפריצים והמיונס אשר אינס באלא
מאמינים ואמרו כי הארץ ההיאה לבל שוכניה ׃
הכריח ונהפכו נחלה לזפת ועפרה לגפרית ובעת ישרף
הגפרית יעלה מעמנו להב בלשון זהורית וזאת שמיה ׃
ושערורית לא יאמינו בה כי אס רשע ופושע ועובר ברית
כי להב הגפרית בעלותו לא יתעלם קדרותו בעבור ׃
כי עשן השחרות סביב אורה ואין לו אור מזהיר ולא
נגה זך ובהיר וזאת האורה זפה וברה והיא בחשך ׃
מאירה ויפיץ ושמאל מורקדת ועולה ויורדת ולהב
הגפרית שלה בגבורת ושפלות ואור הבוד עולה ׃
בסהרות וקלות ועוד ראיתי אות אמת ונורא אשר׳
לא יוכל להכזיבהו כל נברא כי ראיתי האור השולה
למראה עיניס ירוץ מיתד מערב למזרח על פני השמיס
עד מקוס קבר עזרא שהס וזה אות נאמן ובהיר
בכוכבי נגוהס כי אינו מתעשה בשס ארס רק מעשה
אלהיס וכאשר חקרתי וחתרתי ובלבי תרגתי ולה אמות
נגעתי אז האמנתי ואברך את יוי אשר לא השבית
לנו גואל והשאיר פליטה לעמו ישראל

ואשא קולי ואומר

שבח שכינה אל ירושלס או נפתחן לי שערי
שמיס ׃

או פגעו בי מחנה האל ואם זה בית להים או נוה
מחנים·

או זה מאור עזרא אדונינו אשר עורים באורו פקחו
עינים·

בו ידעו גוים ויאמינו הכי שכן כבוד אל בין בני
אפרים·

זוהר אשר יאיר חשכים לא אבל יחפיר פני חמה
לשבעתים·

זוהר אשר הפיץ כנפיו על פני ארץ ומידו לרום
קרנים·

זוהר אשר לא לבשה שמש עדי עד שאלה מנהו כסות
עינים·

אדום עלי ירוק עלי צהוב כאלו המאורים נזרעו
כלאים·

ירד מטר דמעי סביב קברו עדי כמעט שטפוהו
יאורי מים·

ועוד עשיתי עליו זאת השירה

להוד עזרא תפארה אלומתה נצבה יעידוה ויודוה·
עוברים וחרבה בהכינו משכנו בארץ לא נושבה·
והזהיר עם לא ידעם במדבר בערבה·
להוציאו להביאו לאדמת קדש חשובה·

ואיש עור בסנור תוחלתו נכזבה·
האיר לו מאפלו אחרי שמשו ערבה·
והמורדים בזאת מודים לאלפים ורבבה·
ואורתו לעדתו בית נתיבות נצבה·
כמו כלה בלילה תבוא לעורר אהבה·
בערב היא באה ובבקר היא שבה·

פז בערב

הר איתם ואם חזיתם אשר בחרבו יוי·
מרחוק לבלי חוק בו מראה כבוד יוי·
זיו כושר מפני אשר ירד עליו יוי·
והשומעים בזאת יודעים כי בקרבנו יוי·
וזה נבחן והוא שלחן הוד אשר לפני יוי·
והיגעים בו שבעים ונהרו אל טוב יוי·
אמונתו וזכותו אותם זכר יוי·
וצדקתו בעד עדתו כמו קרבן נחשבה·

פז

באפלה ובלילה יאיר טכבי נשפו·
והמאורים מזהירים סביביו מפה ומפה·
והשרפים מקיפים ביתו ושומרי ספו·
ובזכותו לעדתו יכבוש האל קצפו·
ובו יסלח עון נאלח והרבה להשיב אפו·

וטוב ימוד ובו יעמוד יס חרונו מזעפו
והמכחידים והמורדים ישלחבם חרון אפו
ועל רשעם הכניעם וירדפם עד חובה

פז בערב

וממערב וארצות ערב בני איש ינהו
וממזרח בכל אורח מאורותיו נגהו
ומפעליו ומעלליו כנס על הר גבהו
והחכמים הרמים בזיו אורו יתמהו
ובו נואלו גם סכלו כי לא ידעו מה הוא
רק נפשו בכם קדשו ואם על המשכב הוא
למה ללו ריח ולא בא כבושם ההוא
לצור נרצה ולא נמצא אשר ירקח כמוהו
ואבקתו באדמתו נפש מת משיבה

פז בערב

וזאת השירה ממחצב הנועם
גזורה עשיתיה בהיותי בקבר
אדו יחזקאל הנביא ע׳ה ש׳
קבר נביא האמת אשריו ואשריך שלום בחילך ושלום
מעבריך
אתה כגוף רק יחזקאל הגביר נפשך או את כשחק ובן
בוזי מאוריך

ומם בני איש ישחרוך ובלילה יתדפקו מלאכי אל על
שעריך
כי השכינה שכנה לך עדי נתנה ספה בספך וחדרה
בחדריך
נכר
קברך צרור מור ואם יסתיר אנוש זכרך דרור בשמך
מתוך צרורך
יתפארו המלכים עת אשר ירדו ממרכבותם ללחך את
עפריך
נמרה לא עם גדי ירבץ סביבך עדי פה חסמו מטרוף
טרף כפיריך
גוים אשר כחשו באל ולא ידעו בורא יעידון ויכירו
יקרך
כהן ונביא היש מעלה כמעלתך אתה כמלך ויראת לי
כתריך
הלב אשר השכינה שכנה בו תהי קדוש וברוך בפי מקהל
בחוריך
יכר
מוצא אל ומעין לתעודה ומקור לנבואה יהי ברוך
מקורך
חושן אמונה עלי לבך ובו סודות אלהים כתומיך
ואוריך
זיו הקדושה עלי מצחך כמו ציץ ושם דברי אלהים

ממולאים בטוריך·

כל עת לשון הנבואה היא תשיחך בהקיץ גם במראות
ואם תישן תעירך·

אשרי אדמה נשאתך בחיים ואשרי בית מלונך בעת
נוחך בקברך·

אשרי חסידה ילדתך ואומנות אמנוך בחיקם והוריך
טהוריך·

נפשך בכס יה וזיו הודו סביב קברך תשכון דבירו והוא
ישכון דביריך·

כי מלאכי יוצרך התחברו כך כאלו את אחיהם והם
כלם חבריך·

לו נכתבו מחמדיך ורוב צדקך קצרו מרומים היות
מקצת ספריך·

קדוש הדומך וגם קדוש מקומך וסביב לך קדושה וכל
רע לא יגוריך·

לולי ימין אל אשר תרחיב מקום נוחך צרו אדמות להכיל
את הדרך·

המותה שולטה על כל בני איש ופגריהם תבלה ולא שלטה
בפגריך·

מיום עלות נפשך לא נס הדר לחך יבלו הדרים ולא יבלו
יצוריך·

נגלה במראות לך מלאך אלהים במרכבה וחיות ועופן
מעבריך·

ודמות פניהם פני אדם ואריה לימין גם משמאל שור
ומאחר נשריך·

באת במראות להיך לבקעה אשר מלאה עצמות א׳
והם גזע נבריך·

ויצוך אל להחיותם ברוח דבר פיך וחיו בעת יצא
דברך·

ויהי למופת ואות כי כן יחיה אלהים הרפאים בקומך
מעפריך·

גם עוד יחדש שמי שחק ויעלו ישנים משאול יום עלותך
מקבריך·

מסוף ספרד וסוף צפון ומירכתי המערב ילבו עורים
לאוריך·

אם נכספו הנפשים אל נוה אוהבם נפשי מאד כלתה
לנוה מגוריך·

אחלי ואגור ימי חיי בביתך ואשרי איש תקרב וישכון
בחצריך·

עבד לך מספרד בא להשתחוות יסוב סביבך והוא דלת א׳
לצוריך·

אם נחלקה אהבתך על בני עמך לו פי שנים כמו בנך בכוריך·

וימשכוני עבותות אהבתי לך ויקשיוש — מהבי

כאסיריך

רשפי אהביס לבבי בערך שרפו כפתיך נעורתך לא המיסו

אסוריך

שפעת רמעתי בדס תאדס ונהר כבר לא יקדו שתך

אדמו עדיך

אין לי תשורה אשר תאות לך רק להמתיק את נשוש

ביוף שמך וזכרך

ועמוד אלי שברך יום יעמוד נגדך גודל זעתך ויקעתך

ושרך

והיה לפניך לאל יזורו יערך בשרו אוף ירפא מיזור לבו

מיזורך

מקצה ארצות בקול יעתך וקרא לך קבר נביא האמת

אשרין ואשריך

ולמקאמה לסארסה ולתלאתון

הי למקאמה אלכאמס ואלתאנ

נאס היכון האזרחי שאפה רוחו בימי העגוני וחרפי

להאור באור השמחות נשפו ולהת אילן ספס סיפי ואתנה

לבבי לשוטט בתבל ולקחת השמחה לחבל ולהתענג

בנגון ובכל עלל עסיסי נבל ויהי היום ואני בארץ

סביבים ועברתי על ביות הסובאים ושם בחורים כעבאים

על הגפנים עובאים ובתוכם חבר הקיני וכוס יין בכהל

לנגדו ועוסר בשמש לעדו והוא ביניהם מתענג בשיחם

וכאשר ראני נפתרחך נפשם מפני ויחק ויאמר לי קרב

ואל תרחק ושב אילנו ואומר לי הלעד תרדוף התאוות

ואותם תבקש ועד מתי יהיה זה לך למוקש ויכעס ר

לבבי והסבכשו משמוע ריבו ויאמר לי אין זה יום תוכחה

רק יום תענוג ושמחה ושתה הסר חטאתו מנגד עינך ר

והטה לתכמתי אזנך אמרתי הנני שומע הגיונך

ויאמר לי הייתי בימי נעורי בארץ כהים ועלה ארס

נחתים ובלגדודי ארץ החתים עם מערכות פלשתים

ועמותי ימים בתוך העיר במעוך עד מיזרה נפשי ר

לרוב המחסור והמעיעור וכראותי כי אזלתי ידי ובמעט

מן הרעב נשפך לארץ נבדי וכי אני בתוך העיר לחוץ

נועזתי ואזרתי בלילה מן החומה וערטתי לאל

תוזה כי הינני לי מן הקפדה וישנתי במחנה עד הבקר

וכאשר השכמתי ומשנתי קמותי ובני ארס ינאן מאהליהם

המוגים המוגים גדודים וקטנים עליתי על גבעה רמה

ואמרתי אוה אוהבי החבמיה יבואו ויחזו פלאות ר

וישמעו נוראותי ויתקבצו אלי קהל גדול כעפר וחול

ואעץ ואומר אנשי לבב שמעו לי והיה שובו מעזות

שכל אנכי הבא מועלת הזמנים שבבתי אפלטי[ס]
וחקרתי כל סוד נעלם ובחנתי כל בעל אדם אשר בעפר
יסודם והבנתי כל חכמה סתומה ותהי בטוב עתי חוטמה
כי בסוד הרפאות אגלה נפלאות ובחכמת המדות בינתי
מדות וחכמת החשבון אחשוב לענין הקבון ובמדרוס
ההגיון בניתי ל אפריון וברוני הכוכבים אשוב הענין
חגביס ובטעמי התורות אגלה נסתרות ואהל התלמוד
שכל כעמוד וריח המשנה לא נמור בו ולא שנה והגמרא
והסברא בלשוני סדורא ובקפרא וספרי מני בקעוש מורה
ובפרושים אגלה חדושים וסוד הדקדוק על נבי חקוק
ובמעלות לשון ערב מני זה לגשת אל נבו ערב
ובמליצות שוריס אחבר בדולחים ורוים
אני בחור משכיל וטוב זכרו עלי הולך רשלי אמר
לי עתה יבחנו מעיוניך בשאלתי ובתשוביך אמרתי
הנני עומד לפניך יקרא אלי ואענך אמר מה תהי
החברה נעימה וערבה אמרתי באהבה. אמר מני
המשכיל בין עמון אמרתי המיטיר מעמו. אמר מה
המדה החשוקה אמרתי השתיקה. אמר במה יתיפה
הישר אמרתי ביושך. אמר מה השכל והבוע אמרתי
לשום כל דבר במקומו הראוי לו. אמר מתי התפלה
נשמעת אמרתי עת תהיה הנפש נבוכה והעין דומעת

תהיה השתיקה כלולה אמרתי כשיהיה הדיבור חכמה.
ואמרתי תאות האומל. אמר מתי נבחר העות מרחוים.
אמרתי כי שיהגאו על הנבערים הבזויים. אמר מה
המחלה המיגעת אמרתי חסרון הדעת. אמר מתי
יאבדו הקהלות אמרתי כשהם חבלות חבלות. אמר
במה הם מודות הרשעות אמרתי סכלות ואולת ושטות
ועזות ובאחת מהם יחרב העולם כל שכן בהתקבצם
כלם. אמר מי הגבור בבני דורו אמרתי היוצר יצורו.
אמר מי המביא עצמו בסכנה אמרתי כל המשרת
המלכים בלא אמונה. אמר מי המשוגע מכל העולם
שפקו אמרתי השמח בחלקו. אמר מי יביא לאדם
לבוש לכלם לבוש אמרתי שחוק וקלות ראש. אמר מי האדון
אנשי סודו אמרתי המוחל על עבודו. אמר מי הקרובה
מפלטו אמרתי המתרפה במלאכתו. אמר מה היחש
הטוב אמרתי השם הכוב. אמר מי הנדיב מכל
משפחתו אמרתי המתנדב בפי יכלתו ונותן מעצמו
מן המעט אשר אתו. אמר מי הנסיך אשר אין
בעולם אמרתי הרואה מיתת אחיהן ואביהן ולא יפחד
מן ימות גם הוא. אמר מתי יקר האיש הנקלה
אמרתי בשומעו את מדות שכל מעולם. אמר מתי
תהיה השתיקה כלולה אמרתי כשיהיה הדיבור חכמה.

אמר במוה תהגל מעלת תמיד בעיני אמרתי בחברת
הכסילים · אמרי פתי יהיו נואסים המוה לנפש השוביע
אמרתי בעשות הנשיבים · אמר במוה תהיה הענוה שהוא
אמרתי בהכניע הגאוה והתאוה · אמר פעה המדה
אשר אין אחות כנגדה אמרתי יראת יוי לבדה · ובאשר
השלים שאלתיו ופרקתי קשיותיו העניקני בלאוש
מטובותיו ואזל על מברכותיו ·

ואשץ ואומר

אשרי שוב זכין עשו בעיריו ובקש ע יוי מרפא
לעזרין ·

ועוד יסגרו · שערי חפציו ביוד שבע לאט יפתח ·
שערין ·

והעזל יאבד הון אבותיו והחרוץ ימלא טוב חדריו ·
אמר המגיד

ונשמעני נפלאות מעשיו ונעימות מעלו חקקתיו ·
על לבי ויפנתם בחדרי קדבי והשתחויתי אליו ·
ופניתי לדרכי מעלו ·

ולמקאמה שלשבעה ואתלאתין

והי מקאמה אלמלסוע

כאם היכין האזרחי נסעתי מיתור ועד חיתור עם ·

חבורה אחרי זרוע עם גבורה ובעדתו הולכים עם ·
ויעתיבה במדבר בערבה מיתאנן טר ערחב ועמק
עחמד ואהב לבשו יממחין משבעות זהב ועשו נעניס
בעיניו להב ונשבו רוחותיו מארבע רוחותיו ועלט עלין
והשתבבו עלין ועלי יממחין עיר ב השמים והארמה
ארץ נחש מוס וכאשר בו פגענו שמחה גדולה שמחנו
ובתוכו נחנו ובחרנוהו מרבץ להמות ומנוחה לנפשות
וישבנו שם לנצוח מרגעה מרוב היגיעה ועפלה עלינו
תרדמה ונלבדנו בחבל התנומה ובעודנו ישנים שמענו
קול חרדה ופחד קראנו ורעדה וכאשר קמנו ראינו ·
והנה איש מן החבורה תועק זעקה גדולה ומרה יבקע
צור החלמיש בזעקותיו ויפוצץ העבות באגרופיו וכאשר
שאלנוהו ועל שוד חקרנוהו אמר לנו כי נשבהו נחש ·
אשר אין לו לחש ולא מיצאנו לו עיצה כאשר הנפש חפצה
כי היינו בארץ ציה לא מקום רפואה ורטיה ולא מיזור
למנה טריה ובעודנו שעצבים לעצבו ובוסים למכאובו
שמד עלינו אוש ולשונו בזעפעוני יפריש ויאמר לנו
לעה ונתראו ותראו חתתו ותיראו אם תרבו שברי אני ·
ארפא מחלתו ומחץ מכתו ותראו עין בעין רפואתו ·
ובטרם נפעו מזה ישוב לקדמותו אמרנו לו אם תקיס ·
דבריך ותשלם נדרך נדבה שברך ואז נבקע כשחר ·

אורך וימהר ויעש עלה הארץ [illegible] עוהס
עציס קטנים ונטועים ונכה על העציס עפר ויעשו
כמין מערה ועשה צורת פתח למערה ועמוד בצופה
על מערת והיה להקטיר קטורת

וישא משלו ויאמר

שמעו הריס ריבי והאזינו גבעי והטו אזנכס בהטיפי
כאמורי כי אני משביע המדבר והערבה והיס והחרבה
והשוחות והגיאות והתלאובות והציות ומעונות
אריות ופרעי חיות בחרבי השלפה ובזרועי
החשופה ובמערה המרחפת ובאש השורפת
וביפעה השואפת ובשפעה השוטפת גזרתי עלי
כלכס לעורר הנחשיס מחוחבו אוהס ולגרש הצפעוניס
מחוריהס ולהוציא העקרבים והפתנים מעובו אוהס
וכל אשר הואמקיס בעל כנף מעופף אשר עמודי
שמיס ירופף ואפעה ושרף מעופף יבואו כלס
מאפסי עולס ויתקבצו עלי כנפי רוחות מארבע
אין להס מנוס ולא מפלט ולא מעוז ולא עיר מקלט
ואיש מהס אל יהי נמלט עד יבואו כלס בכפל רשעי
ויעברו בחבל ובמאסך עול התקדשו והתנשו
והתקדשו והטהרו אתנו והתפתו אתנו מכל עד התקבצו
ויצא כל תפעוני מחוריו וכל נחש מחורו וכל

KÖNYVTÁR

אפסי עמקי תלמיזכל עקרב מקורו וכל שרף
מלאורתו וכל פתן מפעולתו בעוז גבורת מלחמתו
ומגאולו ובגזרת משיחו ומסילו ובגערת מעיניו
ומבעיוני מהרו והדרו ואל תאחרו ופני שחרו התקרבו
ואל תתעכבו והתבוששו ואל תבושו והתמהו ואל
תתמהמהו בטרם אשלח בכס שפטי הרעים ודיני
פגעים לרגעים ומשלחת מלאכי רעים ומטה משכלת
ואש אוכלת בעוז אשר לו המשלה והגבורה היכולת

וישא משלו ויאמר

אשביעכס כל זוחלי עפר השוכנים ציה ותלאובות
גם בעלי כנף וכל שרף שוכן במדברות וחרבות
באל ובכבולו ועוזידו ובענני רוחות והעבות
לבוא למיתתי ואל חפצי תהיון מזומנות ונכונות
טרם בחילכס אשלחה שרפי זעס חיצובי אש להבות
ויחריש כפי שעה והוא על הארץ יושב
והקשיבקשב רב קשב והנה שאון מעיר הישמעס מעיר
והלבבות מבעיר וסלעים יפורד ומהיס יעורר ואבק
עולה שד כי השמעיס ובאה השמע בעהריס וחשכו
העיניס ובאשר נשאנו עיניו ראינו והנה כל עד חיות
מלאות עיניס ושרפיס בעלי כנפיס מהס עומדיס בל
רגעס ומהס בוראשס קרניס ואחריהס נחשיס

ויפעונים משונאיהן שם מקום [illegible]
ומהם בשני ראשים וראשיהם ברוצים ויחריבו
העופ בקבוצם וכלם באים לעומתנו ושמנו מגמת
פניהם אלינו ובחצי עיניהם יורונו ונמעט חייס
בלעונו ובאשר ראינו המראה הזה לעמנו
לברוח ולא עזרנו כח ויחק האיש עליהן
ויאמר אלינו ישב כל אחד מכם בהרומו ו
יצא איש מעמקומו וחזקו ואל תיראו והתיצבו
וראו ישועות הבורא אשר יעשה לכם היום
ויקם מהדיה ופתח פי המערה ונכנסו שם הנחשים
פנס וטגר פי המערה עליהם אחרי כן דבר בלשם
והשביע כל נחש ויפתח פי המערה ויצאו אחד אחד
והנה להם יחד ולא נשאר במערה כי אם אחד
וכל אשר ירצה לברוח לא יעזוב נח וכל אשר
יתחזק לנוס וחשוב ויצא יצוא ושוב ולא יוכל לברוח
ושור לאט הוא בכבד בלכתו אסור ובאשר ראינוהו
במקומנו מחזוק ידענו כי הוא המזיק ויקרא האיש
ויאמר הגישו אף החולה והראו מעשה פלאו וביאו
החולה אלינו והכיב מקום המכה על פי המערה
ויעק על הנחש בקול גערה והנחש הזיק עריס
וגערתו הבין תחת בערה במעין והוא [illegible]

עד החור כמו שתים שהורישם פיהו של מקום הנשיכה
ויפעץ כל הלכס והחמה השפוכה ומיד עלתה
לחולה ארוכה והנחש נפל מות במערה

אמר המגיד

וכראותינו נוראות פעלותיו ומעשה פלאיו אמרנו
ברוך הנותן מחכמתו ליראיו ועץ כל איש מהונו
בפי אשר תשוב ימינו אחרי כן שאנוהו על לוח שבותיו
ותולדותיו למשפחותיו וישב ויאמר
בעת מאמר אעיב על דבריו ובקרב נקרב אחנש
גבריס.

אני חבר וחבר לחבריו זלחנחשים אני חובר חבריו.

אמר המגיד

ובשמעי שורתו הכרתי אותו והגדתי לכל בני התבורה
מעלתו ואת יקר התארת גדולתו ושמחנו בכל הדרך
בחברתו אחרי כן נפרדנו והלך כל איש לנתיבתו
וגם הוא שם מגמתו לאדמתו.

ולמקאמה אלתאמנה ואלתלאתון

הי מקאמה בעזאס

שאם חיכך האזלחי נשאב על אבחתנו העזר והבעיר
בלבבי עזוב והרחיקנו מעל ה"ע ודוד עד שכנה

נפשי דומה ודומיה ובאשר אדבר ע היסורים בזה
נכריה נספה נפשי עוה נפשי והי עם נבבי
לחזור לארץ מושבי וגדל חפצי לראות אריאי ונוה
רבינו אבל היה ביני ובין עירי כמה חדשים וימים
וכמה גבעות ותלמים וכמה אנמים וזמים ואורא
נבוא בים מפני שאון גליו וכים אחרי כן שמתי נפשי
בכפי ובטחתי על השם נשמתי באפי והתהלכו בתוך כי
ושברתו ע אניות יפיפיה נוה שוא חורת כברק מאירת
טושית מבנות המים האוה לעשות לה מן הקלעים
נפים ומן המשוטים רגלים תראה בלי עיים ותמשש
בלי וריים והיא הרה ולא שבה עד אבנים ות שאט רוח
בין הארץ ובין השמים ורגנו בשלה אך אם יום או
יומים ובעול היים נשמין טוב למו רטוב ומימיו לבל
נפש נבאה כנהרי דבש וחמאה והרוח חולה ולה
בלאט נושבת כאלו היא מגנבת והנפשות משובבת
והמים כרמעת חושק זבים ויתחים והגלים שוקטים
ונחים וכנגד שמחים עד רשמנו עד פני השמים ועכבו
גנו לאוביים גם המים ובאה ביניהם הרוח כאוש
הבנים לעלות הספינה עד לב השמים והורידה
לעמקי מים וכל העם יועקים בידים על חלצים ועפעפיהם
יזל גיום ושתי הרוח מהרו כיניר שלח והפכו היס

כחשבון והספינה לעבדי מוס כבוה ושון היס יבחש
בה והיא אתנו גנובה ולפעמים תמצא בידו הגניבה
ותנח התבה ולפעמים ישתירוה הגלים ויהפכוה
כגלגלים והמים סביבה יורדים ושלים והמשוטים
נשמטים ועל פני המים שטים והקלעים נקרעים
והתורן והאורן כמוץ ישוער מגורן וכאוש יתגלע
בתירו ומיתהו ע בשברו כאוש יין עברו והיה בספינה
איש רואה סער היס ומחרישו וכל אחד מעגן בוכה
ויורח והוא יעיק ושגיח וכל אוש מאנשי הספינה מריקח
ומשתטח ויעוק ויוח ושבה האשה כבית מרזח
והוא רופס ומחריש כיצור החלמיש ממיקומו לא
ימיש ואקרב אלו ואמרתי ע המשלע נפשך חרושה
ורעיונך ברזלאו נחושה ואיך לא פחדת לפחדתנו
ולא חרדת לחרדתנו כי כלנו יושבים בשערות
ורגלינו יורדות אל חדרי מות ואתה התי יצב מעגר
ותעטה הגאוה כבגד ועתה שלפני בטחת כי שמחת
ואיך ידעת כי נמלטות ויצחק למעל והעיד ראשו
עלי ואמור אלי כלמני ודע אשר אדע לא יירא
למקרה ולא לפגע אמר המגיד
וכשמוע העם דברין לא שתו לב למאמרין וחשבוהו
מהומם וחסר דעת ובעל נפש משתגעת על אשר

גודרי גדר ועופרים בפרך אי
ירימון מלשונם חרב פיפיות ויפורדו בשכם סלעי
תושיות ויען איוב ויאמר אספרה לבם מלש
נבונם וחידותם אשר חכמים יגידו ולא כחדו מאבותם
אמרו לי זכור מלמתך ועשה וספר לנו אמרתך ׃
ונשמעה ויען ויאמר דעו כי בעת חנתה השמש ׃
במגן טלה ויתחלק אורה ויגלה והאירו חשכים והחל
לאחר המלבוש והלעת ירדו לתיעור ומקומם השפוע
והיפנים הגדיל ולעת העפיל לבש אור היום גאוה
גדולה ויאבר עתק עלהלה ויען ויאמר אנכי עבד
הנגידים והלעת לי לעבדים והאל הפקידני עליהם ׃
להיות קציניהם ופחם כי אני לבן והם שחורים כפחם ואני
מגבע שם והם מגבע חם ועל כן הם עברי כליפגי נחם
בריונים או על פרחם וכשמוע הלה דברי היום אמר
הלעג הה עוס החושב בנפשו כי הוא ערא ואיום נמוכר
לבוז בעיני פרעוס ובמוה יתגאה על כי אם בשמעו ׃
השוזפת ואשו השורפת ולא ידע כי היום לעמל יולד
ולגאה הוא מעותך כי ביום אין לאיש מנוחה ובלילה
תהיה הרוחה בן ינוחו העמלים וישכחו רישם מלפם
ובו היו עפים ומיראו מנוח ושמוח ינוחו יגיעי כח ובו
ינשה כלדואג יגונו ועבד חפשי מאדוניו ועל הלילה

ואם בקדרותי חרפתני כמוה ראו עינך דבר לבן והוא
עמם ונמאס וכמוה שחור יקר ונבמים כי הנה לבן
העינים נחשב לאין ושחרותו הוא הנכבד והשחור והדרך
ישכן אור ויען היוס ויאמר יחוק עשה לי ׃
אלהים בדאותי הגבוהים נבון והשפלים נשחק עלי
כלגבא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו ובמוה יתפאר ׃
הלילה ואין בו דבר חפצו הנה הלילה היהוא יהי גלמוד
כי בו התשבעה עיני הרואים ולבו נבוכים כל הברואים
ובעלת השחר עיניהם מאירו ובזוהר הרקיע ביזהירו כי
באור היום ילחם אדם בכל דרכיו ויוכל לעשות כל תרבין
לעבור או לקנות ולהרוס או לבנות ובלילה לא יוכל ׃
לעשות כי אם לגנוב או לענות ולחתור הקירות ולבוא
בעל החלונות ויען הלילה ויאמר הלא ידעת
אם לא שמעת כי אני יסוד החברה והאהבה הגמורה
כי בי יתחברו החושקים והידידים ובי ירון רודים ובן
ישבעו נדודים ואני אחביר החושקים ואתה תפרידם
ואפריד היגונים ואתה תצמידם והידידים בי יתחבקו
ואוש באחין ודבקו ובך מזה ירחיקון ובך אותם אוך
שחרך ואמרו קומו ונברח כלנו כי בא האיש אשר כלנו
ואשר רמיה בנו ׃ ויען היוס ויאמר יאבד יוס אולב

ואליה שביבו מחוי אשלי הקשיב קדם תפלתי
על יעוריס ועלתה עש ורמה על עש וכימה ונאו המוסר
על המרומעות הנא ידעת כי בי חיי העולם ושמשי
גברת הברואים נפש ובאורי יפרחו הפרחים ויתמחו
ה יתמחוים מגמגר תבואות שמש ומגגל ברש ירחים
ואתה איך בך רוח לה יזיק לא לעזר ולא להועיל
אמר הפלה התהגאה על בשמשך והיא נקבה ומקבת
הנשים חוקבה הלא רעותיך רבות כי לשלחמת הזכריס
תוציא הנקבות ואיך תעזור השמש בח לפני הירח
מלכי ומעניה חשכי הלא בעת יאיר סהרי תסתרי בשתך
ותתחבא בחדר הנשים גברתך ושמשך יחודה בך
קהל ועדה והירח גדודיו רבים והוא בתוכם מלחה לך
כי ברוב עם הדרת מלך ובעלת סהרי שמשך נוטה
ואורחת נשפחה בורחת ותקרב נשחת ותרמה לעוה
תקטן בעברי פי פחת ותתגנב ברח באומה נאשרי
יהגנב העם הנעלמים בנופס בחלחמה אמר
היום רב לך רועה רוח נשיר נפוח ומה מעלת הירח
ומזיו השמש הוא בוטב ועקח ועל השמש הועם אורו
ושנה והיה על פני שחק בהירת לבנה ואם בכל פלה
יגאה הירח בגדודין ובחיל בוקר ויודע יוי את אשר
לו כי בעלת אורי ופחר הירח הוא ובלחיל טגנב

ובאורה של אחות אחה עשו ואיכים ט זקסהר תנסהו
בושה בעת שמשות אחא בבושת גנב כי יפיצא
אמר המגיד
וכאשר הרבו לדבר דברים הכיר הלבנה חפרון ונפקחה
עינן וידע מעלת היום ויתרונו ואמר הנה ידעתי כי
מעלתך נסוכה ואתה מלך ואש משנה וכלגדודי לך
למחנה ואתה לבה ושוב לבוה החברה הברוכה ינחדש
שם המעלה אמר המגיד ויהי כבלות
החכם מדבריו ומשך לבי לגועם אמריו וכאשר ראני
מתבונן אלין ותמה למלון ויען ויאמר
אני חבר לכל מי ידרשני אני מן לכל מי יחקרני
משוטט בין בני אישים בשפלי ואתהפך לכל צד עם זמני

אלמקאמה אלארבעון והי
מקאמה בסיק ובלקס

שם היומן האזרחי הייתי בלילה שוכב על מטתי ועדה
מעיני שנתי ועפעפי מתחון בידי ונעני ומתנמנם
על יגיעי שמעתי קול דופק ועל הדלת מתדפק ואינני
מתאפק ואמרתי מי הקורא באישון לילה ואפלה אמר לי
איש תושה מן המעלה ומקומך ידו מעלך בחיל ובשפעי
נשונו מלעטש כתער קראתי אלה נער לפתוח שער

וכאשר באה אל [illegible]

התבוננתי אשו והנה הוא חברנו הרב ושמחתי בו ׃
בפגישתא שנ[illegible]רב וסריגוני וערב וגדל ששון וקרב שמחתי
בפניו הנעימה בביתי לאכול והבאתיו ויאכל מנגד ׃
וכאשר נגה אכילתו ושרך אל תהלתו החל לספר בחמודי
מלאכתו ופתח בגשי חכמתו ואלף הדין והספר לפתוב ׃
מפיו אמרי שפר וכאשר החלתי לפתוב נשבר העט ׃
בידי והחלפתיהו ונשבר פעם שניה עד השלשתיהו
אמר לי חבר הקיני למה תשלכהו והא לבחר בו
תשחיתהו כי ברכה בו אלי ידעת מעלתו לא השלכת
אותו הלא ידעת נועם חידתו ואמרי תעודתו ואם תרצה
לך אעודה ומעוך לא אכחידנה אמרתי הנה אזני ׃
לך תלך נבך ריעה ועיני בפוך אורך קרועה אמר התוטחו
בזמני קדם סופרי המלך הגדולים עם שרי החיילים וענו
סופרי המלך ואמרו אתנו גבורי המלחמות ונגידשות
ועזות יפיון מפינו אמרי תשורות שמנים למלכה ׃
יסורות ולקר שי הגדולה ידות ובידינו העט הנחמד אשר
אין לאיש לפנינו מעמוד יפיך רפאים ויחכים פתאים ׃
והוא קיר קומה ונעזה וחלש ורזה וראשו בשמים והוא
מחמוד עינים ושוב לאחור כל שופי זיך והוא הנותן ׃
רוזנים לאין ׃ וישאו משל ואמרו

שלם נלחמות ותעוד בעיטם נפאר המלכה ׃
ולנוהגדולה הדגולה אשר שם טובי שחק נסובה ׃
ובעלי הקרב לנו שבדיס ותוך לבם חנותנו מעובה ׃
ויענו חלק זיוה יבא ויאמרו
אתנו נפירי קרבות ואמיצי לבבות נחן בפיזור ׃
החרבות להבות ונעזוב הארצות מפחדינו חרבות עד
יברחו שוכניהם בנפשות עיובות ושם הסגו בנים אל ׃
אבות ולנו החרב אשר תביע בלי לשון ותשניח בלי אישון
ותגרוף בנחל קישון ופישון ובהקרא אזינו המלכה ׃
עלה יאת עבור ראשון כי היא כתר לראשים ועטרת ׃
לנסיכים והיא שומרת מכל נזק בעלה וכחולה היא חלצה
וישאו משלם ויאמרו
אתנו יד יקר עניף תנופה וחרבנו לאויב נן ׃
שלשה ׃
ועת יתחבאו בעלי גבורה זרועם להם
חשופה ׃
וחרבנו בגוו נפלן ואולם בימי החלוים היא ׃
ענפה ׃
תרוץ עלפני ארץ נברק ועל לאש אויבים חושה ׃
ועפה ׃
ויושרו החרב והעטיה לערוך ויין בינהם ותעלן החרב

ותאכיר אני נחמתך עד נגבהים שחקי [illegible]
והכפורים וכל הימים אשר ימיתאו לא ירעבו ולא
כי אני אטריפס בשר גבורים ומשכורים בדמי חבורים
ואיך ישרוך העט אני והוא שרפה לנחש ומדרך ׃
לרגל ואיך יהגאה קנה ריטון בסרפד ונעזוק אם
הגע בוד תשברנו ורוח עברה בו ואיננו ׃

ויען העט ויאמר

אני נותרתי נביא ובאוהל התעורה מושבי כי אני איש
תסוישר וכל תומכי מאושר אבאר רזו החכמות ׃
ואגלה סודות המזמות ואביעה חידות ואגיד נבחרות
ובי מלכים ימלוכו ומופרים שבט סופר ימשוכו ׃
ובי רוזנים יחוקקו צדק ויחזקו כל בדק ועל עט
הסופר אבדו החכמות ונעדרו החידות והמזמות

ותען החרב ותאמר

אני מחזבת רהב חוצבת להבומי מכל איש עוף
ורוזני תבל כפף אשר יראה פני ולא יפחד מקדבי ׃
והלא בי ראתי מתערי בה האריה ימוש וישובו הגבורים
למרמס ומי הוא העט כי יעמוד לפני או יתיצב לנגד
עיני ויעלה שאון באזני והוא קנה נשבר ותבן בלי
בר לא ערות ולא להבר אם איש ימי אהן בכף רגלי ׃
ידרכהו ועם הדומן ישלטהו ומקומו נודע בתוך

ותען החרב ותאמר [illegible]
זוארי הנסיכים ומאימותי הגבורים ייראון וכל רואי
מפני יתחבאו ויען העט ויאמר
כן דברת ודרך אמרת כי בי אתך מתערך כל רואיך
יפחדו מאיך כי שופך דמיים אתה ואכזר ועריץ נוד עת
כמיה דמיוס שפכת וכמיה נקיים הרגת ומיוס היותך
לא תחדל להחריב הארצות ולמגר בחלנים חומות ׃
ולהפריך בנים מאבותם והילדים מחיק אמותם ואם
תתפאר עלי בטוחך אין גבורתי בכוחי כי אם ברוחי ׃
ואיך תערוך אלי ואני איש תם יושב אוהלים ואתה
איש שדה ורע מעללים ומרבה חללים ומיקומך ׃
בהרים התללים ובאשר הנחלים ובי ערים הגדולים
ועלפני יורי היעלים כל רואיך מאמך יברחו וכל
רואי בי ישמחו ובחברתי יבטחו ואתה חנף לכל חבר
ומרע וחסר ונגע ולא ידבק בידך כי אם בנב או
רשע וכל אשר מבטן פשע ואני כל רע לא יגורני
ורשע לא יתחבר אלי ולא ישורני והולך בדרך תמים
הזה ישרתני והחסידים הם אשר בידם יעלם והנבבדים
יכבדוני ולי יגל המלכים סודותם ובי תשלם עיתם
ובעת אתיחד אני עם המלך בהיכל אתה לא תקרב
ותען החרב ותאמר אין

אין להשיב על הביטוי [illegible]
עפיים ראשונים אשר היו לפניך לא הם יורוך ויאמרו
לך כי בי יכנע המלך קמנו ועורדיו ובי יבבש חובינו
ובוגדינו ובי יבנו הערים הבצורות ויפתחו המגדלות
הפגורות ובי ישמור המלך מלבושתו ועל פחדי לא עמדה
ברגע גדולתו אבל אני אשמרהו מפגעו ואת אויבותי
אשלח לפניו והמותי יריו ובל גדודיהם ואת כל העם
אשר יבוא בהם ובראותם צור חרבי בידו נצב מיד זה
לפניו יתיצב ובשמוע העם דברי החרב ומלפה התנאה
עליה וישא משל ויאמר
אני מחריש אבל אחריך במלך מותי נאוה בערך תצביא
חיים ׃
ומאמרי פאר על ראש מלכים ושמחת הלבבות ׃
טוב משל ׃
הכי בי תעמוד ארץ בגשפט ואין אוץ במעשי ׃
או פעל ׃
ובי צור חק עשרת הדברים והנחים בחורב את
קהל ׃
והחרב בעת והרוס ותגאה על ראשך אני אריס
דגלי ׃
ויוס באה למלחמתי בנאוה אני קמתי והיא ערעה
לרגלי ׃

וכשמעי חירתו ומשל מלכותו נהבהתי על לבי ודברין
וחקקתי בעט ברזל אמריו וישבתי עמון ומוס לבעת
ימי בטוב ושנותי בנעימים עד הורני הזמן בחיתי
פרידתו ונמלט מ משרי חברתו ׃

למקאבזה אחאדיה ואראבעין

והי למקאבזה אמתנאס אלגבל ואלמגרה
נאס הי׳כן האזרחי נחברתי עם אנשים מדינים סוחרים
מועד לעיר עוברים נושאים סחורות בשמנים ורקמה
ואבנים יקרות ובעורנן הולכים בדרך על אחת הערים
אשר בכפרים ראיתי אנשים ונספים ומכל בבעה נשקפים
ומשכתי תאותי לעזוב חבורתי ולרוץ שמה אל מקום
קבוץ המוניהם עד באנו אל מקום הרחבה ושם הגלגל
רבה והנה איש זקן עורך מריבה עם אשה עזה ׃
ותשה לבוש רשע לבושה ופניה כנחושה ויאמר לה
האיש תהלה לאל המגדילנו בין ידאיון והמגמשילנו
על ברואיון ושימנו ראשית קדואיון והזניא מימנו ׃
גזע נביאיון ושם ותרון על האנשים לאנשים בעבור כי
הם בקדושיו נקדשים ומנע מיתותיו מן הנשים ולא
חייב עליהן תורה ומצוה מפני שהם ערוה ועוה ׃

עליהם להסתר בבתיהם [illegible]
כי העולם וכל אשר בו לכבוד האיש נברא ועל
שמו נקרא גם האשה לעל האיש לא נבראה ובשם לא
נקראה

אמרה האשה

הוי גוי חוטא במדקרות חרב בוטה ואחר השקר א
במחסה שוא נסתרת ובמבצר כזב נבצרת ואדק לא
דברת ויש לך לדעת כי לעל הנשים לא נברא האנשים
כי אנחנו שורש ואתם ענף ואיך יצמחו ענפים א
בלי שרשים אבל אתם עזי מצח וקשים ואינכם א
מכירים האמת והנכוחה מכם נעלמת ואלו בצדק שפטתם
במעלת הנשים נהרתם ואותם עבדתם ואם יש לכם
יתרון גם לנו יתרון עליכם כי צורכם אלינו כצורכנו
אליכם ·

אמר הזקן

שימו יד לפה בזויה ומאוסה כדומן באשפה רמוסה
ומכל חרפה עמוסה ומלאה בוז וקלסה הלזכרים
תמשילו עצמך ולא תכירי מומך כי האשה לא
נבראה רק לשרת האיש כאמה וללחוך עפרו א
כתולעה ורמה ולא נגזרה מצלעותיו רק למען כי
היא עצם מעצמותיו ואבר מתולדותיו ושפחה א
משפחתיו

אמרה האשה

הלא תבוש כסיל ובער כי פיך עלי תפער וכולך

[illegible] שהטומאה ובדברך הראית
מוראותך וגלית רוע מדותיך והוצאת מפיך חלאתיך
ועתה שוב וכסית את צאתיך והסתיר דבתך הלא
ידעת כי אם אתם נכבדים בנו כל כבודכם ואנחנו
מנוחתכם בעודכם אבל אתם בעת צרכם אלינו
תשתחוו על כפות רגלינו ובעת תשיגו חפצכם תתגאו
עלינו ותרוצו להשפילנו כך דרך בני בלעל כי הם
מתערנים בטובת האל ולא יודוהו עליה ולא ישימו
לב אליה ובמרחב יתגאו על האל ויאמרו מי יכניענו
ובעת רעתם יאמרו קומה והושיענו ·

אמר הזקן

אם האשה יסוד האיש הוא יסוד מחפיר ומבאיש א
כן הפנינים הרמים ממעמקי תהומים וממצולות
הימים וכן האדמה היא יסוד הנבראים ועל שמה א
בני איש נקראים וממנה יצאו הנביאים ומעפרה
נקראו הצדיקים והיראים ואין ראוי לומר בעבור אשר
העפר יסודם כי העפר טוב מן האדם ·

אמרה האשה

הלא ידעת כי בנו תשלם שמחתכם וזולתנו תגדל
אנחתכם וכמה תתנשאו עלינו והצורך יכניעכם
לרגלינו ואם תתנהגו עלינו בגאוה תכניעכם אלינו ·

התאוה

האיש את האשה היא תאוה רעה ויצרך שפה נתאות
החולה את הבשר אשר בו חלו יוסיף ולא יחסר והחולה
יודע באפי לתו תגדל מחלתו ותכפל רעתו ולא יוכל ׃
להמנע מפעלו כי התאוה אשר תתגשבנו וכן האשה היא
קבה לנזק האיש ובתפעוני תסרים ולא יוכל להמנע
מפעלה והוא יכירנה כי בעת יקח איש אשה נפל ׃
במעורה רעה וקשה כי בבלהה יביא נפשו בערות וישבע
מרורות כדי להגבישה ולהשקותה ולא יערב שארה ׃
כסותה ועונתה ומי יתריכנו לאת היראה המרה ׃
והתלאה הנוראה הלא טוב לאדם הקבר מזה היגון
והשבר וטוב לשבת בארץ מדבר מאשת מדינים ׃

ובית חבר אמרה האשה

יכרת אלהים נורא עלילות נשון מדברת בעזות ושפה
מעולה עלילות כי נשונך מנעים ארוך בחרב ערוך
להגביר השקר על האמונה ולהריס יד השוא על ׃
הנטעה ואם האיש בפתחזה הנבואה יתגבר ועל ׃
אשר דבר האל עמנו גדולות דבר הלא גם בנו דבר
ומפנו פנינה נבואות עומדות בעדותה היעבואות
ותלחה עלהם רוח נבואות והיו על קדושות׃

אמר הזקן

ואמר הנשים הוא בעבור שעשית האנשים כי בהיות ׃
האנשים בעלי חסידות וקדושה לא תעלה רוח הנבואה
על האשה רק בשעת ירבו רשעתם תהיה על אשה
תשוקתם כמו שתנבאה רבורה בהיות ישראל שבדים
עבודה זרה וכמוה התנבאה חולדה בש עתמו עונות
ישראל בלי מדה והאשה אל תתנה בשחק מעוניה והשתחוו
אוריס לפניה האיש לשפחה יקנה ויקח אותה ויענה ׃
והאשה ועליה תהיה לאדוניה׃

וישא משלו ויאמר

ברוך אשר חלק לאיש כבוד וישו פאר לאיש על ׃
אשה׃

ויתנהו ראש ואדון לה אך היא חלופה גו
ונכבשה׃

לחנן אמת זרע חסידי אל הלקחים ויתנו ׃
לתורה׃

גם הנביאים נבראו מנו ההופכים היס
לובשה׃

כי אין דברי ישר בנשים דק שהם לאיש שרוה וגם
בושך׃

אמר המגיד

וכאשר השלימנו אובתם ומריבתם שמעתי אל הזקן

בי ופניתי אעזן באישון מזון שבו ואלא והנה הוא סבב
הקינו אבי התחבולה הגדולה וראש הערמות
אך הייתי נחפז לשבת ונפשי לחבריהן נמשכה ועל כן
לא נודעתי ועזבתיהו ועלמבר האשה לא שאלתיהו

ולמקאמה שתאניה ולארבעון

והי מקאמה שאמר לבנו בכרס

נאם הימין האזרחי ויהי היום ואני יושב במיבחר
משכילים ועם עיבים אנשים ופיהו מענק שכלם
טורי נשם ומענק לקחם שזף נשם נשיאי עדה קריאי
מועד אנשי שם ובשדרנן מוברים בענין דברים מעולפים
מפירים יקרים מפנינים וברים עבר עלינו איש מן
השרים הנכבדים ומנו מלך חכמים ונאשר שמע
מליצות דברינו נכסף למתק מאמרינו וישב עמנו
והחל לדבר אתנו בעשש שכל וביה ולגלות תפוני
תבונה ויגלה לנו משיריו פלאות והראה נוראות לא
שמענו השומעים כהם ולא הגיע אליהם ואחר אשר
האריך לשבח ולהרבות מחשבות לקם ונקע מאהבנו
וערך ארוחה ומשאת לבבנו וקרא עלינו שלמו ונסע
למקומו ובאשר הלך מעמנו תמהו אנשי החבורה
על הכבוד אשר עשה לנו ואמרנו ראו מה איש

הלזה הדאיתם כמוהו בהיקין או במחזק ראתו איך משך
לבותינו בטובותיו וכבש נפשותינו בעבות ערבותיו

אמור אוש מעם בזאת תדעו כי אין בכל המדות
כמו הערבה וכל חפציהם לא ישוו בה וכל המדות לגבה
תמר ענה רבות בנות עשו חיל ואת עלתה על כלנה יהיה
בתוכם איש הרי חכמיה ורעיש ונשונו כיעפעוש יפריש

ויאמר להם אתם אמרתם כי הערבה על כל
המדות היא עלובה וכי היא עלובה וכי היא עלה בראשונה
ואני אם אחפוץ אשובה אחרונה ואורידה על מעלה
התחתונה אמרו לו כלה עם באמת תהיה בן חיל
אם תוכל לעשות מן היום לך ומן הכפיר אל
ויגש אלו בחור מומשכי להם ומאזיהם ויאמר להם
הנה אנכי בא אליך לחקור מליך ואני אחזק טענת
הנדיבה ואשבחנה ועל כל מלה אגרינה ואתה אם תוכל
השפילנה ומפיעבתה הפילנה אמור הזקן

הנה אזני קשבת למאמריך ועתה השמיעני דבריך
ויתחיל הבחור ויאמר אלובם אישים אקרא אנשי
עיה וגבורה הלא ידעתם אם לא שמעתם מיום
נולדתם כי הערבה היא לכל המדות גברת וראש
עטרת וכי היא פאר המלבים ונזר הנסיכים ועתרת
רוח עריבים ותשע יליהם כעבים ופניהם כלבובים

ועל הנדיבה והרוח הנדיבה גברה ידי הזעת ושבעו הנכבדים
בשפעת ורמה יד אנשי הכישרון והיה היושר למס ׃
ותמלא הארץ חמס ושבו הנכבדים עבדים והאיוולים
נבלים והיו החזקים בלי אילות ושבעו הרמים בבור
מעזבה ואלת ומה ימרין בנדיבה מחוקק והיא ׃
כגפן שורק וזולתה נפץ בוקק ׃

וישא משלו ויאמר

אמות כי הנדיבה היא גבירה לבלמידה וזולתה תעירה ׃
ועל היא יקר תבל היאסף ובעדה פליקר נוזר ונבראי ׃
ובה יבבוש אנוש זעף מלבים וישקיט יס חמתם בתשורה ׃
והמדות נעומיה שפעת נמעך היאזרוע עם גבורה ׃
וכל מעלה למעלתה חסרה וכל לשון בפיה נלה
קיתרה ׃

ויען הזקן ויאמר הרוב דברים לא יענה ואם להתעלם
לא תשמע מענה ומה מעלת הנדיבה והיא תשבוב ׃
בעלה למעזבה ותרושש ביתו מכל טובה הונו מפזרת
ואונו מעשרת ואוהבי בחייו מעקרת ואוהבי יגון מעשרת
תשפיל גדולה ותפיל רגלה ותבטיע אילה לשפלה
ונדיבה לנבלה ותעזוב ידיים ריקות והארצות בוקות
ומבוקות וכל קופץ ימינו בהונן ימלא הון אוצרותיו ׃
וירבו טובותיו ויגדל עשרו ויאיר אורו ותושק טובתו

ותכפל ברכתו ואת זכרו היה נדיב את היבון לבן הארוב
ונותר איש רשונקה ונחן ונולה ובקבי ית היור יהי ׃
אדם נכבד וימלאו הון כיליו וברכה אוהליו ונרו לא יכבה
ועלין אמר בחיר יוי וקובץ עליו יהבה ׃

וישא משלו ויאמר

אשר יקבוץ ימינו ואסף הון ויהיה לו ביום צרה
לעזרה ׃
וימלאו בשר אוצרותיו וטובותיו ערוכה גס ׃
שמורה ׃
והנדיב ורושש בית נכתה ולא ישאיר ביתו עד
אגורה ׃
והכיל ברכה באסמיו והנדיב באוצרותיו
מארה ׃
וזה ביתו ברוב עושר מלאים וזה ידו לכל טובה חסרה ׃

ויען הבחור ויאמר

החרשים שמעו נפלאות והעורים הביטו לראות הלאותם
עבר יתפאר על אדושו ויגעג ואם שועל על הנכיר
ישאג דמיונו באורך לשונך ורוב הגיונך לה שיב היופי
רוחו והחסד חסד והגדולה נבלה והאילות שפלות והנדיבה
דבה התתפאר על בעלות הנבלים ותתגאה במדת
השפלים הלא ודעת כי בעבור מתן אדם לא תחסר

ברכתו ובגלל נדבתו לא [illegible] כמו מעין
המים אשר אם ישתו ממנו ירבו נוזלו ויגברו ׃
נחלו ולא יבשו זרמיו ולא יכזבו מימיו ואם לא יקחו מהם
יחסרו לפעמים מימיהם ויחרבו אגמיהם וכן ׃
ברכות המתן והנדבה תרבה הטובה ובקפיצת היד
יכלה ההון ויאבד ואם תאמר כי יש נבלים אשר ׃
יצברו עושר כל עשרם בלי כושר וסופו לעוף ׃
כנשר ואם יש נדיבים אשר אבד הונם וחסר ממונם
לא התרוששו בעבור נדבתם אבל האל רצה לנסותם
וישא משלו ויאמר

נדבה היא לראש נדיב עטרה והכילי וברכתו
ארורה ׃

וטובת כל אנוש כילי כאין והיא עליו ועל כל איש
אסורה ׃

והונו רב והוא ימות ברעב וידו מעשות טובה
עצורה ׃

כאיש עומד עלי נחל עדנים והוא ירוה במי בצות
ומשרה ׃

וטובתו לפקדון בידו והיא אתו לראש נכרי ׃
שמורה ׃

והנדיב בעין כל איש מכובד והכילי זעום הל בעברה ׃

[illegible]

היש בפיך מענה ואל מי מקדושים תפנה הלך הונך
רואה כי בכל ארצות העולם אשר ממצרים ועד עולם
לא תמצא נדיב בלי סלף כי אחד מני אלף והנשארים
הם קופצי יד כלם מקטנם ועד גדולם ובדבר הזה ׃
העשירו בני העולם וזה לך האות כי הנדבה היא
מדה רעה וגרועה כי כל בני איש ימאסוה ובכף ׃
רגלם ירמסוה ואלו היתה מדה טובה למדוה גדולים
וקטנים והחזיקו בה שפלים וגאונים ומאחר אשר ימאסוה
בני העולם כלם בזאת תדע כי היא מאוסה ומכל
מום עמוסה וכמעט ואומר כי היא אסורה וכל הדובק
בה כאלו הוא דובק בעבודה זרה והוא נחשב בעיני
בני אדם מהולל ומשוגע ׃ אמר הבחור
התחשוב כי בעבור נבלותה ימאסו בני איש אותה ׃
וירחקו מחברתה לא כן הדבר רק מפני גדולתה ולאו ׃
להשיג אותה ותקטן נפשם לעלות למעלתה ואתן
לך מופת על דברי כי הדבר הנכבד אינו נמצא ׃
ביד כל אדם רק ביד היחידים הנכבדים כמו האבנים
היקרות אשר אינם מצואות ביד כל אדם רק בידי
השרים והסגנים והמלכים והגאונים וכמו החכמה
שאינה מצויה בחיה ובבהמה ולא בכל עמי האדמה

רק במשכיל הגבוהים שהם בעלי
החסידות והקדושה אשר לא נתנה לכל אלוה אשר רק
נשרי לב הקדושים אשר הם לעבוד האלהים ׃
ומהקדשים ושאר המדות הטובות כמו הענוה
והאמונה וכלמודה הגועה כי אינם מיוחדות אצל ׃
הדיוטים הספונים זולא בבזויים השפלים רק במי שהוא
בעל נפש טהורה ורוח נקלה וברוך כן היא הנדבה אינה
ביד כל בני בשר אשר פוחשו לאל ומעל והברכה
אשר תרעו לבעליך לאנשי יושר ונכוחה אחד ׃
מעיר ושנים ממשפחה היודעים עדה הם ועבו ׃
בדרכה והמכוריים מעלתה הם ותפארו בחברתה׃
כי לא נבראה לנפש החנפים רק לקדושי עליון אשר
בנו בלבם ולא אפריון ׃

וישא משלו ויאמר

לו הערבה דברה ותענה אז גלתה סודה לאנשי
מענה ׃

לכן מכור בלתה ואז תהיה לראש ובעל לשנית הונך
אותה קנה ׃

אמור המגוד

וכאשר הרבו דבריהם לערוך מלחמת אמריהם ודעו
כלהם כי דברי הבחור חזקים ממגדל בנוי תלפיות

שקר חשבתם ותפל טחתם ובשוא בטחתם כי בשוש
יכולת לשבור מלתעות טענותיו ולהרוס מגדלי ׃
תשובותיו רק לא נתן להגביר הנבלה על הנדיבות׃
הנעימה פן יאמרו הנבלים ידענו רמיה ויהי להם ׃
פתחון פה על הנדיבים ולא ושאר זכרון למעשים ׃
הטובים אמרו היטבת בשבילך וטעמיך ושתה הגדה
לשמעך׃ וישא משלו ויאמר

באיזה תענגים בית מגורי ושמה נוד שה אדני ועירי׃
אני חבר וכשמי מעשי כי אחבר נפזרי מוסר בשורי׃

ומקאמה שתאלתה ואחד עשרון

הי מקאמה אחת נאתה לבר ולבחר

שם היומן האזרחי הלבתי מעקרון לשמרון ופגעתי
בה אנשים עורכים מערכת תוכחות ושחקים מלחמות
אמרות נבוחות ורבו דבריהן משמן וחמה פתוחות והיה
בהוכח איש יקדח האש מוצעות אמריו ויבוזן
הלבבים בפטיש דברין׃ ויען ויאמר
אנשי לבב שמעו לי והאזינו לעבדי שבלי אחוזה

נפש חיה הפשרץ והיה נפש עוף ועשרץ ורמש
העם סביבין והחרישו לעיבו׃ ויאמר להם ישוע כי
ברא שמעיס בעת ברא האדמה כדור חלק אותה ושטח
חציה יבשה וחציה מים והקיף היס על העולם ועל
ברואי תבל כלם ותהי הארץ סגורה במאסרו ומתחת
נודו והיא בתוכו במיצר עצורה כאלו היס מלך והיא
שפחה אסורה ואין לה מנוס הנה והנה כי הוא מכה
עד יכבשנה ויקיפנה ובריאות היס כי הוא כובש ׃
האדמה ומקיף עליה כחומה אמר בלבו וידי רמה וייבז
כל השלם בעיניו ואוי על הארץ רעיושו ויען ויאמר ׃
לי ואתה מלוכה ומעלתי נסוכה וכל הארץ במיסורת
בריתי וכל שוכניה ברשותי וב עת תעלה עליה חמתי
ישטפנה מימי עברתי ואין לה מנוס מתוך כבלי
ולא חופש מעוף ובאשר הגדיל היס לדבר בגאונו ׃
והאריך לשונו לבשה האדמה גאון וגאוה ותעטה ׃
כמעיל קנאה וכמעט עלתה לרוס ארץ והגעש
ותרעש הארץ ותען ותאמר מי הוא זה ואי זה
הוא אשר מלאו לבו להתנשא עלי ולנגוע בשופי ׃
והוא מודרך לרגלי ושרוך לנעלי ואני כמלך והימים
מרכבותי ואני באוץ והנחלים עבדים סביבותי ׃
וכלבני אדם בתוכי עבדיו והנביאים בי נבאו ׃

עלו ענה ואל תבוא בו רנה ובעבורי יפתח האל ׃
מרומיים להוריד מטרות רחמיים ולהזיל גשמיים ׃
ורוותם תלמיים ולהצמיח צמחים ולהפריח פרחים
מפעל גדש ירחים ובי המאורים ואורן ובי שריס ישורו
ומדוע תרחיב פיך ואתה נמאס ונבזה לכל שומעך חוזה
וכל הוגך מחשבי אלך יצא מביית נעימות והוא ׃
הולך למות וכל הומיס אשר יחנה בך וישכון בקרבך ׃
חייות לאיס מנד ט והמות נתב בכל עת לעולם ובכל
היום לא ישקוט עצבון בלבה לא שנב לבו ולא יאמין
בחיין עד יצא מעמך וימלט מעמך ובבואו אל אז ימצא
מנוחה וידע כי היתה הרוחה ׃ ויהי
כשמוע היס מלכו התגעשו גליו ונתבו כמו על נוזלו ׃
וגברו שאון משבריו נקול שואה וכמוט ישטוף ׃
הארץ ומלואה ויאמר אל היבשה ארץ ארץ
התדמי אל ותעלומי שאל עלי בתחלה מי אנכי
הלא אני מחולל הרפאים ומחריב הברואים וכל
הרואה שאון גלי יפחד מקרוב אלי ולא כי יותרי
ומחולל נתן החול גבול ואמר לו מקומך אל תחליף ועד
פה תבוא ולא תוסיף ויאמו גלי עליך ושטפתי כל ׃
גבולך ואסירה כל בדיך ושברתי כל פסגותיך

והטבעתי בתהום רבה אויביך ואיבי תהחבאתי
ותבוקשי ולא תמיצאי הלא תדעי הנפלאות אשר
אלהים בי בבוא עם הקדש בקרבי והאויב נגש
עמהם לריב ופרעה הקריב וכראותי יראתם מאויביהם
חמו רחמי עליהם ובשת יוריקם אמרו אוים ויט
משה את ידו על הים נשאו משברי דכים ונבקעו המים
גלי ונתבו כחומה נוזלי ובתוכו הבאתים ובין גלי החבאתים
ומין האויב בתוך נפיהים ובבוא התנין הגדול לטרוף
עדריהם וירדפו מגיריהם אחריהם כמעשיו במעלליהו
ובמדה אשר מדד שטפתיהו והבאתי עליו יום קפדה
ועשיתי ממנו לגי היום סעודה ואל נשארו עם הקדש
ביבשה תהיה האחרונה מריה וקשה וחרב הגר אבלם
ואש זעמו כלם ואל יכל הדריך ומובריך לה יגיל
ותפתח הארץ אתפיה ותאמר לים התגיעה
בפיך מעשה ועד אנה תהי באותיך שונה הלא שתך
רבה ואין לה גבול הלא אתה ראשית מימי המבול
המים המרים המארדים אשר טבעו בהם היגורים
מימיך לא זכים ולא ברים לא יחים ולא קרים כי אם
רפשים ושמרים מעלחים ומרים לא ישקו מאמך אדמה
ולא ישבעו בך צמא ולא תקרב שלך רגל בהמה וכל
השותה ממך יתהפכו קרבו לרגעו עד ימות

במחנה נגעו ומעבד זה אתה אכזר ועריץ ובוגד
ופריץ תהרוג נקיים ותמית אביונים ועניים כמה
ספינות הטבעת וכמה חסידים הרגת וכמה יונקים
משדי אמם גמלת וטבחת ולא חמלת אם ובוא בן אדם
יעמוד הגיור בסכנת מות ויראה כתוחים לפנו
שערי כעות ובריחותן מיומיך נתבו עפו כחומות
יסובבוהו ורעיו ישו ועל שמים ירדו התהומות ואם תשחרו
עפו רוחות ירעורו בגבו אנחות ואם יהגעשו עפו
גלך ונתבו כמו ר נוזלך אוי נשוב עליך כי ישבע
יבוסים עזומים ויט עם המות כמה פעמים ובאתו
מיומיך ישרוך ואל תהלה וברכה אשר הניחו מן ההפכה
והחמיה השפוכה אמר הים ליבשה
רוב הגיונך נאות על עזות סגנך כי אם החרש התרישי
תסתירי קשנך וברוב רבריך הגל שונך הלא תדעי
כי את כח העבירות וביח המפעלות המכורעות
ומושב האכזרים העריצים ומערת פריצים כל שובנך
בעלי חטא ומזמה והיוצא ממך ויבוא בתוכי ישוב
חפיד כי חסיד אנכי ובעוד אשר ישכון בי ורבה גל
תפעתיו ולא יחדל ערב ובקר מהתנותיו ויעזוב רשע
דרכו ואיש און מחשבותיו ובעת ימלט האדם מרשתי
ויצא האחר מאחרי ישוב מהרה לישעתו ויחזור לקדמתו

וישכח אסריו ויפר נדרין ויעזוב התפלה וישוב לעשות
הנבלה כאשר בתחלה וכאשר הרבו דבריהם עשו זקניהם
שלום ביניהם ושבו לקדמתן שניהם ·

אמר המגיד

וכשמעו מלעזותיו ומשלי חמודותיו התבוננתי אליו
והנה הוא אביר הרועים וגביר השועים מלפנו ומורנו
חבר הקיני חברנו · ואשא משלי ואומר
אשר ידרוש חכמות בחידות ומזמות וישאל מי ·

אחד בבין מאין שני ·

בכל חכם יקוץ וכל משכיל חרוץ ובין כלם ירוץ לחבר
הקיני

אלמקאמה אלראבעה ואלארבעון

הי מקאמה לאמתל לאדביה

נאם הימן האזרחי נסעתי עם חברים תאוה לעינים
מלבוא חמת עד נחל מצרים ובעודי מסובב בשעריה
ובאחת עריה ראיתי ארמון מפותחים שעריו ~
בנויים באבני שיש חצריו וחדריו ובתוכו עם ~
אספסוף נערב ובינם איש זקן הענוה מעילו
והצניעות שולו והחסידות כמסוה על פניו ויראת
יוי כעמוד אש בין עינו ולפניו חמשים תלמידים
ומשכילים וחמודים והם יושבים לרגליו ונושקים ~

שולו ויאמר להם דעו כי רצוני לבחון תבונתכם
לשקול בפלס שכלי חכמתכם ועתה יאמר כל איש
מכם משל נחמד אשר כל הבא עליו ועמד ויאמרו
כל אשר תצוה נעשה וכאשר תרצה את עבדיך נסה
ויגש הראשון מן התלמידים ויאמר בעת ~
המבחן והמחקר יקל אדם או ייקר אמר אחר
העבד הוא חפשי כשיסתפק בחלקו והחפשי הוא
עבד כשיבקש יותר מלחם חוקו · אמר אחר בן אדם
רודף ונרדף רודף מה שלא ישיגנו ונרדף למי שלא
ימלט אחריו אמר אחר אתמה למי שיקנה
העבדים בהונו איך לא יקנה החפשים במתק לשונו ·
אמר אחר שלשה אתמול עבד זמנו והיום
הוא חולף ואינו ומחר סתום ואין מי יבינו · אמר אחר
למדו החכמה להתגדל בה על המשכילים ולא לרמות
בה הכסילים · אמר אחר שתית אדם ואכלו ~
יעוררו עיני שכלו אמר אחר אם תבקש מתבל
די ספקך מעוטה יספיק לך ואם תבקש יותר מספקך
כלה לא תספיק לך · אמר אחר כל הבא בעבודת
בעבודת מלך בלא אמונה הביא נפשו בסכנה · אמר
אחר אל תהי מן האנשים אשר בעת צרתם יחדלו ~
מרעתם ובחלותם ינחמו על חטאתם ובעת עניותם ~

ישפיל גאותם · אמר [illegible]
ימצא טובותם בבחרותם כעץ השדה אם בר אשה
השנה תרבה עבודתו באחריתה ירבה לך תבואתו ·
אמר אחר כל הרוצה לעלות במעלות גדולות ישמר מן
הנבלות · אמר אחר מי שיצא מן העולם הזה ישב ע
מרורות ומי שיצא ממנו נמלט מן הצרות · אמר
אחר בן אדם כבהמה אבוסה מעונות עמוסה ורובצת
תחת המשא · אמר אחר כשיקצוף האל על הקהלה
יתן העושר לנוכליהם ולקבצים ידיהם וכשיאהב אותם
יתן העושר לדיביהם · אמר אחר אם תכנע למי
שתרצה תהיה אסורו ואם לא תצטרך למי שתרצה
תהיה גבירו · אמר אחר החכמה תקרא מהרו
ולמדוני בטרם תבקשוני ולא תמצאוני · אמר אחר
ההלואה ראשיתה אהבה ואחריתה מריבה ואיבה ·
אמר אחר שלשה לא ישבעו מן שלשה אוזן
מדברים וארץ ממטרים ונקבות מזכרים · אמר
אחר מי שיש לו יחיש נכבד ראוי לשמרו בטוב ·
המעשים פן יאבד · אמר אחר שמור דברי
פיך וניבך פן תהי חלל חרבך · אמר אחר כל הרואה
נסיעתו מן הנוער אל העדנה ידע כי יסע מן העדנה
אל הזקנה · אמר אחר מבחר המדות שתיקה

[illegible] · אמר אחר
חלפו ימי הנערות ועיפה מרכבת הבחרות בעיי התאוה
והשרידות · אמר אחר מי שיהיה זך במעללו לא
ימצאו ביום הדין טענה עליו · אמר אחר צורך הנפש
אל המוסר כצורך הארץ אל המטר · אמר אחר הנפש
כצלם והחכמה יפיו או כעץ והחכמה פריו · אמר
אחר הנדיב יתנדב לנפשו ולאוהביו והכילי יצפון הונו
לאויבין · אמר אחר כשיחטא איש אל יביט למעוט
מעלו רק לגדולת מי שחטא לו · אמר אחר כל הלומד
חכמה אם יורש תהיה לו לעושר ואם יעשיר תדריכהו
בנתיב יושר · אמר אחר המות קשה מכל מה שעבר
לפניו ונקל מן הבא אחריו · אמר אחר כמו יתישדו
המדות הטובות בחברת הישרים כן ישחתו המדות הטובות
בחברת האכזרים · אמר אחר היושר והזכות יעמיד
המלכות · אמר אחר הכן צידה ליום הפרידה ומבחר
הצדה היושר והעבודה · אמר אחר כל מי לא יסבול
חטא אוהבו ישיתהו אויבו · אמר אחר טוב לך להיות
אלם ומשכיל מהיות רב דברים וכסיל · אמר אחר
הרבה לעשות כי הזמן מתהפך פעם ישפיל הנכבדים
ופעם ירים העבדים · אמר אחר מבחר המעשים
תשובה ממשובה ונקיית מאכזריות וטהרה מעבירה ·

אמר אחר המוסר כו׳ ... ק׳ ... ע׳ ...

ואין המוסר תריך לחש · אמר אחר מי שיראה
הפתח בעין לבו לא יפול בו · אמר אחר האדם ניצפור
כל ימי חייו והעונג עוסק תרשת לרגע · אמר אחר
כל משלים של שבע תאותו לא ינצל בימי חיותו ולא
ישח אחרי מותו · אמר אחר מעט הנשבה העניות
והחסרון · אמר אחר ומעט הדבור היתרון · אמר
אחר דורש מאוהבין תהלה בלי נדבה ימיתאבון ואוכלה ·
אמר אחר החנם נבזה ואסמשחתו בזויה ׃
וחברין דביס ואס הוא באדץ נבריה · אמר אחר
השקיטו היצרות הגדולות טח היצלות והתפלות · אמר
אחר הפרישות מץ העוסק רפואה לגופו ועושר מכל
חסרון · אמר המגיד
ובהש לפעס חמודות כספיס ומעיינות מעשיהס אמר להס
היזקץ השכלתס וחכמיוס שכלתס ואתה ברוכיס אתס ׃
ואשאל לאחד מץ התלמודיס העומדיס לפנינו
ושמו ואיה מקומו ואדץ בני עמו והוא הבין שלתי
ועגן ויאמר ופנה מעבדתי ·
השלוס על יהודי עס סוף ומה אדני ומה אס ·
לן אחריש מעשי ישיבון לי כי היקר בשמו קרא ·
אולץ בזעגעיס מגורתי אולס שמי חברי עד מי ש ׃

זה כתר התעודות ואוסף כל החמודות אשר לבבך
חכמיה עשר יחות אבל הייתי נחפז בלבבי ואקרא אתי ׃
שלוס אלי ואטיתי מעלי ·

אלקאמה אלמקאמה ואלארבעון

די מקאמה אלחכאוואתי

בראש הימין האזרחי נפשתי מאכסנדריא לעיר טבריא
ומיצאתי בה חבר הגיון ובאשר ראיתיהו ערעיוני ׃
ויאורן עיני והחזקתי בו ואמרתי לו נכה אתי לביתי ונוה
מנוחתי ואשיס לפניך מנחתי ועתעשה באהביס ורוק־
דמי ענביס ויקס ויבוא עמי להדומי ושמחתי לפני שלחן
ערוך ויין מסוך ובאשר אכלושבע ודשן ושקטה לשון
והשן אמר לי חבה עלי להשיב גמולך ולשלס טוב פעלך
מאשר עתן הבורא אלי כי חסדך גדול עלי ואתה אגידה
לך מעבחר המשלים הנעימיס אשר שמעתי מפי חכמיס
אמרתי לו דבר לי שומע אנכי אמר שמעתי שמענו
ואבותינו ספרו לנו כי איש מגדולי החכמיס הרמיס
היה אוהב משלי מוסר ובכל עת היה אליהס סר ׃
ויבלעדיהס סר ויוס אחד נקבצו לפנו ארבעה ועשריס
איש מגבורי החכמות אשר נקבו בשמות ויאמר

להם יזכור כל אחד ואחד משלשת החלקים הנזכרים
להתאים ערמיה לנער דעת ומזמה לפעלן יהיו
לאנשי לב מורה ובדרך יורה החטאים יורה אמרו
טוב הדבר אשר דברת וישן הגדול מהם ויאמר
הגורן לא כי עבר איש מן החסידים על קבורת המתים
ואמר שלם עליכם שופט ארץ עלוה השובעים
בחיר מות הוריענו מה מיתתם וטורח הדין
איך נשאתם אבותם פרי מפעלכם וקיצתם זרע מעלליכם
נסעתם אתם בראשונה ואנחנו נוסעים באחרונה ה
יפלח לנו ולכם ויחמול עלינו ועליכם אמר אחד
היה מנהג איש מן החסידים בבוא עת שיאמר
בתפלתו יהי רצון מלפניך שתהיה את התלאה לעוסר
ולמעון ולא לעונש וחרון אמר אחד איש מן
החסידים מות אחד מאוהבין ובקשה לעת ראתה
בחלם על משכבו ואמר לו הודיענו מה מיתת
בעולמיך ואיזה מקומך אמר לו אל תשאל על מה
מיתתנו מיתתנו החשבון ערוך והספר פתוח והדין
יקח שוחד ושטחנו מעמוד המות למעמד הדין אשר
הוא מר מעות ושא מעשן ואכזר
אמרו עוריכם ושחוביכם גדל יגונכם ורב
עיבכם

חשך ואופל ועלטה הם סביבנם בערפלנו
ומשכבנו
מי יתננו עשה כל זה בחיינו ונשוב מעתיב
חובנו
לנו ירידנו מאדה שמרון פן יקרכם מכאוב כמוכאובינו
אמר אחר אשר מבנות ערב מות בנה ובאשר
קבריתנו אמרה בני בש היית הלאת מלטה ומתנת
עתק ופקדון מפקיד והיום נפרע המלוה מהלואתי
ולקח המפקיד ערובתו וקבל הנותן מתנתו הא ליתן
לך תמורתך טבל טוב ויגעתי על אשר לקח מפעם
שכל טוב אמר אחר אשר מבנות ערב מות בנה
והתנחמה מהרה עלו אמרו לה השגעת איך הוכל
להתעסק מהרה עלבנך אמרה להם וש בהתנחמנו שהי
מרות טובות שמחה בעולם הזה ושכר לעוסק הבאויש
ברוב האבל שתי מרות רעות אחובור שכר התלאה לעונש
על רוב הדאגה אמר אחר אשר מבנות ערב היה
מנהגה בהספד שתאמר לבנן העולמים אם אשמתי
אשמתי לא תזיק לך ואם תמחול לי מחולתך לא תחסר
לך אנא אלהתי מחול לי מה שלא יזיק לך ותן לי מה שלא

יחסר לך · אמר אחר [illegible]
השריס והוא מיהה לך בגאוה ואמר ל החסיד דע כי ·
והבורא מאמם בזאת הה לכה אמר ע"ה שלא אלו ידעת מי
אני טבר הזה לא השמעתני אמר החסיד ידעתיך כי ·
ראשיתך טפה סרוחה ואחריתך חלאה זנוחה ובעודך
נבלתך כסוחה · אמר אחר חכוא איש שאחד מן המלכים
ושלחו וביאוהו לפניו וכבואו אמר לו אשבועך באל
נבל השמח על אויב השמחתו ואל תעזוב אוהב שמחתו
ואל העיקור מוטב חסל נטעתו ואל תהרוס בנין
ישרתו ויחמוך עליו המלך וישלחהו · אמר אחר ·
שאל איש מן החכמים לחברו ואמר לו פמוה תשתה
מן היין על אכילתך אמר שלש כוסות אמר לו היטבת
כי לא שתיתו שתית השכורים ולא אמרתו אפור הנזירים ·
אמר אחר איש מן החסידים חלה את חבירו ·
אשר ויאות בו והיה מתפלל לאל למחול חובו וחבריו
היו משבחים המדות אשר בו ובוכים סביבו אמר להם
עזבוש מן התהלה ועזרוש בתפלה · אמר אחר איש
חפס בא לנחס אחד השריס על בגדו ואמר לו יתן לך
האל נחוס ארוך ושפר ערוך וזרע ברוך ויצר קמוך ·
אמר אחר איש מן המשוררים שבח לאחד
מן המלכים בימי חיותו וקונן עליו במותו אמר לו

חבריו [illegible]
היו חובה וקינותיך עבה · אמר אחר שאל לאיש ·
לספר יפי חשוקתו אמר בטנה כמו אגן ופניה כשפחיה
מן ולחיה שושן וקומתה כעץ רענן רסיסיו בדולח בגריה
ופרין שני שליה · אמר אחר איש מן המשוררים
עשה שירה לאחד מן השריס והשר כבדהו ובניתו
הביאהו והיתה לבעל הבית בת יפה והמשורר עשה
שיריחשק וישורר אותם והיא שומעת פתח האהל
ובה אמר בשירו ·
צביתחן כטרנגלת אילמה בבוזה את נבלת מולך
פנימה ·
חשקתוך יעלה ברה והמה ואת שומעה ואזנך לא
סתומה ·
פני לך בעתר ירון וחמלה ומשכרתך תהי מלשלמה ·
וכאשר שמעה קול והעין והאמר לו
רבריך בלא דעת וחכמה ושירך שיר מהי חוקף וזמה ·
והעיד כי לך וחש מטונף ומשה לא ילחתך תמומה ·
ועלכן החריש תתא בשלש ואם אין תכסך בלמה ·
אמר אחר עבר איש מן החסידים בדרך ·
ורא אחד מן הסריסים הלוי על העץ ואמר החסיד ·
לחבריו כלמי שיעזוב הנכוחה כרשעתו העץ יתקן

אשר עותו · אמר אחר התנוצצו בי בשלשה חנוכה וזה
להכותו בשוטים והיה האוש המוכה ארוך מאד והמכה
אותו קצר קומה ואמר המכה את המוכה אוי לך בן
הזונה הלעוזה תקרא אותי חי יוי הייתי רוצה להיות
ארוך כמו עוג ואתה קצור כמו גוג וישחק המלך
וישלחהו · אמר אחר ראה איש חכם לבנו כי
הוא משתכל באשה יפה ויאמר לו בשבש נעה תאהב
בנשים ובטניהם בורות ושריהם נורות ויפיס ערוה
והם קברות התאוה · אמר אחר שאל לאיש בפרי
ואמרו לו כשתצא מביתך מני ושמור משתך אמר
הפקדתי עליה שש שומרים עזבתיה ערומה לבד
הצא עם הנשים ועבה לבד השחק עם האנשים ·
אמר אחר שאל לאיש בפרי ואמרו לו איזה החתשס
תרצה לבעתיך אמר החתשס שלשה חתן מפעלן וחתן
יחש וחתן קבר וטוב מכולם חתן הקבר · אמר אחר
שאל לאוש זקן בא ביפיוס על שלשון וענה אמר
אני חולה מבטש ומי יתרי מוחלתבטש כש אר עב
אגוס וכשחשבע אינב ומחלת יתרי כשאקוס
ינוס ובשאנוס יקוס · אמר אחר לאוש אחר כיץ
המשוררים בא לבית אחד מיץ השרים ודפק ולא
פתחו לו השערים ויאמר אל העומדים מי שתהיה

ואמרו קדשה ומשפחתו מנו גרושה מחמת אוש לא
תכסהו בושה · אמר אחר שאל לאוש שמבני ערב
על אוש מי לו ואמר נבלתו לאין חקר ומשערו שקר
ואהבתו כענן בקר וענינו בל מעורים ותלמיו חרריס
ושדה הבואתו תומקיס וקפני טובותיו בוקקיס הוא בבהמה
רובצה אוכלת כל אשר קבצה ובועטת כל אשר המצא ·
אמר אחר שני גבוריס התפארו זה על זה ואמר
האחד לשני איך תערוך אתי בן סותם הפריצים אמר
לו ידקת כאשר דברת אבל אביך מתמם במעטפתו
ואני מתמם בחנותו · אמר המגיד
וכשמעו דברי חבר הקינו יפנתיס בלבו ובראשו
והחזקתיו ימיס רבים עמי מתערן בביתי ואולמי
ואחרי כן נסע והכאיב בפרודו ועזב בקרבי גחלים יקודו ·

למקאמה יסאדסה וארבעון

מקאמה אהל בעיר

נאם הימין האזרחי נפערתי מעדינה לעיס המדינה
ובעודי בקיצה היומיס אהלך על פני השדה ואצעד
והנה אורחת ושמעאלס באה מעבר הקרבו
בערבה אהליהם ונטו מחוס השמש יעליהם וזבעור

אני בתוכם אתא ואבא והנה חבר הקיים בא מצוא ובראותו
פניו יהלל פנו ואורו עיני אמרתי לו שלם בואך ומאין
מוזאיך אמר מארץ גלעד באתי ואחרון שלם מצאתי
אמרתי הראותיה נא את הקוד שלם אשר במערב ומיניים
עד שלם אמר לא שגבה קריה אשר בה לא עברתי
ומעודך אנשיה חקרתי אמרתי הגד נא לי הארצות אשר
עברת עלהם ומדות החכידים אשר בהם ומראה האופנים
ומעשיהם אחרי כן הודיעני עניני הרעים בהם באחרונה
נסענו לגשהם אמיר ידועה כי כל הקהלות אשר ראיתי
הפזוריים וישריים ומעשיהם מאושרים ועל ירושת שמים
עומדים וקהלה עמם אך לא כלם כי רבים מהם חכידים
בגאוניהם וקרתם רעים בפעלם אלה לחיי עולם ואלה
לחרפות עולם ואון הם מחלקים לשתי מושבים כשני
דודאי: ומשם הטובות טובות מאד לאכול ולשבוע והרעות
לא תאכלנה מרוע והנה אזכור לך הטובים והרעים והנפלם
והשועים למען יהיו השועים מאזור עזר קבועים ומעשה
הרעים מגזרת ועל מה ידועים: ושם משה ויאמר
נבי בעת בואך אלנו יקר כלענץ עושה פרי אותו העבוד
ושמרת:
רק עץ אשר תדע באמרת הכי לא עץ מאכל אותו השחות
ובית:

הוגד הוגד לי בימי נעורי כי ספרד היתה האוה לעיטם
ואורה כשמש בחצי השמים ורקח שפרה מור אפיס
וטעם מגדיה כדבש ונופת וחוי נשמות ואדמתה
מבחר אדמות והיא זוהר הנפשות שמחת להים
ואנשים ופרחי גניה ככוכבי השחקים ואתה חבי נעת השרון
שושנת העמקים ותשאני רוח ההשוקה החשוקה לקוע
הלפוים ולקרוע אגמים וימים והלכתי מערבים ובקשתי
משבריס ועברתי מעברים ושמתי לספרד מגמתי
מאומתי ובאשר באתי אלה וחשתי בבבואה שאפתי
מור אהלים מבין אהלה ומיצאתי השבחים מעוטים
בטוב מעלה והשונות קערות בימה לה ושוטטתי
בה מפנה לפנה ומדינה למדינה ועברתי בארצות
ושמועה שם ומשם יצאתי שארצות הערלים אשר שם
ישפנו היושמועה שם ובאתי אל העיר הנפוצה היא
כפלה עיר המעפה אשר בשה מן המשרה והמוסר
עדיה להדות העמים והשרים את יפיה תחפור
המאורים בהוד יציה ובמה בית כנסת בה אשר אין
יופי כיפיה ושם כל הנשמה תהללה ובתוכה מזרע
הקדושה קהלה ערי היושר העדה ומכל עד תפוה רבבה
כי עמוק השרה ומיבחר נשואות ר שלמה הנשוא בין

הנשיא ר' יוסף בן שושן זקן הוא ריש המתרגמים ושם
ר' אברהם בן שושן הוא אדר היקר ושכנע לא נחקר ׃
ומנדביהם ר' משה בן שושן הבונה בית מנוחות לעוברי
ארחות ומנשיאיהם ר' אברהם בן לפראר בן מדות ׃
יקרות ופעולות מיון שרות ומנשיאי הלויים ר' מאיר בר'
איץ בחכמה מיו וערב נזרק הוא נאה ונאותו
השפילנו ור' יוזא בן שושן יועץ עריבות ויום נדבות
ור' יצחק בן ר' מאיר בן מעש מקור החכמה וה ענוה
ובו כל מדה נאוה ומהם ר' יוסף הדיין ים התשורות
ואיש חמודות ובן דורו הרופא ר' יעקב בעל החכמות
ובעל מדות נעימות ומשם נפעתי את קלנסיה
איוב ושם הרופא ר' יוסף מקור התושיות ונשונו ׃
בחרב פיות ושם הרופא ר' יוסף בן קשש איש
תבונה ובעל יושר ואמונה ׃ ומשם הלברתי ׃
לעיר ערדה ושם חכם ר' יוסף בקי בחכמת ערבים
וחוזה בכוכבים ׃ ושם החזק ר' יוסף בית סול שכל
לא ימיר אבל דוק המוציא לאור ׃ ומשם באתי ׃
לברשלונה היא עיר הנשיאים וראשי הקרואים ומהם
הנשיא ר' מניר מחפיר הנשיאים במדותיו ומנכבדי
הנשיאים בנדיבותיו ושם היה מושב אדוננו ומאושנו
נשיא כל הנשיאים אשר ממזרח ועד מערב בשם

ומקרוב ומרחוק בין שתי עמוד העולם ויסוד כל החכמים
כפי זקן ושם הנשיא ר' שאלתיאל דרעו דרך ישרה ׃
ובעל ענוה יתירה ובשו מתוקים וחמודים ומעשיהם
עליהם מעידים ושם הרופא ר' יהודה בן יצחק ׃
מעין המשיחות ובעל מדות נמרצות ושם הנשיא
ר' יעקב נזר הגדולה וכתר התהלה אבל מאסף ׃
הנדיבה ומאין לבוא בסודה ונהב לה ספר בריתות
וערך בודה ועשו בגים בהם כל מדה חמודה שלמה ׃
ויהודה ומשם הנכתי עובדיה ושם נשיאי בית דוד הנשיא
רבי לוי שר המעלה ור המערכה ומשם באתי לעיר ׃
בלנסיה ושם היה הנשיא הגדול ר' קלונימוס פאר המלכים
ועטרת הנביאים והנשיא בן אחותו ר' יהודה ריב"ש
וברשיון ושר חמשין ושם הנשיא המעולה ר' יצחק הוא
איש חמודות ומעין התעודות ושם היה החכם ר' ׃
יהודה בן תבאל היה ם בלשון הקדש מומחה ורהב ׃
ובפיהו לשון הזהב ועל חמשה בשם יסודו שפה שמשם
הגדול ר' שמואל מטעל בחכמתו למואל והשני עזרא
בעל שפה ברורה והשלישי יצחק מחפיר בשירו טובי
שחק והרביעי ישעיה עקח התבונה לעיה והחמושי
תבאל מבית ברכי אחיו יואל ׃ ומשם באתי ׃
לעיר שושנה ושם היה הנדיב ר' משה נשיא הארץ ועומד

בפרק ושם הנריב"ר נתן פקיד המלך בעל מעשים
כוזבים ופעלים חשובים . ומשם באתי לארצות
מזרח אשר שם כבוד יוי זרח ותחלתם עיר אכנגרויא
ובה אנשי חכמה ותושיה ומרבים ערקות ומגלאים
יקרים ריקות ומטוביהם הכהן ר' שמחה מקבל בן אורח
בשמחה, ולבנים הגוים מעכירים ונבוטים שם נבוכריה
סופר המלך מן הקראים אבלה ואראש הקרואים ׃
ובו מדות טובות ופעולת חשובות ושם ר' הלל הנעבד
בבני עמו ובשער מקומו רק בית נריבות סגור בעדתם
ואם ישאלוהו לפתחו יאמר כי אבד המפתח ושם ׃
החזן ר' יצחק בהור קול ידוש הרים ויוזק . ומשם
באתי באניה על פני הגיום ועברתי בארץ מצריים והם
שתי מדינות הראשונה יושבת מצריים הנטורה ושם
כבא המלוכה ובתוכה איש אחד ואין לו שני בעירתו
וענוותו וישרו ואמונתו הוא הדיין ר' מנחם בן החכיר
ר' יצחק זל עמוד החכמיים ויסוד הפעלים הנעבדים
ים הנעבה ובעל נפש נדיבה ואנשי העיר השנית ׃
בהם איש הוא עיקר חותם תכנית ושם הבדולח ואבן
השוהם הוא החכם ר' אברהים בן ר' משה בן מימון
קטון בשנו וגדול בעשרו יעיר לימים ומסכל ׃
החכמים ואבין העלה אורו להושיע באפלתם ואכל

בעיר ההיא בשבותם כי ראה המושל בעיר הורה
ילמדו וישוטטו לבקש את דבר יוי ולא ימצאו ואין מאכל
בפי הטף ר עביים גם עמאים נפשם בהם התעטף וירא
כי הפשוטה הכשיעם ויקם משה ויושיען והניף כלה תעמוד
בקניח בעברה ולקח מעמנו הכלת הברה והכין לעוקים
בעכריה זמין מאכל מזומן בכל מותק ומשמן ובעי שרל
אפלא את הלחם אשר לא יגעו בו ולא יהיו בעתיבו כי הסיר
מחבורן שמות המפרשים והדרשות והדרושים והחגדות
והחדושים אשר בם הדעיונים משתבשים ער השוב
כלה תעמוד באורח פלוגה והעבור קול בכל העלה בואן
שעריו בתודה חצרותיו בתהלה ויהי אחרי מות משה
נוערו כל איש עז וקשה וכל פקוד פיהו פער בספרי
ותרפת ואין היגבי ונוערו להשיב על חבורו דברים .
רקים ופרעו נדר נדרו הגויים שובעים קטשם מחבלים
כרמים ואל דברו בפשו נמוקו כרונב מפש חרושו ׃
ובדקו מלפשו כימו הטלאים מן הנפרים או ה צפרים
מן הנשרים ועל כעופרת במעמקי האדירים אבל
בהיות כל איש לבדו וחשוב כי אין לו בחכמתו שם והחלש
יאמר גבור אש .
והחלש בעת יהיה בביתו יגלה כל גבורתו לאשתו ..
ועת לקרב יגש ויקרב יגלה אז כלימתו ובשתו ׃

ומאיזיהם היחסיר הנכבדים
הגדול ר׳ עובדיה היה אביו מאבחר הנסיכים ואומץ
בחיקו המלכים והבן אין שרוע אלוב ירקיטו ונשרון
מפעלו׃ ומשם נסעתי לירושלם ונפתחו לי השמים
ואראה מראות אלהים ויפלעו מלאכי אלהים הם חסידי
עליון הבאים מארץ תרשת לשכון בציון ובראשם הרב
החסיד ר׳ יוסף בן הרב ר׳ ברוך יהי נאלהיו ברוך ואחיו
החכם ר׳ מאיר בנר שכלו חשכים יאיר ושם מלין
הישקלטים קהלה מעולה ובראשם השר ר׳ סעדיה
אוש ימיני והוא משכיל ונחמד ושכלו לאומר ושם
מלך המערבים קהלה חשובה וטובה ובראשם אלוה׃
המערבי הוא בעל חסדים ומדבה צדקות למרוים׃
אבל יראו עליו רבות גדולות ורבות במעשים רעים
ופעולות מעבור עות והאל יודע נסתרות׃ ומשם
באתי לעבה ואראיתי כהם מהיותי ועד כה כי כלם
ליקים עמי ארץ אין בהם גורר גדר ועומד בפרץ׃
ומשם הלכתי בגבול ישר ועברתי על נפת
ומצאתי שם צדוק הצדיק ראש ישיבת באון יעקב
אבותיו היו ראשי ישיבות ויש גדבות ובעל מדות
טובות רק אפסוהו צרות רבות והתגולל עליו קבות
והורד מכסא אחרי מלך והורק מכס אל כלי ובגולה

ואם טובתו סרה משרתו לא חסרה והאל אשר בלה
הצרות נסתרו יחבוש שברו וחולו ושב ורפא לו ומשם באתי
לממשק ושם אנשי חיל ירא אלהים ועושם במעלת
גבוהים אעפ שיש בם קשיים ורעים ובעלי מעשים ׃
גרועים נמצאים אנשי יושר ועשה ואומפי כלמדה
טוב ובעת חסידותם בחנתי אמרתי אכן יש יי׃
במקום הזה ואנכי לא ידעתי ומבחר כלברולהם
וראש כל אילהם בתר הקהלה ועזר התהלה הרופא
הגדול ר׳ משה בן עזרה עמוד החסדים ומגדל עוז׃
ליהודים העומד לבני עמנו בפרך ואין איש כמוהו
בארץ ולא החרשתי ומהללו שבחוהו פעלו ומעללו
יעידו עלו כעה מרודים הושע ונמה עודים תרגיע
ונפש נעה השביע והיטיב לקוחים לעות והשכיח כל
בני הדור בעבה ובכל מדה טובה ושם הנשוא ר׳ יושיה
נשיא גלות כל ישראל בתר הנכבדים ובעל המעשים׃
הנחמדים אוסף המדות החמודות ובכל הבל מרובי
בו נכבדות׃ ושאר קהל דמשק חסידים והגדולים
רקים בין הכפרים אבנם ותוך השושנים קמשונים כי
יש בהם אנשים אכזריים וקשים ונושכים כנחשים ׃
עשיריים מנכבדים עניים מועטים לבושים בגדי חמודות

עדומים מומוזת נכבדת מלאכת רקחות
כמו ברוך הרופא המיתאה ברפואותיו עד כה שמיים
והבור רק אין בו מים ובבואו אל החופים יתיצב לפשהם
כשור ויבבר תמיור אתם לאמר אפף כלמודה רעה ופעולה
גרועה אל בוים יטבעהו ומטוומאתן ירחיצהו ויטמא
היס בטרס יטהרהו ואל באש יעבירוהו תפלה ותכבה ׃
האש בטרס יתרפהו ואם יעשה מעורה היא על
נבלתו מעידה כי תחת אלס בני בשן יתן לך בשר נושן
ומאכל מעושן ויעל עשנו כעשן הכבשן ובמיקוס
הרעולה וברבורים יביא בשר שוריס וחפוריס כאלן ׃
קדרהו בור ונפל שמה שור או חמור וכל כבשן ברוגיס
ושוריו קלטוס לא שרועים והקדרות מלאות חציר וירק
גונבת הבשר ועוזבת המרק ואם תשאל על הבשר ׃
יאמרו לך אין הוא בשר עלסין העין ואין רק מים
ועשבים בסיר וכל הבשר חציר ובבוא שוא אל פרטי
ביתו יאמרו לו אין לס אתנוריק עשבים לשוב ועתנו
גס תבן גס מקפוא רב עמנו ובשעת אכילתו לא־
יאכל מפתו לבב ביתו ואל יטל הכלב ליבר אמר
ל העבוד בחברך תחשוב רעך ורע אביך ל תעזוב
ובשעודתו הגיזא פורותיו נושסס ורעיס מלאים
הולעיס וכל המגדנות שרופות הקדים וגרגרי ׃

השמשמים בשבת בשדה זר שונים בחלוטים הקורים
והעבים כבוסר חשובים והתאנים כרקביס ישנים ׃
והשקדים בקנה הבוז מושקדים והתמרים כטועמי
הרע מרים והאגוזים כשהי ידיו קשים ושזופים והקשואים
כמורות אביון קשים והתפוקים כשדי אבן יומקים ׃
וישוס תחת ההדסים והבשמים את החציר ואת הבצלים
ואת השומיים ומכל דבר יש בסעודתו חסרון רק כיין
הסגיס יש יתרון ומנהגו בחגיס ובשבתות לברוח מן ׃
בית התפלה והוא יבדל כי הקהלה ומפחדו תקיכריחוהו
להת צדקה אל בית זי לא יבוא ול המוקדש לא יגש מ
מוסבו ונאיש צרוע מיחוק לשיחה מושבו כל ימי אשר
הצרעבו ובנו יצחק למוד מומעשה אביו הזעומיס ׃
ויוסף עליהס כהס אלף פעמיס כי הוא איש רע ובלעל
מק העס אשר נחשו לאלמעל והברכיס אשר כרעו
לבעל כי מוש שתו את כלכיל ונעוהו לאבא בודי ׃
ולא הניע אל הוא גבה עיניס קיר אפיס כומא שפתיס
פגור ידיס נעוקש דרכיס אין ברגליס קרא אביו שכיו
כתר המאורות וכועה כי אין שמו רק יהר המארות
ה׳ שמו מיחוק עורות ובעבור כגה האב הוא סכל ׃
כשור וחמור עלבן קראתי שס בנו שכסבן חמור
והוא עושה שוריס מלאן קיא זועה ונאלה ומרומה

כאלו מונחש אבותיו ונביאיו שירי הקדש
שיריס בקול הסירים ונביאים בתעקת הכלים והוא נובח
בשירתו ביני בני עמו ויקרא לה נובח בשמו שירתו ׃
קדשה ולא קדושה בפתח עיסס חוב ונותנת נגן אפיה
שאר כמות ושונה ויראה יהוה ויחשבה לזונה ויקרא
עליה לעד כל מגרף ומחרף הזיונה והשרף שמתו
נו שיהה נגלמו אוריס לפניה וירא אותה שכס בין חמור
וישכב אותה וישנה ותטמא תחתיו ואפקוד עליה
עונה ושמתיה בבית הכלא עבשת סוות עשות עד ׃
יום מותה אלמנותחיות ומלבד זה העידו ל עלאבין בחש
עדות ברורה כי הוא מקטר לעבודה זרה ויוציא
הלשת לערוך לנוכביס תפלה ולה עשה להס עוגת
ולברוע להס עלבדכיס לעשות כושס למלאכת ׃
השמיס האל ושמירס ואברס ולפלח להס לא יאבה
ובערו שטהס יחדו ואין מכבה · ומטובי העיר ל
פרחיה הצורף אוש גדול בעשתו ונכבד בהמונו
והשאיר אחריו בעס חמודיס במעשיהס נכבדיס
והשר ל פרחיה המערבי נכבד במפעלו ושמיד
במעשהו · ושס שש חברים אחים הכוהניס המשוחים
ל אלעזר ובניות היה אוש חסיד אביהס והבשס ׃
מלאו מקומו במעשיהס ורביס במעשק בעלי ׃

מעשיהס ושרים לעלים מאושריס · ומשס נסעתי ׃
מארץ חמות ושס השר הגדול בישראל ל עזואל הוא
משנה למלך ומפרי שפתיו ותן מעשרים מלך בומין
ישבו היהודיס בטח בעלו ובל שרי המלאכה מיוחלים
במוטר ע ובלעדיו לא ורים איש את ידו ואתרגל
ובל עבדי המלך בבלן מעשיו החמודיס מנשאיס את
היהודיס · וישא משא ואמור
לעזואל בחיר האל פעולת לשומעיהס חשוקות ׃
ואהובות ·
ואל שס ימינו בחדריס אזי מלאו פני תבל ׃
הנובות ·
עתה למלכיס ועשו בה אשר לא ועשו שולפי
חרבות ·
הכי בה יגברו לבות חלשיס ושבו הזכריס
כנקבות ·
ובו הרחיב לעמו האלהיס ובעמו שס חמת אקרא
רחובות
ומטובי חמת הדין ל מבחר לשונו כסף נבחל ומהס
ומיהס ל ראשית ע שבעה בשס משכילים נבונים · ושס
יצחק משרת משה מבחורין ועמיר מלאכת הענק מנעוריו

חוש משכיל מביין ומשם באתי לשון המלכה היו
ארס עובה הברוכה כי שם יהוה יוי את הברכה בלמדות
חמודות אוספת והיא עלראש המלכים מצנפת ומעבר
נועם מרות קהלה וחמודות אינוה בא אליה זה שלשים
שנה מושיע ורב מארץ מערב הוא החכם ר יוסף
המערבי חכמתו פקוה לת ושכלו בחלת ולשונו אש־
אוכלת וישא משלו ויאמר
גביר ישאל בכל חכמה בארין ויטרוף לב בני מכלת
עלביא.
ויש חכמות לפיו נבקע ונקרע בעת יאמר לעוגת־
בן חרבי.
ומפיו ילמדו חכמה חכמים ואם הם כמלשע הוא־
בת שבי.
יחיד הדור אבל הושך ולויש אשר הם בזמן לפארי־
ולעבי.
ולמדו עניני מומר בטרם אשר ודעו קרוא אמני
ואבי.
ובא מן ערב לשכון במזרח ועבאות בל יקר אוסף
והעביא.
ואל הדור ואל דור הנבואה משאו אל בישראל
נביא.

ראש על עיבי
עובה ונכבדיה ומזרע חסידיה זרע ראשי הישיבות
הנפתריים בכל מדות טובות שע שמודי הגדולה וגולה
לראש הגולה השלהגדול ר עזריהו יברכהו אל ואחיו
ראש על עיבי עוש שמואל יגדיל שמו אל זרע היוחס
הקדוש בנו הנכוכים מראש הוא הראש ר נפיס בחיר
האל וידידו זרע אברהם עבדו הוא אברהם ראש
הראשים וזוהר הנפשים ורד עם אל ועם קדושים
הואכתר של ראש היושבה ופאר בני דמשק ועובה
אשר השכינה שנוה על פניו וירא את יוי בלפיד אש
בין עישו ובעת ההאל בחנהו כזהב מיצאהו ואל ~
אברהם אביו נהשיגהו ערך לאל הוה על הטובה
אשר גמלהו אשר אוש בזה מחלציו הוציאהו ואל
בתוקן בר עביוס יבשהו ואל הושך באור כשדים לא
שרפהו טו מעלאך יוי יבאות הוא וזאת הנשפחה היא
נבחרת מומני האבות בכל מדות טובות כיחש נעלה
עד לבה שמים וערבת לב כיסגדל ורחבו ים ובחסידות
ונקיון כפים ומתק לשון וחן שפתים ומן הענוה על פניהם
כמות עינים אין בקהלת מתרים מגיע למעלתם ולא
באנשי ארץ היעבי בעלי מדות טובותם ולא בבל ~

אשור אשר לא יחדל לשמוע תהלתם ולא בבני עדינה
אשר ישיג לך תחמידותם זה הישר הגדול לי שמעון
אסף המידות הטובות כאסוף בניס עזובות ולתנו
לבלעבר ושב פתוחים וביתו מעון אורחים שם יתקבצו
התושבים והאזרחים והמעברים והמזרחים ואם
בהון ובעשר יש ידו שם העשיר בל שואלנו בן באור
שחר מזהיר ושמו מזהיר עולה במעלת אבותיו ׃
ויוסף עליהם בטעם מידותיו היאל יפארבו משפחותיו
ויאריך בחיי אבין ומין ושנותיו ׃ ומעבחר איש
טובה וגדולה יפאר בל קהלה רופא המעלי לעזר
הוא לעם הקדש טפסר ומנזר במעלה נעזר ובאזור
המשרה נאזר ולבן משכיל מידות השמל אפיס
בת ויכיל וגם בש אחיו הגונים במעשיהם ומפורי
הענוה על פניהם ובבור יוד זרח עליהם ומעבחר
חסידי טובה וחכמיה שלשה בני המעולה בל אחד
מהם במידות טובות מעולה ובכתם אופיר שיקולה
ובשלשתם חבל המשרה בל ירתק והחוט המשלש
לא במהרה ינתק הגדול מהם אוחז מעלת גבוהים
ומשה עלה אל האלהים בשם הענוה כמהו ובל בש
הדור רחקו מעלה וגם משה לבדו והשש מדובר

ובכתם ופז את אלוף חמודות פניו פס איש ולבו לב עיר
וקדוש כבש יזרו ולא נבוע תחתיו ומאס הענוג הזמין
ולא היה מפוטתיו ושם רנאך על לבו אשר לא יתבל
בפתבל היתר וביון משתיו ויוסף הוא השלישי על המידות
הנעימות ועבר מבתרי המחמדות ׃

וישא משלו ואמר

שלשת בני המעולה	ענק מפנינים מעולה
משה שפל בל אבל הוא	בעוש אלהיו מעולה
יקרותה לעת ברני אל	רק בפוך לא יכולה ׃
ויוסף הוא החמודות	ועבו תרי עיר מחולה
רואה גדולת שלשתם	בל יום פניהם יחלה
וידע הני מבני אוש	בחר יוי אלה ׃

ומעבחר גדול

טובה וראשיה ונגע קדושיה שני שרי צבאות ישרל
ד׳ ישועה ולי יכין הם עמודי המעלה ואדני המעלה
הנפוצה ושם בן השרים הנכבדים השר ד׳ חנניה ביקור
החסידים היו אבותיו נגידים וחסידים ובעלי מעשים ׃
נכבדים והוא אוסף בלמידה טובה ומעשיו הפארת חרם
טובה ולו בן ברוך מבנים נטעי נעמנים האל יאריך שנו
ותחת אבותיו יהיו בניו ומגדולתם בש השר ד׳ שמריה
מעבחר ועובדיה היה אביהם לראש הזמן בל תפארת

והבנים למדו מדות אביהם ומעשיהם ומהם
ר׳ יוסף בן החסיד ר׳ חסראי ינוח בית שדי היה אביו ׃
מחסידי דורו וראש כל אחיו עירו ויחיד בענותו ושרו
וזה הבן ר׳ יוסף למעשי אביו פוסף וכל מדה טובה אוסף
ומהם החכם ר׳ יוסף בר מנשה חכם בתלמוד תורה והעלמה
יזניא לאורה ומהם החכם ר׳ שמריה בן הרב ר׳ ברוך
טהור לב ונקי כפים ומעשיו ירא שמים ומהם השר
הנדול ר׳ שמעון פוסר בבית המלך הוא מעשיו בעמו
ונכבד בשער מקומו ומהם הרופא ר׳ חנניה בר בית לחם
הוא עניו וחסיד ושכלו לא יפיד ודרכי המוסר לעיד ׃
וביתו פתוח לתלמידי חכמים ובכל מדה טובה חבשם
נפלו בעניניהם ומהם השר ר׳ מנחם בר זכאי היה
אביו כתר המשרה ויתן התפארה והבן בו כל מדה ׃
טובה אשר היתה בו עבה ומהם השר הנכבד ר׳ נעים
הוא משרוף קהלתו והון ועושר בביתו ובו כל מדה חשובה
אבל ביניו וביך הנדבה איבה לא יתגרב בהונו כי אם
לפיהן ולבושו אך לבל שואל ידו מנורה מהתגרב באמונה
ומהם רב יהודה הרופא בעל מעשים חמודים ופעלים
נכבדים ומזרע עדיקים וחסדים ומהם החכם רב ׃
יחזקל ודך הבושת ויקל ועתיב מישור לא יעקל ׃
ומהם ר׳ אברהם בר׳ מנשה עניו ושר ובכל מעשיו ׃

ומזרע חסידים ונחמד בסדותיו והורתו אומנותו ׃
ומהם החזן ר׳ רפאל הוא ערב בנאמנתו ונחמד בהפלתו
יכבוש בנועם שיחו נבות עם הקדש ונשפע קולן בבואו
אל הקדש ומהם הבחור הנעים עובדיה בן עלם מהוקן
מובש ועבו כל עיר יחבש ומעוריו כסות הענוה לבש
ובו מדות נעימות ופעולת תמימות ומהם השר ׃
כולל החמודות אשר לו בכל מדה טובה עשר ידות ׃
ר׳ פאר בן השר ר׳ עזרא זכל מנזע איתנים וברוך
מבנים אסף כל המדות הטובות כאסוף ביניים עזובות
ושם הרופא הנכבד החכם ר׳ פינחס הוא מעדן עמו
ועיבי אנשי מקומו ומהם ר׳ ישעיהו רוקח יושר ודורך
דרכי טשר ומשם הלבתי למעבה ושם לקהלת נסובה
וברוכם ר׳ שלמה המערבי חסיד ועשו והמניס בכל
עשיו ומהו בנו ומשם באתי לעיר סרוג ושם העריב
ר׳ לעזר הבבלי יועץ נריבות ומעין עבות שלחן ערוך
לעובר ושב וביתו פתוח לגר ולתושב ומשם באתי ׃
ארם נהריים ומטוביהם ר׳ יפת הירא שמים והחזק
ר׳ יוסף תאוה לעינים ׃ ומשם הלכתי לחרן ולא
מיצאתי שם חמדן ומחרן ירק פגעתי בן עברין ושם
ר׳ צדקה ירא שמים אבל הוא סגור וריס ושם הרופא

ר׳ מתניה על פי [illegible]
ושם סופר המלך עובדיה בן עלי ריקם מחמיה ומעשה
כבהמה שוסעת לא למדתי החכמה כי אמלק וקדש
ולא ידעתי בין זנב לראש ובראותי אותו מיראתיהו
כבוד נפתם ונחברתי ל כי ראותין איש תם ולא זכרתי
דברי רבותינו מרחיקים משור תם ומשם הלכתי
לבלנה ושם קהלה טובה כלם חסידים ויראי שמים
אנו יהיו פורשי נפים אבל כלם פקודי ידים והונם
עיזר בכבל ונחשתים ותחת בריח ורתים ובראשם
ר׳ יחמיח הוא יחמיח לאבי ולבבול ובו כל מדה מהובה
חוץ מן הנדבה ואחיו ר׳ עובדיה ל ושורו לא היה
מעשיר בנדבתו כל שואל ומהם הבחור המשכיל
ר׳ יצחק בר משה הוא משכיל ונחמד ושכל ׳
ומוסרו לא ימר ושם היה ר׳ שמחה ול חלפתא אשר
כל מדה טובה בהם היתה ושניהם ירא שמים ועיבי
ידים נשני נרבים פורשי נפים ונדבתם היתה ׳
לבני בלנה מגדל עוז וחומה ויבאו שני המלאכים
מדמה ומשם הלכתי לאשור ושם ראיתי השר
ר׳ נעים יחיד בענותו ובנדבתו ואם באשור בית פתוח
לרוחה כי אם ביתו ואין עושה חסד כמו עובר ושב
זולתו ושם ראיתי דוד ראש הגולה היהודיה ובן

[illegible] ׳ ושם ראיתי
כמעשיהם והקיר לשונו לספר קצת מדותיהם ומשם
נסעתי לעדינה היא פאר כל מדינה ושם היו מעונים ׳
באונה הבל וחכמיה אבל אבדו היום זקניה ושתרו עלמה
ונערה הסולת ונשאת הספולת ומיטו השחנים וקמו
אחריהם השועלים וכמה קורות קראוני בעת בואי
באתי ואבקשה כיהם איש גודר גדר ולא מצאתי כי
כלם הסתירו מפני פניהם ואנכי הסתר אסתיר פני
מהם וראש כל גדולתם יוסף בן שבר לא ראותין ׳
ולא ראני אבל ידעתיו ואם לא ידעני ואל האל אהבו
אהבני רק מאהבו יוצרי ועל כן מאסני ומשם הלכתי
לעיר הול ושם מושב הגדול בחיר האל ה שר
ר׳ שמואל אשר הוא מגדל עוז לבני שמן ושני ׳
אחין עשו כולם חמודים וכלם נבונים ובשלחם ומצאו
הנודדים מנוח והעיפים יחליפו כח שנזה אהבני נח
וישא משל ויאמר
קחה סוד היהודים החשובים אשר בים ועד מזרח ׳
נקובים ׳
קצתם קופצים ידם בהונם לבל שואל ויש מהם
נדיבים ׳
וזכרתי בספרי את שמותם ושמותיהם בובעט ברזל חתובים ׳

למען יחזו דור אחרון את פעלהם הנא הנס נתובים.

למקאמה שמאבעה ואארבעון

הי מקאמה תפאחי לבנאמו

נאם הימן האזרחי נפשתי מפתור שאדן כפתור בשת נשמע
קול התור ובשדי הולך בדרך ואש חזק מכאב רפה ברך
וחוס היוס נורא ואיום ישרוף באשו הגויות ויטרוף בכוחו
האריות ויוציא מפעוניהם הנחשים והחיות שד קדרה
רוחי וסר מפני כוחי וירדתי מעל גדר כברתי שדור מקום
נשבתי ולהעיח בהמרתי ואדא תחת יהלף הצמחים בין
אחים איש נלבר בחבלי שנתו ונקשר בעבות תנומתו
וכאשר קרבתי אליו ונתברתי עליו הקיץ והוא רדך מתנומתו
ויברח מלפני ונטה כופש ואומר לי שלום עליך לתורא
מצאת את נדה ופגשת איש חברה ושהה הגויה לי מה
נרפה ולבתך איפה ואנה עיר מולדתך ומה מלאכתך
אמר הורי זרע אמונים מבני הקינים ומעשי אילן
בית ענים וכאשר הריחותי הדקי אמריו וכשמעתי קול
דבריו הכרתיהו ויד עתי כי הוא חברנו חבר הקיני אשר
דר שהיהו ואשב עמו לנקוט בדרושם שמעו ואומר לי כפר
נא לי מן הגדולה אשר ראו עיניך ושמעו אזנך ויאמר
כן דבתך ואני מזומן לכל אשר שאלת שמענו כי

כל אשר מצריים ועד עזה ופרזון עשם והתהלה
על מדינה ביפיה והבדרה והקנא כל עור באחותה.
והעין נוא אמון בראש ההמון ותאמר לי ואתה מלעפה
כי ברית עולם שמורה לי ושרפה והלך קרא שמי נוא
אמון כי אני לי לבת והייתי אילן אמון ובזואדי שנק
היס הנותק לי עוז ועצמה ומלבושי זואדי רעמה
ויפיי עזהב הטוב ולא יועם ורכי דרכי נועם ואני בית
נתיבות נעבת ועל מבואות יס יושבת ומי זאת מלך
המדינות אשר תגע בשולי והגיע אלי ועל ראשה
ירומון רגלי ויכבוה המון גלי.

ותשא משלה ותאמר

לו תעטה כל עיר מעיל זהר ותבא שחקים לה כמון
פעמון.

או נתנה פסאה בחוק שחק או בגרתה מעל זבול
ארמון.

כפאי על ראשם ואם יגאו יד יתנו על לנוא
אמון.

והעין מצריים ותאמר

אני תאוה לעשם נאוה טרושלם אני עיר הומיה ולי
תהלה דומיה ולי עוז ותושיה ובל מנשי אילי ארץ

וסוחרי נכבדיה

היאור הנאור אשר מנבע לאותיון זרח בחשך אור אשר
מנץ עדן מוצאו וער מיתריס מובאו ובו נראו נוראות
היו לאל לעד ולאות. והשא משלה ותאמר

על הארצות ועל שמים לי נחשבו מורך לבך
רגלים.

או עלתה מעלה יקרים עד זבול מעלת יקרי עלתה
כפלים.

כי המירו נות כשפחות או כגזן בנות אמים נחשבה מיתריס.

ותען ירושלם ותאמר

בהיותי בימי חרפי השכונה שכנה בספי וחמדון אדרי
מעלתי גבוהים והייתי מחנה אלהים ויקנאו בי נוכבי
נגוהים כי כבוד אל בהיכלי והקדושה באהלי ואור שלם
על רגלי והחכירות באיציי והנבואה בזקני ועולי ועתה
בעוון מתי סורי גלה טבורי והערה יסורי והמיקום אשר
שכנה בו השכינה השכון עלו ענה ובמקום הקדושה
והנבואה נאלה ומראה ורוח הטומאה ובטה האלמים
אלהים מעמים ותורות תלמים ובכל זאת יש לי בעוב
העמים מעלה והדרון ושמי על כל הארצות לפאר
ולזמרון. והשא משלה ותאמר

תדבק לשון כלאום למקוחום בנוה יוי עיר ירושלם.

שכמים.

כי היא מיאור עוף לבל עין והיא חיי לבבות תאות
עינים.

ותען עכה ותאמר

אנכי האבן הראשה וארץ ארץ קדושה כי אני
חבצלת השרון וכביותי הכרמל והלבנון אשבול
וחרמון ותשא משלה ותאמר

את שבה אני הוי כל מדינה כלה תחן ואין קץ
לתבונה.

והטרמל סביבי עם לבנון ושם עלה כבוד שוכן
מעונה.

וארץ מיופות עוף קדושה ואנכי שנאה לשניה.

ותען ומשך ותאמר

לי יאתה מעלה ומעלתי מקדמי ארץ עבודה יצא שמי
בכל העוף עד נשתחו עדי שער ועוף לעומת חמורותי
ורוב ערוגותי ורחב מפלתי והדרת חוניותי השמש תניף
מראשותי והכוכבים ישקו מרגעותי וכל דבורי עשת
ואשגבים וכל דרכי געת ומשאבים ובתוכי כלתענוג נעם
וישפר וסביבותי אמנה ופרפר וכל גבעותי והלי בנות
ופרדסים נעוף שם מיבשים ומרס וטפו ההרים עסיסים

נ ואתה מלבות נמעך בי שם היקר נמא תהלתו׳
הן כלכבוד שלם וכלהודן תשפל למעלתי גדולתו׳
כי בוראי השכין כבודו תוך חדרך ומושק מנוחתו׳

ותשע עובה ותאמר

אני נר מערכה וניר מפלטה ומעלתי מדור עיור נמשכה
ועל שעור המעלה נסמכה ואריזי לבנה כלבנה ובמיוע
מעדנים ושנה ולענה ואני פלנת יופי בלי דופי אם תיר
עמיקים אורה לך שפו ובי מפעתי החכמה אינו לם ותמיס
והמיה חכמים מחזכמים מהם רופאו דפאים ומהם מחכימי
פתאים ומהם סופרים מערכת עוז ישרוכו ונשבט סופר
ימשוט ותשא משלה ותאמר

עת נזכרו אריזות זמין יחד הם נותנות יד לארס עובה׳
כמאי בראש כלם ומול שיאו שפלו וגם שכבו למעבה׳
ובעת אלמנים אלמנו כלם קמיה אלמתי וגם נעבה׳

ותשע אשור ותאמר

באשרי כי אשרוני בנות ושפחות עדינות וקנאו בי המדינות
אני אשור מאושרת במעלתי וכשפני כן תהלתי ומעטפ
וכלמה לנערך גדולתי כי אם אוספת החכמות וכולל
תמידות הנעבדות ותשא משלה ותאמר

על כלעיר אלהים טבעת ושם לו כם יקר ונטלני ׳

כלכוחו בחשך יחזו אור ולמתק פין אנוש שתיזכרני׳
אני אשור מאושרת בבנות ואזן שמעה ותאשרני׳

ותשע עבל ותאמר

אני עדינה פאר כלמדינה ועד הודי ועלי הנגוים נמר
מדלי ואני אחות לעיר הקדש כי מיוס גלו עם הקדש
מעל אדמות הקדש אני אלי אספתיס ובילי השתדלתיס
ומאז ועד עתה לא מאסתיס ולא געלתיס ומפנס יתאו
גאון התושיה וחכמי פלשה׳

ותשא משלה ותאמר

אני פתר זכיך ארץ עדינה ואדמתי פאר על כל מדינה׳
הכי כלהארזות כאבנים במירגמה ואנכי פנינים׳
וחכמי האלהים שכנו בי ושכנה תוך לבם השכינה׳

אמור המגיד

ובאשר כלה משלתו ונועם מלתו אמרתי לו מה יקרו מעיותיך
ומה מתקו חידותיך ומה ערבו משלי תעודותיך הב
ייטיב במעלך ויפרוש סוכת שלמו עליך וקרא בשלמי
והלך מעמי׳

שמקאמה ארבעים ואחת

והי מקאמה על אלעשק

נאם היומן האזרחי קורות הזמן התקעו בלבי ציור
נאמין והשכיבוט על ערש מדוים ויסרוני בשבט

חלניס וייסורים משקים אשר אסורי המלך אסורים
יניס רבים שוכב על ערש דוי שר נואש ומניס קוו
ונוש כל הדוסאים במירוי וייעיצו אותי אוהבי ורע
וחברת מיוד שי לעבת אל ארץ הבלעד ושס אמיצא
לחלי ירי ומכ שר ושמעתי לקוס ועשיתי נפשי ע"ז תס
ושפוס ובאתי אליה בחמת רוחי וחולש כוחי וגבורי
מתהלך בשר ומיהבוטך יפי בעשה ונועס עיניה לאיתי
איש זקן עליו הוד מלבות ואימה ומלבושו שש ורקמה
והוא יושב על מיטה רמה וכאשר שאלתי עלס את הקרובים
אלינו אמרו לי זה הרופא חכס ירפא נשברי לב מיגונס ובשרי
מיהבוטך עניטו ראיתי איש עומד לפניו ומניטו יורד ^
מעיניטו ואמר לי בי אדוש עבדך יצא בקרב המילחמה
עס גבורים בעלי זרוע רמה ומיאוש גדולים חלניס
כאלו מין האש קרוניס או מין הכעות חרוניס וחורוני ^
בשני חיניס פלחו בס בבבי והגריע אוירי והאוש אשר חיניו
נחתו בי וחלניו פלחו לבבי בירון ירי ואותו רפואות חלני
והוא שוחק לבבי ושמח לבבי אקרא אליו ולא יענה ^
ואיעצק ולא יפנה ואני שמעתי כי בירך ובמילחך עלה
לבל מחלה ומיזור ואדוה לבל מיני ומרפא
לבל נפשה ושהה הושט לעבדך שרביט חמלתך ויפש
בן אמתך אמיר לי הרופא אס באת לעבר רבבי ומוזות

ע עיניך ותגעה מיצפונך ארפא מוחלתך ואשובך רבר
על שאלתך אמיר האיש פהיעשה לי אלהיס
אס אעלס סודי או אכנה ואס אמיר האמת או אשנה
דקידוע תדע כי אני באתי במילחמת חשק ואהבה לא
במילחמת מריבה ואיבה ונקריאתי בגיערת עפריס לא
בגיערת גבורים ושלבו עלי חלבות הניטס לא חרבות
הידיס והורוש בחיצי רוחותס לא בחיצי קשתות והבעירו
בלבבות להבות מין האהבות וערבו עס הקרביס קרבות
ואיש מהס משך קשת עישו להומו ופלח בבבי ויי מיומן
ויורה לבי בחיצי שעס מין הניטס וזה לי יניס רבים הרופא
ברוב מיבאובים אתעטף בנגעי לרעי ואתגולל בפיזעי
על יתושי והצבי אשר הורני והסגירני ועלוי חרב עינו
הגידע אתו ירי מחלתי ובידו לרפואתי אבלהוא יוחק ^
לבבותי ושמח שאנחתי ויבאה לי עזרתי ובזה ושקץ עוותי
ואני שמעתי עליך כי יש לבל חולה רפואה במי לך

וישאפשט ויאמר

טרס אשר אגוע ואסכה חוש נא רסאני וארפא י
איך אינעקה חמיס והן אינע קרוב ירי גלעד ואת רופאי
יורי פואר חזק והנפש דלה והלב עד מאד רפה י
אס לא תרחפש אהי יורד לשאול בינות חשק ואטפה י

אשר שמרתי מאז
וכשמוע הרופא שירין יתק על דברין ואמר לו אל תוגא
כי אש אתן לך שתי לפאות יהיו לך לעד ועאות תעשה ׃
הראשונה והיא העשונה כי בה העלה העלה לאיוב והמציא
עזור לעזוריך ואם לא תוכל לעשותה כי לא תמציא עזרי
רפואתה ששה הששת ובה תמצא משחת והמציא עזרת ׃
והעה לך הלאשונה אתה קח לך מבשמי החברך ומפני הידידות
היקרה ואבקת האהבה הברה ושוש הששתים וחבצלת ׃
העמקים ותפוחי השדים וקנה האפוס וסעיפי הקופורת ׃
הנעימות אשר יעפס לוח הנשמות ורוקח הששם ונכול
הירוס ותשחוק הכל עד אשר יק בעקין כפים וקרוש אתן
בדבש המעקוחים ותשים עלנו מעט מעזרי העפעפים ׃
ותקטירם בעור האפים וקטורת העחורים ותקח ממנו אתך ׃
הרפואה שה יום ושה יומים ושה חדש ושה ששם רק דבר יום ׃
ביומן ערב ובקר וצהרים ואז תהרפא בעוז שוקן שמים
ואם לא תגים ידך לבל זה ותראה כי לבל תעש וזה תקח
לך אגודה מפשבי התקוה ושנת החשק והתאוה וספיי ׃
התוחלת ורוש הקנשה והפשאלו עשב האנחות ועשב
הירוחות והחביר אשהם פרי הפגיעה ושעבי החרי והחרדה
ויתי יתהוה ומוני הדאגה ושלשי העיבון ועלי היגון ׃
והלאבון וטרפי התשוקה וחיצוני המיעוקה ומרודות האנקה

שנגעי העשות ומפקוד הנעות ושמות הכל בסיר הנירים
והיגונים ופארור השאונים והבשם בעתך להביום מזן ׃
האהבים ותעש זאת המרקחת בתנעת אורך הזמשם
לפי רוב השנים ותקח ממנו בכל יום שני שקלים עשבל
בעוז אל איוב אמר המעוד
ובאתי מאחר השופט מהלתי אחרין ואני מתעלם מאחרין
וכאשר ראש אנו משתוק ומתבונן
ויען ויאמר
אש חבר חברך גם ידידיך אשר מעוס ועד ומה נבוי
בעת תרתה לשעתי שת נבל ותמצאני אש שופך בדמי
ובטרם כעת שירו נמלט מפני ועזבם והעך מאתי בל
נראני בק שתיהו ואל מיאתיהו קראתיו ואת ענני ׃

ומקאמה ארבעים ואחת

והי מקאמה בבסתאן

נאם הימין האזרחי נכספה וגם כלתה נפשי בימי תענוגי
ונופשי ובהיותי בפרא חפשי להתעלם בעיני הגנים ׃
ובעות בשושנים ויהי בקרת היופים השכמתי בכוסי
המאורים ועוררתי שחרים ויאתו לבקרים להתעלם באהבים
תחת עיני הערבים והנה רוח שחרים פני משחרת הגלה

ני אהבה מפורשת ובלי נשוך מרבית קראה ל שעם
ואמרה לי בשה נא עמי הלום אביעה פודות אלעך ואתנה
רוח אהבי עלעך והנה הבאתי לך מפרי אדמתי ומרא שות
תבואתי ריח ערוסתי ורקח אבקתי קח נא את בהמתי ואם
תסור אל להתענג באשנבי ענג ובמשאבי נחל תרוה
בנוזל טללי והייתי קרוב אלי ונתת מהודך עלי ופשפחה
אדחף עלך ואשא משאות מאת פני אשך ופשפשי ל
אמרתה שפיחתי בתשורה ובשורתה ואמרתי לנבי שרה
רוץ נא לקראתה לראות היאמנו דבריה ויתדקן אמריה
וכאשר עדה לי עשתה וכאשר דמיתי לי היתה כי הבינתני
לענה דשנה ורעננה הסתבכו שיחיה והתלבדו צמיחה
ומיני גרש ירחיה וכפתוריה ופרחיה ולחי נעניה כלחי
עלמה משובבים פי עשה רקמה והערוגה מתעטפת
בבגדי עדניה ומשבעות שניה.
פרחיה יאורון עד חשבתים כמו ערות בראשי האמירים.
וטל שחק אשר ירד ויפיר לבבותם והם יתר מאורים.
וברוך הגנה יבל פריים ומקום נהרים נאורים ריחבי
ידיים ומיומיהם נגריים במורד בשלם לח מפוזר ל
ומכורד
פלגים יוריים עלרצפת שש ונגריים כמו דמעני במורד.
ונטפי נוזלו ידמו בגיחם בדולח לח מפוזר גם מכורד.

שקדים שוקדים לתני נעזמות ומי יוכל לספר אז
לדמות.
ומיתוקם פרי תגור ואגוז בעלעותיך בחדר
נעלעות.
ובינותם ערוגות בחוט זהב ארוגות והציצים נוצצים
כשביבים ואם זך רוח תניפם ותשרו מין הרפיסים
ערוגה ארוגה בשושן וסוגה ומגב דוה לב הגרש ל
ראגה.
ומעשת טנעים בלחיה שחריס ותשחק ותבטח ואין
לה הפוגה.
ובת הנפש צמותם חיותי וחיי ששון בעת הוא
הרוגה.
וברוך ערוגה אותת אהביס בת נדיבים לחיה ל
ושערה שחריס וערביס ברה מלבנה יפה נעמונה
בקול ערב מרננת ועל כנור מנגנת והיא ביונך
בחיקה ותהי נא לאומנת
יפה כראה מנגנת בכנור ושערה נל אבל לחיה
שחריס.
ואיבעות כשרביטים לבנים בעין מלאו בדולחים
ודרים.

ואת תשקיף בחלונות כלפיל יעבור בין
הבתרים׃

ולפני הגביעים מאירנים ברמזו בת הכרמים אשר
בה ישיגו דואגים וישמחו נוגעים ויחיו ההרוגים
ין באור עין אשר תכפיל יתחי שן גישן והוא
גושן׃

הוא אש אבל ישרב ואת ובער באש ואת ישרוף ׃
ואת ועשן׃

ונגדה בחורי חמוד שיגים מחפורים בוסים כובבי
שמים והם מישתעשעים בשורי עינות ודברי רננות
מקור השכל בהגיונים ומעין השיר ברעיונים
ומותא הברולח בין שניהם ומזרח השמש על ׃
פניהם ובאשר קרבתי אליהם חרדו לקראתי וקרבו
בשלום אותי ואמרו לי שלם בואך ומאין מוצאך
אמרתי ספרד אמותי ואל תיעבי מגמעתי אמרו
לי אל יחש שך מרומיך ואל יפקד מקומיך ושימו
לי מקום בראש הקרואים והיה רובם חבל נביאים
ובתוכם אבי השוירים הנוראים חברנו חבר הקינים ׃
ובהכירו אותי רץ ויחבקני ויפל על צואריי וישקני

מאד אהבת נעורים וסבבה הרעות אהבים
מאד אהבת בחן נעורת עשות טיורות ופתפיות וחדרי ׃
משכיות וסבוב השוגות הערוכות שקת ותמרים וברכות
סביבם נטעים ופרחים ומגדלת מתקחים וכל מיני עמיחים
ויער צמוח עצי שיחים מהם תפוחים בשמן החק משוחים
כאל מישדי שלשה קטופים או מנחי יצבי חן אטופים ׃
ותפוחים כמו רמונים אדומים מוקטורים בבל ראשי בשמים׃
בשת איש יאחזם ויאכלם שחבלם נפלו בנעוריהם׃
ואתם רמושם יחים ואדמוניהם בם יצרי נבאים ׃
ותפוחות נעצבים מימחצב הטעם נחצבים ומעיני ערן
נקצבים וכל רמון את ואדמון בתוכו מבטח היופי המלון
להם מפטנים פעמון ומחוך שלהם טל ואדמון ומבוא
מוסיהם כמו רמון כאל מפטנו היו נבלמים ועלין׃
שבי אדומים מגולים בדמים
ובן רמון יפה מראה ואדמון אשר יעל בל רוח באפיון׃
ורמונו נפשגושם מביטין בכל עין בשמן זהב ורמון׃
ועיני אגוזים בגנזי הנועם גנוזים לב שים בבדים
ירוקים וצבועים לבלי פה מתוקים ופלאגוז שחה בחבוריו
ונחמד בהדרתו את הוא כיף לבן מעבק טובתו ועת
יתן לך ערבתו עד תומק לה כוחו ותתקע את היותך ברקיעו׃
אגוזים עבשים בגדי נעוריהם שלהם ליפי מלבוש קמות׃

אבל קשה מאד בעיני שם ואצלנו את נקי
ולשונם עני תמיד נקיות עבריים עקביושר
עין שריים כאן גזל מן העליות יפי הקומות
אפרתי אעלה שלמד ובתוך מעריצו אתיפרי
עת אטעם אותו אתעדן עד נוטת תוך נגדו יומר
ובפגעי ועלתיו אומר זאת קומותיך דמתה לתמרי
ונחש ענבים ערבים להשביע רעבים ומיתוק נפת
מתוק טעמם ועדם נשבחו בל מומתקים ולא יזכרו
עוד בשמם
ענבים הם בבל שון ערבים ולאחר נטעמו נטעום ואכול
ומרוב אחבת היאך באשכול נאחת תלה מצץ עוף
באשכול
ונתום האשם מתוקים בלפה חשוקים ובטור הנועם
יקומים פריים חיי נפשים וטעמם יקרי יוד אנשים
תאנים משפת שפר גנובים ואם לא מעדי עליה
עשוקים
באלו התאנם אומנם הם ואותנו דבש עם יונק
מעוקים
ומביבם שקדים בקנה היופי משוקדים ומראיהם
זכים ואם בריהם קשים לבותם רכים ומתוקם עשוקים
בחדר באו ומצוין רואים התחבאו ואם אוש ישבר

כי לא באתם עד שתה אל המנוחה ואל הנחלה
ואעמיד חדש ימים עמהם להתעלם בהם ולעקוץ מפרי
פיהם עד נטוה הזמין שוט הפרידה עלינו ויתנבר
אלינו ונחל בפוך הערוב עינינו והפריד ביננו

אלמקאמה אלבמסון והי

(ויקרא אמוק מזה אר שאשעאר)

שאם היכין האזרחי הגד הגוד לי חבר הקיש ויאמר
לי היותי עם יושבי ועבין חלוקות המעיינות אשבין
ופוזות ההבונות ואקבץ ויהי היום ואני בשער העיר
ואראה תחת אלה עבותה קיבוץ המון רב שאשפוף
נערב ואשר קרבתי בלב משתאה לראות המראה
מתאחו חברת משכילים מבני הפחות והאיזלים
בלבוש מלוכלכות מדברים ושיר שיומות מחברים
ומוחתב בם פנים חותבים ומיטעין שכלם
מום חיים שואבים וזה שהו רוחה לנפות לטעון
ולמדו מלאכת השיר לעשות וכאשר ראיתו כי
בשאבת השיר באון ובערוך מלשמעתו נתבאן
ידעתי כי אש גבורים ויושב על כסא בבודים
ולי יתנו ידים ואתן ואומר אנשי לבבי שמעו

[illegible]

הדרי עי ורעיוש ובשורו הפגיעם יובישו שהרות
בשפע יובישו וזיעתיה כפום מיעור החלעיש והרוזה
נעמות עריזיעש והמאמיץ לא יחיש אמרתי ראשי
הקרואים במה כוחך זה ובמה נביר שפעך ונחזה
הבשורות אם באגדות ובחרוזים נחמדים או בכלעם
מפוזרים אמרתי ישעי בי נבי בכל קלע יקלע
ושפע בעלהושיה יתגלב ובכל אשר תנטוש המיאוש
אמרתי אם בין השקינן כלי המניעין והשמיענו
מעשיותיך אשר חברת בעלעשך אמרתי להם
כדבריכם אעשה ומודי מנעם לא אכבה ותחלת
מה שאזמור לעם שירי תשובה עשיתים לבקש
סלחה על המעשובה
אלהי יעלה זכרי לטובה ואל תרחק הכי יערה
קרובה
והבט לא לגודל התלאה ואל תבט לעוד לי
המשובה
בכני רמעי מוחה פשש ואל שא תהי חטאת יהודה
עוד כתובה
וכתבתי בו השורים על היכל ביתפנות יפה מעבנופת
שרי שעה קול תועקים אשר מעשוחויש לפש הדוש לגלף

המיתוק בגת ונעלמה בתוך פיקום ונגעה בסיפעלך
עלפן שבדיך יהויהם קיצרו לבנות לך עוה נפי עוד לך
אוף בטוחם טוענו פיקדש מעבד לשום מבמתם לחיפעלך
לבך ועיושך יהן שמה הכי לעם ועינים לשאו אלעלך
ואנה עשיתי על עיור ורושלם
בבואו אליה מעיריום
שלום לעיר שלם אשר יפיה נעלם לרואים ויאמרון
אויה
כליום אחונך את עפרה כי היא מחלת נפשי
והיא עריה
עיני בעת כי ראתה אורה לא נעצרו בה ענני
בכיה
האל אשר אוה למושבים יראה ברוב עטיה ושוב
שביה
בוכה לנוד דודה בשובו לה ומחה דמעות מעלי
לחיה
ועוד אמרתי ועלזה העיון חברתי
לתיון שאפה נפשי ורוחי היות בה כל ימי חיי
מנוחי
בחשקה יעשמון לי התלאות ואתן בה למכי ראש
ולחי

ואל אתאו נבנתה כל ייתרי [illegible]
ולחי ·

אחונן את אבניה בכל עת עדי ישאיר עפרה ·
אות במיצחי ·

ואיך אכסוף לטוב רקחי בשמים והיא בשמי וטוב
רקחי וריחי ·

עפרה אעשה מרפא לנגעי ואמרח על שחין לבי
ויחי ·

ואלה עשיתי בחליי כשהפיק האל צריי
אל נא אלהי יחרה אפך על דל אשר יחסה בתוך
צלך ·

אל תעלני בחצי ימי מותי היועיל לך ויסכון
לך ·

לא אשאלה עושר ותן לי ה׳ נפש ואכן הרכוש קח
לך ·

ועשיתי על איש מחסידי עמו נפטר לעולמו
מפחדך נפשך בצום ענית עד כי לחוט השערה
דמית ·

יגעו בני תבל ויגעת לטוב כי ירדו המה ואת
עלית ·

אשרי יחידתך אשר שמת בכס עליון ואותה משאול פרית ·

ואלה [illegible] בה נצלו משאון גליו ודכים
במה אקדם אל ומהאני כי עד הלום חסדו הביאני ·
מקצה אדמה ואצילה לבוא להר קדשו קראני ·
ובים בעברי בשרני כי תעבר במים אתך אני ·

ואלה שלחתי לקבר אדוננו יחזקל
מכובד חטאי להקל

לבקר קברך עיני אגמים ודמעתי מגוללה בדמים ·
נביא הל יחזקל המכובד בפי צבאות מרומים והרומים ·
קרבי נכספו ללחוך עפרך וללקוט מעפר קברך
לשמים ·

ולשאף מרקחות בשם בריחך מקוטרים בכל ראשי
בשמים ·

ואז אשיר לאל חיי ואומר חבלים נפלו לי בנעימים ·

ואלה שלחתי לקבר אדוננו עזרא
למצוא כפרה

לאור עולם אשר החפיר מאורות וסביב עומדים
לו כמנרות ·

ועדיו שומעי שמעו יבואון ונפשותם ירימון לו
תשורות ·

ואיך יוכלו לכחש נפלאותיו ובו העוברים יראו
גבורות ·

כבוד עליון סביב קברו ינוצץ ויפיץ אור לעינים
סגורות׳
כבוד עזרא קדוש אל המכובד אשר הוא ליקום
עזרה בצרות׳
ועשיתי לאיש עז וקשה על
חבור רבנו משה ז״ל
כל משיב על דברי משה שבר עול גם מוסר
נתק׳
תאלמנה שפתי שקר הדוברות על צדיק עתק׳
ועשיתי עוד בענינו על המתפאר
עליו בהגיונו׳
והחלש בעת יהיה בביתו יגלה אז גבורתו לאשתו׳
ועת אל הקרב יגש ויקרב אזי התגל כלמתו ובשתו׳
ואלה עשיתים ולרבנו משה
מספרד שלחתים
מאתך השר תהלתנו ובך וממך כל גדולתנו׳
מלאך אלהים את ונבראת בצלם לואם אתה בתבניתנו׳
בגללך אמר להים נעשה אדם בצלמנו וכדמותינו׳
ועשיתי בענין אחר הפכם על
אנשים אשר השחיתו דרכם
הוי על אנשים לא לעזר נבראו על כן בזכרם יפלו פנינו׳

הם כשורים מבלי לבב ואיך ידעו דבר חכמה
ויתבוננו׳
לא בערם אמר אלהים נעשה אדם בצלמנו׳
וכדמותינו׳
ואלה עשיתי לרבי מנחם דיין מצרים
אשר אין כמוהו נדיב ידים ונקי כפים
ימינך מנהר פישון רחבה ולך ברא אלהים
הנדבה׳
לך נפש אשר תפיץ יאורים והיא מלהבי האש
חצובה׳
ולו נגעה ימין כל קופצי יד וכל כולי בידך
הנדבה׳
אזי שבו בני חדרך נדיבים ולא נשאר אנוש כולי
בצובה׳
ואלה עשיתי לחכם ר׳ אברהם בן רב׳ משה
בן מימון ז״ל עשיתים בירושלם
ושלחתים למצרים
אם היקר אדון כל אדון הוא באמת עבד
לאברהם׳
מיום כבודו נעלם מני אלך משוטט בעדו
נדהם׳

כמוהו עשה בעבדי משה נוח ואתי ועבול
כמוהם.

ועשיתי לאיש אשר היתה לו בתולה
יקרה ונמושאת הרה
ויועתק מקנת בחוק אב ממנה יוסף עוס טרפה
ומספיק.
חשובה בהא רפה אבל עת בחנוה מיצאוה במפיק.
ועשיתי לאיש מן הנבלים ורש הנובלים
ראו כיל אשר ירו בתולה בל שואל ובילתה בעולה.
ובו פלאו אות כי הוא באחל ויחשב כמנהירי גדולה.
ועשיתי על השר בעל המדות והמעשים
ר׳ שמואל בן הראש ר׳ נסים
ושלחתים אלו.
השר אשר לו ביין יבא רוס מחנה לבי לפי דודי.
מרוכה שנה.
אתה כיאור עוש והשפון מחשך בין השפונים בערפל
תחנה.
אש הסנה בן ע׳ אתה קשוי הכי אתה כמלאך אל
בהסנה הסנה.
ועשיתי לאיש אשר ירו סגורה ועב עבותו עזורה.
ירך לשואל כבורה בתולה ואיש לא ידעה.

לו תהיה אמיץ בין [illegible] שמחתיה פלוס בחורעהי
ושר עשיתי עשו ושלחתים אלו
ראו כיל אשר ירו כמלא ובו לעיזור אותה יאמין.
אנשים עקדוים ירו בפתח ואך הוא מחלף פתח בקמין.
ועשיתי לעבר אשר נשא אשה זקנה
ולה עושר ואין קץ לתבונה
נפלאה גברה חן בעגיל מרוב כבוד יבעלן בניך.
לו תחזו עורת ומותך הור ראו מוזק לפחרך נפל פנך.
ופיל מעשו בימי שנות בעלך ועשרך רב לאין קצוה
כמו שניך.
ועשיתי לאיש נבל אשר קפץ מופלט
ונמוד הכילות מיוחלו
אם בין נבל קפץ מנו ירו מיצות יוחנו הקיים.
נשבע האל בל יקיה על נעבדים חסד הרקים
כי לא יטח שבט רשע על גורל הצדיקים.
ועשיתי לאיש נדיב בלשונו וכיל בחונו
אם בעל מעשה נבע עין אתה אמית לה כמו אישון.
בעת ירוזון על נתוב היקר אתה לברך העבור ראשון.
ואשר ימלאון הס במעשה יד אתה תמלא מדבר לשון.
ועשיתי באיש משלח מדשם ראותיו
והוא מתפלל בענוה ותחנוטם

[illegible]

תזעוק

בבן מתעטף כשובך היונים מעבין מבחון מטוף

מפניהם

ועשיתי לאיש יצא ן שס בנדבה וירו מיטב נדבות

חרבה

אתמיה לעבדי טובע אין נבלאו דודי ונוזל ורך איך

לקאן

אתה נמצו מיחול אשר ן קול מאד נדול ובוקעין ריק

ולוח מיקאן

ועשיתי לאיש מאנשי הנבה ה לשתו ובתו להרן מלפש

ונסתר מעיניו

ילוד זלות אחרי נבלות ומילות אשר כל הנבלות נקבינו

בן

והללתי שמע בשתי לשונות ונפשתי בתחתי פי

וניבו

ואוסף את דרשתיו לא מיאתיו ואמרו כי לחלן

שס נתיבו

ואסונסתר מלפני שמו הלע בפי עטי

עזבו

כמו עבד אשר נחבא בתוך חור ועזב חון בפי

חתולזעבו

ועשיתי לאיש מאנשי הנבה ה לשתו ובתו להרן מלפש

ונסתר מעיניו

ילוד זלות אחרי נבלות ומילות אשר כל הנבלות נקבינו

בן

והללתי שמע בשתי לשונות ונפשתי בתחתי פי

וניבו

ואוסף את דרשתיו לא מיאתיו ואמרו כי לחלן

שס נתיבו

ואסונסתר מלפני שמו הלע בפי עטי

עזבו

כמו עבד אשר נחבא בתוך חור ועזב חון בפי

חתולזעבו

בנוסף

קלשת הוא מחבר שור כיואה והיואה בפי יחשב

שירים וחותב בורות נשבריס וכמגמין מריס ושמן

ברכות

והגיונו ינלה את קענן וערותו בשירו נחשפתי

ואביון הוא משועבד לעבדת ואמו לחרפות נחרפת

ונאספו לעוללים שהם וחרפתם שאת לא נאספת

והבן עד עם כוזאת אבותיו כריחן רע עם בית הטופק

והשאלתי מאנשו ספר כל משלו מספר

והקף אשר שלחו בא אלי ולקחתי ועשיתי עלו

קלשת בא והשאיל כתבו ביום אחד והשב נזל

חשבתיהו בעת תתו וקחתו נכלב שב לקיאו ואפלו

ועשיתי לאיש כיל אשר הבטיח אותי בנדבתו

ונדר עדיס ויו צא פרחויצן ציץ ויבמוך שקריס

בהתערב בפיו כיל ויחשב חטא אשר בטה

יהי קופץ שתי ידיו ונפלח אשר חטא

ועוד עלו עשיתי וזה חזיתי

כיל התעלם מומך הנה בורך עדך

כיעת בן רבק עדי היה שאת על ידך

ועשיתי על היין הנחמד למראה בל עין

וכל חדש מהודש ערב ונעשה ויקח בן נפשים.
ויין כל אשר שתה ונושך משמחת אלהים ואנשים.
ועשיתי בחשק ביפיו הנעורים
ותענוג הבחורים
רבי החן רמות יוסף ביפיו ועל ראשו עטרת הוד כחולם.
ונפשי היא נפף רגל כחדק והוא נאה ורם על כחולם.
ונעשתי לגן פניו כגנב נלקט מגדני פיהו ואוכלם.
ועל זרחה שמש לחייו ודמיס לי והן רוחי משלם.
ובעשן הדמעות היורדות מאש
הנאות אמרתי
אקהיר יפון חשקבבי אך דמעי כיס נגלה בראש
רגל.
רבי על נחל אמונה הוא שופן אבן דמעי בעין
רוגל.
ואמרתי על העשן להקיר נוגי שיר
מן המעין
הה נגלה טור חשקי אחר היה בכלוא רבי לחוץ.
דמעי רגל אל טורי ויגר לשני אחיו בחוץ.
ועשיתי באשה אשר לקרוא תורה
יורעת וכל איש למשכב זכר יודעת
שאלני ראשה חכמה עשתיס לאדה חכמה בשתה.

מעשיתה שקיתה לאיפתה ותקיק נאכלים בעתה ע בעתה.
ועוד עשיתי על עטרה לגבה תחנוניה
והיה שמה טהרה
ואשה חכמה להרע ערומה נתיב חטא תסקל ויושר
העקל.
וקראו שמה יועזיה טהורה וכן היא ואכן טהרת
יחזקאל.
וחברתי ספר גורלות לאיש מחשובי הקהלות
וכתבתי עמו אל השוריס
שר היקר אתה נסיבנו ונשיא אלהיס את בתוכינו.
הנה לך ספר אשר מלו יאמרו לבו נגרע מלביבו.
קוראים לך קומה משול בנו כי שכל יאיר חשכינו.
דברי אמות תמיתא בפינו יום גורלך תפיל בתוכינו.
ועשיתי לנשוא כיס ראיתיו רואג על
העב הנעתרת בשנת בעורת
אל תחרד על הנשיאים שר יקר אם נוגעים לא יתקן
עליך.
כי ממך למדו קסון יד כי שמס נשמך ומפעלם
כמס עליך.
ועשיתי על החכם ר יוסף המערבי בנסיבי לתובה
מאוץ הצבי.

[illegible]

[illegible]

בלבך בית זבול בנה לשבתו לשון קדש ויהל שם
ערבי·

והיית גביר ורב במערב ובמזרח משחק אל
לנביא·

ואמנם כי ארם צובה כמקדש ואתה בה כמו נר
מערבי·

ועשיתי על קהלה מואסת התהלה

את שדי שלח צועים לדושש כלטוב בני כלנה וכלנה·

עשרה וכל חילה לרים תן וחשוף יפי סתרה וגלנה·

אם כספינה רחבה קצר אותה ואל אמה תכלנה·

ועשיתי על בני עדינה אשר היו בימי קדם פאר
כל מדינה ועתה נותרו לשמה ולשנינה

אנשי עדינה נבזים שפלים מבחר המונם דומן
באשפה·

לא אחריש עד אשית לבבם להיות לחצי שירי
כאשפה·

הן אם תמולבם היו אצילים היום יקרם אבד
ונספה·

היום בשחת ותמול בשחק היום באשפה ותמול בחפה·

[illegible]

ועשיתי באיש כילי מכל אשר לפניו
והוא נחשב נדיב בעיניו

וראיתי אנוש כילי ולפני נדיבים הוא בעיניו ראש
לכלם·

ולא יעלה למעלות הנדבה עדי יוכל חמור לעלות
בסלם·

ועשיתי לאיש מנדיבי ספרד כמותו בנדבה לא
נהיה ושמו ר׳ חייא

שאו שלום לגבירי קר עם תום החביר וזכרו קול
יעביר נדיב הדור חייא·

למי חכמות צמא ולעשות טוב הומה ערמות היקר
מ עפר שפלות חיה·

ולו מנדבתו יאו איש נשמתו יחיה זולתו ונפשו לא
חיה·

ועשיתי לאנשים הללתים בשירים ולא הבינו דרכם
ולא ידעו ערכם

תשורת שיר שלחתיה לאישים חסדי בין ושכל עם
תמימות·

וחשבו את תהלתי לקלון והרע וחשבו יושר ותמות·

וכלם בנבלים הם שמחים ואכן ימאסו דברי נעימות·

ודמיונם כרמש הנחש אשר בעיניהו אבוך יעמוד
תנה אותו בתוך תואה ויחוה ושתק ראש משחת ראשון
ויפעות.

ועשיתי לאיש שלח לי מנחה וביום שש נפל עלי ׳
האלוחה

עריב הלב אשר העשיר בני איש ולא נמיצא ביומינו
הלומסנין.

שתי ידין שתי יריות מיקטאות וחאות תיטיב והשניות
תתכין.

בעתהגמל נתבת יד ומינו תקטא השניה לעשות בן.
ועשיתי בעטין החשק בעופר אשר עישו פלשתים
יבי החץ אשר שכן בכבי שרפהו יקוד יגעי ואביו
ועל כי הרגע בעישו והרבה עד מאד חנם פחדני.
נתתיהו בבית עיני ושפתיו כעין שחוק על פני המעט.
ועל רשעו נתתיהו בכבי עדי שכן חרדים בין עלבי.
ועשיתי לאיש היתה לו שפחה והוא ואביו היו ׳
מתעללים בה זה הולך וזה בא
שמעגירתי ערק ויושבי שערה כי גברה זמיה ופיה פערה.
איך מיוסדות שחק לאות לא ירבזון כי איש ואביו עבו לעשרה.
ועשיתי לאיש ראיתי בראשון מיענפת
ע עומה נפי מאתים אפוה

ואחרון בתוך הנשים ואביו מת בשנה ההיא
בלמיה.

ועשיתי לאיש מרוח אשר נשא אשה יפה זויה יאור ׳
בחשך
חבוק דודי שדי כלה נעימה ולא יחסר לך הענוג וכל
טוב.

עלה עמיה שלש עשר אהבים עד היה כנגדה ורטוב.
ראה ביתך עמיה ברוכה והיא ביתה אשר נולה ביום טוב.
ועשיתי עד שיבה אשר ביומי שעוריס
זרקה בי וכעגע פרחה בכבי
מורה אני מעשה מיתי עוף העבשים לבן ביום.
אבלס.

כן ששרותי לבשו לבן עגטר יכי נוערוס ד תלס.
ועוד בעטין הזה עשיתי ולבת בדדה נפיתי
דאן כרגע עורבי קדרות אשר קלס בשער שערי
שקלון.

ואוהתוך קירות לבבי קנאו מיום אשר נוש ערי
נדדו.

וה עתקתי בספרד בכתוב הקדש ספר מורה הנבוכים
לאחד מבן הנשוכים והיה שאולו טוסף ושמו יוסף

[illegible]

שלום לך עורך קרב חכמה [illegible]

נצים·

עד קנאו בו יוצאי צבא וישטמהו בעלי חצים·

אם תאהב לעלוז בגן חכמה הנה ערוגה מלאה צצים·

או לבך תקריב לאל קרבן הנה לך האש והעצים·

ועשיתי בעיר כלנה לאיש לקח הבוז

תרומיה ושמו חזקיה

אמרו לראש העם יחזקיה יחיד בראך רב עלליה·

כמעט ואבדו הנבלות אך להם שלחך יוצרך מחיה·

אינך יחזקיה וחלילה כי אם מנשה בן יחזקיה·

ועשיתי בצרפת לאיש חנף מכל עמו

ויצחק הלוי שמו

אמונה אין בלתה ברוס שחק שברה שבי נפשי אתה

ועמה הלוי·

יקר והוד יש בה והאות על טובה אשר אין חלק בה

ליצחק הלוי·

ועשיתי בארצות מערב לאיש טפסר

ללמדו בדרך מוסר

דורש קטת מוסר קחה כליום ראי מוצק להביט

מחזה צלמך·

[illegible]

[illegible] לבל תחסב בחסרון [illegible]

תומך·

או אם יהי בו מום היה נשמר לבל מום חטאך תוסיף

עלי מומיך·

אם תט לעיבי אויביך תחלש וברוב גאונך תהרס קמיך·

ועשיתי בטליטלה על הנשיא ר׳ יוסף

בן שושן כשנפטר לבית עולמו ז׳ל

שנה אשר בה יהוסף הגביר נאסף תאבר הכי אחריו·

צאן אובדות נהי·

היתה שנת איד שנת זעם וצרה שנת יגון והאל שמה

קרא שנת נהי·

וקודם מותו בחרש אחד או שנים שמענו כי יש שבר

במצרים וכי משה עלה לשמים ואען ואומר

שבר מעל שבר נקרא לבות שומעין כארי שסף·

כי אחרי מות משה גוע השר יוסף ויאסף·

לשכון במחוצתו בא ויקח משה עצמות יוסף·

ועשיתי בעניני הבל אשר הם נובלים כמו

ציץ נובל

ורואה בלבבו זמן רע ונתיבו בנקרת צוריבא ונחבא

במחלה·

ותבל כמסחר וכל איש בה יחבר ומ[illegible]ה בה אבחר

[illegible]

וסכת טובות [illegible] אותה [illegible] חמרה [illegible]

מצלה·

ועשיתי לאיש קרמתיו בתהלתי ולא הכיר ערך גדוני

לבבי קח לך מוסר ושור כי תהלתך נבלים

בוססוה·

חשוף שירתך לפני חכמים ולא לפני סכלים

יחמוסוה·

ואם תשליך לך אבן יקרה לרגלי הכלבים

ירמסוה·

ועשיתי לאנשי הדור לבור עני ניהם ורוע מעשיהם

הה כי בני הדור אריות טורפים כי לעשות נזק

ידיהם פושטין·

לכן שמור את נפשך מהם הכי כל היקום לוסטים

והכל שוחטין·

ועשיתי בחדש תענית ישמעלים כשמעתים

משכימים בעלות השחר ואוכלים

האל ענג נפשות עמו במאכלים כי לא ענה·

לא ירעיב אל נפש צדיק רק ישביע נפש נענה·

כי לא צוה ענות אדם נפשו רק אחת בשנה·

שוא לבם כל משכימי קום כי יתן לידידו שנה·

ועשיתי על איש מן הנבלים [illegible] בהתו עד כוכבי [illegible]

[illegible] אשר עלה ושם [illegible] דביר·

פתע יהי נשבר ושח. כי אחרי דרגא תביר·

ועשיתי על איש נבל וכילי ואין בפיהו רק לו ואולי ויומות

בצמא והוא יושב על אבל אולי [illegible]

שאלני על הנדבה ושלמה עניתים הוא והיא כאש

עם נוזלי עב·

לשון כוסו דבק לחכו בצמא ושפתי שלחנו עטופים

ברעב·

להסיך מי רגלו יפחד פן יצמא ובן יירא לבדוק נקביו

פן ירעב·

ועשיתי על ענין הדמעות אשר מן הלב נובעות

כל הדמעות יזלו גם יחדלו עתים לבד דמעת עשוקי

אהב·

כי אד בכי עת מכבדם יעלה יהיה למים בעלות

הלהב·

ועוד עשיתי על הענין ולשאוב במעין

לו ענני שחק כעיני יזלו לא דרכה רגל אנוש יבשת·

אמנה דעו כי לא למי נח לבד כי אם לדמעי נראתה

הקשת·

ועשיתי על הנשיא הגדול ר׳ ששת ז״ל אשר היה

ראש לריב עולם ואוסף החמודות כלם

אם תשאל על הגביר ששת הוא בזמן נשאר לראש
פנה·

נגע ערי זקנה ורבתו לא בלתה אך יספה עדנה·

ועשיתי בענין האהבים הנעימים והנאהבים·

מרחב ארצות צר ולא יכיל שנים אויבים
כאשר מקום זרת מאד רחב לאלף אוהבים·

ועשיתי על קהל לוטל ישמרם הל

שפת יתר התשיג מהלל עם אשר שכלו ביראת
אל יריחו·

ושולח דבר חכמה אליהם ועורך אל מאד שמשם
יריחו·

כשולח רסיסי טללים סוף ומביא שי תמרים אל
יריחו·

ובהיותי בלוטל בקש ממני ר׳ יהונתן הכהן ז״ל
להעתיק לו סדר זרעים לר׳ משה אביר הרועים
והעתקתיו ואלו שלחתיו עם אלה השירים
יצו אל שלומים לחברה חכמים תמומים נעימים
נבונים ידועים·

חשכה כאורה ישיבון בתורה והיא כמנורה והם
להגביעים·

אחרים גבוהים ואורי נגוהים ורהנו נגהים במנחת
זרעים·

וכתבתי לר׳ יוסף מקור התושיה בן השר המצרי
רב עובדיה ז״ל

השר לך חכמה ובין יתיחשו ובתוך לבבך נמצאו
יום חפשו·

וביום בדא האל חמודות הזמן וישוטטו למצוא
בצל מי יחסו·

אמר אלהים מהרו ולכו אלי יוסף אשר יאמר לכם
תעשו·

ובענין החשק עשיתי אלה השירים בימי
הנעורים·

צבי החן אשר לחיו בכפירים מעולפת·
ועיניו שולפים עלי ברק חרב מעופפת·
שפתיו צוף ופטוגן ושנו דר ופיו נופת·
בגן לחיו משוש עיני בעת צופה ונשקפת·
אבל נפשי באשחשקו צרובה היא ונשרפת·
שתי עיני בגן ערן אבל לבי בתוך תפת·

ועשיתי בעיר כלנה על איש אשר ברכות שמו
ונבלה עמו

נבל אשר קנא לנבלות יולדו עד בנבלה נמשלו כבן בהור·

נקרא בלכות אך קטן הוא לכן השמיטו

סגי נהור

ועשיתי בשדינה עלאיש מן האדמה אשר היה

מתענג בתענוגים

עדינה בה אנשים עבהמיות ונבערים לפרישיסעבים.

וכהם בושם בי הבהמיה והעלם ברגלי הבעלים.

וכתבתי לאיש מאתילי הדור וגבוריו ומעלם מחרו

ל פעמי מלעבוהון ספריו

שאו שעם לדור אטר ואל שפלרוח ועלי גאותו.

לאטר מכתוב ספר לדורו ואל יחשך לעוד שפתו.

ועשיתי לאיש נשא אשה קדושה והוא מתחבר

לבת אשה קדשה

חושק בנות נכר ועוזב רעית חיקו עבירותיו בשו

לשמוע.

עיבור בנות קדש בזרות יחלף בי הדחויות יחשוב

לקבוע.

ועשיתי בעמון ומואבות הישים הנגרשות בי אר.

מיתריס

זמין רע החשיך עיש יגוע ורמיה ידך בלוחזיון.

מעפי עד לאותי הינושם בנפיהם בלעה יחסיון.

ושמחתי כבת עיש ומיהון לרוב בניו אבלהבת תחיון.

ואשיתם שמן לבשם ב עשני המיחיה

אלתהי שמן לבקש לך מפיה ושים קנך מלא אוחיס.

בי לא תהי פוזא מנוחה במנחה ובשעות מרוחיס.

הבט לשון קדש ושור בי לא יתקבצו הוכו שש נחיס.

ועשיתי בחילוף הנופלים ועוף הנבלים מהמיות

מעלי זנב אבלהם זנבות רק בשופם נקשלו

אות על קפון ידם בשר החפון ראות שור מאחוריהם

וידיהם אופנו.

אם תאסוף מישן לך מיהם תפלתך אסורה בי עשרה

יחסרו.

ועשיתי לאיש מרבה קנות ספריס והוא מלך הכתיבם

והבוערים

ראו פרטי אשר נושן בסבלע ורעתיון חדשים

לבקרנס.

והוא מרבה קנות ספרי העזרות וורמיה בס חמור

נושא ספריס.

ועשיתי לאיש הנלחם בשירי והכיר מלעזות דברי

תשר חלציות מפלגיות לבש ועלן ידרי שוריי נבל שר

יחבש.

רודה דבש מלי יהי מעיד אמות בי מגדות האריה

דבש.

ועשיתי ברמשק על ר׳ יצחק הדיין לשבחו ונשמע
אנוש נטוע בכרמי עין פרי בס שברהו ביום ושל
וה עזקה׳
ועת החל נתון פריו בערו ואל פלחוך אמיגתו
מתוקה׳
נתשהו ותס עריק יגיעו וכבה מעשה ר׳
יזקה׳
תמול בנה דביר מוסר והיום הלסהו ושב שוחה
עמוקה׳
אקו מישפט והן מספח ומפח ולתזקה והנה קול
צעקה׳
ולא ידע הכי יזור שס ברוך פי עם בל אויבי חרב
מרוקה׳
ועתכי אשלפנה הענקים אש מוריד בזעם׳
לעטקה׳
אש אחריש ועת שירי ידבר זמין יהעוש ביום
יחזקה׳
ומי וגש לפלחמתי ונמי לכו ומי שלם בהוני יר
ונקה׳
ועשיתי במיגרים לריין ר׳ מנחס וא״ע על עטין ר׳
הלל אשר בטחתי בו ונפשתי בשבי

אנאתי בתר ע פבל ואבטח — עלי עיב נבזה׳
היה כקש סיגים ותרפתיהו — אוף קוזו אחזק׳
ואשלטהו באש — ויצאה שלהבת זה׳
ופעם אחת יזיקוע בלל שבת פרעו שיס נושכים בנחשים
ואין ואומר
לבי לפרעוש חלל יתועי — ורווח בדמי בל תענוגו׳
לא אשקטה שי אשיב גמולו וביד עוט ניוס אמולו׳
מועד ושבת לא יערוש להפוך לאבל חדשו וחגו׳
אמרו חברי הן החכמים אסרן ביום השבת להרגו׳
ואמרה הס אמרו התלה הבא להרגך השכם להרגו׳
ושלחתי מדמשק לחמית אל הרופא ר׳
מישה בר יזקה
גביר הדור גדור פרצך וגדרך ושוב לרשות שאר תאנך
ועדרך׳
ואל תשכח ידידיס לך יקוו ויוחיש דבר פיך
ונדרך׳
הכי אתה קרוב כמשוח ולבך לעידך שובושיס חדרך
בחדרך׳
ועשיתי על הנשמה והנפש החכמה
חוזה ונסגרת בבור גויה — מיוס חנותה נתלה עדיה׳
רעה המתחבר אל כוזה מיועריך רפוה להוד יפיה׳׳

זורחה בשחק הלבנה כן תהנשמה שם תהלה׳

ועשיתי על אורך ימי הגלות ורוב

שנות הגלות והשפלות

חסין גבורות ידך גאלם כיום ואיך הוכל להתעלם׳

ויתון בבור גלות ישועתך יחלם כמו עבד פדות חולם׳

ישאל בעד הקץ ואין עונה ידמיה לעור ישלה אלם׳

זה לו שנת אלף יקוו תפקד עון עוריו ולא שלם׳

יה שוב וישראל לעיר הראל תשוב ויבא יעקב שלם׳

ועשיתי בעטין ביקור בית התפלה

לערוך לאל תהלה

חצר בית קדשך קמותי לבקר לחוות נעמיך ערב

ובקר׳

ראה עצבי ושור מיצפון לבבי אשר יראה יצפון כל

נב וחוקר׳

יקן לביוכל שברו בל שם וידע באמת כי לא

תשקר׳

זרח אויבי כמו דוח ועוש מקנאי מחזות טובי ׳

הנקר׳

יעינך שים על נפץ נטעולה ואוזנה ב תהי נותש ועוקר׳

מרגוע׳

לא נעשה ידך בעבדיס נפזרו או בעינות מאנו לעבוד׳

או בעשביס ובשוער נשרפו או על דגיס המינו לגווע׳

או דרכה רגלך בחרמון קטאו על רוב יבשתו הרי גלבוע׳

ועשיתי לאוש מן הנדיבים ומגזע החשוביס

אמיך אלהיס לעבה שחרי השר למעין בת מאי רבגיל׳

עזבי בני תבל ולא בלבבי כי הוא אדושך והשתחוי לו׳

ועשיתי על אישים אשר יחשקן לשוש

וקברפתח גרונס

ויש אישים מיתוקי נוב ושפה ובלשונם יפיתוני וניבס׳

יגל לפשר ריונך ואהבה וידעתי הכי ארבס בקרבס׳

ואיך יוכל יצפון ריע לבבס והכרת פניהס ענתה בס׳

ועשיתי על עטין הנדוד המבעיר

בלבבי כידוד

ידידי ידורון וירעו רעי ולבודס אמיתא יקוד אש

בלעני׳

ומה יהיה קרבו חשוקו כמי יצוקי וחודי כנדודי ורעי

כדמעני׳

ועשיתי על עטין הפרידה אשר בה רגל נכודה

אקו ושעשוא אחזה ואוס מיזוקיס אוחזק שיק בשיק
כמו שור במחשכי כאיס חיזה על יקו לאור ואיץ
ועשיתי על אנשוס גאיס והס רעיס מעל הברואיס
יברח אלהיס בעל גאוס נבזיס ושר טובי זבול גאוס.
עבשיס בגריס הס חדשיס אך המעשיס בלס מיטלאיס.
חוטאיס וחלילה היות כהס אנשי סדום רעיס וחטאיס.
ובעיץ החשק עשיתי ובית האהבה בנה בעתי
עבי הייץ מחצני ביפיו והבעיר בי יקוד חשקו ועצבו.
ובמדה אשר מדד במלתיו והאכלתיו פרי חטאן וחובו.
בהדאוהו ראי מעיק לעישו השיבוהי יקוד חשקו לבבו.
ועל זה השעיץ בעיתי ף בעיץ
עיני עביה דרכו ף קשת עלץ שעיפי יראו מגשת.
נפשי כמו עפור ברשתה נלבדה אך אהבתה היתה
הרשת.
עיניה דמות קשת אבן פרשה עיץ שעשוע ועלץ
נראתה הקשת.
ועוד עשיתי בעיץ החשק בעבי הלבות עושק
עבי חץ החלף גיע בחיל והשביח בלרשע גם ף
ששוע.
ואיץ שמלחיון הנעימיס לבד האור אשר אראה בעוני.

KÖNYV-TÁRA

ונשבעתי לבלאשמיע לקוס באזני אסגרה עיני
ואזני.
והוא נפשי ואיץ אמיאס בנפשי הלא אחטא לזות
שוץ מעוני.
ומיה אקוב ולא קבה אלהיס ומיה אזעס ולא זעס יוי.
ועוד על העיץ הכינותי זה הבעיץ
סבב חושק על ידה יאור וכאב חשקו פעבי זיץ
וירא עליה היא רוחצת מלבוש דודו על העיץ.
ונשקהו לא לבבו רק לעבוד חכלה עיץ.
עץ יש אדס קובא ושתה החוקיץ לעבוד הייץ.
ועשיתי על נשיאיוס הס נדיביס
בפיהס וקופציס ידיהס
הה ראתה עיני אנשיוס הס כמו הבראש עבלוטאחי ל"ץ.
ושמס נשיאיוס אך בעבותס נשיאיוס הס וגס רוח ונשס
אין.
ועשיתי באשור על אשה רעה שלטת היא באיש מלהטת
ולה בן פריץ דומיה לאכזו בבעסו וז עכזו
אשת נפלאת בשחת ית יצפנה חיש יתננה הוץ שאול
וישכנה.

[illegible]

ויחוננה [illegible]

שרשה יקצץ עם ילדיה ועתליה אם אחזיה ראתה כי
מת בנה·

ועשיתי בעדינה על איש מן הנבלים ושמו צדקה
בן עתירה כשמתה אמו ונפטרה

שאלנו ספוד על אם צדקה עניתים לא עדי יהיה
כאמו·

אקונן לו בעת יהיה שכנה וישים מול מקומה את
מקומו·

ואותו תהיה נושאת בקברה לאט כאשר נשאה
הוא בשכמו·

ועשיתי בעיר אשור על ענין הקהלות אשר חזיתי
ובארצות מזרח ראיתי

שמעו בני שכל פלילות בם תלמדו דעות
ותושיות·

באתי לנוא אמון וחניתי בינם כמו הדג בתוך
ציות·

ואמצאה אישים במצרים אין בה לאנשי היקר
מחיות·

ואעבור משם לדמשק אל עם אשר תעו כמו שיות·

[illegible]

פיות·

ואמי אסה כלנה הכי לעצור הונם ידיהם תוקפות
הויות·

אולם באשור נשכחו כלם כי הם בהמות או כמו
חיות·

אם ארדה כן כל אשר אלך אמצא בנו בבל
בתחתיות·

ועשיתי על איש אשר נאמן חשבתיו ונהפך לאויב
בעת בחנתיו

ידידותך חשבתיה כמו מן בצנצנת יקר נצפן
ונכמס·

בחנתיהו והמבחן כשמש אשר יצא וחם עליו
ונמס·

ועשיתי בימי הנוער בענין רוב השער

אישים ידיבוני על רוב שערי אמנם כסלותם
שחין פורח·

לא זכרו כי לא אלישע כן יהי לא קראו אחריו על קרח·

ועשיתי על צפור נלכד בפח ציד

ראו צפור אשר נפל בתוך פח ולא יועיל בעת צר לו
כנפו·

חשבתיהו כבן אדם בשלש ואחיעזל כבורו ע כמופו

ועשיתי על חרב מרוטה לטבח מעוטה

חרב ביד בעל קרב העוף וכפו לשון אש תהלך

תופס:

ראי שאלמד לגיבורתיה ואוכירה הדמיה לשון חכם.

ועשיתי לנשר לבני אוש דרכי מוסר

ולהתנהג בחסידות עם כל בשר

אשה הטבר מעלתך כי מעלתך לא תטבדך. ג

כאשר תהי ששה תהי מוסיפת ושאל לאביך ויגדך.

אם תעשה טובה הרומיתך אות תעשה רעה תאבדך.

ועשיתי על איש נבל קופץ יד

בערותו ובחכרון

אם איש נבל יעבור עשר אל אוביו חוש יורישנו.

חיל בלע ויקיאנו אל מבטנו יורישנו. ה

ועשיתי על מועצ טובו לך הבוטחים בו

אם יעבור עשר איש כיל ויהי עין שתוק על יובל.

בחרי ימיו ועזבנו ובאחריתו יהיה נבל.

ועשיתי על איש גבה לבב והולך שובב

ברואתך איש אין בו יושר רק בעשר נפשו יקרה.

אל תשית לב אל נאותו כי מעלתו מעלת ברה.

ועשיתי על מנורות בהם שתי נרות

ואורות עברות ומתברות

עורה ידידי ואל תישן וקומה שמוק בשני מנורות

בפל זה בזה ידבקו.

קומיך דאה נר אשר אורו בלחוץ ובת לעד פתילו ובן

דל ובן דלקו.

ולשון שניהם לשון רכיל כאש יגע שוד ואוהב בע

קולזה שה יעתקו:

פעם ינדון בע דיון ויפרדו רבע ופעם ירוחון חוש

ויאבקו.

ירפו נחושק וחשוק ינחקו בנדוד ובעת אשר נפגשו

ליתו והתחבקו.

ועשיתי על הנשגא ל מכיר יותרו אותו

לטוב יזכיר

יוסף נבראת אמיר ואל תן עבדי אתמוך בו לעבד.

בדבר פיהו אפיק מדפא ובמאמרין לבות אטעד.

ופרי עבן ותרי חיים בו שוה לב יהיה נועד.

בל איש לקח חלקו ולבי כיר עתיד אתהלעד.

ועשיתי על איש דאיתו בבית הכנסת

בבל עת ירק ורק ורוקן בפשרעיו זרק

ראו עלי בל באי קדש מומו טוהר עלו שרוק.

בגלל נביזים בוזים אותו כי מפשפן שחשטו רוק.

ועשיתי על ספר המר ועתיק באתרוים ראשי
ספרד נעלה ונודע.

ספר נעים שהוא במו מאד ובין כיבו חפציו ימציאה
כל דורש.

ספרי גאונינו ואם רבו מאד המה ענפים עד והוא
השרש.

ועשיתי על אוש בירוש שם יצאו עליו
רבות ורעות רבות
הפקד בהר ציון אנוש טמא לראש קדשולא נע
אשר בשה בעור.
יפעד בכל עובר ושב עדמו שאת כליון עיו
קראו שמנה אש הפעור.
ועשיתי על אוש עוזב אשתו בעד שפחתו.
ויעזה בת דומה לתורתו והיה שמון יעקב
מדות אנוש חנף בלעדי הקבינו שמעון בני יעקב.
חשק בשפחתו מקום אשתו ויהפך מי שיון לא יעקוב.
עד יעזה לו בת אשר דמתה לו במיתתו עזוב יעקב.
נשבע שמון הרע לבו ועזב אותה הכי חפץ הבית
יעקב.
ועשיתי על אוש הולך במו שריוס ומרבה חסריוס
במהלריוס.

ירוץ ביומו עשרה כזה ולעם נשחר פני אל ועורר
שחריוס.
ורבה חקרין בספרו לעתו אמות כי ביד אל מנלת
מהריוס.
ועשיתי בימי נעוריו בשנטפרה הורתי הבימן
לבבי אוץ זמין כרעך נודך והסיר מעלי ואשך פאוך
במות אש היקר המיה נבוזה אשר היתה נמו שמש
בזורח.
האושר בין תמימות לעדי עד ומנשיוס בכלאה לא
הבורח.
ועשיתי שאוש בסילומין הכנעת אלפוס בת יכול
דודי נקדתי לך שירי יען שבלך נחשל חשול.
ונתיבותיו לך פניתי אול לבך עלו ימשול.
כי זכרתי מיזות אל לפני נור לא התן מנשול.
ואלה עשיתיס לאוש ספר דעת והוא
כבר בעל נפש משוגעת
חסר דעת וקול רוח בדעתו והוא כבר כמו הבור
בהריוס.
ולא נפלה כבודתו בלוס קוף אזי שקע ושב אדין
חוריוס.
לא היה ברגלו קל כראשו יהי מעיב ברוחו העפריוס.

ואלה עשיתיהם לאיש עשה תשובה ויפה עטרה
לעורה

תפוחי נקף ידמו טבשות על גדי הארוך.
מץ הקדש נשמע קולם כפשמונים במעגל אהרן.
כזאת ערבת השר יוסף על המשכיל אותה ירון.
זדו חסדו על כל יבוא לבני ישראל זכרון.

ועשיתי על היין אשר הוא מחמד כל עין
ובן שרק חשבתיו שמעון והוא יפריש כמו נחש
וישיא.

אהבתיהו ובנר בי בשרמה ומשוך את לבבי לו
ונפשי.

אם שמתיו היות שמור בקרבי והוא על ההיות שומר
לראשי

ועשיתי להתעלב בגנים ולרוות בבת הנפנים
דודי שהה שמי בעלגנה אשמים הוסיף נגדך ושושנה.
אשמח בבת כרס אשר גילה חדש והיא הבלה ונשנה.
הן אם בעין האל כיום אלף שנים והשנה כמו עונה.
מני יתנני אחזה בכוס עד כי בעין האל יהי שנה.

ועוד עשיתי בעין התשוקה והחבירה התשוקה
ועלה הביאתני לבית אהבתו ברה ותמה כאביגיל.
ובסור תעיפה גלתה הזוהר החפיר בופיובת אביחיל.

ובשוה עיפה גלתה ושאר החשוך ביפיו בת אביחיל.
זדו בעל אורה וחדרו כל ויקדו הריסי עמון אול.
שחתי אהה נגע זמורתו והחשוף ירה נגית חיל.
והחפוך על פני ענן שער שחור והיום הפכה שלג.
ואיש מבני עיינה עשה שירי זמרה מלאים
טומאה ונגאלה ומוראה ואלה הס
לשר בנו במרס פני דודי מתאומיים הערת שהות שנר.
ולפי קוותיו והוד יפיו שחק בהטרתו ואת זכר.
ופשמעי שיריו קבעתי עשרה אנשים.
בעלי שנל והבונה ויושר ואמונה והחרמנותו
בשוריים כשירין על לקו חרוזיו ודבריו
ואמרתי בתחלה
שדי שלף חרב נקמה על טמא אשר הוסתך שנר.
הפה אשר נפתח שחוף את חיש בחובות יהיה נעכר.
מוכר קדושת את בעד טומאה מהר עד הורביהו נמכר.
ויעץ השני ויאמר
אנא אדון עוף שבוך זעמך על איש ביין זמה וחטא
שכר.
המטר מטר בפריות ואש עשו עד כי ביד מוטו יהי
נעכר.
רוחו נשא תפת שלח מנחה ולפי שאול גופו שלח אשכר.

ויען השלישי ויאמר

שדי מכור מהר לר מות האיש אשר דתך בחטא
מכר׃

תורתך תצעק בפיו תמיד אותיפצה מיד בני
נכר׃

יום יעלה זכרון בני תבל לטוב יהי לרע שמו נזכר׃

ויען הרביעי ויאמר

הוי על אנשים עוזבים תורת האל והם עובדים לל
נכר׃

כי כל גדולהם מטונפים במקום נקבה בועלים
זכר׃

כאשר ביין חטא שכרו חרב אויבים ברמים יום ולל
תשכר׃

ויען החמישי ויאמר

עורה בנו עמרם ראה דתך כי חללוה קובאי שכר׃
יתעללו תמיד בתעלולים ויתנו נדן לכל זכר׃
צור יעקב שרשם ובבשורת מותם לכל ארץ ישולח
כר׃

ויען הששי ויאמר

האיש אשר תורת בנו עמרם חלל בנבלות פיו אשר
זכר׃

פועל לכל עובר ושבע עמו ורבע עלי ארבע לכל׃
[illegible] זכר׃

הורג יבקע את בשרו כאדמה תבוקע בחרוש אכר׃

ויען השביעי ויאמר

האיש אשר דתיצרו חלל וישכחה יום דין ולא זכר׃
ויענה עזות למול צורו ויפערה פיהו ולא סכר׃
יחשיך אלהים משחור פניו עד כי לרואיו לא יהי עבר׃

ויען השמיני ויאמר

האיש אשר העז לאל פניו עד כי בנו עמרם לרע זכר׃
חשב עכור תורת להינו בשוא ונפשו באמת עכר׃
יעקור אלהים כל בני ביתו עד עם נקבה יאביד זכר׃

ויען התשעי ויאמר

הבט בנו עמרם הכי חלל דתך אבי טמאה ובן נכר׃
יתגל במחאוביו ואולם תוך קהל יהי נסתר והתנכר׃
מהר אלהים יאבידו וחדון אל יהי פעלו שכר׃

ויען העשירי ויאמר

הוי על קהלה שר קהלתם הזיד לגדף אל והתמכר׃
תעה ביין זמה ולא יין רוה בסבאות חטא ולא שכר׃
אש משמי מרום באף תשרוף גופו כמו חלב ~
וכיקר כר׃

ועשיתי בענין הסיסוק כי הואל אמונה הידוק

שוב ה' את שבותנו כאפיקים בנגב׃ הזורעים
ברנה יקצרו׃ הלוך ילכו ובכה נשא משך
הזרע׃ בא יבא ברנה נשא אלמתיו׃

רוץ לעבודת אלוהינו הכי ירבה מאד
נפלא׃

שובה ה' את שבותנו כאפיקים בנגב׃ הזורעים
ברנה יקצרו׃ הלוך ילכו ובכה נשא משך
הזרע׃ בא יבא ברנה נשא אלמתיו׃

הקם בב מזבחך אך חבבך הקדב׃ ונתך בבני
מיפיך׃

וזכור הניהבב נמיון עובר ובי נתב ונתנם ממות
נלמיך׃

וערוך לעב שלחנות פת חסדך וקרא עניי עם
נמוטעמיך׃

ונוה לך בית אשר תמיצא ביום מביותך הסב׃
ואו נמיך׃

אם תעשה כן אויביך תחשוברוג נאונך ההדום
קמיך׃

ועשיתי בעשך התשובה מן המשובה
אזיל עבן ממעי עלפשעי עדי עד ממעי נשטחו
מני נח׃

מה לך לבבי התשוק הבל אשר בה כל חפץ לב יתנחה
זנוח׃

רוץ לעבודת אלוהינו הכי ירבה מאד
נפלא׃

שובה ה' את שבותנו כאפיקים בנגב׃ הזורעים
ברנה יקצרו׃ הלוך ילכו ובכה נשא משך
הזרע׃ בא יבא ברנה נשא אלמתיו׃

[illegible]

ישן נמתי עינך עזבתי אוי כי בחיק התאוה ער רמתי׃
גויס אשר לא ידעבו בורא ורשוהו ואת שובה ולא נפלמתי׃
ראו מאור עיניך ואתה מראות אור האמת מסוך בעינך שמית׃
כמה קראוך בפיה קוראות ימיס ואתה נרדס עוד לא קמית׃
ריט חבריך חטוה עבה והשכיבו נשחר ב ולאה שפמות׃
היש בחיק הבל וטובתה חלס מה החלס הזה אשר
חלמות׃

ועשיתי הודה על חסדי הבוראומני נמוהו מורה׃
ארוך עוס נמלהני חסדיס ועל חסדך נמלתניך
מרדיס׃

ורעיוני ריחמיך בכל עת מלמדיס ומהך לא למדיס׃
ואת רחקו חסדיך בעודי בעת שבתי ושת ארחיך
נודיס׃

ביוס כי אובו יראות עפשי וחכיהיוס בחנה אש נדוריס׃
מלהני והרחקת מעדי ושמחת פעיפי החרדיס׃
ובהיותי בתוך יהוכוזבי והארץ כמו נחלי יקודיס׃
ודבק בה לשון ילאוש לחכו ואין מנוס ואין מי שמגיל
לעמודיס׃

ועת רגזו קלבי בו והמו ומעי בכאב שלס ויורדיס׃

[illegible]

ועל כל זה סעיפי כורעים לך והם משתחוים אתלך

ומודים

זכור צדקך אדוני האדונים ואל תזכור עון עבד

עבדים

ודברי תחנוני חברם עם חסדיך והיו לאחדים

במי דמעי עצי תקוה ארוה עדי עץ חסדך יתן

מגדים

ואלה עשיתים על הרב ר׳ משה אשר

ממה לו כל פה לא יחשה

יום עלו כל חכמי תבל אל מעלות רמים וגבוהים

עלו למרום השכל אך משה עלה אל האלהים

ועשיתי על עדת נבלים ואין בהם אצילים

בגוי נבל כבודי שב משסה ומעלתי ברגליהם רמוסה

אשר ידם בתולה לנדבה ולכילות בעולה גם בנוסה

במימם נטמאה תבל ולולי ברית מבול שטפם ים וכסה

ונפשם היא קרוצה מנבלות ומכל מום וקלפה עמוסה

וצור מות בעת יבוא להרגם יבקשו מבאוש נפשם מנוסה

ויורדיה לשחת על קצת עץ לטמאתה והיא עליו

מאוסה

ולו ילמד בשבת ימצאה שם הכי נפשם מטמא היא במשא

[illegible]

[illegible]

תהלותי שלחתים אל יד שר מריקים מי נדבות

מהיותם

ואפחד אם ישו ידיו עליהם הכי ימחם ולא יוכל

קראתם

ועשיתי על בתי הגפנים מגרשת היגונים

אמת בת הגפנים היא צרי צירו כל לשון תהלתה תספר

ברמה ימצאה רמי מנוחה והדם הוא ובנפש

יכפר

ואלה עשיתים במוסר המשכילים להזהירם מעלות

למעלות הגדולים

המעלות שלשו אם בם תחשוק מן השפלה נום והעליונה

כי הקצוות הם מקום פחד והאמצע מקום שלום

והתיכונה

ועשיתי לאיש נדיב אין ערוך אליו בנועם מפעליו

שואל בעד נדבת בחיר אל הגביר צוריכלעים רשאו

מנוזליו

מושל אשר משל בראש שרים אבל נכנע לכל

דורשיו עדי הם מושליו

מה נולו החושבים כי יגמלם חסד ולא ידעו הכי הם גומליו

נפשו לא מכרו ועינו אל ידי שואל כעין עבד אלי יד
גואלנו:
יתן ויתנדב כנדבת ענני שחק ויתחנן תחנת שולנו·
ואלה עשיתי על אנשי מזרח
בעת אותם נסיתי ובצלם חסיתי
יגרע אל באף קרן זמנו אשר פזר חפצי עת אספתים·
נדיבין נבראו טרם היותי ועת צאתי לאור עולם
חסרתים·
כאלו שמעו שמעי וברחו ועל כן עת דרשתים לא
מצאתים·
ועוד עשיתי על העניין הזה וזכרתי שלשת גבורי
השיר אשר היו בספרד
אבות השיר שלמה עם יהודה ומשה זרחה שמשם
במערב
הכי מצאו בדורותם נדיבים ומכרו את פניניהם
בהון רב
ונבראתי אני עת אבדו כל נדיבי לב ובא שמשם
וערב·
והמה מצאו נחלי עדנים ומצאתי אני חורב ושרב·
ואלה עשיתים לשר ר׳ שמו לבן הראש ר׳ נסים
בספר חברתיו על שמו ועל שם בנו יהי להיו עמו

לבבי בחן כל בני שם ובדלה ובחר לו השם שמו אל
לסגולה·
ושם אותו ובנו לנס גם לתהלה ובגדול החל ובקטון כלה·
ועוד עשיתי לבנו יוצרו יצרהו וישמרהו
ויחייהו
צביחן כלל יופי פלאות בתארו לחיין כמו שלג
וזיקות יאזרו·
במצחו מאור שחר ולל יקבצו ועל לחיו להב
וברד יחוברו·
ושנו שני טורי בדולח בחוט ענק ובם טללי
אורות רפאים יעוררו·
שמו קראו מזהיר ולחיו כמו שמו הכי ילכו עורים
לאורו וינהרו·
יהיראש לבית אבות כיולדיו ויחיה עדי יחזו הוריו אשר
בו ישברו·
ועשיתי בדמשק כשנסע ר׳ משה
הרופא לארץ חמת
שאלוני הלא תשמח בחברת בני מוסר מתי שכל
ותומה·
עניתים בגביר משה משושי ובלתו הנשמה היא
נשמה·

והוא נפש ואני שיחה [illegible]

[illegible]

ועשיתי [illegible]

יקיץ אל מעיפים מעשיהם פני עפרה ויקרע ׳

הדיוטים ׳

הלא מי ביעיר חשקו ופידוד עמי כי יבצרו בו הבצירים

ועשיתי בעשן הידקות אשר יעיל מן המיצוקות

זרע בן איש לך זרע ידקה ומאחר תמיאחך מאה ׳

שעריס ׳

ואם יסגר יסגר שערי רצונך בוד האל לך עמוק שעריס ׳

ובעשן העופ אשר הוא ניצל עובר

ושוגנו שבר לפי קבר אמרתי

אשר יבטח בהקטנות זמנו והיו נפשך ויתחלח ביזרו ׳

הכי חיי אנוש וריק היזכן בוזר והמות ביזרו ׳

ובעשן המות ושכון ארץ ינעמות

בן איש התתערץ בתע נוג היזכן ובשרך ישן מאד נס

שכן ׳

הונך בני שכין וישבר במותך הבלי ויעמד השכין ׳

ועשיתי לאיש מן האיזעס שוכן בין נבלים

השר אשר בין כוכבירוס יחנה אך שואל טרס קדאו ׳

ענה ׳

[illegible]

אתמה לשבר [illegible] שניה שנה

על הפנה ׳

ועוד עשיתי לשבח מעלתו ונעלה

נבני ניזחק בחיר אל מכרתיו בכסף וידידות ובמיחוד א

אהביס ׳

ויביר היקר וואבו אחוקיר ויהיו בתהס שני הקרובים ׳

ונחות לבבו נעחות ברית הס ואל הס באיבע להיס

כתוביס ׳

והואהס בעין כל שפל בעיניו ויחוד ורביס הנבה ׳

כרביס ׳

ועוד עשיתי במבחן היזידיוס

נקה יזידיוך בעת מיצר וטעס בחיק שכלך פרידתס ׳

מס נאויהי לבס לך נאמן טוב מיזידיותס פרידתס ׳

ואלה עשיתיס במהלאיזיס

אנשי חוק ובי פעלס

מישיס אשר אל אור קבורס יצבו כל יושבי תבל שוכני

ארץ ׳

כי בס שמחות חדשה הבלבס חפצי יוי מצלח בידס ׳

בניך ובמוסר ומידות כל יקר להס לבדס נתנה הארץ ׳

יצאו ואו ביהם עפרים ולאכן עיני בשנים תהלך באדץ׃

רואים אשר לא יפלא ממנו דבר את הים שופטים

באר שבע׃

ועוד בענין השמחה שיהיו

קלאדי לי בטרפי מזמני ואלאמיר בקלץ את באסו׃

נבלתי יאמרו עלי בני אים ראו חסד פלני על פלני׃

בעת שאהיה נתרך להונן חשבתיו כאשר הוא׃

אהבתיו אם יבקש אהבתי ואפר הבריות אם יעקבני׃

ועוד על ענין החברה

ומי חברה כיוסף מתקן לחבי ועשה הנאות דעים ובריות׃

שמחות ברחן מני ומני נשמעות מאסן לשנין בגדיים׃

גונותי בפירוד אהובים ושמחותי בלב חברה קדושים׃

ועוד על הענין

עדי מתי העניני יבוץ ונפשי לך בעו אמונה כעבורה׃

ומי יתן ואמיצאך סוף לקיצפך ומעפת נאודך נעתרה׃

מקורות לבבי שמחי בעיני והבערת לבבי תוך מיחוה׃

וראוי לך לשלם את לבבי וכך הדין למבעיר הבערה׃

ועוד על הענין

אשי נבבות חלא אשלח בעד אשלח בשפת יבוץ

אשר גופו בחולח לח׃

אוחיל תשובת שעחו ולא יעלה חוא יחטא ואתחטא ואסלח

ועוד על הענין

שיחת אשר מי יתיב בלבבי ומבקש מחצב

יקר חוקב

נגיב בחוץ על קומתי ניב מדבש שפתו

משוש לב כל אנוש שיחב׃

ועוד על הענין

לו מעשיו וחבר ענפרי מעט אשאב החלץ עצמי

אשר בלו ולא אראב׃

אשתחוה בגיך כל יוסלך אתאב אמיחה כעבדי לך אני

בן יבבר אב׃

ועוד על הענין

נשבע עוד יגיותי לבל ישקוט נפשי עד זאת

בחיי נקטה נמוט

אוחילה ריגוני ונסלח יום עוס יקוט אראה עד לחוץ

הדין ולא אלקוט

ועוד על הענין

עופר בפיהו שני טורי ענך לשם יתחך לבבי בפיו

קשת ביום בשם׃

גופו כשלג ולא מץ הנפור בשם בו יקט עוולה

ידע זהוא אשם׃

ועוד על הענין

עופרת אהבים בתוך [illegible] לפשי אהה

[illegible]

חשקי [illegible] לאנוש

אהבה [illegible]

ואלה עשיתי על אחד מן הנשיאים

האצילים והוא ראש הנבלים

ושבחתי לאיש נבל באשור בשיר [illegible] נכונה

ונדר לו נדרים הם כשירי מלאים שוא ואין בהם אמונה

ועוד [illegible] אהה עיני לשון כמותו מספרד [illegible]

ו[illegible] שאלהו ואמרו התקשץ יד מלומדת נתינה

השיבמו אני היום קצר יד ונפשי היא בחסר כל

בחונה

ולו צורך להוציאה בכל יום אשר בשמר וחוב עלי

נתונה

ולו נערי שדתני כחפצי וערשנו בכל שת רעענה

ועלי חוב להשלים לו צרכיו ולתת לו שאר וכסות

ועונה

ועשיתי על הנשיא ר׳ יוסף בן שושן ז״ל כשנפטר

יכלו זמנים ולא יכלו יגונינו האם לבבות כצור

אויס בעינינו

שרי זמן נבהלו על מות גבורים אשר משחו

[illegible]

בוש שבחיר אל ולמן [illegible] עשה לו [illegible]

[illegible]

ועשיתי לאיש מן החשובים ומבחר הנדיבים

ושמו ירוחם

איך לב חסר לב ירוחם אומיגונו ינוחם

בטח בתקוה [illegible] קדר ופעל בפחם

כל בעלי [illegible] הם ריק ויצים ופרחם

אך יש בתבל נדיב לב השפיל נדיבים [illegible]

תאות נדיבים בתתם מה לל מבקשים [illegible]

אולם לכל שואליו הוא מודה ועוזב ירוחם

ועשיתי לאיש יודע לנגן בכנור

שאו נאאת שלומו אל ישעיה אשר לקחת עודה

לו לרעיה

מעורר מיתרי כנור לשורר כמו לוי במשמרת

לויה

וכיונק בחיק אמו מצעק ויריס קול ברנה לא

בבכיה

ולו על מת ינגן עוררהו ועליו צלחה רוח וחיה

ועשיתי אלה בבית כנסת אדונינו

עזרא והנם חקוקים על קירות הבירה

יצו האל נעזר ארוב שלמית צבי צבאות מה ומות
והדומות׃
לזיו אודו פאר על המאורים ולמקומו פאר על
המקומות׃
מקומו הוא מקום מחנה אלהים ואלו נפתחו
שערי מרומות׃
תהי נפשו בכבא אל צרורה ויחליץ טלי שועה
העצמות׃
והאל משנתו חיש יעירו לקץ ימין ויחיה אחרי
מות׃
זכותו יעמוד עלי למיליץ להשקיט את שאון
יס המהומות׃
ויפיק אל יהודה בן שלמה בידו עוז ובימינו
נעימות׃
ובאן לפראג מן נקלה אלתאנו מן שהר כסלו
[illegible]ואסק מן שהור לערב לשו לסנה תמאן
[illegible]תמאנין וכת מאיה

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

5592
(342-heg) 4688
904

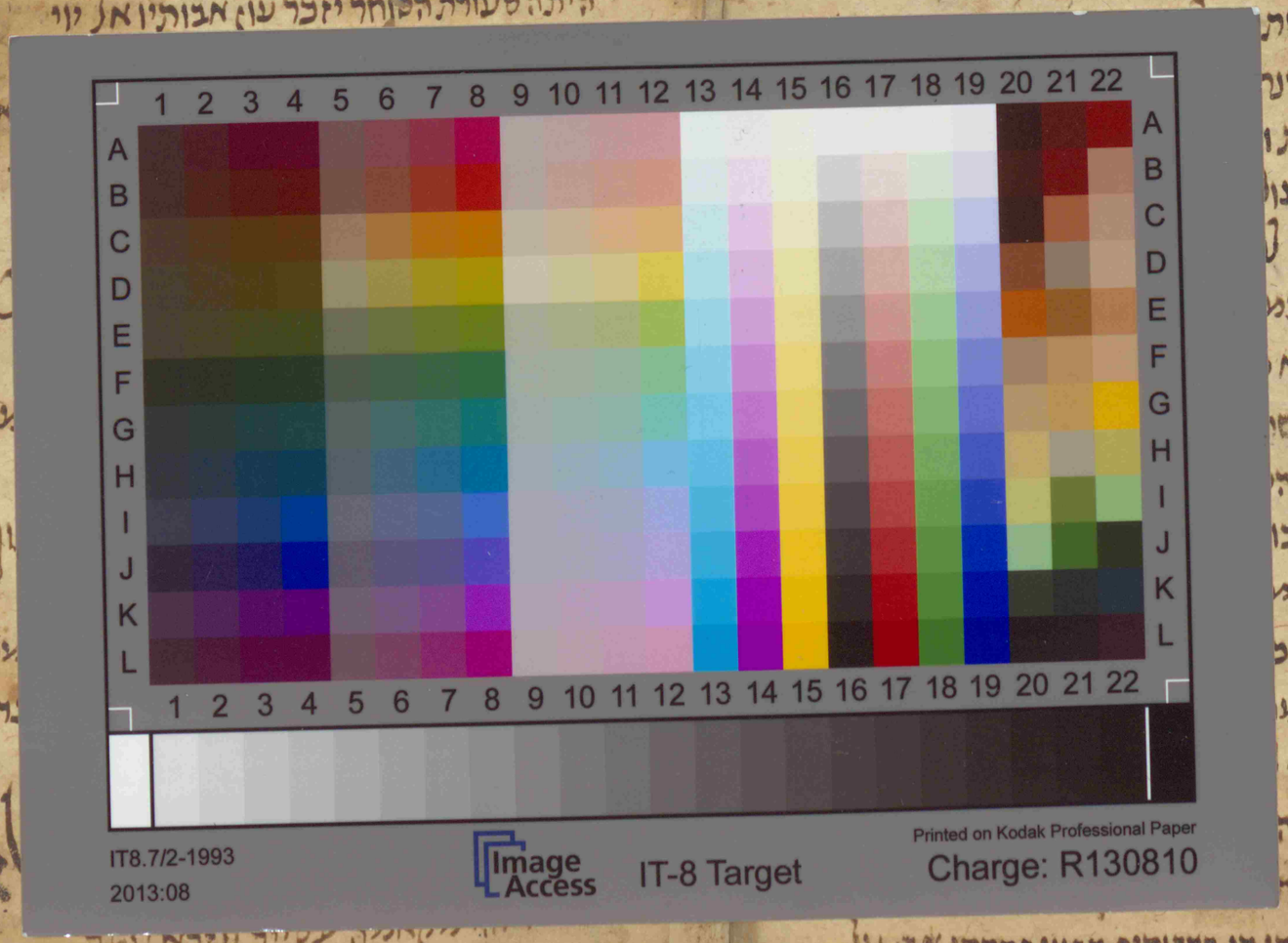
IT8.7/2-1993
2013:08
Image Access
IT-8 Target
Printed on Kodak Professional Paper
Charge: R130810

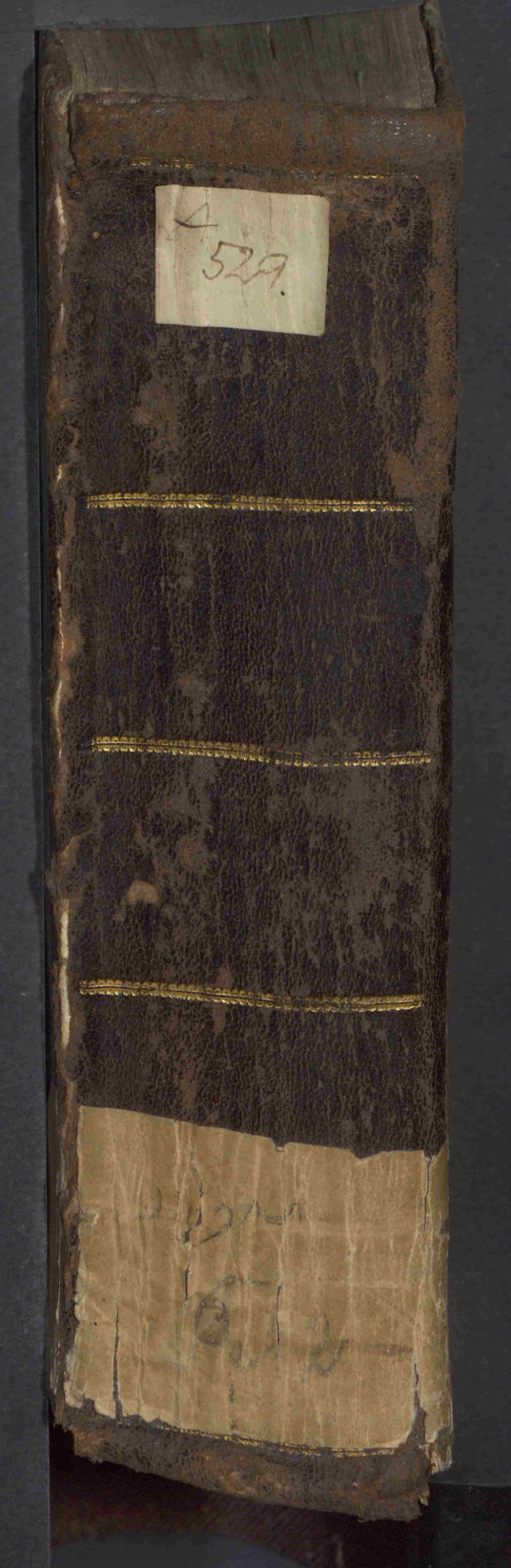
4
529.